

الله

ARZdan ARSa SONSUZLUK KULESİ

Prof.Dr. Hans von Äiberg

KITSAN

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

The course of
ZIG-ZAG by
Transscientists

In the name
Beneficent
Merciful

of ALLAH
ÂL RAHMAN
ÂL RAHİM

THE SINGULARITY OF ALLAH

Authorized by
HANS von AIBERG

Band : 1 / Vol. 2

DÜZENLENMİŞ 3. BASKI

Arz'dan Arş'a

Sonsuzluk Kulesi

All right reserved/Copyright hakları
mahfuz olup, izinsiz tümüyle ya da
kısmen yayınlanamaz.

ISBN 975 - 7557 - 07 - 6

ISBN 975 - 7557 - 06 - 4

KİTSAN

KİTAP KİRTASIYE ve DAĞITIM
Ticarethane Sokak No: 41
Tlf: (1) 513 67 69 - 511 51 44
34400 Cağaloğlu - İSTANBUL

Hans M. AIBERG

Arz'dan Arşa SONSUZLUK KULESİ

Birinci Band

Cilt : 2

Prof. Dr. Hans AIBERG

(Hans M. von AIBERG)

Bilim adamı, düşünür, yazar ve gazeteci olan Hans Ayberg, 1945 doğumlu, Skandinav asıllı bir Alman teorik fizikçisidir. Freiburg ve Kopenhag Üniversitelerinden Evrenbilim (Kozmoloji) ve Yaratılışbilim (Kozmogoni) konularından mezun oldu. Bir çok bilim merkezinde araştırma ve öğretim görevi aldı.

Din olarak «İslâm»; milliyet olarak «Türk-lük» ü seçen bilim adamı, İslâmi bilimlere, dinî folklor ve Türkolojiye de yüksek düzeyde vâkıftır. Yetmiş aşkın yabancının İslâmlaşmasından başka Türkleşmesini de sağladı.

Dr. Ayberg, 40 yaşına kadar bilim-din bilgi birikimini oluşturduğu süre içinde sessiz ve derinden gitmeyi ilke edindiği için, «Bilim aristokrasisi» diye tanımladığı «Dünyasal şöhret» ten kaçındı. Bu dönemde reklamsız, propagandasız, İslâm tevazuuna ve bilgin mazbutluğuna yakışır sadeliği ile araştırmalarını sürdürdü. Uzmanlık konuları yanında, dinde derinleşmesini tamamlamak için «Flaş ve popüler» olmaktan uzak kalmaya özen gösterdi.

En başta «Gizli müslüman» olduğundan uluslararası bilim alanınca büyük ilgi görmesine rağmen, Müslümanlığını açıklayınca «Tevrat ve Haçlı tekelinde»ki bilim mafyası başarılarına sansür koyup, artık parlak teorilerinden söz ettirmediler. Nobel, Mafya ve hakem oyunları-

na karşı yazar dünya ile olan ilişkilerini şöyle özetlemiştir:

«En büyük ödül MÜSLÜMAN olmaktır ve ALLAH tarafından verilmektedir. BİZE ALLAH YETERİ»

Günümüzde yaşayan beş karadelik uzmanından biri olan Hans Alberg, tek başına Akdelik, Corn Hole=Sur borusu, Etherodynamics=Esir dinamiği, Tachyodynamics=Takyon dinamiğini kurmuştur. Somut ve soyut sayıları birleştiren beşinci matematik işlemi bulmuş, sonsuz ötesi matematiği teorileştirmiştir. TOE=Her şeyin teorisi ile tündengelimli «Süper Birleşik Alanlar» ve on boyutlu kuantlar=Süper iplecikler (Ya da mini tüneller) teorisinin kurucusudur. Hawking ile «Karadelik buharlaşması ve evrenin tekil yaratılışı» üzerinde ortak bulgular ürettiler. Dr. Thelma Moss ile birlikte «Kirlan fotoğrafcılığı» konusunda laboratuvar çalışmaları yaparak «Nefsin resmini» ve bunun yanında beşinci boyut=bilinç tezini ortaya koyup, beşinci işlemle isbatladı.

Yazarın teorik bulguları yanında mucitliği de bulunmaktadır: Kompüterlerde algoritma ve analog sistemleri ve sıvı kristallerin digital kullanımını buldu. Uzay mutfağında Kızıl-ötesi mikro dalgalarla yemek pişiren fırınlar, bulaşık tutmayan teflon maddesi, zararsız deterjan etoksilat yazarın başkanlığındaki bir ekip tarafından bulunmuştur. Laser ışınıyla üç boyutlu Hologram TV=Holovision yapımı için temel çizimleri geliştirilmek üzeredir.

Dış basında Omni, Unexpected (Türkiye'de Bilinmeyen) gibi dergilerde gerçek ve müstear isimlerle yazdı. Yerli basında süreli yayınlarda, bilim dergilerinde bazı dergilerin bilim köşele-

rinde yer aldı. En çok satan gazetelerde, baş-yazarlık, genel yayın danışmanlığı ve yazı işle-ri koordinatörlüğü yaptığı halde, (maalesef, oku-yucunun en çok rağbet ettiği) gizemci yönüyle tanındı. Bu Kur'an kaynaklı bilimin, hiç bir bi-limsel dayanağı olmayan «Fal» ile karıştırıl-masından teessüre kapılarak mesleğini bıraktı.

Fen bilimlerinin tamamı yanında parapsi-koloji-psikoloji, sosyal bilimlere de vâkıf olan Dr. Hans Ayberg, bu çok yönlülüğünü hemen her dalda gazeteci - yazar olarak sayısız ma-kalelerle sergilemiştir.

Yazarımız, katı, mekânîk ve sadece bilim adamı sanılmamalıdır. Espri yazarlığından, or-kestra şefliğine kadar «Yaş dillimleri» içinde türlü heyecanı da dile getirmiştir. Türk edebi-yatı yanında Türk mûsikisine de yüksek düzey-de vâkıf olup, türlü enstürman çalmaktadır. Bu yüzden «İslâm - Sünnî - Hanefî - Mevlevî» zinciri-ni izlediğini seziyoruz.

Türkoloji ve din folklorumuzda da uzman olan yazarımız, Türkçe dışında 7 dil bilmekte-dir. İlk evliliğinden «Ayşe-Helga» ikinci evliliğın-den «Zeynep-Pınar» isimli iki kızı olan Dr. Ay-berg, yabancı asıllı eşlerinden boşanmıştır.

ZİG - ZAG

SUNUŞ

Takliden değil de tahkiken Müslüman olan Batılı Bilim Adamlarının bize en yakını saydığı-mız Prof. Dr. Hans Aiberg'in «Arz'dan Arş'a Son-suzluk Kulesi» isimli eserinin bu ikinci cildini Dünyada ilk ve tek olarak sunuyoruz.

Kur'an'ın çağdaş tefsirine yönelik ve tama-men BİLİM kökenli «Zig-Zag öğretisi»nin ilk iki cildi, evrende bütün var olanların, aşağıdan yu-karıya tertibinin bir «Özetini» sunmaktadır.

Birinci cildimizde, «Kürreler âlemi» olan kâ-inata, boyutlarına sırlarına, sınırlarına değinir-ken, Karadeliklerin kozmik hortum gibi çektiği tünelin açıldığı Akdeliklerin ucundaki paralel evrenlere uzanmıştık.

Bu ikinci cildimiz «Zerreler âleminden» söz ederek başlıyor, daha sonra, soyut evrene «Mü-cerret kâinata, takyirlara Esir'e» ulaşıyor. Tü-nellerin içinden Süper Uzay'a ve bunun bir yu-karısındaki «Misal âlemine» tırmanıyor. Bu ara-da Melekler Nûr ve esiri yapı bilim ışığında keş-fediliyor. Böylece, yukarı âlemlerin sadece «Lâf-ta» kalmadığına, Yaratamızın «Bilim» ile de kendine mî'rac edilmesine izin verdiğini seziyo-ruz.

Bu bakımdan ikinci bandımız «Arz'dan Arş'a Mî'râc» ismini alıyor. Bu kitabın ardından dört cilt olarak yayınlanan «Arz'dan Arş'a Mî'râc», şimdiki iki cildin özetlediği konuları ayrıntıla-makta, ilk cildinde insanın dünyadan uzaya çı-

kış (Mi'râc) serüvenini; ikinci cildinde Relativistik evren ve evren dışındaki öteki evrenlere geçişin kapısı olan «Karadelikler ve tüneller» sunuyor. Üçüncü cilt ise «Sonsuzluk kulesinin kayıp evren katlarına» tırmanışını sürdürüyor. Bunlar Ğayb, Ervah, Berzah, Mâna, Şehadet, Lâhut, Ceberut ve Misâl alemleri olup, bilim eşliğinde, Arş'ın eşliğinde sınırlanacağımız yere kadar gitmeyi deniyor.

Okuyucu hak vermelidir ki, o âlemler bildiğimiz çeyremizdeki evren gibi «Şu uzay, şu güneş, şu ay» diye gösterilemez, ama aklın tek yöntemi olan «Bilim» ile somutlaştırılabilir. Bu nedenle «Usûlen» değil; bilimi kolay kavratışıyla yazarı anlamaya çalışmakta yarar var. Başta Kur'an olmak üzere «YARAĞLI» hiç bir kitap roman gibi okunup geçilmemelidir.

Dokuz banddan oluşan öğretimizi «Bir gök kuşağı esprisiyle sunmayı plânladık. Bu espriyi kitapların ön ve arka kapak ile sırtlarına gök kuşağının yedi rengini vererek oluşturuyoruz.

Bu ilk bandımız, siyah ve beyaz sırtlı iki ciltten oluşturulmuş, evreni Arz'dan Arş'a kadar özetleyerek anlatmaya yöneliktir. İzleyen bantlarımız ise sırayla kırmızı, turuncu, sarı, yeşil, mavi... gibi gökkuşağının renklerini taşıyacak ayrı ayrı konuları, insanlık bilimi ve İslâm tarihi boyunca hiç yazılmamışları dile getiren özel bir dizi oluşturacaktır. Böyle bir hizmeti okuyucuya iletmeye vesile olmaktan yayınevimiz bir daha mutludur.

KİT-SAN/ZİG-ZAG

Eserim ve sevabı sayesinde «Müslüman - Türk» olduğum merhume annem **MÜFİDE ATALAY** hanımefendinin **ALLAH** rahmetine vesile olması için ithaftır.

Dr. Aıberg

«...Birinci cildi bir solukta okudum,
başımı kaldırdığımda, bütün dünya
ve hayat görüşümün değiştiğini gö-
rerek bir daha müslüman oldum...
Anlıyorum ki, iman bir nûr, fakat ay-
dınlığı bilinmiş...»

Ragıp DERİN
(Gazeteci - Sanatçı)

«...Yerde (maddî evrende) ve gökte
(kuvvet alanlarında) hiç bir zerre
(Kuant) Rabb'inden gizli değildir...»

Yunus - 61

BEŞİNCİ BÖLÜM

ZERRELER ÂLEMİ
(Kuantum - Atom)

ATOM DÜNYASINDA NELER VAR?

Birinci cildimiz, «Kürreler âlemi» dediğimiz «Büyük kâinat=Makro kozmoloji» yi incelemiştik. Şimdiki ikinci cildimizde konumuz «Zerrelere Âlemi» olan «Küçük Kâinat=Mikrokozmos» u anlatmaktadır. Böylece zaman zaman «Kuant, atom, antimadde» diye söz ettiğimiz kavramları daha iyi ve yeni modeliyle kavramış bulacağız.

Öğretimizin ilk cildi boyunca, kâinatın dışına çıkmak istedik. Bunu sadece bir «Karadelik Tüneli» ile başaracağımızı umduk. Ne var ki «Sağ, canlı, dirl» olduğumuz sürece, karadelik tüneli bizi, yukarıya götürmedi, hemen hayata lade ederek, tünelin ucundaki akdelikten başka bir «Yer» e fırlatmak zorunda kaldı.

Başından beri «Zülkarneyn» simgesindeki «Schwarzschild çift boynuzunu» sezgiyle gözlerimizde canlandırmaya çalıştık. Karadelik tekilliğinin «Berzah», dar bir boğaz olup, maddeyi en küçük bileşenlerine, zerrelere ufaladığını, iplik gibi yaparak, iğne deliğinden çektiğini, «TEK BOYUT» haline getirdiğini öğrendik.

Bu Berzah'a «Atomların mini dünyasında» da Rosen Tüneli diyoruz. Bilimin bulduğu isimle Worm Hole=Solucan deliği ve benim bulduğum isimle «Horn Hole» ya da Korn Hole=Sûr tüneli, hep aynı şeydir: TÜNELİ...

Evrende her sayılı zerrenin, kürrenin ve hattâ evrenin ta kendisinin birer TÜNELİ vardır. Evren nasıl ki, SÜPER UZAY'dan üflenmiş ve Aknoktasından «buraya» patlayarak şişmiş ise, aynı şey insanın doğumu, atomun radyoaktif bozunması için de, bir ışık zerreciği olan kuantın da doğumu için de geçerlidir.

Kürreler evreninde gezindik. Şimdi «TÜNELLERİN» en küçük en yalın biçimine değinmek üzere «ATOM DÜNYASI» ya da Mikrokozmos denen «Küçük kâinata, zerreler âlemi» ne bir uzanalım. (Andropik görüş budur!)

Çünkü, «Arş» a tırmanan tünelin ve öteki âlemlerin, bir çift yaratılışın sırrı, bu zerreler âleminde saklıdır. «İnsanın dönüp kendisine bakması» âyetinin sırrı da...

Elimizde bir dürbün vardır: İster ona düz bakar, teleskop gibi küreleri; ister ters çevirip mikroskop gibi zerreleri izleriz. İnsan ise ikisinin yani «Dev ile cücenin» arasında «MERKEZİ» durumdadır.

Karadelik ve Akdelik ikilsini iyice anladık. Bu ikisi «Hiçbir zaman ve hiçbir adım» uzunluğunda bir TÜNEL oluşturuyor. Bu tünele Worm Hole ya da Schwarzschild-Rosen tünelli deniliyor. Tünel biçimi itibarıyla bir mini «Sur borusu» nu andırıyor. Ardından da arkadaki paralel evrenlere yol veriyor. Ne var ki, biz «Tünelin içinde» kalamıyoruz. Bir adımda milyarlarca yıl ötedeki bir evrenden çıkıyoruz. Hem de saniyenin 64 milyonda-biri bir zamanda!... Dolayısıyla bu üst boyutu gözleyecek zamanımız yok!...

Tünelin içinde ne olup bittiğini anlamamız için, bir de «Antimadde Soyut madde» ve benzeri karşıt maddelerden oluşmuş «Negatif ve anti» paralel evrenleri iyice kavramamız için, ister istemez «ARZ» yapısını oluşturan atom dünyasına ve onun işleyişi ile sırlarına, sınırlarına uzanacağız. O takdirde görmeye zaman bulamadığımız tünele buradan çıkacağız.

Bu tünelle; mini zerreler âleminde, yine ALLAH (C.C.) inancına açılan bu bilim kapısından öteki tünele yani ARZ'ı ARŞ'a bağlayan o ilâhî koridora, Sûr borusuna, misal âlemlerine doğru NİHAYET yukarı çıkacağız.

Göz hücrelerimizin görebildiğinden (Büyük evrenimiz) daha küçük bir evren vardır ve biz bunu gözle göremeyiz. Gördüğümüz canlılar hücrelerden kuruludur ve bunu bize mikroskop gösterir. Hücreler de kendi hücreleri gibi olan protein moleküllerinden kurulmuştur. Bunlar da atomlardan... Atomları, artık bize mikroskop bile gösteremez.

Böylece bizler ve atomlar dünyası ayrılmaktadır. Bilim KUANTUM mekaniği ile bu iki dünyanın farkını ortaya koymak zorunda kalmıştır. Oysa aynı şeyi Kur'an'ımız «Kürreler ve Zerreler» kâinatı olarak çoktan belirlemişti.

Kürreler evreni, sırlarına ve sınırlarına ulaşmaya çalıştığımız devasa kâinatımız olup buna «Büyük evren» diyoruz. (Makro-Kozmos).

Büyük evren, yani kürreler ise küçük evren dediğimiz zerrelerden kuruludur. MADDE dediğimiz her şey atomlardan ve zerrelerden kurulmuştur. (Mikro-Kozmos).

Bir parça altın alalım. Bunu istediğimiz kadar ufalayalım, en küçük tozu, zerresi bile altın gibi «Sarı, parlak» bir metal olarak kalır. Mümkün olan en küçük tozu bile, mikroskop altında bize bunun bir altın olduğunu gösterir.

Giderek daha küçülttüğümüz bu altın tozu, biran gelecek ki **ortadan kaybolacak**; yerine bir «Uzay» çıkacaktır. Bu uzay tıpkı **evrenimiz** gibi **sanki yıldızlardan, güneş sistemlerinden kurulmuş bir boşluktur**. Bu mini-mini yıldız sistemine gittiğimizde, artık ortada altın değil; onun en küçük özelliğini taşıyan **altın atomları** görülecektir.

Altın atomları sarı, parlak değil; bir yıldız gibi bulutsudur. İşte altının artık altına benzemediği bu evren **zerreler evrenidir**. Çünkü her **atom birbirine benzemektedir** ve bunların bakır, altın ya da başka bir şey olduğu ayırt edilemez. Artık altın altın olmaktan çıkmıştır. İşte bu yeni dünyanın adı **PLANCK** uzayıdır ve bilimdeki adı da **KUANTUM MEKANİĞİ**'dir.

Milyarlarca cins madde bu 114 kadar elementer atomdan oluşmuştur. (*) Her atom da **çekirdek** (proton ve nêtron) ile **elektron** denen bir **nefis kabuğundan** ortaya çıkar. Her elementin atomları, yıldızların birbirine benzemesi gibi

(*) Şimdiye kadar 109 element bulunmuştur. Ancak, kararlı olması gereken 114 element vardır. Bundan ötede de 164'e kadar P tipi elementler bulunmaktadır. Bir karadeliğin yufkalaştırdığı bir yıldızın içinde hiç bilmediğimiz bu P elementleri ortaya çıkmaktadır. Bütün elementler atomlardan kuruludur. Örneğin Uranyum 92 çekirdek ve 92 elektron elemanından oluşan dev bir örgüttür. Aynı şey demirde 27 elektron ve 27 çekirdek birimidir.

benzerler. Farklı olan çekirdek ve elektron sayılarıdır. **Özleri birdir** ve en basit biçimiyle bir **Hidrojen atomu, bu özü temsil eder**. Diğerleri bunun sayısının çoğaltılmışı gibidir. Hidrojen evrenin en basit elementidir.

En basit element olan Hidrojen, hatırlanacağı gibi evreni oluşturan tek buluttu. Hidrojen atomu, ortada bir proton ve çevresindeki bir elektron kabuğundan oluşmaktadır. Böyle bir atomun içinde yolculuk yapmayı deneyelim.

Bir santimetreyi yüzmilyona bölün ve birini alın: Bu çapın adı **Hidrojen atomudur**. Bunun elektrondan bir kabuğu (küresel zarı) vardır. Sonra bu mini kürenin 200 binde biri çapında mini mini bir **protonu** ortasına yerleştirin... İçinde başka da bir şey yoktur ve kalan hep boşluktur.

Çekirdeği güneşimiz kabul ederek buradan bir roketle elektron zarına doğru yola çıkalım. 28 yıl sonra yolun yaklaşık yarısına gelmiş olacağız. Güneşimiz olan proton gökteki bir yıldız noktacığ kadar küçülmüştür ve zifiri bir boşlukta yön kaybetme duygusunun dehşetiyle yapayalnız kalırız.

Yolculuğumuzu sürdürdüğümüzde bu mini dünyanın aslında ne ne kadar dev bir kâinat olduğunu anlamış olacağız. Bir başka örnekle, koca dünyamızı bir Hidrojen atomu kabul edelim. Bu arada Dünyanın çevresinin **40 bin km.** olduğunu da hatırlatalım.

Bu dünyayı içini bir **boşluk** kabul ederek, tam merkezine **1836** odalı bir gökdelen koyalım. İşte bu bir tek elle tutulur şey olan Proton

(Çekirdek) dışında kalan herşey dev bir «Boş»-tur. Dünya yüzeyi ise (bir tek oda ağırlığında) bir elektron bulutudur. Kalan herşey yine boş-tur, boşluktur. Bu mini bir uzaydır, ama sonu gelmez.

Atomun sınırını belirleyen yüzeye elektron diyoruz. Elektronlar ise sadece bir duran dal-gadır, yani çekirdek gibi somut ve ağırlıklı de-ğildir. (Çekirdekten 1836 kez hafiftir.)

Atom, bu artı yüklü çekirdek ile eksi yük-lü elektrondan oluşmuştur. İkisinin yükü birbi-rine eşit olduğu için aradaki kütle farkına ra-ğmen, birbirini çeker. Bu cazibeye, doğanın dört temel kuvvetinden biri olan «Elektromagnetiz-ma» ya da eski adıyla «Elektromanyetik kuv-vet» deniyor. Eğer bu kuvvet olmasaydı, elek-tron ve proton bir araya gelerek «Atomu» yani maddi yaratılışı kurmayacaklardı. Bu kuvvet ol-masaydı, yaktığımız elektrik, seyrettiğimiz TV, Video ve duyduğumuz radyo, pikap, gördüğü-müz yıldırım, kısaca ışık bımayacaktı. Bu kuv-vet elektronu protondan yüzbin kat uzakta tu-tarak dengeler ve ikisi arasında «ALAN» olu-şur, ikisi de aynı magnetik ve elektrik alanı pay-laşırlar.

Merkezdeki Proton bir yuvarlak olduğu hal-de, elektronun bir gezegen gibi yörüngesi yok-tur. Çünkü elektron bir gezegen gibi somut par-ça değil; dalgadır. Böylece atomu, bir balon gi-bi içi boş olarak buluruz. Köpüğün yüzeyine de «Elektron» deriz. O zaman elektron bir yüzey-bir sınır-belirleyen limit küresidir. Elektron de-nen parçacık, bu yüzeyin her an herhangi bir yerinde herhangi bir hızdadır. Konumu, zamanı ve hızı belirsizdir.

BOŞLUKLAR EVRENİ

Belirsizliğin nedeni ölçme âcizliğinden de-ğildir. Atomaltı ölçekte bildiğimiz mekanik ve kesin (DETERMİNE) yasalar yoktur. Yaratanın bir kontrol sırrı olan «Kesinlilik, belirsizlik» ya-saları vardır. (İndeterminizm).

Atomaltı ölçekte cisim, sabit biçim ve ara-anna girmiş bir mesafe, bireysellik oimadığı cin, dünyamızdaki düzgün nedensel yasaları bulamayız.

Böylece en basit Hidrojen atomu, bir ince zar ile örtülmüş, dev bir boşluk ve bunun mer-kezindeki tek maddi şey olan protondan iba-rettir.

Bu proton denen gökdelenimizden 12 bin km. sonra rastlayacağımız, hayal-meyal bir ka-buktan oluşmuş bu boşluk, bizim atomumuz-dur. Yani madde dediğimiz şeyin anasıdır.

Öteki komşu atom ise bundan binlerce yıl sürecek uzaklarda durmaktadır. İki hidrojen ato-munu birbirine çekim kuvveti yaşıyor ve bu evlilik, (Elektron kabuklarını birleştirmekten doğan bir hidrojen= H_2) molekülü oluşturuyor.

Eğer evrenin ikinci temel kuvveti olan çe-kim olmasaydı, evren bir hidrojen bulutu ola-rak kalacaktı. Çekimle atomlar moleküllere, mo-leküller de bizi oluşturmak üzere makro mo-leküllere doğru kurgulanıp, örgütlenirler. (Hiye-rarşi).

Atom, maddi çekirdeğinin dışında bir enerji küresi ve boşluktan oluşur. Bu boşluklardan **yüzmilyon tanesini** ya da **on trilyon protonu** dizerek ancak bir santimetre uzunluk elde ederiz. Bu nedenle «Zerreler Âlemi» deniliyor.

Atom denen şeyin içi boşluktur ve bizler de bu boşluklardan oluşmuşuz. Kendimize madde diyoruz. Bu bile komik. Madde bile değil, boşlukların dizilmesinden çıkmış bir boşluk yığınıdır...

Atomun içinde sadece boşluk bulduk, tıpkı uzayımız gibi... Dünya kadar büyük bir atomun göbeğinde sadece bir ev bulduk. Şimdi bu evden içeri girelim: Bu bir karmaşa olacak; Çünkü ev dediğimiz proton içinde de yeni bir uzay boşluğu çıkacak. İçinde de üç tane Quark denen çok ağır noktacık var. (Referans bölümüne bakınız).

Kuarklar nedir? Üç tane noktasal varlık. Bunların ardında artık «Soyut» bir ağırlık var: İleride göreceğimiz tüneller... Bu tünellere daldığımızda leptokuark denen daha da ağır bir parçacık bulacağız. Bunun arkasında daha da ağırı... Sonunda öyle bir ağırlığa ulaşacağız ki, evrenin en ağır parçacığı olan büyük patlamaya erişeceğiz. Bu mantık, doğanın dört temel kuvvetinin tek bir kuvvetin dört ayrı görünüşü olduğunu ortaya koyan «Birleşik Alanlar» ya da «Büyük Birleştirme» teoreminden kaynaklanmaktadır. Evrenin ilk yaratıldığı dönemlerde aşırı sıcaklarda, doğanın dört kuvveti (Çekim, magnetizma ve çekirdek kuvvetlerinin güçlüsü ile zayıfı) bir aradaydı, ayrılmamıştı ve tek bir kuvvetti.

KESİM : 68

MİKRO KOZMOS

ZERRELER ÂLEMİ

Evrenin bir türlü dışına çıkamamış, karadelik tüneline de başka bir evrene geçmiştik. Tünelin içinde olup bitenleri, bilimin denklemlerine dayanarak ve Kur'an'a inanarak anlatmaya çalışmışım. Bu çifte güvencedir.

Arz dediğimiz aşağılardan yukarıya çıkmak, tünel asansörüne binebilmek için, şimdi izleyeceğimiz «Minik evrene» yani, atom dünyasına girmek zorundayız. Çünkü, «En küçük» tüneller olmaksızın «Yukarı» çıkmamız mümkün değildir.

Sevgideğer okuyucularıma «Sıkıcı» gelebilecek bazı referanslara değinmek zorundayım: Çünkü, «Kur'an tefsiri» gibi bir amaca yöneldim. Üstelik «Zerreler Âlemi» Kur'an'ın bildirdiği ve incelememizi istediği başlıca konular arasında... Zerreler âlemini bilemezsek Arz'dan Arş'a tırmanmamız mümkün değil! Bunun için kuantum teoremine değinmek gerekiyor.

Eğer zerreler âleminin «En küçük birim aralığına» girebilseydik, orada «NÜR» denen sonsuz özünü enerji kudretiyle (ve içtenlikle söylüyorum, meleklerle) yüz yüze gelebilir, bilincimizi görebilirdik. Tabii, insanların «Nür» görmeye dayanamayacakları bildirildiğinden kâina-

tı tutuşturacak olan Nûr'un mini mekânlarda SAKLI kalması da ilâhi bir nimet!..

Önceki bölümde, kısaca ve kabaca atom dünyasında çok basit bir dille gezinti yapmış-tık. Öğretimizin başından beri ise «Kuantlardan, mini enerji tesbihçisi olan noktalardan» söz et-tik, durduk... Bunu da çok tekrarlayarak, ha-bersiz, okuyucunun aklında kalmasına çabala-dım. Bu tür tekrarlar sorumsuzca yapılmadı.

İnsandan büyük küreler evreni ve insan-dan küçük zerreler evreni var. İnsan ise TAM ORTADA...

Küreler evrenine, fizikte klasik olarak, Makro kozmos (Büyük kâinat) ve zerreler evre-nine Mikro kozmos (Küçük kâinat) diyoruz. Kur'an'da çeşitli âyetlerde küre - zerre âlemleri, ayrıca dolaylı verilerle desteklenmiştir: İnsanın (teleskopla) göğe, yıldızlara bakması ve son-ra da kendi içine (mikroskopla) bakması bu-yurulmuştur. İnsan bunu da başardı!

Mikroskobun keşfinden önce insanoğlu «Zerreler» âleminde habersizdi. İnsan için en küçük zerre, kuşkusuz cam ufağı gibi kırıntılar ya da polenler (çiçek tozları) idi. Daha son-ra mikroskopla hücreler, tek hücreli organiz-malar, kristaller vb. gözlendi. Mikroskoplar ge-liştikçe hücre içi yapılar, kromozomlar, genler gözlendi. Daha sonra da x ışını ve elektron mikroskoplarıyla dolaylı olarak atomlar seçildi.

Bunlar, görerek yaptığımız bir zerre tasnif-ydi. Öte yandan, görmeyen atomun parçalan-dığı, daha küçük bileşenlerinin bulunduğu da-ha minik zerrecikler keşfedildi. Bu zerreler ne kadar ufalırsa ufalsın hep «Madde» kapsamın-

dadır. Atom düzeyinde kürelerin zerrelerden oluştuğu anlaşıldı ve mübarek âyetler bir kez daha yüzyıllar sonra şaşmaz kılavuzluğunu sür-dürdü.

Öte yandan, madde diye bir şeyin olmadı-ğını, maddenin engin boşluğunu oluşturan ten-ha atomların bile «Kuant, foton vb.» dediğimiz zerrelerden oluştuğu anlaşıldı. Gerçekte mad-de yoktu, enerji vardı. Bir kez daha hatırlata-yım ki, madde çok yoğun bir enerji; enerji de çok seyrek bir maddedir. İkisinin de sıfırdan ağır kütlesi vardır, birbirlerine dönüşür. En doğ-rusu ENERJİ denen şey bütün kâinatın tek özü, tek tip yapısıdır.

Enerji, başıboş, dağınık, kararsız ve sey-rek bir madde olarak evrenin itici gücünü oluş-turur. Bütangazımızdaki maddi yakıtı tutuştu-rursunuz, çaydanlığı ısıtır ve buharın enerjisi açığa çıkar. Buhar da lokomotif kazanındaki basınçla, tekerlekleri çevirir ve yüz vagonlu tren katarı yola koyulur. Böylece ısı enerjisi-nin mekanik enerjili iş enerjisine dönüştüğü, ba-rajda yol verilen suyun kinetik enerjisinin elek-trik enerjisine dönüştüğü anlaşılır.

Enerjinin böyle «Yerleşmemiş ve kararsız» tutumuna karşın; yoğun bir enerji birikimi olan madde, «Yerleşik, kararlı bir dalga»dır. Ele avuca sığmayan enerjiye karşılık, madde elle tutulur. Örneğin ekmeğimize tereyağı sürer, ye-riz ve ondan KALORI ile birimlendirdiğimiz ha-reket enerjimizi elde ederiz. Ekmek bıçakla ke-silir, yağ üstümüze bulaşabilir, eriyebilir, lapa-laşabilir, ıslanabilir. Ama onu sindirip de (vi-tamin vb. den artakalanlar dışında) «Kalori» ye

çevirdiğimizde kollarımıza mecâl gelir, Naim Süleymanoğlu halteri rekora kaldırır. Mevlevi döner, Evren genişler, kalbimiz atar.

Artık, **maddeyi unutalım** ve maddenin **ASIL KÖKENİNİN enerji olduğunu** hiç unutmayalım. Neye benzediği bilinmeyen bu enerjinin tek yapısı ise «Kuantlar»dır. Boyutsuz, sayısız noktacıktan oluşan kuantlar; evrenin **TEK YAPI TAŞI**, Kur'an'ın «**ZERRELERİ**» nin ta kendisidir.

Evrende istisnasız her maddi enerjik şey sadece ve sadece kuantlardır. **Quant** ismi, lâtincede «kemiyet, miktar, sayım» sözünden türetilmiştir. Çünkü evrende ne kadar kuant olduğunu bilmiyoruz. Bildiğimiz tek şey kuantların «Sayılı» yani sonlu bir miktarda yaratıldığıdır.

Kuantum teorisi bütün «**MADDİ evreni**» kapsamaktadır, evrende elle tutulan, gözle görülen ya da enerji olarak hissedilen, laboratuvarlarda ayırt edilen ne varsa kuanttır. Kuant yoksa maddi evren de yoktur..

O halde maddi (fizik) evren en büyük küreden başlayarak, küçültüldükçe, sonunda **PLANCK** sabitine dayanır. Artık, **kürreler** (Makro sistem) **biter** yerine **zerreler** (Mikro sistem) gelir. Işık hızı gibi, Planck sabitinin de **SONU** olan bir taban-tavan limiti vardır.

Artık tabandan büyük, tavandan küçük kuantlaşma olmaz, tabandan sonra da madde kalmaz!..

Kuantlaşmadan kasıt noktasal enerji paketçikleri üretimidir. Mekân ne kadar küçülürse enerji o kadar şiddetlenir. Sonunda «Kuantlaşmanın bittiği» bir mini-mini aralığa dayanır.

Ondan da küçük aralıklar vardır ki, artık enerjinin noktasal üretimi yerine, enerjinin kaynağı olan **SONSUZ ÖZENERJİ** başlar. **Nûr** (mücerret enerji) işte odur. Ama kuantlaşmanın bitmesiyle artık «Madde» değil; «Ötesi» başlar. Bölümümüz Planck aralığı tavanı ile onun en küçüldüğü taban arasında kalan fizik evreni anlatmaktadır.

Soyut evrenlere girebilmemiz için, karade-lik yolunu denedik, fakat bu **tünel** bizi bir anda öteki **evrene** naklettiği için ne **tüneli** görebiliriz, ne de **soyut paralel evrenleri**.

Soyut paralel evrenlere, ya **evrenin dışına** çıkarak girebiliriz; ya da tam tersine **KUANTUM fizikliğinin bittiği Hilbert kapısından** geçerek girebiliriz. O zaman, bir başka evrene çıkmadan, **TÜNEL içinde, YUKARI ARŞ'a doğru yükselebiliriz**. Hangi paralel evrene çıkarsak çıkalım, orası da «**ARZ**»dır yani **YUKARI** değildir. Ama, **SOYUT EVREN** öyle değildir ve bizi **Arz'dan Arş'a** çıkaracak olan **ASANSÖRÜN** ta kendisi, bilimin açtığı bir tür **Mİ'RAC** yoludur. O yola girmek için de Büyük evrenden, çevremizdeki evrene sonra da mikroskobik evrene girdik.

Altının altın olmaktan çıktığı ve boşluklar âlemi olan **Atom** ile başlayan mini gök evreni ne **PLANCK** uzayı diyoruz. Bu evreni bulan Planck, bizi oluşturan minik kâinatın nasıl çalıştığını **KUANTUM MEKANİĞİ** ile açıklamıştır. Kuantum mekaniği bütün **ARZ** yasalarıdır ve bunun tabanında **ARZ** yasaları biter.

KESİM - 69

PLANCK UZAYI

ATOMUN DERİNLİKLERİ

Zaman zaman kuantum fiziğinin anlamına değinmiştik ve öz olarak, bütün evrenin atomlardan; atomların da kuant denen ışık zerresi ya da ışımayan karanlık enerji tesbihçiklerinden oluştuğunu sık sık vurgulamıştık. Dört temel kuvvetin de kuantlaşmış «Alan» olup, kuantla temsil edildiğine de dikkat çekmiştik.

Karmaşık atomlar, çekirdek (protonlar ve nötronlar) ile protonun sayısına eşit elektronlardan oluşmuş iç-içe katmerli enerji kürelerinden oluşmaktadır.

Evreni tutan kuvvet, iki atomu bir araya getirip molekül yapan çekim kuvvetini tanıdık ve bol bol söz ettik. (İlk cilt).

Elektron ve protonu birbirinden yüzbin kat uzakta tutan ve böylece atomu oluşturan elektromagnetik kuvvetten de söz ettik. Bu kuvvet yüklü parçacıklar arasında «Kuant» denen ışık zerrecikleriyle, enerji tesbihçikleriyle birbirleriyle haberleşirler ve bu arada haberleşme bölgesine de «Alan» denir ve klasik «Kuvvet» sözünün yerine geçer. Bu kuvvet alanları «boşluk» ya da Kur'an terminolojisinde «Gök» adını alıyor.

«Atom dünyasındaki boşluklar aslında «Enerji» alanlarıdır ve esiridir. Bu boşluktaki tek maddi şey olan protonu aldık ve onun üç parçadan oluşan başka büyük bir boşluk olduğunu gördük. Sonra bu parçacığın da ardında bir boşluk daha gördük. Böylece KUANT denen

ışık zerrecikleriyle buluştuk. İşte bu enerji noktaları evrenin temelidir. Madde olarak evren boşluklardan oluşmuştur. Boşluklar ise enerji noktacıklarından. Pek iyi bu nereye kadar gider? Demek ki daha da küçük, mini-mini bir evrenle buluşacağız.

Atomun çekirdeğinin içine girdiğimizde, örneğin bir protonun yapısına sızdığımızda, bunun yuvarlak bir bilya değil; üç tane kuark denen atom altı yapıdan oluştuğunu anlıyoruz.

Kuarklar ve onların bir altında yer alan leptoquark Higgs bozonları, gravitino gibi mini mini kuantlar ortaya çıkıyor.

O zaman biz atomun içinde ne var olduğunu şöyle anlatabiliriz: Atom maddeyi temsil eder. Ama atomun yapısı doğrudan kuant denen enerji noktacıklardır, yani maddenin temeli enerjidir. Atomun ölçülen bir çapı vardır, protonun da...

Fakat bundan aşağı gittiğimizde artık BOYUTSUZ kuant noktacıkları olan enerji tesbihçikleri yer almaktadır. Çapları yoktur, çünkü her nokta gibi boyutsuzdur.

Madde atoma; atom da böylece kuantlara indirgenmekle, evrenin özü, (türlü isimlerle saydığımız çeşitli) kuantlardan oluşmaktadır. İşte atomun dev gibi kaldığı, başka bir mini evrene bu noktadan giriyoruz.

Bu evrende en küçük ışık zerreciğinin (Gamma fotonu) dalga boyu 0.0000000000000001 (10⁻¹⁶) cm. dir. Bundan küçük bir ışık yoktur.

Minik mesafelerde acaba «Uzay-zaman» ne anlamdadır? Örneğin evren bir saniyenin 0,000 000 000 000 001'i gibi bir saniyede her şeyiyle vardır. Bu arada boyu da yine virgüllü sıfırın sağına eklenecek 40 sıfırlı zerreydi. Bu artık zamanın «Hiç akmadığı» ve ışığın hiç yol alamadığı hiç bir mesafededir. Artık uzay-zaman diye bir şey yoktur, ikisi aynı tek şeydir ve çizgileri bitişiktir. Yani zaman da akacak kadar bir zaman bulamaz.

Bir cisim on milyar X milyar kez sıkıştırırız ve artık sıkışmanın sonu gelir, sıkışıklık olayı ortadan kalkar. Bir mini noktacığın yer aldığı 80 sıfırlı ondalık sayıda çekim de ortadan kalkar. (Çünkü kendisi de kuantik olan çekimin oluşması mümkün değildir.)

Uzayı, zamanı, çekimi, karadeliği bile olmayan bu bölgenin başladığı noktada, **MADDE** dediğimiz ve aslı **ENERJİ** (yani Kuant noktacıkları olan şeyler) yaratılamaz. Çünkü bu noktadan sonra her şey artık sıfıra eşitlenmiş. Üstelik sıfırdan da küçük ağırlıklardadır. Yani soyuttur. Soyut «Sıfırdan küçük tekillik» demektir.

Planck uzayını böylece «Kuantlaşma» yani «Nokta-nokta enerji birimleri, boyutsuz küçük enerji paketçiklerinin üretildiği bölge» olarak düşünebiliriz. Ama öyle bir tabanı vardır ki, artık noktadan (boyutsuzluktan) da küçük bir bölgedir. Sıfırdan küçük tek boyut, **SİNGULARİTE**=tekillik bölgesindedir. Oradaki enerji de kuantlaşmaz (Diskret, kopuk, kesik değil, globular ayrılmaz bütün bir enerji).

ARZIN TABANI

100

Bu sınır bulunmuştur. Evrenimizin bittiği Kuantum tabanı, Planck eylem sabiti denen birim boy yani $1,3 \times 0,0000000000001$ cm. dir. Bundan küçük bir uzayda artık **MADDE'yi** oluşturan **KUANT** üretimi olmaz. Burada zaman ve çekim de olmaz, uzay sonsuz küçülür. Kuant üretimi bitince **SOMUT MADDE** de biter. Oysa madde evrenin özü, aslı temeli sadece kuantlardır. Kuantın anlamı **NİCELİK**, kemiyet (belli bir sayı) demektir. Çünkü ne kadar kuant yaratıldığını yani Ordularını, Rabbinden başkası bilmez. (**PARAMETRİKTİR**).

«Altın» örneğimizdeki, «Altının, altın olmaktan çıkıp mini bir uzay» haline geldiği **PLANCK** bölgesini hatırlayalım. Artık altının değil de atomunun görüldüğü bu bölgeden itibaren **KUANTUM FİZİĞİ** başlamaktadır. Bu limitte mikro-evrenimiz oluşur. Madde en küçük düzeyde burada yer alır ve aslında birer enerji örgütüdür, boşluklar âlemidir.

Atom, öteki kuantların tersine «Kapalı-duran» bir kuant sisteminden ortaya çıkar, çekirdekte proton manyetik koordinatlara dik olduğu için artı yük alırken, aynı koordinata paralel olan nötron sıfır yük alır. Uzaktaki elektron da protona zıt yönde dik olduğu için eksi yük alır ve böylece atom kurulmuş olur. Artık bunlar mekanik yasalarla değil, sadece kuantum yasalarıyla yönetilir. Karmaşık atomlarda güç-

lû çekirdek kuvveti onları bir arada tutarak yüzlerce çekirdek elemanını ve buna bağlı yüzlerce elektronu, birbirine bir çarpma ya da ak-sama olayına yer vermeksizin düzenler.

Dıştan bir etki **sanliyenin** onmilyonda bir zaman içinde hızla düzeltilir. Bu etki, o minicik çekirdeğin ısısını bir hidrojen bombasının tahribatına eşit dehşette yükseltir. Fakat çekirdek bu patlamayı önlemek için nötrino denen birimlerini **zayıf çekirdek kuvvetiyle** dışarı atar ve yeniden kararlı olur.

Bu frenleme olmasaydı, trilyarlarca atom, bir öksürmeyle patlayabilir ve dünyamızı bir anda yok edebilirdi. Nötrinolar, işte bu kuvveti sünger gibi emerek, nötr bir enerji gibi bize değmeden alıp götürürler. Bu işleve de «**Zayıf Çekirdek Kuvveti**» diyoruz.

Bir atomun bir element çekirdeği oluştuğunda özel bir **manyetik rezonansı** ve bunun özel bir **çekirdek dalgacığı** vardır ki bu **ZİKRİN** binbir dilinden biridir ve **atomun kimliğidir**.

Atomun bir kapalı sistem olmasıyla (onun H atomu olarak) çapı, bir santimetrenin yüz milyonda-biri olan **Angström** mesafesi olarak sabitleşir. Çekirdeği ise bunun yüzbinde-biri (yani santimin yüz katrilyonda-biri) olup, buraya da **Fermi** mesafesi denmektedir. Mini evren (Planck-Kuantum uzayı) böylece Angström-Fermi mesafesi içindedir. Bunun matematik gösterimi şöyledir :

$1,4 \times 0,0000000000000001 \text{ cm. ilâ } 1/3 \times 0,0000000000000001 \text{ cm.}$ Bu msafeden büyüğü bizim evrendir, bu mesafe ise minik evrendir. Öyleyse,

verdiğimiz **küçük tabandan ötede** daha minimini bir uzay olması gerektiği ortada!..

Kuantum fiziği, böyle bir mini mekânda artık parçacık yani kuantlaşma bulamıyor. Her şey magnetik rezonanslar manzumesi oluyor. Kuantum fiziği evreni **PARÇACIK** olarak görmek istemektedir. Dolayısıyla **magnetik rezonanslar** bir parçacık olacak kadar kararlı değildirler ve sadece **vibration** olarak (zikır) titreşmektedirler. O halde bu mini mekâna, zaman boyutu **teğet** olduğu için çalışmaz ve dolayısıyla orada çok müthiş, bir enerji vardır.

10^{-13} cm. den küçük olanlardaki bu çok korkunç kuvvet olan rezonanslar (Nü ve Delta tipi) hep gözleniyor ve bildiğimiz bir çekirdekten belki de milyonlarca kez ağır oldukları billiyor.

Demek ki orada bir **KUANTLAŞMAYAN ÖZENERJİ** var!..

Birinci cildimizde de ön bilgi olarak zaman zaman sunduğumuz **SONSUZ ENERJİ**'nin, hiç tükenmediğini; tesine arttığını, çünkü kuantlaşmadığını, bir bütün hâlinde **TEK NÜR** olup, kesikli salınmadığını hatırlatalım. Madde ötesi bundan kuruludur. Nür'un hız kaybederek, ışık hızına düşmesiyle, kesikli yani «Kuant denen enerji tesbihçikleri» biçiminde salındığını ve böylece maddeyi yarattığını ileri kesimlerde ve referanslarda açıklayacağım.

Evrende ne varsa, bu boyutsuz enerji noktacıkları olan kuant tesbihçiklerden yapılmıştır. Atom-altı çekirdek ve onun altındaki her şey, güneşler, uzay ne varsa bu kuantlardır. Böylece kuantların evrenine girmiş bulunduk. Çün-

kü kuantların «Ardında» ne var? sorusu bizi, başka bir boyuta çıkaracaktır: **Tünellerel..**

Karmaşık atomlar, sanki bu en basit atom olan H (Hidrojen) atomunun iç-içe yığılmış biçimidir. Çekirdek (Proton ve nötronlar) daha çok sayıdadır. İçinde ne kadar proton varsa; o kadar da çevrede elektron vardır. Yani iç-içe enerji kürelerinden oluşmuş katmerli kabuklar vardır. Yine de aslında her şey «Alan» dediğimiz bir boşluktur.

Çekirdeğe yapacağımız bir yolculuk da bizi yine boşluğa götürecektir: Proton da dev bir boşluk küresidir ve içinde üç tane KUARK vardır. Kuarkların ardında bir boşluk daha! Böylece sonunda **KUANT** denen enerjinin noktasal boyutsuz zerrecileriyle buluşuruz.

İşte bu enerji tanecikleri **evrenin maddi yönünün temelidir**. Madde olarak evren, boşluklardan oluşmuştur. Boşluktaki küçük ağırlıklar da, kuant denen enerji noktacıklarından kuruludur. «Cisim» madde dediğimiz, kısaca şarkılara bife «Yalan dünya» diye geçen bu **fânî evren**, işte bu tesbih tanecikleri kuantlarla kuruludur. Evrende her şeyin Allah'ı zikrettiğini, fakat bunun bizce hissedilmediğini âyetlerde vermiştik. Bunun bir tecellisi de, hem kuant, hem de (gizli ve görünmeyen) «NÜR» a çok benzeyen nötrinolardır. Nötrinolar kuantlaşabilir de saklanabilir de... Böylece onların da «İkili mizacı» olduğu anlaşılır.

Nötrinolardan itibaren **SAKLANAN** bu Nür'un pırl pırl görünmesi gerekirken, «**KARANLIK**» olmasını neyle açıklarız?

İnsanların «Melek, Nür» görmeye dayanamayacaklarını belirten âyetler uyarınca, içimizdeki magnetik fırtınalar, çekirdek kuvvetleri patlamaları ya da Hz. Lût'un karısının kristalleşerek «Heykelleştiği» hatırlanırsa onun «**SAKLI**» olması lehimizedir.

Çekirdek kuvvetleri atomun içinde saklı olduğundan (Çernobil, Hiroşima ya da Nagasaki) benzeri her nokta tutuşup, patlamaz!.. Kaldı ki bu nükleer felâket, yalnızca NÜR'un bize küçük bir uzantısı, çok hafif minicik bir göstergesidir. Kendisi ise, doğrudan «**ALLAH'tan kaynaklanan kudrettir.**» (Rabbimizin bir ismi de NÜR'dur.)

Yasin - 36 benzeri mükerrer âyetlerden, evrenin her varlığının «**Çift çift**» yaratıldığını anlıyoruz. Bu çiftler içinde **yer** (cisim mekânı) ve **gök** (kuvvet alanları) Ledünnî (Batınî, ezoterik) anlamlar da vardır. Gece ve gündüz terimleri de böyledir:

«**GÖKLERİ VE YERİ HAK OLARAK YARATTI. O GECEYİ GÜNDÜZ'ÜN ÜSTÜNE ÖRTÜYOR. GÜNDÜZÜ DE GECENİN ÜSTÜNE SARIYOR...**» (Zümer - 5)

Nötrinolardan, kuvvet alanları fotonlarından başlayarak, ışımayan saklı NÜR'a kadar her şey bu «**GECE**» nin sırrındandır. Bizim aydınlık dediğimiz sonlu enerjisi «NÂR» dır. O görmediğimiz dehşetli sonsuz özenjeri ise «NÜR»dür. Böylece gece, gündüzün üstüne ve gündüz de gecenin üstüne bürünüp, sarılmış oluyor. Başka âyetlerde de gecenin içinden günün çıktığının ve bunun tersine günün içinden de gecenin çıktığının bir sırrı da budur.

«İKİLİ MİZAÇ»

Çift çift sırrındaki gece ve gündüz terimleri aynı zamanda ışıyan madde ile ışımayan madde (Nötrinolar, karadelikler ve negatif evrenin gölge maddesi olan şablonlar ile zımnî kuantların taşıdığı esir alan teorileri) ayırımıdır. Evrenin dört temel kuvveti de önce ikiye ayrılır: Câzibe (Çekim ve magnetizma) interaksiyon (güçlü ve zayıf çekirdek kuvveti ikilileri) Ayrıca çift yanlı kuvvetler (Çekim-elektromagnetizma, güçlü ve zayıf çekirdek kuvvetleri) ve tek yanlı kuvvetler (Çekim, zaman, termodinamik genişleme) gibi ikilliler vardır.

Gök ve yerler çifti ise, bu alanlar ile kütleleşen diğer maddenin anımıdır. Evrenin dört kuvveti bu görünmeyen zımnî-virtüel enerji noktacılarıyla birbirinden haberleşir. Haberleşme bölgesine «Alan» denmektedir ki, bu klasik kuvvet çifti (Merkez kaç ile merkezci kuvvetlerin) yerine geçmektedir. (Hünnes ve Künnes bir anlamda da bu Yang ve Yin kuvvetleridir.)

Demek ki boşluk sandığımız her şey aslında bir «Alan» dır. Bu alanların da enerji dolu olması nedeniyle bir ağırlığı vardır. Bu alanların enerjileri öylesine büyüktür ve gizlidir (Spesifik) ki, hepsi bir birleşik alan olur ve graviton, foton, bozon, gluon gibi çok ağır parçacıkları içinde saklarlar. (*)

(*) Einstein'ın büyük bir yanılgısı, madde kütlelerini varlık, kalan her şeyi boşluk (vakum, yokluk) kabul etmesidir. Şimdi bu düşünce bırakılmıştır. Çünkü boşluk denen şey elektromagnetik alanlar, zayıf nötrino akımları, ışımayan dalgalar ve karanlık maddeyle tıkaba-

Böylece madde kütlelerine «Yer» ve bunun dışında kalan «Alan» denen esir enerjisine de «Gök» terimi kullanılmıştır. Yer ve gök; gece ile gündüz bitişik ve tek yapıdan ayrılmıştır. Dolayısıyla, her şeyin BİTİŞİK bir düâlıtesi (ikiciliği) olduğu «Çiftin çifti» âyetleriyle imâ edilmiştir. Düâlıteyi ise, fizik daha 80 yıl önce ancak akıl etmiş, dolayısıyla kuantum teoremini kurmuştur.

Halbuki, önceden ışık, bir dalgacık olarak Maxwell denklemlerine girerken, Newton ise buna «Parçacık=Karpüskül» akımı demiştir.

Fakat gerçek bambaşka çıkacak, bu kavgayı uzlaştıracaktı: Varlık (Işık ya da elektron ya da madde) tabiatında İKİCİLİK vardır. Örneğin «Işık bir dalgacık mıdır; maddecik midir?» sorusunun cevabını KUANTUM mekaniği verdi: Her ikisi de...

Schrödinger, maddeyi «Dalga mekaniği» olarak ele aldı. Broglie ise dalgayı «Maddenin duran bir dalga» olduğu biçiminde gösterdi.. Böylece biz madde de dahil, her şeyin ikili bir davranışı olduğunu bulduk. Her parçacığa eşlik eden bir dalgacık her dalgacığa eşlik eden bir parçacık vardır. Fakat ikisi «TEK» şeydir. Parçacık özelliği, enerjinin madde olarak bağ-

sa doludur. Evrende zerre kadar boş yer olmadığı da doğrulanmıştır. Heisenberg'in tamamen arınmış bir boşlukta bile atomik denge gereği cevreden (tünelden) ödünç enerji aldıkları görüşü 1985'de doğrulandı. Mutlak boşluk (vakum) yeni ve güçlü kuantlar üretmektedir. Deneyi yapan teorik fizikçi P. Davies, «ALLAH varlığı fizik olarak böylece gerçekleşti» diye demec vermek zorunda kaldı (Başlangıç tekiliği)

lanması; dalgacık özelliği ise maddenin enerji olarak bağımsızlığıdır.

Dünyamızın bir parçacık olduğunu düşünelim: Evrende güneş çevresinde bir yörüngeye sahipir ve sanıldığı gibi dairesel değildir. Çünkü güneşin de galaksi kolu içinde bir yörünge vardır ve dünya yörüngesini bir dalga gibi sürükler götürür. Elbette bu örnek mikro âlemin dalga-parça özelliğinden daha abartılmıştır. (Rotasyon, nütasyon, spin gibi.)

Kuant deneni ışık zerrelere, bir tesbih ipine (magnetik çizgiye) dizilmiş tesbih tanecekleridir ve boyutsuz enerji paketçikleridir. Her tesbihçik tanesine bir dalga (**Vibration, rezonans**) eşlik etmektedir. Tanenin kendisi de bir parçacık gibi davranmaktadır. (**Particle**)

Daha somut bir örnekle, mikro âlem dalgalar denizidir ve birbiriyle (eş-özdeş-eşlenik olanlar) ekileşir ve o zaman tanecek olduğunu anlarız. Maddenin kendisi bile «**DURAN DALGA**»dır. Enerji bile «**SEYYAL-CEVVAL BİR MADDEDİR**».

Kuantum fiziği bu ikili yaratılışı söylüyor. Ama belirsizlik ilkesi ise hem dalgacık hem parçacık olan bir kuantın, ne zaman dalga ne zaman parça olması gerektiğinin saptanamayacağını gösteriyor. Evrende, nicelik sonsuz çoktur ve her şey her an değişkendir.

Kuantların ya atomaltı ölçekteki parçacıkların dalga-parça düallitesi, aynı aynı ele alınırsa birbirlerini dışlarlar ve bizi kandırırlar. Nitekim hep böyle kandırmışlardır.

Ama bu TEK olaya iki bakış açısından ayrı ayrı bakıp da iki gerçekliğini gördüğümüzde, modern fizik başlamış oldu.

REFERANS - A

ELEKTRON KUANTUMU

Kuantum teoremi, şimdilik elektronu tam anlamıyla açıklamakta, diğer çekirdek parçacıklarına da oldukça yabancı durmaktadır. Kısaca kuantum teoremi en başta yalnızca «Elektrona» yönelmişti. Elektron, çok basit bir anlatımla «Yerleşik ve sabit bir madde dalgası» görünümündedir. Bir noktasal kuant olarak «Gecip gideceğine» elektron olarak çekirdeğe bağlanmış kalmıştır. Kuantum teoremi bunun için böyle olduğunu bilemez ama, elektronu iyice açıklar.

Bilindiği gibi elektron, çekirdekte kaç tane proton varsa, aynı sayıda «Uydu» olan eksi yüklü bir parçacıktır (Antimaddesi olan pozitron ise tersidir. Aynı biçimde proton artı yüklü; antiproton eksi yüklüdür.) Elektronlar, nötronlara bağlanmaz, çünkü nötronlar yüksüzdür.

Moleküllerde, iki atom, dış kabuktaki elektronu paylaşmak üzere birlik kurarlar. Böylece paylaşılan elektron iki atomun da «Ortak uydusu» olur ve ikisinin de çevresinde dolar. Moleküller, elektronlarını evlendiren atom bileşimleridir. Elektronlar bu evliliğe, türlü biçimde gelin girerler. Metallerde serbest göçebe dolaşırlarken, hayat kimyasını oluşturan organik elementlerde organik bağlar, (çift üçlüler ve hibridler vb.) ile dev moleküller dizgeleri olan «Atom kentleri» kurarlar.

Elektron, atomik süreçlerin enerji birimi olan kuantların katları haline gelmiş bir duran madde dalgasıdır. Bohr bulmuş, fakat nîcin böyle olduğunu açıklayamamıştır. Elektronlar hidrojen'de bir tane fakat sıradaki ikinci element olan helyum'da iki tanedir; uranyum'da 92 tanedir. O zaman kabuklar yani elektron seviyeleri bir çok iç-içe katmerli kabuklar biçiminde, iç-içe soğan kabuğu gibi düşünülmelidir. Elektronların birer enerji düzeyine bağlı iç-içe kabukları olan yörüngeleri, ayrıca aldıkları enerjiyle sıramalı hareket ettikleri alt yörüngeleri de vardır. Bunlar spin deneni «Zıt kutuplanma veya zıt dönü» ile birbirlerine hiç değmeden

sürekli dönerler. Hızları, (ne zaman nerede olduklarını ifade eden) konumları bir arada belli olamaz. Elektronların her yörünge yarı çapına bir enerjî düzeyi düşer. Elektron kabuğu bir varlığın, (atom nefsinin) ta kendisidir ve bireyselliğin sınırlarını belirler. Nefs ve Cin bedeninin de elektronla sıkı sıkı ilişkisi vardır. Çünkü bunların bize gözükmeyp ayrı bir evren gibi durmasında araya «BELİRSİZLİK» ilkesi girmesi ve relativite hızlarıyla aramızda bir zaman perdesi oluşması neden olur.

İndeterminizm ya da kesinsizlik ilkesi, atom altı varlıkların aynı anda, hız uzay-zaman konumlarının hesaplanmasını engeller. Çünkü atomaltındaki her şey elektronlardan başlayarak, bir maddeden çok «DALGALAR» benzediği için kesin konum ölçülemez. Üstelik atomaltı ölçeklerde «Değişmeyen sabit madde ve belirli bir hacim ve arada bir mesafeyle ayrılmış cisimler» yoktur. Herşey noktasaldır ve birbirleriyle etkileşimleri de basit itip-çekme benzeri mekanik güçler aracılığıyla olmaz. Elektronların hem bir dalga olup, hem de bir gülle gibi davranmaları yüzünden «Parçacık» ve aynı zamanda «Dalgacık» olmak gibi ikili bir tabiatları (Düallitesi) vardır. Bu iki özelliğe ayrı ayrı bakılır, fakat ortak düşünülür. Elektronlar hem bir dalgacık demeti (Katod ışınları) hem de parçacık (Beta) olarak davranmaktadır. Bu ikisi birbirini «Tamamlayıcılık ilkesiyle» bütünler. Böylece tek bir olaya dalga ve madde görüşleriyle bakılarak eksiksiz bir görüş sağlanır. Eğer bunlara tek yanlı bakılırsa, birbirlerini inkâr ederler. Ama iki özelliğiyle bakıldığında gerçekliği ortaya çıkar. Teorik fizik denklemleri bize olguları değil, bu olguların ihtimal ya da imkân aralıklarını imâ ederken, kütlelerin hareketi hakkında bir şey vermez. Denklemler çok soyut olan alanların davranışlarını düzenler. Alanlar ise asla madde değildir. Doğanın dört kuvveti bu alanlarca yönetilir. Alan teoremi, maddenin, dalga benzeri süreçlerden oluştuğunu ima etmektedir.

REFERANS : B

BELİRSİZLİK İLKESİ (İNDETERMİNİZM)

Elektronun sözünü ettiğimiz enerjik kabukta, bilinemedik bir hızla dolanmasının anlamı, ne zaman nerede olacağının bir sır olması demektir. Konumu, zamanı ve hızı birlikte hesaplanarak bu güçlük aşılar. Ama üç hesabın bir arada bulunması da «Kesinsizlik, belirsizlik» oluşturur.

Belirsizlik ya da kesinsizlik ilkesi Heisenberg tarafından bulunan bir matristir. UZAY-ZAMAN ikileminden birini belirlemek ötekini kaybetmek demektir. Evrenin kontrol sırrı olan belirsizlik ilkesi türlü yorumlara götürülmüştür. Örneğin evrenin bir şans eseri yaratıldığını savunanlar, bir «İhtimal-Olasılık» matematiğine bağlı «İstatistiksel fizik» gözü ile evreni görürler. Yani sanki yaratan bir yazı-tura atmış ve öyle karar vermiştir. Belirsizlik bizim inancımıza göre, karadelik tekilliği gibi bir singularite ya da anket hesabı olan Probabilite değil; «İKİ YANLI YARATILIŞ» olan Parite'nin bir çift huni gibi birleştiği biçiminde düşünülmelidir. Belirsiz ilkesi, bireyselliği ortadan kaldırır ve bireyleri istatistiksel toplum olarak düşünür. B.Russel'in verdiği örnekle belirsizlik ilkesini açıklamaya çalışalım: Bir sigorta şirketi müşterilerinin her yıl belli bir miktarda öleceğini yaklaşık olarak hesaplar. Örneğin her yıl ortalama 5 müşteri ölmekte ve bunlara hayat sigortası primi ödemektedir. Sigorta şirketleri bu «Beş kişinin, kimler olduğunu bilemez, kimlerin öleceğini değil; kaç kişinin öleceğini» hesaplayabilir. Ya da biz ülkemizde nüfusun yılda ne kadar arttığını çok yaklaşık bulabiliriz, ama kimlerin doğacağını, kimlerin öleceğini değil. Bir ırmağın saniyede kaç metre küp su akıttığını hesaplarız ama, hangi moleküllerin akacağını bilemeyiz. Yani kişisel kaderlerle değil; o topluluğun ortalama anketiyle genel olarak ilgileniliriz. Elektronun da durumu aynıdır: Ona izaf ettiğimiz «Enerji küresi» elektronun içine ya da dışına çıkamadığı, orada bulunması gereken bir «İhtimal-Ola-

sılık» zarfıdır. Elektron bunun içinde sıçramalı hareketlerle, belirsiz bir hızla her an her yerde olabilir. Ama bu «İhtimal küresinin» dışında olamaz! Böylece yörünge denen bir çember, daire yerine, üç boyutlu bir küre kavramı getirilir. Belirsizlik ilkesi çok kesin ölçüm yapabilmektedir. Ölçüm «Özel kişiler» üzerine değil; bunların sayıları üzerinedir. Doğanın üçüncü kuvveti olan ZAYIF NÜKLEER KUVVET'in yönettiği radyoaktif bozunma bunun bir örneğidir:

Bir kilo uranyum, 1620 yıl sonra tam yarisını enerjiye çevirerek yarım kiloya iner. Bu yarım kilo da 1620 yıl sonra 250 grama iner. Sonunda hep böyle yarılanarak, geriye kalan iki atomdan biri de enerjiye dönüşür.

Buna yarı ömür (Ya da yarılanma süreci) denir... Uranyumun yarılanacağını biliriz ama, hangi atomların enerjiye dönüşüp, hangilerinin kalacağını bilemeyiz.

Böylece görüldüğü gibi «İhtimal hesapları» tutmaktadır. Ne var ki, bu atomları tek tek numaralaysaydık, bunların hangisinin yarılanmaya katıldığını anlayabilirdik. Ama belirsizlik ilkesinin sonsuz ihtimaller üzerine kurulduğu fikri tartışmaya açıktır. Çünkü evrende her şey «Çok çok» değil; **çift çift** yaratılmıştır. Madde-antimadde bunun bir örneğidir. Eğer bir çok türlü madde yaratılsaydı, sonsuz ihtimalli evren ve yaratanın zar olarak oluşturduğu bir **tesadüfi** evrene inanırdık. Atomları oluşturan kuantlar bile «Çift çift» spin denen bir birine zıt dönü ile **BİR ÇİFT** yaratılmaktadır. Hatta bunların ışıkları bile çift polarize düzlemde yol alır. Evren sonsuz ihtimalle de yaratılsa, her şeyi «Çift çift» olduğu için kesinlik ilkesi ihtimal hesabına kavuşursa da bunlar sonuçta yine «Düaliteye» indirgenir. Evren çok sayıda «Çiftler»dir. Bu çiftlerden birini, belirleyerek ötekinin de ona zıt özdeş (Eşlenik) davranışlarını çıkarabiliriz. Fizikçilerin bu ikilim (Düalite) üzerinde durmaları ve her şeyin çift yaratılması olan «Madde-Antimadde» gibi eşlenikleri bulmaları sorumsuzca bir düşünce değildir ve Kuantum fiziğinin zaferidir.

REFERANS : C

KUANTUM TEOREMİNE GİRİŞ

«Kuantum teoremi «Doğum sıkıntısı» çekmektedir ve giderek evrenin maddi bütün yaratılışını açıklayarak, sonra kendi ötesine (Madde ötesine) yol vermektedir.

Kuantum mekaniği, sadece maddi evrenin sınırlarını çizdiği için, yalnızca bu yönüyle düşünülmelidir.

Kuantum teoremi denildiğinde, trilyonlarca ışık noktasının evrende her şeyi yarattığı biçiminde anlaşılmalıdır.

Her ışık zerresine kuant denmektedir. Tamamı ışık hızıyla giderler, hızlanıp yavaşlamazlar.

Bize bu kapıyı açan Alman Max Planck, mini evrene girmemizi sağlayan «Kuantum» teoremini kurarak mikroskobik dünyanın nasıl çalıştığını anlatmıştır. Evrenin yapıtaşları (kuantlar) bu tesbih taneciklerinin olası tertiplenmelerinden ortaya maddi evren çıkmıştır. Oy- sa kuantlar bir madde değil; enerji birimleridir. Maddeyi boyutlandırır, kendileri ise boyutsuz «NOKTASAL» varlıklardır. Her koordinat noktası gibi, eni boyu ve yüksekliği olmayan «Sıfır» boyutta ışık zerreleridir. Işık görünen olaydır. Ama bir de ışımayan zımnı (Virtüel karanlık) kuantlar vardır ki, bunlar, çekim ve diğer kuvvet alanlarının iletişiminden sorumludurlar.

Kur'an'ımız da Ledünni anlamda gün ve güneş «ışık» kuantların; gece ve ay «zımnı ışımayan» kuantların simgesidir.

Kuantum teoreminin çok değerli sayısız teorisyenler tarafından ele alındığını ve ortak cabadan çıktığını, büyük sancılarla doğduğunu belirtelim. Max Planck, evrenin kuantlardan oluştuğunu bulmuş, aynı şeylere «foton» diyen Einstein, kuantların hem dalgacık hem maddecik olduğunu göstermiştir. Louis de Broglie ise maddenin duran dalga (kararlı ve yerleşik) olduğunu, Schrödinger ise «Dalga» yapısını «maddeye» başvurmadan soruşturmuştur. Bohr, Dirac, Pauli gibi değerli teorisyenler de kurgusunu ortaya koymuştur.

Vücudumuzun sayılı miktarda «Hücre» den ya da «Atom» dan kurulduğunu biliriz. Atomaltı parçacıklar da kuantlardan kurulmuştur. Ne var ki, atomun da, hücrenin de boyutları vardır, fakat noktasal kuanttan bir proton ya da elektron oluştuğu sorusu çok anlamsız kalır.

O tek nokta, çok şiddetli bir enerji verildiğinde, tek başına proton ya da nötron, elektron oluşturur. Böylece «Şu kadar kuanttan proton kurulmuştur» diyemeyiz. Hatta evrenin kendisi bir TEK KUANT olan AKNOK-TA'dır.

Kuantum teoreminde «Kuantları», şimdilik noktasal olarak düşünelim. Aslında kuantlar, ileride isbatlayacağım üzere, on boyutlu rezonanslar tünelin kesitleri olan nokta görüntüsündeki «Mini aknoktacıklar»dır. Enerji aldıkları zaman parlarlar. Eğer kendi enerjileriyle kalırlarsa, alan kuvvetini iletmeyi sürdürürler. Yani zımnı 'Işımaz, gizli ya da elektromagnetik olmaksızın' kalırlar.

Kuantların birer mini aknokta olduklarına işaret de «Elektrik yükleri ya da mıknatıs kutuplarıdır: Evrende ne kadar artı varsa, o kadar da eksi karşıtı vardır. Elektromagnetizma ya da elektrik toprak-faz ikileminin yükleri, (milyarlarca, trilyarlarca kuantın) mini şimşeklerinin aynı anda ve eşit sayıda patlamasıdır. Bu da evrenin «Patlamasının» en küçük ölçekteki bir benzeridir.

Dolayısıyla kuantları, bir de «Mini aknokta patlamaları olan minik yıldırımcıklar» biçiminde düşünmeliyiz. Kuantum teoremi için bu yönünü şimdiye kadar hiç fark etmemiştir.

Mıknatısların kutupları birbirini çekerken ya da iterken bu eşit sayıda patlayan ışıksız ya da ışıklı noktacıkların bu iki mıknatıs arasında gidip gelmesinden itim ve çekim doğar. Elektromagnetizma en sade tanımla budur.

Yeterli enerjileri olan iki kuant birbiriyle çarpışır-

sa, biri madde öteki antimadde olan bir çift parçacık oluştururlar. Buna «ÇİFT ÜRETİMİ» denir. (Pair Production) Bu olayın tersine birbirinin antisi olan iki parçacık karşı karşıya geldiklerinde birbirini yok ederek bir çift kuantı dönüştürür. Bu bir çift ışık zıt ve polarizlenmiş yönde birbirinden uzaklaşır.

Madde - antimadde kuantlardan BİR ÇİFT halinde yaratılmıştır. Yine her ikisi birbirini yok ederek (AN-NİHİLATION) yine bir çift kuantı dönüştürür. Böylece, bir çift enerjik kuantın bir çift madde yaratması üzerine «Maddi» evren olmuştur. Evren ÇİFT ÜRETİMİN-DEN ortaya çıkmış ÇİFT ÇİFT bir dizgedir. Hatta kuant çifti birbirine zıt dönerek bir çift maddeyi üretirler. Böylece sıralanırlar ve düzene girerler. Bir madde gözlediğimizde mutlaka onun bir «İkizi-antisi» daha bulunmalıdır.

Kuantların «Proton, nötron ve elektron» adıyla «KARARLI - YERLEŞİK» olmasına madde diyoruz. Serbest kuantlar ise birer rezonans ya da ALAN kuvveti temsilcileri olarak kalırlar. Kuantların «düalitesi» üzerinde durmuş, hem «DALGACIK» hem de «PARÇACIK» ikili özelliklerinin bir arada olduğuna dikkat çekmiştik.

Maddeyi enerji; enerjiyi kuantlar oluşturuyor. Kuantların dalgacık - rezonans özellikleri yanında parçacık-korpüskül özelliği de var. Buna «Bir elektromagnetik dalgaya eşlik eden noktasal bir foton» deriz. Radyo-TV dalgaları budur. Radyo dalgalarına eşlik eden kuantların, alıcımızdaki elektronlara çarparak onları yerinden kopartmasıyla kulak-göz zevkine erişiriz. Eğer kuantların bu dalgacık özelliği olmasaydı, güneşten dünyaya kadar 150 milyon km. yol alıp, sonra dünya yüzeyine çarparak (parçacık özelliği budur) bize hayatın ısı ve aydınlığını getirmesi mümkün olmazdı. Isı ve ışık kuantların ard arda dizilmesidir. (Radyasyonla ısı iletimi)

HİYERARŞİ

Kuant kavramının şimdiye kadar hiç değinilmemiş bir sırrı da «Bir tek kuant» olan aknokta, süper uzaydaki sayısız aknoktacıklardan biri olup bu birtek aknoktadan bütün evren ve içindeki kuantların çıkmasıdır. Bir tek kuant evrenin soğumasıyla alt kuantlara bölünmüş, soğuma sürdükçe de bir iken sonsuz olmuştur. Bir tek kuant bir evren oluşturduğuna göre, teklik ile çokluğun aynı noktada, birleştiğini sezebiliriz.

Kuantlar «Maddî evreni» kurmakla yükümlüdürler. Bir iken çoklaşmaları onların ardında bir tünel olduğunun işaretidir. En yakın ile en uzak uzaylar nasıl ki, tünelde bir araya geliyorsa, teklik ile çokluk da bir araya gelmektedir. Bir tek kuantın böylesine çoğalması yüzünden birleşik alanların dört temel kuvvetinden MADDE (Proton, nötron, elektron) ve dolayısıyla HAYAT ortaya çıkmıştır.

Varlıklar, bizler de birer kuant yığınıyız. Alt sistemlerin, üst sistemlere tırmanması biçiminde organize olurlar. Kuantlar evrenin yapıtaşları, altyapı birimleri tek malzemesidir. Kuantların atomaltı parçacıklar olarak karar kılmasından madde yaratılmış olur. En küçükten en büyüğe, küçük kesretten, tam sayıya çokluktan tekliğe, tümenden gelimden - tüme varıma doğru bir hiyerarşi oluşur.

Hiyerarşi, küçükten büyüğe doğru dizilme anlamına gelir. Alt yapılar bir üst yapının disiplin sistemine bağlanırlar. Bir orduyu önce «Bireyler» oluşturur. Sonra bunlardan beş tanesi tim, iki tim bir manga, dört manga bir takım ya da batarya oluşturur. Böylece bölük, tabur, alay, tugay, tümen, kolordulardan, «Ordu» kurulmuş olur.

«Hiyerarşi» evrende toplu ve genel bir yasadır. Melekler bile ilâhî bir hiyerarşیه hizmet ederler. Emir-komuta zinciri gibi, «Başkomutana kadar» türlü kademeler ile bir üst disiplinin üyesidirler.

Evrende bu hiyerarşi yasadır. Örneğin yıldızlar, güneşler ve benzeri bütün gök cisimleri atomlardan kuruludur. Bu atomlar varlıkları da oluşturur. İnsanoğlunu ele alalım, organlardan, organlar ise hücrelerden kurulmuştur. Organlar dev makro moleküllerden ve bunlar da moleküllerden oluşmaktadır.

Moleküller de atomlardan oluşur. Atomlar ise atomaltı parçacıklardan ve onlar da kendi bileşenlerinden kuruludur. Bütün bunların en altında «Maddî» olarak KUANT dediğimiz enerji noktacıkları vardır.

Bir alt sistem, kendi «İradel Cûziyye»siyle, bir üst sistemin «İradel külliyesine» tabi olur. Ne var ki, bundan habersizdir. Bilmeden üst sistemin buyruğuna verilmiştir.

Atomlar, niçin kromozomlar genler biçiminde bağlandıklarını bilmezler, hattâ böyle dizildiklerini de görmezler. Moleküller de bir hücre içinde yer aldıklarını bilemez, sadece fizik yasaları olan cansızların içgüdülerini yerine getirirler.

Ya hücreler?... Niçin yaşadıklarını, savaştıklarını, neye hizmet ettiklerini bilmezler. Bu bir kozmik imcedir. Kan hücreleri diğerine oksijen getirir-karbondioksiti götürür, gereken besini taşır. Beyin hücrelerimiz ile örneğin karaciğer hücrelerimiz birbirini tanımadan, kendi «İradel Cûziyye-Küçük İradeleriyle» biyolojik yasaları olan içgüdülerini yerine getirirler. Asker hücreler yabancı mikroplar ile kıran kırana bir savaş verir. Hiç bir zaman bir kas hücresinin görevini bir sperm hücresi yapmaz. Herkes kendi görevini yapar ve bu sembiyoz (İmce) sonunda çok hücreli canlılar hayat bulurlar. Her sistem (örneğin insan) başlıbaşına birim, birey, ayırık, kişilik olarak kendini görmek ister. Oysa kuantum teoremi bütün insanlığın bir üst yapının «Alt yapısı» olduğunu isbatlar.

İnsanlığın bir amacı varsa bu nedir? Bunun cevabı bir üst sistemimiz de, yani TOPLU BİLİNÇALTIMIZDA yatmaktadır. Onun üyeleri, en azından kendi ira-

dei cüzziyemiz, ya da az aklımız, gerçekte küllî bir iradenin ya da küllî bir aklın üyesidir. Bu en genel olarak şöyle anlatılabilir: Yaratanın görevi, yaratan'a KULLUK'tur. Nasıl ki böbrek hücrelerinin bütününden haberi olmadan, dışarıdan görmeden hem bizim hem kendisinin yaşaması için «İradei cüzziyesi» ile kulluğumuzu yapıyorsa, biz de gerçekte bir üst sistemin kulu-yuz. Ne deri hücremize karışabilir, yaşlanmayı engellemesini isteyebiliriz, ne de o bize karışabilir. İradei cüzziye budur. Kalp hücrelerimiz gece uykudayken kalbimizi çalıştırır. Sac uzar, mide sindirir, herkes kendi işini bilir. Her sistem kendi çapında bir «İradei cüzziye» sahibidir ve kendi sisteminden sorumlu, bir üst sistemden habersizdir. Alyuvar mücahitlerimiz, bizden olmayan düşman mikroplara karşı ölüme göz kırpmadan kaşarlar.

Dolayısıyla bilim, hem bireylerle, hem de bireylerin oluşturduğu popülasyon ile ilgilenir. Evrende ilgilendiğimiz olaylara, bireyler tekiliği (İradei cüzziye) ya da bireylerin popülasyonu olan çoğul, (küllî irade) ikilemiyle bakarız. Bireylerin ortak davranışının yüzdesinden bir üst sistemin davranışı ortaya çıkar.

Birey olarak «Sus», en alt yapıda sadece bir hidrojen molekülü, bir oksijen atomu bileşimidir. Kimliğinin belirlenmesine rağmen okyanusta bu birey ayırt edilemez. Bizler musluktan akan suyun su moleküllerinin hesabıyla, nasıl çalıştığıyla, kaç tane ve kimler olduğuy-la ilgilenmeyiz.

Bütün bunlar gösteriyor ki, evrene ya BÜTÜN (Glo-bular, tümel, çoğul istatistik, Küllî tam sayı vb.) olarak bakarız ya da bu bütünün bir parçasıyla ilgilenirsek, o «YEREL» (yerleşik, tekil birey, lokal olay) şeye bakarız. Bireyler YEREL tekillerdir ve DURUM denen belirlenlikleri vardır. Ama BÜTÜNLÜK ilkesinde bireylerin ortalaması, çoğulu, DAVRANIŞ geneli vardır.

REFERANS : E

BÜTÜNLÜK İLKESİ (Rızık ve Sayılı Nefes)

Kuantum teoremi, ışık zerreciklerinin hem madde gibi parçacık; hem de madde ötesi gibi dalgacık iki özelliğinin birden bir arada mevcut olduğunu söyler. Bu düallitedir ve «İkili» davranıştan hangisini yapacağı belirsizdir. Bir kuant hem dalgacıktır, uzayı dalga olarak kat eder; hem de parçacıktır, bize çarptığı zaman elektron koparır ve maddileşir. Onu parçacık olarak sıkıştırdığınız bir köşede, birden dalga haline gelip evrene kaçar ve yerini bulamazsınız. Işığın bu ikili oynaması ne zaman dalga ne zaman parçacık olduğunun da belirsizliğini oluşturmaktadır. Belirsizlik ilkesi, ışığın bu ikili tabiatında da geçerlidir.

Dolayısıyla kuantum teoremi, hep ışığı parçacık olarak görmek ister ve dalgacık özelliğiyle ilgilenmez. Ya da eş anlamda madde de bir «DURAN DALGA»dır, madde dalgaları da vardır. (Broglie) Ama kuantum teoremi köşeye kısıtıramadığı dalgacık özelliğiyle ilgilenmez, kuantları parçacık olarak görür. İki parçacık birbiriyle çarpıştırılırsa, tam çarpışma anında «Çözünüp» dalgacık haline gelir ve bundan sonra yeni parçacıklar oluşur. Kuantum teoremi, parçacıkların çarpışmadan önceki ve sonraki durumlarına bakar, çarpışma anıyla hiç ilgilenmez ve onları birer REZONANS olarak niteler. Örneğin iki parçacık, hızlandırılmış iki proton birbiriyle çarpışır. Sonra da bu çarpışma sonrasında yeni parçacıklar türer. Teorem bununla ilgilidir, iki parçacığın çarpıştıkları sırada onların artık parçacık olmayıp, dalga davranışlarına girdiği çarpışma anıyla ilgilenmez. Çünkü onu açıklayamaz. Bu yüzden ömrü salisenin milyonlarda biri olan kısa ömürlü parçacıkları maddileştiremez. «Kaza-i ilâhî» burada devreye girmiştir.

Daha doğrusu, maddenin temeli magnetik rezonans denen titreşimler melodisidir. Bunlar Kuantum tabanındaki (Hilbert uzayındaki) sonsuz özenerjinin uzantıları ve yakınlarıdır. Bu rezonansların «Parçacık» ile hiç bir

İlgisi yoktur ve sadece dalgacıktırlar. Öte uzayın kuantlaşmadığını ve hatta ışıktan hızlı titreştiğini Rezonanslara bakarak anlayabiliyoruz. Kuantlaşmanın olmadığı böyle bir uzayda, artık Kuantum mekaniği çalışmaz. Orada hiç bir şey parçacık değil; bir TÜMEL bütün halindedir. Bu da TÜNELLERİN tıpkı BÜTÜNLEME özelliğidir. Tünelde de bilindiği gibi maddi (SOMUT) evreni, madde ötesi (SOYUT) evrene ilişkilendiren bir hortumdur. Daha başka bir deyimle, dört boyutlu evreni, efen-disi olan beş boyutluyla ileten bir hemzemin geçittir.

Fizik metod olarak evrene ÇİFT görüşlerle bakmamız kaçınılmaz olmuştur. Bu çiftlerden birisi evrenin bireysellerine «LOKAL-Yerel» olarak bakmamızdır. Ama Kuantum teoremi bize bireyselliğin olmadığını söylediğine göre her lokal birey, ya da yerel nefis, bir bütünü üyesidir. Dolayısıyla lokal bir olayın TÜMEL bir olayın (GLOBULAR bir kümenin) parçası, abonesi olduğunu öğreniyoruz. (Bütünün kesirleri, cüzleri).

Ayrıca kuantum teoremi, bize lokal olayların birer DURUM olduğunu gösterir. Örneğin bir enerji durumundan öteki enerji durumuna geçmek gibi...

Durumlar ise bir Globular bütünüdür. DAVRANIŞIN birer enstantanesidir. Kuantum teoremi, her şeyi parçacık olarak görmek, maddi olarak ele almak zorunda olduğundan, örneğin parçacıkların çarpışma öncesi ve sonrası, durumlarına bakarak karar verir. Parçacıkların tam çarpışma anındaki ÇÖZÜLEREK DALGA DAVRANIŞINA geçtikleri an ile ilgilenmez. Bu anda Kaderin kazası oluşmaktadır.

DURUM, bir filmin duran her karesi, her bir fotoğrafı gibidir. Durumların ardışık dizilmesinden DAVRANIŞ ortaya çıkar. Oysa parçacıkların tam çarpışıp, çözünüp, madde ötesine geçtikleri ve durumların ortadan kalktığı ve maddenin çözünüp, dalga davranışına geçtiği an, DAVRANIŞ BÜTÜNLÜĞÜ'dür. Durum kaderli; davranış kaza'yı oluşturur.

Evrene böyle «DURUM» ve «DAVRANIŞ» ikilemiyle bakarız. Biri bir filmin kareleri (durumları) diğeri ise filmin bütünü (Davranış birliği)dir.

Her durum, bu davranışın yani ÖMRÜN, TAHSİSATIN birer ŞİMDİSİ gibidir. İşte bu ŞİMDİ denen impulsar ya da sayılı nefesten oluşan bir LINEER ZAMAN algısı ya da fasid dairesi içinde ilerliyoruz. Her «şimdi»-miz bir «Durum»dur.

Rızkımıza düşeni HER DURUM denen ŞİMDİ'mizde alıyoruz. Yani küçük parçalar, kuantlaşmış paketçikler halinde alıyoruz. Aslında rezervimiz, rızkımız bizim TÜ-ELİMİZDE saklıdır. Oradan parça parça gelmektedir. Soluruz, yeriz ve yönlendiriliriz. Tünelin bize uzanıp kara kabrimize çekmesine kadar dünyadaki enerji rezervimizi tüketiriz.

Evrene nasıl ki DURUM ve DAVRANIŞ ikilisi olarak bakıyorsa, bizim her duruma düşen tahsisatımızdan bir parça kuant rızkı, YEREL'dir. Oysa, bize tahsis edilmiş bütün ŞİMDİ'lerin rezervleri Tümel (GLOBULAR) olarak toplan, TÜNEL'de depolanmıştır.

Hayat denen şey, bize verilmiş Globular (topyekün) bir rızkın davranışlarımızla tüketildiği, her an, her şimdi, her DURUM'un yerel olarak perakende harcanması, tüketilmesidir.

Rızk ve sayılı nefes de budur.

Rızkımız, doğduğumuz akdelik ve/veya öleceğimiz karadelik tünelinin içinde saklıdır. Nefsimiz, akıl boyutumuz, hesap defterimiz, meleğimiz, enerji bedenimiz, bilincimiz ve akla gelebilecek her şey bu tünelde saklıdır.

Biz, bağımsız bir nokta gibi serbest yürüdüğümüzü sanırken, aslında bir tünel ile bağlanmış olduğumuz BÜ-YÜK İRADENİN küçük parçası olduğumuzu bilemeyiz ama, bilim böyle diyor. Bilim derken, YORUMLANABİLEN bilimi kastediyorum. Yoksa kuantum kuramını bilmek, relativiteyi bilmek ya da karadelikleri bilmek yeterli değil...

KUANTLAŞMA - CİSİMLEŞME

Demek ki evrende «Madde» dediğimiz her şeyin aslı, birer enerji noktacığın olan kuantlar hiyerarşisinden doğmaktadır. Kısaca kuantlar birden evrenden çekilip alınsaydı geriye «Hiç bir şey» kalacaktı... Madde olarak «Hiçbirşey» kalması pratikte, maddi olarak «Yaratılmamış» olmak demektir.

Evrenden kuantları birden çekip alınca geriye «Uzay-Zaman» denen maddi yokluk kalmasının nedeni Uzayın bildiğimiz «Yer=Mekân kavramını» temsil etmesidir. Işın aslında, evrende maddeden önce yaratılmış bulunan (ve «Takyon» genel başlığı altında göreceğimiz, SONSUZ ÖZÜNLÜ ENERJİ ya da) NÜR denen kudretli etkinin evreni yaratmasıdır. Evren süper uzaydaki Nür noktalarından birinin patlamasıyla yaratılmıştır. Kısaca kuantlar da buradan var oldu.

Nür, enerji değil sonsuz bir kudret olup, sınırları, niceliği, sayısı yoktur, sonsuzdur. Enerji (Kuantlar) ise bunun bir matematik sonucudur. Dolayısıyla fizikçiler olarak, enerjinin de ANASI olan Sonsuz özünü enerji impulsmoment etkisine bir enerji diyemeyiz. Bundan sonra ona «NÜR» diyeceğiz, ileri bölümlerde, bu ilâhi enerjiyi anlatacağız. Daha önce de «Meleklerin çoğalması» bir pilin biteceğine katlanarak çoğalması gibi örneklerle verdiğimiz sonlu enerjiyi oluşturan kaynak ve nedeni olan «ETKİ» dir. Enerji buna «TEPKİ» olarak ortaya çıkmıştır.

İşte kuantları yaratan bu NÜR etkisinin NEGATİF-ANTİ ve sıfırdan küçük olması nedeniyle hiç bir zaman «Mekân=Yer=Uzay» koordinatlarına oturtamayız. Nür kudretinin uzay-zaman kaydından bağımsızlığı ve dört boyutumuzda sabit değerleri olmayışı yüzünden ölçülenmemesi söz konusudur. «Madde»de atom bombasını patlatan korkunç bir enerji saklıdır. Bir gram uranyum bir şehri yok eder. Bir damla su ise bir kıtayı...

Kuantlara gelince : Kuantların birer noktasal büyüklük olduğunu söylemiştik. Bunun anlamı boyutsuzluktur. Örneğin, bir kuantta bile SONSUZ TANE kuant

sıgar... Kuantlar, bu yüzden geometrik değil; enerji değeri olarak düşünülmelidir. Nür etkisinde çok şiddetli bir kuant, bir insandan da ağır olabilir, ağırlıksız da... Evren bir kuant olan aknoktadan doğdu. Bir kuantta bir evren sığdırılmıştır.

Böyle bir sonsuz-özenerji etkisi, madde ötesindeki, tünel sürecinden gelmektedir... Dolayısıyla orada bildiğimiz anlamda matematik koordinatlar ve geometrik uyum dolaysız olarak gözlenemez. O samediyet (Her şeyin yaratana muhtaç olması ve beslenmesi) uyarınca vardır ve Samediyetin kudretidir. Bir tek değil; değişik yönlerden evrene girdiğinden, etkinin sonucu, olaya derhal yansımaz, küçük bir intikal süreci gerektirir. Bu maddenin uyumu ve tertibi için geçen mini mini süredir. (Yüzümüzün, düşüncemizden sonra kızarması gibi.)

Nür'un gücü dolaylı olarak anlaşılır ve kendisini Çekirdek dengesi, elektrik akım gücü ya da magnetik alan ve çekim olarak ortaya koyar. Bunlar onun pek çok etki alanından sadece bir kacıdır. Evrendeki dört kuvvet onun fazlarıdır. Zaten madde ötesi demek, soyutluk (yani mekâna sığmayış) demektir. Karadelikler de kendi mekânlarına sığmadığı için, kendi dışına sığmaya çalışan çekim şoku kalıntılarıdır. Madde de kendi mekânına sığmayan bu «NÜR» un bize evrenimiz olarak patlaması olayından başka bir şey değildir. Ki buna YARATILIŞ diyoruz.

Işıktan hızlı olan bu etki, kuantlaştığında evrenimiz doğmaktadır. Etkinin polarizasyonu ile bir çift kuant sağa-sola ayrılırlar ve ÇİFT oluşumu başlatmış olur. Parite ekseninin iki yanından aynı anda yaratılırlar. Böylece bir tünelden gelen Nür iki yana kanallı olur. Spini yoksa ışıktır; varsa parçacıktır.

O zaman Kuantum teoreminin ne olduğunu şimdi belirleyebiliriz: Sonsuz özenerji olan «Nür», ışıktan milyonlarca kez hızlı öteki evrenin «etkisi» dir. Eğer ışık hızına doğru sür'atini azaltırsa çekim, magnetizma, zaman ve evren ilkelerinin yasasına girer. Mekâna kavuşur ve uzay-zamanda kendi sübabını, uzantısını oluşturur, yani kuantlaşarak yoğunlaşıp ya ışık ya da madde parçacığı haline girer. Karşı kanal olayıyla BİR ÇİFT (Maddi ve antimaddi) olarak doğar. Birisi bu evrende

gözlemlenebilir; ötekisi de tünel aracılığıyla paralel evrende yer alır.

Demek ki belli bir hızla göre kendi cisimsel kişiliği için uyulanır. Bu «Nûr»un ışık hızı altına düşmüş biçimine enerji kuantları (ve dolayısıyla) madde denmektedir. Kuantlar ya ışıma biçiminde kalırlar ya da yoğunlaşıp cisimleşirler.

Boyutlar küçüldükçe, «Nûr» sonsuz güçlenmeye başlar. Bu güç oranında uzayın hangi kanalını seçeceğine karar verilir. En güçlü kanal, en küçük tünelin kanalıdır. Bunlar rezonans parçacıkları gibi gözüküyor ve spinleri (3/2), yükleri (+2) yani, «ÜSTÜN SPİN, ÜSTÜN YÜK, ÜSTÜN KÜTLE» diye tünel içinde saklıdır. Mesafe küçüldükçe, ömür de küçülür ve Hyperon denen bir kanal seçimi yapılır ki, kiminin ömrü, bir saniyenin trilyarlarında biri olan «Gecici davranış ya da rezonans» parçacıkları oluşur ve yok olur. Bir çok parçacığı, süre yetmediğinden tanımıyoruz. Bildiğimiz diğer parçacıklar, bizim BARYON dediğimiz, nisbeten gözlemleyebildiğimiz Kozmik parçacık ya da ışınlardır. Bu kanal, nükleon kanalı olmakla birlikte, çoğu o kadar yüksek enerjidir ki ve protondan o kadar çok ağırdır ki, atomaltı radyoaktif bozunma diyebileceğimiz, törpülenmeye girerler ve kararlı proton ile nötron olana kadar türlü parçacıklara ufanırlar. «Nûr» «Kararlı olmak için, yığınla yan ürün ve sağanak» (Shower) parçacığı oluşturur. Kararlı Nükleonlardan proton ve nötron olana kadar bu işlem sürer. (Aynı anda antiproton ve antinötron da yaratılmıştır. Karşı kanal öteki evrende olduğu için bunu gözlemleyememekteyiz.)

Çıkan yan ürünler ve sağanaklar ise daha rahat olan bir kanala girerler ve şiddetli enerjili olaylarından rahatlamış olurlar. Bu kanalın adı Lepton kanalıdır. Tau, Muon ve mezon artıkları da burada törpülenmeye devam ederler ve kararlı hale gelirler. Bu arada elektron-pozitron ve nötrino-antinötrino çiftleri ortaya çıkar. Bunlar artık süregen, kararlıdır.

Spin yapmayan etki ise en rahat ve aşağıların en aşağısı olan Foton kanalına girer ki, bu bildiğimiz ışınlardır. Kimi de görünmez dalga ışımalarıdır. İşte bunlar ışık hızında hareket eder. (Luxon tüneli)

REFERANS : G

KUANTLAR DÜZEYİNDE BOYUTLAR

Kanalların böyle seçilmesinde Etkinin şiddetli hızı da belirler. Yani proton hantaldır, çekirdek normal şartlarda saniyede 450 metre kadar hızlı gidebilir. (Kanal ışınlarında bu hızlanır.)

Elektron ise daha rahat kanalda az şiddette oldu-99'una kadar hızlanır. Oysa foton kanalı tam ışık hızındadır ve maddeye bağımlılığı çok azdır. Maddeye bağımlılık ise «Boyutlara bağımlılık, kristal yapısına» girmek demektir.

Hız artınca, cisim yoğunluğu da azalır, zaman genişler, yoğunlukla birlikte kütle bağımlılık da kalmaz. Fotonlar çok özgür; elektronları yarı özgür ve çekirdek elemanları (Proton ve nötron) boyutlara tam bağımlıdır. Işığın düahtesi, onun dalgacık olarak özgürlüğünden gelmektedir. Elektronun belirsizliği (yarı belirli-yarı belirsiz oluşu) yarı maddi oluşundan kaynaklanır. Oysa çekirdek determine, kesin, belirgindir. Çünkü boyutlara sıkı sıkı bağlanmış, izlenebilir.

Kuantlar olmazsa «Maddi evren de olmaz» dedik: Eğer kuantlar birden çekilmiş olsalardı, geride De Sitter'in «Maddesiz ve dümdüz uzay-zamanı» kalacaktı. Bu demektir ki, geride sadece boyutlar kalacaktı...

Ne uzay-zaman, ne mekân-yer kavramları bireş varlık değil; varlıkların konumlarıdır. Yani varlıkla birlikte var olurlar. Onlar da Rabb'in yaratıklarıdır. Görevleri de maddenin görünmez şablonunu oluşturmaktır.

Çevremizdeki somut (Fizik) evren absis-ordinat-eksen ve zaman boyutlarından oluşmaktadır. (t, x, y, z). Ama gündemde paralel evrenler de var: Onların başka boyutlardan oluşması gerektiğini bize fiziko-matematik denklemleri bildirmektedir. Matematik artık dört değil; sonsuz tane boyutludur. Bu sonsuzdan evrenler, âlemler, kâinat-

lar, uzay-zamanlar oluşmaktadır. Bir başka dört boyutlu evren ise örneğin «a, b, t, ve x» boyutlarından kurulabilir, bize hiç mi hiç benzemez...

Aşağıların en aşağısında uzay boyutları sadece üç tanedir. Sınırdaki zaman boyutu ve bunun üstünde bilinç boyutu sonra on boyutlu Tüneller yer alır. Daha yukarılarda ise bin, trilyon, sonsuz tane boyutlu evrenler bulunmaktadır. Örneğin «Sidre» sonsuz boyutludur.

Elbette bunlar sezgiyle canlanamaz. Resim insanlarımız nasıl ki derinlik duygusuna yabancıysa, bizler de tünel boyutuna yabancıyız. Hangi noktanın (kuantın) ardındaki tekillik olan tünelden söz ediyoruz. O da bir kitabın yüzeyi, bir kürsünün kapağı olarak bizim dörtlünden sonra 5, 6, 7, 8 diye sürer gider. (Gözümüzde de canlandıramaz, bu modelleri birinci ciltte sunmuştum.

Bildiğimiz fizik dünya ise zaman ekseninin çevresinde (uzay) üç boyutludur. Sonsuz özenerji olan NÜR etkisi, bu boyutlara kuantlaşarak oturur ve madde doğar. Madde enerjinin kuldur. Enerji de bu Nür'un... Boyutlar ise varlıkların hizmetindedir...

Böylece başka dörtlülerle «Bir kitabın sayfaları» gibi (Enbiya - 104.) paralel sayısız evrenler olduğuna fizik olarak eminiz. Sonsuz tane boyuttan, türlü evrenler çıkmaktadır ve geometri böylece kendini bulmuştur. Fizik-matematik bilimsel düşünce enginlere özgür olarak açılmış ve dar-bağnaz dört boyutlu evren dışından, aşağıların en aşağısından yukarılara tırmanmaya koyulmuş ve ARZ hapishanesinden tahliye olmuştur.

Nür denen başlangıç, tek boyutluda «Takyon ışıması» yapar ki, bu görülmemiş şiddette ışımadır. Aynı etki, iki boyutluda akıl almaz LASER ışını olur. Bildiğimiz üç boyutlu uzayda ise ışığın kendisidir, ama her yöne dağıldığı için ışık zayıf gözükür. «Nür» un boyutlardaki mesafeye intikalinden HAREKET denen dinamik doğar. Hız titreşim, kuantum niteliği ve spinler de boyutların değişik özelliğidir. Maddenin kendisi de bir duran dalga-dır. (Dağlar yerinde görmekte birlikte, bulut gibi geçip gitmelerindeki bir sır budur.)

REFERANS : H

KUANTLAR DÜZEYİNDE ZAMAN - ÖMÜR

Mekân boyutlarının kısalmasına eş olarak zaman boyutunun da kuantlar düzeyinde inanılmaz kısalması vardır. «Nür» un kuantlaşarak evrenimize madde olarak sıçraması sırasında tünel ağzında magnetik ve gravitik etkiye (Cazibelere) yakalandığını hatırlayalım. Işıktan milyarlarca kez hızlı olan Nür, ışık hızına frenlenince, bu sırada magnetizma ve çekim olayı ortaya çıkmaktadır. Demek ki, çekim, magnetizma ve zaman boyutu kuantlaşıldığında ortaya çıkan, üç önemli faktördür Madde-nin (Enerjinin, kuantın) hızı asla ışık hızını aşamaz. Aşarsa «Madde ötesi soyut=mücerret» öleme girer, maddenin çıkar. Bunun gibi madde ötesi de ışık hızından hızlı gitmek zorundadır. Zaman boyutu yalnızca ışık hızı duvarından itibaren frenlenerek ortaya çıkar.

Görüldüğü gibi «Nür» un zamanı yoktur ama, onun sonucu olan kuantların zamanı oluşmaktadır. Dördüncü boyuta bağlanan kuant hem hız hem de ömür olarak sınırlanmıştır. Artık ölümlü olmuştur.

Zamanın akış hızı evrenlerin türlü kesimlerinde farklı okarken, Kuantların şiddetiyle orantılı oluşan maddi parçacıkların ömürleri de baştan belli olur. Ömür denen VÂDE, kuantum fiziğinde gözlemlediğimiz şeyin mekânı belli olunca hesaplanır. Yarılma süreci olan yarı ömür de böyle belirlenmektedir.

Boyutlar küçüldükçe «Zaman» da küçülmektedir yani hızlanmaktadır. Kuantlaşmanın tabanında hızlanma sonsuz, zaman sıfır olup, hiç akmaz. Çünkü boyut olan zaman da diğer boyutlara uyumludur. Boyutların büyüme küçülme değerine göre birlikte hızlanıp, yavaşlamaktadır.

Kuantların uzay-zamana uyması sonucu matematik kararlılık, geometrik süreklilik ve fizik varlık kazanmaları gerçekleşir. Dolayısıyla bir ömür, bir sonluluk ka-

zanan varlık vade dolunca başka bir cisim olmaya geçer. Ömrü saliseler içinde olup biten rezonans parçacıkları kararlı parçacıklar (proton, nötron, elektron, foton) olana kadar türlü başka varlıklar biçiminde görünürler. Oysa kararlı sonsuz sayılan protonun bile yarı-ömrü vardır ve o da bozunacak, başka bir şey olacaktır. İnsan, yıldız, galaksi, evren her şeyi yeni bir sona ulaştıracaktır.

Böylece her varlığa takdir edilen ömür ve beraberinde KADER de değişmez. Hatırlanırsa, bir şeye ne kadar mesafe olarak yakınsak onu belirgin ve net görürüz. Aynı şey zamanda geriye yakınlık ile kesinliğin doğmasıyla özdeşleşir ki, bu da kaderin değişmezliğinin kuantum düzeyinde isbatıdır. (*).

Kuantum fiziğinde «Kişisellik, bireysellik» yoktur. Daha doğrusu «Belirsizlik» ilkesi yüzünden bireyselliği sadece «Yaratan» denetler. Böyle olunca da kişisel kaderde «Determinizm» denen kesinlik, özellikle «Gelecekte» olanlar hakkında bir açıklık bulunamaz.

Belirsizlik ilkesi, bireyleri «Toplumsal üyesi» olarak görür. Bireylerin bu durumu dinimizde «İrade-i Cüzüyye/Küçük irade» olarak tanımlanmıştır. Onların bu yerel, lokal durumları, aslında «İrade-i külliye/Büyük irade»nin bütünlüğü, tekliği, tümeliği'ne bağımlı olmalarından doğar. İrade-i cüzüyye birimleri, çok sayıda kesirler olup, İrade-i külliye denen tamsayı BİR'in, tekliğin aboneleridir. (Hiyerarşik kullar).

İnsanların olayları kendi iradesiyle yürütmediği nasıl yanlışsa, tüm davranışları Külli İrade'ye yükleyen görüşler de hatalıdır. (Fatalistik görüş gibi)

(*) Serimizin izleyen ikinci bandı, «Arz'dan Arş'a: MİRAC», bu ilk iki cildin ayrıntısını sunuyor ve daha sonra devamını oluşturuyor. Özellikle kader konusunda hiç değinilmemiş açıklamalar yanında «Kader tartışmasını» tam sonuçlandıracak biçimde 4. ciltte sunacaktır.

Küçük irade, Büyük irade'nin isteğiyle «Yaratılmıştır.» Bu «Nefs» dir ve (Ayrık kimlik, süperbenlik) küçük iradeyi temsil eder. İsterse «Büyük irade» ye âsi olur; isterse ona tâbi olur. Fakat, Fizik olayların akışına «Katılımı» vardır. Ne var ki «Büyük irade'ye bağımlılığı» nedeniyle, olayları değiştirmeye (Kaderi engellemeye) katkısı yoktur. Meselâ bir insan isterse gideceği yere otomobille ya da otobüsle gider, ya da yürür. Yolda para bulur. Bu kaderidir. Ama, parayı isterse birine sadaka verir; isterse (meselâ) kumar oynar. Bu konuda «Muhatar, özerk, otonom»dur. İşte bu otonomiye küçük irade denir.

Küçük irade, lokal ve çevresindeki olaylara katılır; fakat «Bütün ve Genel» olayları denetleyemez. Ölümünü erteleyemez, kıyametin kopmasını engelleyemez ya da kendi doğumunu önleyemez, hastalık ve kazadan kaçamaz!.. Üstelik kimse kendi kaderini, kazalarını bilemez, geleceğini tam çizemez.

Buna belirsizlik ilkesi engel olur. Belirsizlik ilkesi, Yaratanın yarattıklarını denetleme, birey olarak kontrol etmesinin sırrıdır.

Heisenberg, «Kesinsizlik/Belirsizlik» ilkesini isbat edince, o zaman karadelliklerin ardındaki «Tünel süreci» doğdu. Yani evrende hiç bir cisim, sonlu bir uzayda ebediyen kalamazdı. Her cisim kendi tünelini oluşturur ve bunun arkasından başka bir evrene kaçır.

O halde atomu kuşatan elektron kabuğu da aynı zamanda bir dalgadır ve atomun kendi tünelinin sınırlarıdır.

Belirsizlik ilkesinin iki türlü yorumu vardır. Tıpkı evrenin ilk modelleri gibi tanrısız ve tanrılı olan bir yaratılış öngörülmüştür. İki gruptan hangisinin haklı olduğunu soruşturalım:

YENİ BİR BOYUTA DOĞRU

Bu ilkenin iki sonucu çıkıyordu :

Birinci grup Bohr'u izleyenlerdi. Bunlara göre evren şans serilerinden oluşmuştur ve rastgeledir. Madde ise rastlantıların bileşkesi olarak ortaya çıkmıştır. Öyleyse evreni bir bilinçli yaratıcı değil; «Atom kaprisi» yaratmıştır (1).

İkinci grup ise Rosen, Podolsky ve daha sonra Einstein'ın görüşünü paylaşarak, evrenin düzgün bir bilinçten ortaya çıktığını Yaratan'ın kumar oynamadığını bildirmektedir.

Söz konusu «Kumar» fizikçilerin «İhtimal/Olasılık» hesabı dedikleri istatistiksel matematiğin bir terimidir.

Madde, mekânda bir yer (hacim) tutan ana kütlesi enerjiden oluşan ve zaman boyutuna bağımlı, sıfırdan uzun ve ağır her şeyin tanımıdır. Asla ışık hızını aşamaz.

Madde (buz) enerji, (buhar) gibi düşünülmektedir. Bu iki faz arasında ana yapı kuantlardır. Yani maddeye enerji hükmetmektedir. Enerjiye ne hükmetmektedir?

Enerjiye soyut bir madde olan (Madde-ötesi denen) üst boyut hükmeder. Dördüncü boyut Zaman gibi bir de beşinci bir boyut «Zihin-Bilinç-Akıl» vardır ve zaman boyutu gibi soyuttur. Madde ötesindeki beşinci üst boyut ise «Evren bilinci» dir. Evrendeki her olay bu «SERİ-UL HİSAB» çabuk hesap edici fizik bilincin etkisinde oluşur. Madde ötesinde mekân-zaman bildiğimiz anlamda olmadığı için, bu bilinç bir bütündür. Bilinç bu, «Zaman» alt boyutunu kullanarak, (Zaman boyutuna muhtaç olmaksızın) her fizik olayda hazır bekler. Zamanı sadece olayları birbirine bağlamak üzere kullanan bilincin şaşmaz işleyişi vardır. Beşinci boyut olduğu için mekâna gereksinmez ve sonsuz sayıda boyuttaki her koordinat noktasını mekân edinmiştir. Değişik olaylarda değişik boyutlarda her yerde ortaya çıkar. Işıktan hızlı olduğu için, bir şeyin sonucunu başlatan nedenden de önce yer alır. Bu da zamana bağımlı olmadığını ortaya kor. Bu bilince kuantların adapte olması için bir intikal sü-

reci doğar ki, olay bilincin duraksaması değildir, güdü-mündeki enerjinin verilen komuta uyması için geçen zaman zarfıdır. Olaya yansıması ile geçen küçük süreyi, durup dururken utanç verici eski bir olayımızı hatırlayarak, yüzümüzün kızarmasıyla tecrübe edebiliriz. Geçmiş hatırlayan «Bilinç»tir. Bu utanç yüzünden kan basıncıyla yüzümüz kızarmaktadır.

Oysa bir ölünün yüzü kızarmaz. Çünkü ceset amaç değil araçtır. Ceset denen madde, özü olan enerjinin güdümündedir... «Bilinç», beşinci boyut olarak, fizik, tarafından kabul edilmesine rağmen, maddesel kavram ve boyutlarla kavranılmaz ve açıklanamaz. Çünkü soyuttur.

Bilinç boyutunun olduğu yerde BİLİNÇ ENERJİSİ de vardır. Tıpkı «Zaman boyutunun olduğu yerde zaman enerjisinin» de olması gibi... Boyutlarla enerji iletişiminin gerçekleşmesi sonucu «Parapsikolojik yetenekler» sahibi oluruz.

Bilinç boyutunun enerjisi, kuantlaşmanın bittiği yerdeki sonsuz özenerjidir. Çünkü kuantlaşmamış mesafeler, çok küçük, inanılmayacak kadar mini mesafelerdir. Evrenin yaratılış patlamasındaki aknoktacık gibi büyük bir sonsuz özenerji kudretli vardır. Bu NÜR de denen bir sonsuz özünü ve intrinsic impulsmoment kudretidir ki, fizikte «ETKİ» olarak tanımlanır.

Nür kudretli bu etkidir. ENERJİ yani kuant da değildir. Enerji ve kuantlar onun buraya yansımasından. Bir başka deyişle, kuantlar bu etkiden doğmaktadır. Kuantlar ise maddenin temeli olan enerji birimleridir. Enerji sadece «Dört boyutlu» fizik evrenimizdeki «NÜR» un sonucudur.

Oysa «NÜR» un kendisi dört boyut ötesindedir. Beşinci boyutun bu etkisi, dördüncü boyut zamanı da kullanarak, üç boyutlu mekândaki cisimleşmeyi (kuantlaşmayı) kapsar.

Kuantum fiziği bize bireyselliğin olmadığını, evrenin her noktasının (kuantlarının) tek başına görüldüğü hâlde, aslında bir istatistik toplumun (Külli bir tek varlığın) üyesi olduğunu gösteriyor.

KESİM : 72

KUANTUMDA 5. BOYUT

BİLİNÇ BİR BOYUTTUR

Kuantum fiziğindeki «Zaman boyutunun» biraz daha analizine girelim : Kuantum fiziği bize olayların var oluşunun bağımsız olduğunu ve dikkatli bir gözlemcinin karar vererek bunu anlamlandırıldığını ima etmektedir.

Fizik oluşum ile düşünce denen beşinci boyutumuz arasındaki ilişkiden kuantum fiziği doğmaktadır. Bağımsız gerçeklik, zaman ve uzay dört boyutlusunun birleşmesinden doğar.

Mekân bir cismin konumudur ve onun tarihçesi ise «Dünya Çizgisi» denen matematik doğrusal yol tarafından temsil edilir. Bu çizgi neden-sonuç (Oluş ve ölüş) zaman-mekân içindeki bir cismin rotasıdır. Geçmiş, şimdi, gelecek aslında bir üst boyut olan gözlemci bilinciyle ortaya konmuştur. Her «Şimdi» dediğimiz bir an bir «DURUM» dur. Her bir DURUM ise yerel lokal bir olaydır ve bireysel, kişisel her şey gözlenebilir.

Ama zamanın tümünden akışı olan bütün ömür, bu durumların uc-uca eklenmesiyle ortaya çıkan bir «DAVRANIŞ» bütünüdür. Durum, davranışın, yerellik, bütünlüğün birer bireysel üyesidir Her biri, kendi başına tekleşme sonunda üst sistemde globular (Tümel) bir davranışa açılır ve anket toplumu olurlar. 4 boyutlu blok evrende sabit olduğu halde, gözlemci (Beşinci boyut, karar veren bilinç mekanizması) bir şeylerin var olduğu bilincindedir.

Bu bakımdan, imkân ve ihtimalleri, uzay-zamanı veren fizik denklemler, hareket hakkın-

da bir fikir vermez. Sadece maddi olmayan soyut alanlarda maddenin bir dalga gibi davranışından söz eder.

Kuantum fiziği maddeyi bir hayat gibi kabul eder. Birbirinden ayrı görünmek de hayaldir. Çünkü büyük sistemin alt yapısını oluşturan atomaltı ölçekte, sabit madde ve hacmi ile birbirinden ayrılmış bireyler arası mesafe ve daha doğrusu ayrık cisimler yoktur.

Ayrıklık olmayanca çekim-cazibe gibi mekanik etkileşme de yoktur. Sağlam bildiğimiz fizik burada hapi yutar. Her şey bir hayal ve bir bütünün üyesi oluverir, bireyler birer noktasallıktır ve yine hâyâldir. Kuantum teoreminin bu bulgusu, zaten Neml-88'de belirtilir : «Ve bir de dağları görürsün de (onları hareketsiz) yerinde durur sanırsın. Oysa onlar bulut gibi geçer giderler.» Madde diye bildiğimiz her şeyin bir hayal ve boşluk olduğu aynı bilimsel gerçektir.

Kuantum teoreminin en büyük özelliği, «Einstein'ın dördüncü boyutu» na ek olarak, beşinci boyutu bulmasıydı.

Akıl - ruh - zihin - şuur - bilinç dediğimiz bu boyut, parapsikoloji ile fiziği birleştirmek, ruh bilmeceğini çözmek için en önemli adımdır.

Kuantum teoremi yalnızca maddi evren, maddi fizik için geçerlidir. Buna rağmen soyut olan denklemlerine dayanır, fakat hareket açıklamaz. Mekanik dünyamıza etki eden ve soyut olduğu halde bu dünyayla etkileşen BİLİNÇ (Akıl, şuur, zihin) ve düşünce ilişkisini ele alır.

Kuantumlar, olayların var oluşunun bağımsız olsun, olmasın dikkatli bir gözlem yapan (bilinçli gözlemcinin) aklın, bu olayların var oluşunu anlamlandırdığını göstererek, **BİLİNÇ** boyutunu Kuantum teoremine almışlar ve bunu **BEŞİNCİ BOYUT** olarak nitelemişlerdir.

Çünkü fizikte var olan bütün teoriler veya boyutlar denenip, iyice kullanımından sonra, bir fizik olgu açıklanamıyorsa, (arz-talep sonucu) yeni bir boyut şart olur. Örneğin üç boyutlu mekânı açıklamadığı için **dördüncü boyut ZAMAN** ortaya çıkmıştı. Şimdi de mekanik fizik beşinci ve üst bir boyut talep etmektedir ki bu da yeni bir kavram olan «**AKIL-ZİHİN-BİLİNÇ**» boyutudur.

Mekanik fizik olaylarını ve evrenin aslını **ZİHİN** aslı belirler. **BİLİNÇ** ile fizik dünya arasında vermek - almak ilişkisi hiç durmaz. Fizik oluşum ile bilinç arasındaki bu ilişki, gözlemcinin **BİLİNÇ** boyutuna dayanarak ortaya çıkar. Bilinç boyutu **KUANTUM** fiziği sonucu gündeme getirilmiştir. Yani bilimin konusu olmuştur.

Kesinkes, belirgin (determine) açık oluşumlar **SEZGİYLE** kavranılır ve bütünlükle ifade edilir. Önce **BİLİNÇ** (dolayısıyla sezgi sahibi anlayacak) sezecek, sonra da anlatacaktır. Çünkü zihinsel olaylar alanında determine (Belirgin, glasnost) bir açıklık vardır.

Eğer **ZİHİN** maddeyle etkileşmezse «Ayarlama» denge ve tavır alamazdı, evrensel Siber-netik olamazdı, düşünce ve maddenin birbirini etkilemesi mekanizması **GİZLİ DEĞİŞKENLERE TALEP DOĞURMUŞTUR.**

Düşünce dürtüsü cisimlerin geçiciliğiyle ilgilidir. İlişki ise bireyin kişisel dünyasına doğru yönelmiştir. Nesne ve kütlelerin geçmiş, şimdi ve gelecek gibi zaman konumlarının yani Lineer denen doğrusal zamanın terkedilmesi ve yerine bölünmez zaman içinde kalıplar ve alanlar düşünülmesini Kuantum teoremi önermiştir. Bilim kendiliğinden **ALLAH'a** yönelmektedir.

Kuantum fiziği bizi bir üst boyutta kuantlaşmanın ve kişiselleşme olmaksızın **TEK RUH** ile hareket etme, bütün bireylerin bir Külli Tüm'ün küçük üyeleri olduğuna götürür. Vücudumuzdaki hücreler gibi: Her biri bağımsız gözükür. Fakat bir bütün içinde yer alırlar.

Evren üç boyutludur ve zaman içinde hareket ettiğinden dördüncü boyutta evrene girer. Yani dört boyutlu bir cansız evreni beşinci boyuttaki bir CANLI (Bilinçli) anlamlandırır.

Beşinci boyut **BİLİNÇ**, bize şimdi sır gibi gelmektedir. Ama biliyoruz ki ruhsal enerjiler, paranormal olaylar, düşler, düşünceler hep bu **BEŞİNCİ BOYUT** enerjisinden gelişir.

İnsanın kendini keşfetmesi için bir üst boyuta (örneğin altıncı boyuta) ihtiyacı vardır. Böylece insan kendi BİLİNCİNİ bulabilir ve zihin gücüyle istediği şeyi hareket ettirerek, maddeye hâkim olabilir. (Psiko-kinetizm budur!)

Beş duyumuzun algıladığı gerçek (Sensitif Realite) beş duyumuz devreye girmeden, (Örneğin, rüyamızı, gözümüz kapalıyken görmemiz benzeri Durugörü ya da süper spektrum dediğimiz) beş duyu ötesi duyular ise (Clair-voyance Realite) dolaysız algıdır ki, bu beş duyu ve

ötesindeki duyularla birlikte evreni kavrarız ve aralarında hiç bir ayrılık da yoktur. Bizim okuduğumuz bu satırı, «süper» körler parmak ucuyla okumaktalar, dilsizler rüyalarında konuşmakta, sağırılar rüyada duymaktadırlar.

Kuantum fiziğindeki belirsizlik ilkesi bize, atomaltı ölçekteki noktasal kuantların arasında bir ayrıcalık, bir kendi başına kişilik ve arada bir mesafe olmadığını açıklayarak, böyle boyutsuz şeylerin tek olarak ele alınamayışı yüzünden KESİNSİZLİK doğduğunu belirtir.

Her şey kendi başına görünüp, bir üst sisteme açılmaktadır. Örneğin kuarkların ardında bir tünel, daha ağır parçacıklara uzanmaktadır. Bunlar ise en arkadaki şeyle bütünleşir. Evrende ne varsa birbirinden soyutlanmış değildir. Bu tünel derinlerinde bireysellik (kesret) kalkar ve yerine herkesin aynı olduğu «KÜLLİ TÜMELLİK (Globular davranış) cemâatî başlar. Yani bireyler bütününe açılır. Burada her şey birbiriyle bütünleşir, özdeşleşir, aynılaşır. Burada bu bütünün tünel ucundaki üyeleri olan bizleri her etkileyen, bütünümüzde «Etkilenen» olarak gözükür.

İnsanlar arasındaki paralel davranışlar da, (her insanı bir ada gibi düşünürsek) en alttan, bunların düşünceleri, toplu bilinç altı denizine uzanan tüneller (Beynin saklı kanallarından, üretilenler, irksal hafızanın gizli devamlılığı vb.) gibi tek merkeze bağlandığını görürüz.

Beşeri zihinler birbirinden ayrılmış, soyutlanmış değildir. Her biri bireyselliğin olmadığı, bütün bireylerin birbiriyle özdeşleştiği **TOPLU BİLİNÇ ALTI** (İleride göreceğimiz Misâl âle-

mi) tünellerinden aynı sisteme akar, özdeş, aynı şey olurlar. Kısacası her bir küçük irade (veya nefis denen kimliği olan öz) **Globular** (külli akıl, külli ruh ve külli nefis gibi tek bütün) şeylerle birleşirler. Bu programlama katmanında toplam bilgi ve bilim kaybolmaz, bireylerin kimlik ve hayatlarının kaydedildiği tüneller bir ortak ana (külli) yapıya açılıp herkesin malı olur.

Böylece birbirinin aynı davranan, ruhsal kıssa devreleri nedeniyle normal-ötesi gösteriler yapan, bir halatla tırmanıp, **gökte kaybolan** (Tüneline saklanan) kimselerin bu gösterileri ve telepati beraberliği gösteriyor ki, insanların ya da bilinçli her şeyin de paralelleri, antileri vb. vardır. Bu ikisi arasındaki iletişimi, birbirinin tıpatıp davranmayı temin eden «Gizli değişkenler» üstlenmelidir. (*)

Öyleyse biz «Akıl»lar arasında ve «ANTI»ler arasındaki «Gizli değişkenleri», bir ZİHİN BOYUTUYLA birleştirebileceğimiz «IŞIKTAN HIZLI PARÇACIKLAR MEKANİĞİ» olarak belirleyebiliriz artık..

Gizli değişkenlerin nötrinolar ile kısıtlanamayacağını ve onların da «Ötedeki» bir başka «TÜNEL» külli-bütün boyutun sonsuz özenersinin üyesi olduğunu anlıyoruz. O halde arayacağımız GİZLİ DEĞİŞKENLER, o TÜNEL (Globular) bütününe kendisi, yani Bilinç boyutu olmalıdır.

Evrende yanılmayan ve kuralları şaşmaz

(*) Bu gizli değişkenler için ışıktan hızlı giden ve paralelimizi bulan, bu davranışımızı ona ulaştıran, «Psitron»lar önerilmiştir.

bir BİLİNÇ yani zihinsel boyut, daha doğrusu evrenin bir tek RUHU vardır.

Beşinci boyut olan BİLİNÇ, Kuantum teoremince ortaya çıkmıştır. Zaman boyutu gibi bilinç boyutu da (soyut) mücerrettir. Yani zamana bağımlılığı ve mekâna sığmazlığı vardır.

Beşinci boyut bilinç böylece, evrenin her noktasında yekpare fizik bilinç «Seriul Hısab» gereği (orada) var olur.

Bilinç boyutu cansızların evrenine FİZİK YASALARI olarak yansır. Bu cansız atomlardan kurulmuş bütün canlılara ve insan vücuduna içgüdü olarak yansır. Kozmik bilinç, insanın temel yapısına da «AKIL» olarak yansır.

Böylece insanı oluşturan atomlar, fizik kurallarına bağlıdır. Hücreler ve bütün organizmamız da birer içgüdü sahibidir.

İnsandaki içgüdülerin kaynağı «Kirlan fotoğrafcılığıyla resmi çekilebilen» psikolojik ve de biyomagnetik enerji bedendedir. Bunlar önce beslenme (Oksijen, su, protein) sonra savunma (güçlenme, emin olma) ve en sonra üreme (Kendine benzer bir varlık, varis bırakarak, benliğini zaman içinde sürdürülmesi, kalıtımın gizli devamlılığı) içgüdüleridir. Bu tür içgüdülere «Rûh-ı hayvânî» denmektedir. Ne var ki, hayvan ve bitkilerle paylaştığımız bu ortak yanımda, hayvanlar gibi masum değiliz. Çünkü insandaki gelişkin nefis, zalimdir. Örneğin Aslan beslenmek için avlanırken, insan zevk, israf için avlanır, öldürür, ya da orman yakar.

ÜÇÜNCÜ
JAVUNMA
ÜREME

AKILLI EVREN

Burada bir şey daha dikkatimizi çekiyor: **Canlılar** (Biyolojik yapımız) **cansız atomlardan oluşuyor**. Atom nasıl cansız olabilir ve CANLI olan bizleri nasıl oluşturur.

Demek ki BİLİNÇ madde ötesindedir. Bilinç enerjili biçimlendirir ve enerji de maddeyi kalıplandırır...

O zaman tapındığımız ve çok önemseydiğimiz «Yakışıklı» fizik bedenimiz (CESEDİMİZ) aşağıların en aşağısından bir hücre yığını oluyor.

Beden denen tuğla yığınının özünün enerjinin örgütlenmesine bağlı olarak, enerjinin yapıtaşı kuantların olası tertiplenmesinden «Madde» biçimlenmektedir. Oysa biçimleyen kuantlar biçimsizdir. Onların içsel dizilişinden yüzeysel maddi kuruluş çıkmaktadır. İçsel dizi sübjektif (Anfûsî ve dış görünüş ise objektif= Afakî'dir.)

İnsan, hücrelerine benzemez, hücreleri de (DNA ya da) kromozomların şifresine benzemez. Ama bu içsel dizilişin aşılması yumurta da tek hücre olarak yer almasıyla, ortaya canlılar çıkmaktadır.

Oysa genlerin olası tertiplenmelerle ister bir fil, ister bir bakteri, ister dev bir ağaç, isterse insanı oluşturan «Teklik şifresi» sırrını taşıdıklarını görüyoruz. Dört çekirdek asidinden her canlı bedenlenebiliyor.

Kromozomlarımız insana hiç benzemez ama insanı oluşturur. Atomlar da ne insana, ne kro-

mozoma benzerler. Atomlar da onları oluşturan kuantlara benzemez. Kuantlar ise özlerinde madde ötesinin sırlarını taşıyan sonsuz-enerjiye benzemez. Evren bilinci bu aşamada yaratıcı kudretin tecellisi olan Nûr'dur.

Dikkat edilirse evren alttan üste bir içsel dizilişin yüzeysel görüntüyü kurması biçiminde tertiplenmiştir. Yüzeysel görünüm ölümlüdür; fakat içsel diziliş ölümsüz gibidir. Yeniden yaratılmasa da, bu içsel dizilişten daha başka yüzeysel görünüşler olabileceği fiziki gerçektir.

Örneğin; «Dünyada, nice yakışıklı ve güzel» zina yaptığı için ayı biçiminde ve çok çirkin olarak mahşere sevk edilecektir. Yalancının dili metrelerce boyunda pranga gibi yerlerde sürüklenecektir. Tıpkı «Pinokyo» nun burnunun yalan söyledikçe uzaması gibi...

Cehenneme girecekler için, dünyadaki fizik güzelliği ne olursa olsun, inanılmaz çirkin bir biçim verilecek ve bir ZOMBİ onlardan çok daha güzel görünüşlü olacaktır. Zebani denen memur Cehennem melekleri bile cehennemdekilerin çirkinliklerinden tiksinecektir. Bunun için cehennem melekleri acımasız, katı ve yalvarmalara sağır davranacaklardır.

Dünyadaki bir güzellik örneği olan sömürgeci (kâfir sarışın) ile «Pis zenci» diye horlanmış Afrikalı mü'min'in yüzeysel görünüşü orada tersine dönecektir. Dünyasal güzelliği, ebedi ve iğrenç bir çirkinliğe dönen inançsız sarışına karşılık, aklanarak cennete alınan ötekini göz kamaştırıcı güzelliği yer değiştirdiği gibi yıpranmayacak ve ebedileşecektir.

Allah, cemali olan kendi güzelliğinin kırım

tısını ilk ruh Nûr-u Muhammediye vermiştir. Bunun bir kırıntısını da insanlara vermiştir. İnsanların toplam güzelliğinin yarısını Hz. Yusuf'a, öteki yarısını da 150 milyar insana dağıtmıştır. «En güzel bildiğimiz kimse bu 150 milyar güzellikten biridir. (Bu gün yaşayan her insana karşı geçmişte ölmüş olan 30 insan vardır. Herde bu sayı bire-kırk olarak artacaktır.)

Cennetteki bir hûrinin güzelliği ise belki 150 milyar tane Hz. Yusuf güzelliğine denktir.

Cennetteki bir mü'mine bayanın güzelliği ise 70 hûrî kız güzelliğinde olacaktır. Cennetteki bir erkeğin güzelliği ise 70 «Cennetlik» kadının güzelliğinde olacaktır.

Bu bakımdan âyetler, hûri ve zevcelerin, Cennetlik kimseye olan hayranlıkları yüzünden, bir an bile gözlerini ayıramayacaklarını belirtir. (Cennet'te gece, uyku ve başka meşgulliyetler olmayacağı için ebediyyen «Gözlerini» kırpmadan bu güzelliğe sonsuz bir sadakatle bakmaya doyamayacaklardır.)

Böylece içsel kuruluştan, yüzeysel görünüşün dünya ve öteki dünyada farklı olarak yeniden kurulabileceğini anlarız.

Bu, kuantların yeni bir plâna göre yenisinden ve çok farklı fizik görüntü verdikleri anlamına gelmektedir.

Kuantlar ise (Bu trilyarlarca görüntü veren) madde görünüşün TEKLİK sırrıdır. Yani madde, özünde TEKLİK (Vahdaniyet) özelliği taşımaktadır.

Vahdaniyet - Tekliği içtedir ve tektir. Çokluklar ise dışta ve ayrılıktadır. (Vuslat) İçteki ölümsüz, dıştaki ölümlü, TEKLİĞE dönücüdür.

(Kesirlerin tam sayı olarak toplanması gibi...) Ölümsüzlük ve teklîğe dönüş HÜNNES (Karadelik) tir. Çokluğa ve yokluğa açılış ise KÜNNES (Yaratılış akdeliği olan merkez-kaç kuvvet) sırrındandır.

Böylece Kuant ötesindeki TEKLİK, sonsuz özenerji ile temsil edilen BİLİNÇ BOYUTU ENERJİSİDİR. Bu da AKİLDİR.

Akıl, fizik bilinç olarak fizik olayları anlamlandıran üst, (beşinci) boyuttur.

İnsan akıllı maddedir. Eğer bu akıllı madde ışık hızına ulaşmışsa akıllı enerji olur (Cinlerin bilinci) ve ışık hızını aşarsa sadece AKIL olarak kalır. (Kütlesi EKSI olduğu için, RUH bedeninde temsil edilir. Bir Ruh'un eksl 40 kiloluk bir biçimi olan insan gibi düşünmesi zorunludur!)

Sonuçta madde enerjinin, enerji de ZİHİNSEL BOYUTUN emrindedir. Biçimlenme kozmik evren bilincinden türemiştir. Dolayısıyla evren bilincini yaratan asıl BİLİNÇLİ YARATAN zorunluluğu vardır. Nitekim Allah'ınbaşlangıç tekilliği olmasının da bir zorunluluğu akıldır.

Allah (C.C.) bilinçli yaratmıştır : Çünkü kendisi en büyük ÂLİM (Bilginler bilgini) isminin de sahibidir. Ayetler «Allah'ın yarattıkları içinde en ufak bir akıl dışı kusur bulunamayacağını ve rastlantılara yer verilmediğini» belirtmişlerdir.

Fizik evren ile düşünce boyutumuz sürekli ilişki halindedir. Dolayısıyla bu dengeyi bâzen «Düşüncenin maddeye ağır basması» olarak da kullanabiliyoruz. Bu da spirtüalistler tarafından istismar edilmektedir.

KESİM : 74 104 İŞGALCI PARAPSİKOLOJİ

AKILLI ENERJİ : CİNLER

Maddeye göre enerji soyuttur. Enerjiye göre de bilinç olayları soyuttur. İnsanın ruhsal enerjisi, hem bedeninde, hem enerji bedeninde, hem de kendi ruhsal bedeninde yer alır.

Ancak enerji bedenimiz cinlerde de olduğu için bu büyük bir kargaşa yaratmış ve SPİRTÜALİZMA denen satani (Şeytansı) uyduruk bilim oluşturulmak istenmiştir. Çünkü iki enerji beden birbirini algılar (uğrama).

Elbette resmi bilim de bu ruhsal enerjilerin farkında olduğu içindir ki, (Kendi resmiliği korunsun) diye bu yöndeki araştırmalarını «PARAPSİKOLOJİ» fakültelerine devretmiştir.

Böylece Spirtüalizma ile materyalizm arasında bilimsel bir bağlantı arayan PARAPSİKOLOJİ bilimi doğmuştur. Bu da fizik evren ile onu anlamlandıran düşünce boyutu arasında bir tampon bilim dalıdır. Parapsikoloji 5. Boyut bilimidir. Tıpkı Relativitenin 4. Boyut bilimi olması gibi...

Cinlerin enerjik yapılarının, biz maddeyi etkilemesi nedeniyle insanları yanılttıkları bir gerçektir. Örneğin «Ruh çağırma» masalı adı altında yapılan mistik Cin davetinde havalanan masa olayı, aslında rüzgârın, bir kâğıdı havalandırmasıyla aynı yasaya tabidir ve bu bir terscekim (Levitation) değildir.

Levitation, insan ruhsal yeteneklerinde yer alan bir karşıt-fizik yapısıdır, cin aldatması psikokinezi değildir. Nitekim perili evlerdeki tekin-sizlik (Normal ötesi eşya havalandırması, nesnelerin uçuşması) bir psikokinetik güç değildir. Orada cinler kendilerini açıkça ortaya koymuşlardır. (Apor ve Poltergeist haunting)

Oysa **Telepati ve teleportasyon** (Tayyi me-kân) bir fiziko - Parapsikolojik gerçektir. Fakat bir cin vizyonu (Geceleyin ortaya çıkan konu-şan oğlak, merkep, yarasa, köpek, kurtadam, hortlak, cadı, orman perileri ve gnomları) bi-zim ruhsal kişisel yeteneğimizden değil, işgal-ci ve otorite olmalarından her kılığa girebilme-lerinden ortaya çıkmaktadır. Cin (ve dolayısıy-la Şeytan) aldatmağa eğilimlidir. Eğer kurt-adam (Werewolf) modası geçerse, bu kez atalarımı-zın ruhu diye gelir. Sonra bu moda da geçince «Uzaylı ve UFONOT» oluverir. Böylece şimdi-kilerdeki «Uçan dairesel uzaylılar» modası yay-gınlaşır. Spirtüalistler de artık bu modanın mis-yonerleridir.

Birinci cildimizde «Gerçek Uçan araçlar» konusunu incelemiştik. Torunlarımızın «Zaman yolculuğu» yapabilmelerinin fizik bilimi olarak mümkün olduğunu iyice vurgulamıştık.

Diğer benzetmeler ile bu «zaman yolculu-ğu» dışında kalan «parafizik UFO» ve içinde-ki insanlar, eğer «Atmosferimiz içinde bize gö-rünüyorsa, bunlar yüzde-yüze yakın ihtimal-le «Cinler» dir.

«Uzaylılar» sahtekârlığı bizzat cinler tara-fından tezgâhlanmaktadır. Testlerimizde, spirtü-alistlerin masasına gelen «sözde RUH» larla, bu «Güya Uzaylılar»ın alınan polaroid filmleri, kı-zıl ötesi ve normal spektral analizlerinin birbiri-nin tıpatıp aynı olduğunu çoktan kanıtladık. Ne var ki spirtüalistler, sarsılmaz inançla bağlı ol-duklarından, bu inatlarını sürdürmektedirler.

O zaman, ya «Ruhların» çok iyi uçan daire kullandığına(!) ya da uzaylılar(!) ile ruhların(!) aynı yünü «CİN» kökenli olduğuna inanmalıyız.

Kur'an'da bir çok âyet, cinlerin bazı dinle-me mevkileri ile «Meleî Âlâ» yı dinlemekte oldu-ğunu belirtiyor. Çünkü enerjiden yaratılan cin-ler, maddî insanlarla nasıl ki uğrama biçimin-de teğetleşiyorsa, aynı zamanda «Melekût» âlemlerinde teğetleşebilmeleri beklenir. Bize gir-gin oldukları kadar meleklerle de gergindirler. (Saffat - 8, 9, 10).

Cin sûresinde: «Ne zamanki gökleri din-lemeye kalkışsalar, kendilerini (yakıcı, izleyici, acımasız) bir bekçi gibi davranan gökler dolu-su Şihablarla yakıldıkları» kendi ağızlarından nakledilmiştir.

Nitekim başka âyetlerde «Göğe taş atma-lar kıldık» açıklamasıyla, Şihabların birer koz-mik primer olduğu anlaşıyor. Ayrıca magnetos-ferimizin olduğunu 14 yüzyıl önce «Ve göğü taşıyan şeytandan (Cinlerden) koruduk.» âye-tiyle anlıyoruz.

UFO tipi görüntülere bir cin aldatısı olarak bakılmalıdır. Özellikle ışın içinde «İnsansı» ucube gibi görüntü ve vizyonlar varsa...

Uzaylı masalları cinlerin doğalarındaki bu tür görüntü oluşturma yeteneğinden kaynaklanmaktadır. Cinlere uzay bile yasakken nasıl uzaylı olurlar?

Enerji bir hamur gibidir ve dilenen biçim verilir, sonra o bozulup yeni bir biçim oluşturabilir. Çünkü enerjiye zihinsel boyut egemendir.

Cinlerin akıllı, hatta çok kurnaz zekâlı olmaları bu beceriyi sergiliyor.

Cinlerin bu tür kafa karıştırıcılıklarına kapılanlar Spirtüalizm adı altında Satanist mezheplere kapılanmaktadır. Hatta İslâm mezhebi olmaktan çıkmış «Dürziler» de şeytan ve tanrıyı iki eşit güç, (Hürmüz, Ehrimen) görerek tapınmaktadırlar.

Oysa ruhsal kuvvetimiz ap-ayrıdır. Cinler karışmadan kendiliğinden oluşmaktadır. Yani, cin çarpmaları, perilenmeler, karabasan uğramaları ve tekinsiz bütün olaylar insanın ruhsal kuvveti kapsamına girmez. Parapsikoloji gibi ciddi bir bilim de bu kargaşadan mümkün olduğu kadar az etkilenmeye bakmaktadır.

KATMERLİ BEDENLERİMİZ

Bedenimizin içinde tortul ve katmerli faz bedenleri olduğu deneyle gözlemlenmiştir. Madde bedenimiz, şu ceset denen şeydir. Onda ölümden sonra eksildiğini fark ettiğimiz «Bilinç» (hâyatliyet) yoksunluğu vardır. Maddeyi enerjili yönlendirdiğine göre; İçimizde ara bedenler ya da enerjili bedenler de olmalıdır.

Nitekim «Ektoplazma» sanki insanın bir sıvı bedenidir. Örneğin medyundan çıkar ve bir tüle ya da örümcek ağına dokunuyormuşsunuz hissi duyarsınız. Yapısı vücudun organik kimyasının aynısıdır. Ekloplazma (dışplazma) vücuttan bir faz olarak, bir magnetik alanda ayrılabilir. Ekloplazmayı bilim doğrulamıştır.. Bu sıvı bir beden niteliğindedir.

İnsanda ve canlılarda ayrıca «Gaz» gibi bir beden vardır. Suptil Duble de denen bu öteki beden, vücuttan ayrılan ve tıpatıp onun kopyası olan «Havai-seyyâl» bedenimizdir. Bazen bütün medyum boşaltır ve onun yerine kendisi teşekkül eder. O zaman medyum görünmez olur ve görünen ile görünmeyen kopyası yer değiştirirler. Bu bizim buhar niteliğinde, bulutsu bir kopyamızdır. Bilim bunu da doğrulamıştır. (Deneylemiş, gözlemlemiş, fakat açıklamamıştır.)

Cinlerin ve insanın nefsinin «Vitalist-Psiko» bedeni de daha çok enerjili bedendir ve ışı-

maktadır. Yani ışıklı bir bedenimiz olduğu, yüksek alanlarda çekilen fotoğraflarda (Kirlian) gözlenmiştir. Bu beden, evrenin bilinen hiç bir «Elektromagnetik ısımasına» benzemez. Sürekli deri altından çıkan bir esrarengiz ışık yayımıdır ve bu tür bir ışık evrende, kendinden başka hiçbir şey de yoktur. Bu bedeni doğrudan bilim bulmuştur.

Renkli bir hâle gibi bütün canlıları ve hatta organik her kalıntıyı kuşatmaktadır. Bu beden Psikolojik bedendir. Yani heyecan, düşünce, korku, istek vb. gibi içgüdülerine göre ısıma şiddetini artırmaktadır ve öfke ile renk değiştirmektedir. Olumsuz rengi kırmızı ve çiçekli bir desen olmasıyla ortaya çıkar. Özellikle öfke, kibir sahiplerinde ve cinsel ilişki sonrası yıkanmayanlarda, bu olumsuz elektrik birikmesi çok yükselir. Böyle bir bedenin tanımı yapılmıştır ve insanı kuşatan (Aura'da denen) saçaklar ile birlikte «Biyoelektroplazmik-psikomagnetik bedenimiz» ismini almıştır.

Görüldüğü gibi cesedimizden içeri doğru ^{KATI} sırayla katı, sıvı, buhar ve enerji ^{SIVI} dört ^{BÜHAR} bedenimiz vardır. Bütün bunların ötesinde bir de ^{ENERJİ} ışımaya ^{E.M.} salt magnetik bedenimiz olduğu da bulunmuştur. Bu bedenin görevi, miknatısın akılları, çizgileri neyse, onu oluşturmaktır. (Sup-til, duvardan geçebilen dublemiz de deniyor.)

Işık hızındaki bu magnetik beden ise «Görünmeyen zımnı ve virtüel bir bedendir. Yeri ise Tünel-Hilbert uzayı ağzındadır. Tünel içinde de olabilmektedir ve maddeyle etkileşmemektedir. Maddeye enerjinin; enerjiye de soyut mad-

denin (Zihin boyutunun) hâkim olup, yönlendirdiğini yine fizik bulmuştur. Sanki sıfırın ötesinde, sıfırdan küçük (-60 kiloluk) bir bedenimiz vardır. Bu bedenin de bir plânı vardır.

Bu plân, (nitelik veya keyfiyet) ruhumuzdandır. Onun bize değdiği bölge olan tünel ağzında bir magnetik akı temsilcisi (miknatısın görünmeyen çizgileri) magnetik bedenimiz olduğu da Philadelphia deneyiyle saptanmıştı. (*)

Bu beden tünel sürecindeki Hilbert uzayından buraya magnetik akıları taşımaktadır. O zaman kuantlar da birer elektrik alan içinde, miknatıs çizgilerine yerleşen demir tozları gibi organize olarak, Kirlian bedeni (Biyoelektromagnetik-psikoplazmik bedeni, Aura, Ideoplazma, teleplazma da deniyor) oluştururlar. İnsan nefsi ve Cin bedeninde bu beden tipatıp vardır.

Bu ışık bedenimize eğer atomlar bağlanıyorsa bu kez bizl cınlerden ayıran başlıca özellik olan «Madde» beden, ceset ortaya çıkıyor.

Böylece varlığın «Kemiyet-niteliği-plân» ötede çizilmiş, burada da bir tuğla yığını ile bu mimari yapılmıştır. (Tuğla yığını nicelik anlamında olup, atomlarda kuantları; insanlarda atomları ve hücrelere teşmil edilebilir.) Nicelik de denen kuantum fiziğinde biçim yoktur. Sanki (bir kamyonun döktüğü) sayısız tuğladır, henüz evin plânı yoktur. Bunun biçimlenmesi, projesi ancak mimarı ile olmaktadır. Mimarın çiz-

(*) Birinci cildimizde Philadelphia deneyine kısmen değinmiştik. Ayrıca üçüncü bandımız «Can - İnsan» da bilinç konusu ayrıntıyla ele alınacaktır.

diği kalıba, projeye, niteliğe göre bu tuğlalar-
dan istenen «Bina» kurulmaktadır. İki evren
arasındaki fark budur önce...

O halde her şey, baştan ne olacağı biline-
rek, yani **MATRİS** denen bir **BİÇİM DİNAMİĞİ**
PLANI ile yaratılmıştı. O matrisler, matrix bir
tünele verilince ardından «**YARATILIŞ**» denen
plâna uygun mimarî, geçmişte var oluyordu.

Demek ki, hiç bir şey plânsız ve tesadüfî
değildir. Allah her şeyi var etmiş ve onların «**Za-**
mansız» bir mekânda ne yapacağını bildiği
PROGRAM bantını Kalem ile yazmıştı. ALLAH
(cc) Bizim nasıl davranacağımızı önceden bil-
mekteydi. Küçük irademizle yaptığımız hataları
«kader» yazdığı düşünülmemelidir.

Ruhsal ve bilinç enerjilerini, tıpkı bir «**Ku-**
antum» kuramı gibi oluşturmaya çalışan para-
psikolog bilim adamlarımız ve amatörler, bir çok
önergeler yaptılar. Bu önergeler «**Akıl ve Giz-**
li değişkenleri» açıklamaya yönelikti.

Örneğin «ışık hızı bir ruhsal evren» var-
dır ve bunlar da kuantlaşmış atomdan kurulu-
dur. Atomun çekirdeğine «**Bion**» ve elektronu-
na «**Psitron**» önermesi getirmişlerdir. Bütün
bunlar **BEŞİNCİ BOYUTUN** gündeme gelmesiyle
olan çalışmalardır ama, **Satanist Spirtüalist-**
lere de yaramaktadır.

Ancak fiziğin bu kargaşaya sokulmaması
gerekmektedir. Gayb âlemine kadar olan evre-
nin, «**Fizik**» ile açıklanacağına ilişkin Kur'an teş-
viki ve bilimsel yönlendirmesi vardır.

Ruhsal olaylar çok boyutlu (on boyutlu)
olaylardır. Ama yine de onları anlatabilecek

«**KARŞI FİZİK YASALARI**» vardır ve gerçekten
de bulunmuştur.

Karşı fizik yasaları da karşı bir evrenin
cansız ve canlı dünyasını ortaya koyacak ka-
dar güçlüdür. Bu nedenle «**Psitronların**» bir çift
insan paraleline «**Telepatlara**» gizli değişkenler
olarak iletilmesine karşıyım. Çünkü öteki yasa-
lar kuantlaşamaz. Hilbert uzayına bütün olarak
yansır. Oysa psitron önermesi bir «**Kuant**» ya-
ni elektron önermesidir.

İster adı psitron olsun, ister başka bir şey,
böyle bir evrensel fizik zaten vardır: **ışık hızı**
Esiri evren mekaniği...

Fakat bunların kuantlar gibi «**Kesik, ko-**
puk enerji paketçikleri» olmaması gerekmektedir.
Dolayısıyla oradaki enerji, sonsuz ve bü-
tün (kesiksiz) **GLOBULAR-KÜLLİ** bir özenerjidir.

Bu yüzden kuantlaşma düşünülemez. Za-
ten Hilbert Uzayında kuantlaşma olmaz. Bun-
lar olmayınca da bir soyut atom olamaz ve Bi-
on-Psitron'dan oluşmuş bir atom önermesi bi-
lim ciddiyetiyle bağdaşamaz bir çelişkidir.

Şimdi öteki evren yasalarını ele alırken,
buradaki kuantlaşmaya (**NİCELİK** olayına) kar-
şı gelen bir kualifike (**NİTELİK**) mekaniği dü-
şünülmelidir. Anlıyoruz ki, Hilbert uzayında var-
lıkların bilinci kalitesi, varlıklarının bir planı var-
dır. Olmayan tek şey madde bedendir.

Gizli değişkenlerin ne olduğuna ilişkin üç
ana teori vardır: **Nötrinolar, psitronlar ve tak-**
yonlar... Bu üçünü soruştururken, gizli değiş-
kenler olarak hangisinin geçerli olduğunu anla-
maya çalışalım:

REFERANS : J HAYALET MADDE NÖTRİNOLAR

Kuantların en küçüğü, dolayısıyla madde sınırının en sonu olan tamamen hayalet parçacıklar nötrinolarıdır. Hem madde hem madde ötesi soyut bir yapıdadır ve madde tabusunu yıkan bu son derece sessiz parçacıkların spinli vardır ve magnetik alana paraleldirler. Bu avantajla, çok kolay kuantlaşabiliyor, böylece diğer üç boyuta yan bir pencereden giriyor ve maddi parçacık oluveriyorlar.

Nötrinolar hem maddedir ve bizdendir, hem de değildir ve madde ötesindedir. Esrarengiz nötrinolar birer «Hayalet»tir. Yükleri ve magnetik alanları olmadığından maddeyle etkileşmezler. Sanki madde onlara saydam gelir, içinden geçer giderler. Her mesammata nüfuz ederler.

Nötrinolar zayıf çekirdek kuvveti ile ilişkilidir ve radyoaktif Beta bozunmalarından sorumludurlar. Eğer güçlü nükleer kuvvet kendi başına çekirdek dışına çıkmaya kalkıyorsa, evrenin her noktasında bir hidrojen bombası patlardı. Nötrinoların görevi bu çekirdek kuvvetini çok sayıda nötrino «Zayıf nötr akımlar olarak» bir sünger gibi emip, sübap gibi dengeleyip uzaya yaymaktır. Acığa çıkan enerji nötrinolarla bölüştürülür. Bu yüzden onlara «Frenleme» akımı da deniyor.

Nötrinolar daha yaratılış patlamasında bütün evreni doldurmuşlar ve dokunmuşlardır. Bu nedenle ünlü Kuantumcu L. de Broglie, nötrinoları «Esir denizi» olarak benimsemişti. Aynı mantıkla, «Gizli değişkenlerin» ta kendisi sayılmışlardır. Ne var ki kuantlaşmış nötrinoların da ışıktan hızlı gitmesi yasak. O zaman birbirinin tıpatıp davranan iki parçacığı (madde ve anti madde) ışıktan hızlı olarak «Aynı davranışa zorlayan» komutu nötrinolar iletemez.

Hatırlanırsa, polarizasyon ölçümlerinde karşılıklı sonuç gelmektedir. Yaratılan parçacık ve anti-parçacık çifti, birbirinden çok uzak (hatta paralel evrenlerde de) olsa, birbirleriyle tıpatıp aynı davranışa giriyordu.

Sanki kuantum bilgisi, buradaki gözlemlendiğimiz bir parçacıktan, zaman içinde gariye giderek, o bir çift par-

çacığın yaratıldığı «Sıfır» anında, gözlemlendiğimiz ötekine bu bilgiyi nakletmektedir.

İşte bu bir çift parçacığı birbiriyle **PARALEL** (evrenleri de **PARALEL EVRENLER**) olmaya zorlayan şey Rosen'in «Ödemeler-dengelemeler» ve Einstein'ın «Gizli değişkenler» dediği önermelerdir

Gizli değiştirmenin «Nötrinolarca yapılıp yapılmadığını» tartışırken, nötrinoların da ışıktan hızlı gidemeyecekleri yasağı karşımıza çıkıyor.

Kuantum fizikğinde, bilindiği gibi bireysellik ve aralarında mesafe vb. yoktur. Sanki her bir birey bir BÜTÜNE acılır. Bu acılığı da mekânın dördüncü boyutu olan «Tüneller» aracılığıyla gerçekleştirdiğini biliyoruz. (Evrenin üçüncü düzlemi).

Bu bütünde «Senkronizasyon» denen eşzamanlılık ve külli (tümellik, Globular oluş, bütünlük ve karıştırıcı kural) vardır...

Kuantlar ölçeğinde her şey sanki birer ada gibi birbirinden bağımsızdır ama, bu sayısız adaların alttan okyanus tabanından birine kara bağlantıları vardır. Böylece her birey, (Cüz) tüm olana (külle) bağlanmaktadır. Her birey özdeşleşip, aynılaşmaktadır. Dolayısıyla her birey bu ada altındaki (Tünellerden) o bütüne bağlanıp, kendi gibi düşünen ya da eşidi olan bir başka bireyle de normal ötesi bağlantıya geçebilir. Bu iki parçacık da olabilir, iyi telepati yapan iki insan da...

Nötrinolar bu görevi yapabilirler mi? Eğer nötrinolar burada gözlediklerimizse, ışıktan hızlı gidemezler. Eğer Hilbert uzayına saklanmış ve spin yapamamış nötrinolar ise, bunlar zaten kuantlaşmadıkları için, ışıktan hızlı evren olan MADDE ötesindeki soyut küllenin sonsuz özenekli üyesidir.

O zaman biz nötrinoları aradaki bu asıl enerjinin bir bölümü olarak görebiliriz. Böylece gizli değişkenler olmaya zaten hak kazanırlar. Fakat orada ışıktan hızlı daha bir çok kavram varken, niçin illâ da nötrinoları gizli değişkenler olarak önerelim?

Evrenimizdeki nötrinoların ise birer KÜTLESİ olduğu belirlendiğine göre, zaten onlar da ışık hızı yasağına uyuyorlardır. Kaldı ki, «Gizli Değişkenler» nötrino ve antinötrino eşlenikler arasındaki kuantum bilgisini de iletıyorlar olmalıdır. Bu durumda nötrinoların bizzat «Gizli değişkenler» olması mümkün değil. Zaten gizli değişkenlerin beşinci boyut olan «Akıl» (gözlemcinin zihni) ile olan ilişkisindeki bilinç kavramını nötrinolar üstlenemez. Bilinç bambaşka bir şeydir ve daha da ötededir, madde ötesinde...

Böylece, psitronların ve nötrinoların «Akıl-madde» ilişkisini üstlenen «GİZLİ DEĞİŞKENLER» olamayacağını anlıyoruz. Gizli değişkenler, son ihtimalle «Takyon» denen anomali (Eksi ihtimal) varlıkları olup, bilinç-şuur işlerinden de sorumlu olmalıdırlar. Yeni bölümde bu olguyu izleyelim.

«... Yerde ve gökte hiç bir zerre (kuant, koordinat, kara-aknoka) Rabbl'nden gizli değildir. Bu (kuant) ndan daha küçüğü (Hilbert uzayı, tünel, esir, takyonlar) ve daha büyüğü (Diğer âlemler dev Hilbert uzayı ve Süper uzay) kuşkusuz ap-açık (Determinist kesinlikli, sonsuz ötesindeki tek ihtimalle belirlenmiş) bir kitap (Levhi Mahfuz) dadır...» (Yunus - 61)

ALTINCI BÖLÜM

MÜCERRET ÂLEM

Takyonlar, Soyut Kütle

KESİNİ

HİLBERT UZAYI

ARZ'DAN ÇIKIŞ

Atomun göbeğindeki bu trilyarlarca dereceyi bulan **SAKLI ENERJİ**, mekânın tabanında gizleniyor. Bir bölümü çekirdek kuvvetleri olarak kuantlaşıp odaklaşıyor. Buna uymak için de 4 tür dönü hareketi yapan elektron oluşuyor ve atom bundan ibaret bir şey oluveriyor. Sonra atom denen bağımsız şey, öteki enerji alanlarıyla etkileşerek **KENDİ NEFSİNİ** korumak üzere boyutlara yapışıyor.

Kuantum fiziğinin Max Planck'a ait bölge sinin üstü, altın zerresi yerine «Atom» görüldüğü andan başlar, fakat nerede biter? Bu çok önemlidir, çünkü **TÜNEL asansörü** oradan kaçacaktır.

1, 4×10^{-13} cm. den ötede, artık kuantlaşma olmadığına göre, bildiğimiz maddi evren burada bitiyor yani SIFIRLANIYOR. Fakat fiziko-matematik için durmak yoktur. Sıfırdan sonra YENİ BİR SONSUZ başlar. Bu da eksi yönde uzanır. Yani sıfırdan itibaren eksi sonsuz DEV boyutlara doğru evren yeniden öteki yanda büyür. (Anomali)

Sanki artı sayılarımız, sıfır denen bir karanoktada dar boğaza çekilip, daha sonra bunun ötesindeki ikinci huni olan NEGATİF ve SOYUT sayılara doğru bir akdelikle yeniden sonuza açılıyor. İşte enerjimizin bittiği yerde SONSUZ ÖZENERJİ bu nedenle başlamaktadır. Bu enerji öylesine büyür ki, sonunda ALLAH KUDRETİ'nin kendisi olup çıkar.

Uzay ne kadar küçülürse, enerji o kadar çoğalır; fakat zaman etkisi de o kadar azalır. İşte bu mini mini uzaylarda mesafe küçülünce enerji (Rezonanslar) sonsuz güçlere ulaşır.

O sonsuz güç ise bu evrenin tohumudur ve o mini **TÜNEL atomun göbeğinde** saklıdır. Böylece evrenin en küçük şeylerini bile hem içeriden hem de dışarıdan kavrar. ESİR'in kendisi oluverir.

O sonsuz enerjiden atomun dış görünüşü olan obje çıkar. Atomlar da örneğin kromozom denen objenin sübjesidir. Kromozomlar ise İNSANIN dış görünüşünü temsil eden objenin sübjesidir. Yani **Sübj, Objenin tohumudur.**

Bu hiyerarşi, kuantlaşmanın ve kuant fiziğinin bittiği minicik bir uzayda biter. Burası artık sıfırın ardına geçilen eksi bölgedir ve Zig-Zag ekibimizin darbeci üyesi **David Hilbert'in** ismine izafeten **HİLBERT UZAYI** adını almıştır. Bugün evrenin soyut matematik uzay modelleri içinde en önde geleni, **HİLBERT uzayıdır.**

Burada artık maddenin en küçük üyeleri olan **KUANTLAR**, (yani madde-enerji) biter ve yerine **SOYUT MADDE** ve **SONSUZ ÖZENERJİ** gelir. Hilbert uzayı evrenin en küçük aralığıdır ve aradığımız ikinci tünel kapısıdır. Bir de **BİLİNÇ** denen beşinci boyutun yer aldığı **Esi-Takyon mekânının** ve **Feinberg Relativitesi'nin**, en önemlisi de **SUR TÜNELLERİNİN** bölgesidir.

Teorik Hilbert Mekânı, asla kuantlaşmayan ve boyutlarımızın geçersiz kaldığı, mekânın «Zaman ve Bilinç» gibi soyut boyutlarla oluştuğu mini-mini bir uzaydır.

Tüm boyutlar burada birer ikiye temsil edilirler. Örneğin bizim bir uzunluğumuz ile ⁴bir zaman boyutundan bir Hilbert Uzayı oluşmaktadır. Fakat bu bizim alıştığımız bir mekân olayı değildir. Çünkü bu iki boyuta üçüncüsü de teğet kalmaktadır.

Yani Hilbert uzayı diğer boyuttaki evrenlere bir huni, boğaz ya da tünel oluşturup bağlanabilir, ya da bizim boyutlarımız o dar boğazdan birden sonsuza açılırlar. O zaman, «Zaman» boyutu da buraya teğet kalır. Bilindiği gibi boyutlar ne kadar küçülürse zaman da o kadar hızlanır. Hızlanmanın sonunda da sıfırlanır, zaman ortadan kalkar.

Dolayısıyla mekânda sabit matematik değerleri olmayan ve zamana bağlı olmayan her şey madde ötesidir. Mesafe ne kadar küçülürse, zaman o kadar sıfırlandığı gibi «Etki» dediğimiz ötedeki enerji de o kadar sonsuzlaşır. (SONSUZ ÖZENERJİ'nin bulunuşu).

Mekân böylece sonsuz küçüldükçe artık gözlenebilen ve ölçülebilen bir enerji durumu yoktur. Zaten Sonsuz Özenerji denen etki, bir enerji değildir, enerji onun kuantik sonuç değeridir. (*)

Hilbert Uzayı, aslında sonsuz boyuttan gruplandırılarak yapılan sayısız «Hilbert Uzayları» dizisidir. Bilmediğimiz türlü varlıkların me-

(*) Öteki enerjiye yazarımız NUR ve onun sonucu olan bu yandaki enerjiye de Nâr diyor. Bkz. Alberg İntinsic-Impulsmoment teoremi 7 nci bölüm.

kânı olduğu kesinleşmiştir ki, bu varlıklar, bizim evrenimiz, paralel evrenlerimiz dışındaki «Hilbert mekânı» varlıklarıdır.

Bir Hilbert uzayında, zaman boyutu teğet olabilir ve içine giremezken, bir diğer Hilbert uzayında Zaman, uzunluk boyutu gibi yer alır. Fakat Negatif Hilbert uzaylarından birinde de zaman tersine akar, geçmiş yaşanır. Çünkü matematiksel bir mekân olan Hilbert uzayında negatif olasılıklar da yer alır. Ki, bu bizim artı olasılıkların uzantısıdır. (*)

Hilbert uzaylarından birinde zaman yoktur, zamansızdır. Diğerinde zaman teğettir, diğerinde zaman ileri akarken, bir diğerinde de geri akmaktadır.

Bir başka Hilbert tipi uzayda da zamanın alternatif akım gibi bir ileri-bir geri osilasyonik çalışması vardır. Yani orada önce yaşanır, sonra gençleşir. (Alberg tipi Hilbert uzayı.)

Bu tür bir uzay İslâm verilerinde de zikredilmiştir. Çünkü İslâm verilerinde Şeytanın (İblisin) onu Hz. İsa öldürene kadar, yaratılışından o güne kadar «Önce yaşanıp, sonra gençleşip, yeniden yaşanıp - gençleşerek» kendine özgü vadeyi yaşayacağı belirtilmiştir. Yani onun da ömrü sabittir ama, zamanda osilasyon yaparak bu zamanı bizim saydıklarımızda milyonlarca yıl olarak kullanmasını yaratan dilemiştir. Çünkü : Şeytan aslında cinlerin melek gibi «Cinsiyetsiz»

(*) Sıfır ötesindeki eksi ihtimalli Hilbert Uzayıdır. Anomali için «Arz'dan Arş'a Mi'rac 3. cilde bakınız.

olan bir türüdür. Dolayısıyla bir cin anne-babadan doğduğu için, bizim enerjinin (Nâr) ölümlü olması ve cinlerin de ömürleri olması sonucu) «Ölmek» zorundadır. Her Cin gibi o da ölümlüdür.

Ne var ki, aynı zamanda «Melekleştirilerek, CENNET'e alınmıştır. Melekleşmesi de onun bir kez var oldu mu artık kıyamete kadar ölümsüz olmasını gerektirmektedir. (Melekler bir kez yaratılır ve son güne kadar ölümsüzdürler.) Böylece, İblis, hem ölümlü hem ölümsüz olmak durumundadır. Dolayısıyla bir Cin olarak yaşamakta ve Negatif Hilbert Uzayı yasasınca bir melek gibi de gençleşmektedir. (*)

(*) Şeytanın ve onun alt olduğu Cinlerin dünyada ilk ve tek bilimsel analizini «Cin-Şeytan» isimli, dördüncü bandımızda okuyabilirsiniz.

BİR BAŞKA ALEM

Öğretimiz, bir çok konuyu ayırmış gibi ele almakla birlikte aslında evrenin bütününe ulaşmak için, daha sonra ayrı olarak gördüklerimizi birleştirip, tek şey yapıyor. (Ehaddiyet).

Örneğin «Gizli değişkenler», «Takyon», «Bilinç boyutu» «Kuantum ve Karadelik tünelleri» ve öteki değiindiklerimiz...

Karadeligi ışıktan hızlı aşabilseydik, hemen bir Hilbert uzayı olan SOYUT PARALEL evrene çıkabilirdik.

Eğer ışıktan hızlı gidebilseydik, relativite biterdi ve yerine Feinberg uzayı başlardı. Bu da aslında bir «FEINBERG-HILBERT» birleşmesidir. Zaten her ikisi de İslâm'da ve Zig-Zag bünyesinde birleşmişlerdi.

Schwarzschild-Weisschild-Rosen ve Hilbert köprülerini de birleştirmiş ve bir «Kişisel sur borucuğu» olarak sunmuştum.

Rosen bu tünelden bir şeyin değiş-tokuş edilip, birbirini dengeleyip, ödediğini bildiriyordu. Aynı tüneli şimdi de Hilbert uzayının ağzında bulduk. Yani evrendeki bütün TÜNELLER aslında TEK TİP'dir. Bilim çeşitli bölgelerden girdiği için değişik isimler vermiş, birleştirmeyi akıl edememişti.

Örneğin bir ucu karadelik; öteki ucu ak-
 4 delik olan ve WORM HOLE (Kurtçuk deliği) de-
 3 diğimiz astrofizik tüneli; Kuantum teorisindeki
 2 Rosen köprüsünün yine kendisidir. O ise buna
 1 Compansating Hole demişti, ismi ne olursa ol-
 1 sun TÜNEL Tektir ve bizim aradığımız (fakat
 kalınlıksız resim insanlar gibi düşleyemediğimiz)
 dördüncü mekân boyutu tüneldir.

Hilbert uzayında sonlu sandığımız bir bo-
 yut, birden sıfırın ötesine (TÜNELE) geçerek
sonsuzlaşır. Burada artık kuant (madde) biter
 ve SOYUT MADDE (Düşünce boyutu) başlar.
 Buradaki enerji de SONSUZ ÖZENERJİ'dir ve
 bu evrene kuantlaşarak, (uzayını büyüterek) çı-
 kar.

Kuantların asıl özü Hilbert uzayında giz-
 lenmiştir ve orada noktasal enerji paketçikleri
 değil; bir esirli bütün olarak dururlar. (Sonsuz
 özenerji).

Karadelik tünellerini hatırlayalım: Evrenin
 en uzak iki bölgesini ya da bir çok paralel ev-
 reni «Sıfır zamanda ve sıfır adımda» birleştirir-
 yor ve mesafe - zaman bağımlılığımızı ortadan
 kaldırarak, uzaklarla bizi buluşturuyordu. Buna
 özetle: «EN UZAK İLE EN YAKININ BİRLEŞ-
 MESİ, AYNILAŞMASI» diyoruz.

Hilbert tüneline ise inanılmaz bir olayla
 karşılaşacağız. Bu olayı şöylece özetleyebiliriz:
 ➤ EN KÜÇÜK İLE EN BÜYÜK BİRLEŞMEK-
 TEDİR.

Hilbert uzayı hatırlanırsa, atomun en kü-
 çük birimi olan bir nokta kuantın da içinden
 geçen minicik bir uzaydı. Bu uzaya girince bir-

den KENDİMİZİ EVRENİN DIŞINDA, yukandan
 evreni seyrediyor bulacağız.

Çünkü bunun matematik isbatı yapılmıştır
 ve isbatlayan da Kuantum fizikçilerinin en ün-
 lüleridir. En küçük mekân olarak boyunu ver-
 diğimiz Hilbert aralığının, (logaritmik artışı so-
 nucu 40 ncı exponential büyümesiyle ortaya çı-
 kan dev bir sayı) şimdiki evrenin dev boyutunu
 verir bize!.. Evren bundan daha geniş olamaz.

Böylece en küçük yerden; birden bir türlü
 çıkamadığımız (evrenin üzerindeki boyuttan,) evrenin dışından evrene bakmış olacağız. Yarı
 en küçüğün en büyük ile birleştiğini göreceğiz.
 Evren yaratılırken en küçük noktaydı. Ondan
 daha küçük bir nokta olamaz!

Tüneller, bizim için, imkânsızın ötesine geç-
 mek anlamında bir yol veriyor. Bu Allah'ın Arş'-
 ına çıkan asansör kapıları, inanılmaz biçimde
 en uzak ile en yakını ve en küçük ile en büyü-
 ğü bir araya getiriyor, aynı şeyi yapıyor.

Daha da önemlisi her şeyin başı ile sonu-
 nu birleştiriyor ve nedenselliği ortadan kaldır-
 yor.

Mini bir aralıktan (Belki de bir kum tane-
 sinin içindeki atomdan) Hilbert uzayına geçin-
 ce, bir de bakıyoruz ki, evren bizim gözümüzde
 bir kum tanesi olmuş. Çünkü biz o anda evrene
 dışından bakmaktayız ve en küçüğün en büyü-
 ğe birden açıldığını hayretle izlemekteyiz. Al-
 lah'ın yasaları gerçekten çok şaşırtıcıdır!..

Bu mini Hilbert uzayı sonsuz özenerji de-
 nen Allah kudretinin bir bölümüyle dokunmuş-
 tur. Bu uzay Eksponensiyal denenen bir logarit-
 mik artışa daha da geriye gider. Örneğin sat-

rançta bir taşın oynanmasında 15000 ihtimal ve karşı hamlenin yapılmasında bir buçuk milyon ihtimal doğar. Böyle büyüyen ve önlenemiyen büyük bir artışa **eksponeciyal artış** denmektedir.

Hilbert uzayı gerilere gittikçe öylesine büyür, öylesine büyür ki, evrenimizin dışına açılır ve evrenimizden bile büyük olur. **En küçük ile en büyük aynı yere açılırlar.** Hilbert uzayının bu mini-mini uzaydan başlayarak geriye doğru büyümesi örneğin 40 ncı eksponeciyal derecede o kadar dev boyutlara erişir ki, bu dev evrenimiz okyanusta bir su damlası kadar kalır Hilbert uzayının yanında...

Çünkü cebir sayıları sıfırdan geriye sayınca —1 —2 —3, —4 —milyon ve —n (eksi sonsuz) gibi büyür. O zaman karşımıza ayakları Arz'da; başı Arş'ta olan **«Eksi-trilyarlarca»** km. boyunda bir melek karşımıza çıkması BİLİM ile mümkündür.

Böylece **madde** ile ötesindeki **soyut madde**nin sınırı David Hilbert tarafından bulunup, ispatlanmıştır. Evrenimiz **Planck** uzayıyla küçülmektedir. Bu uzay da en mini-mini mekân olan Hilbert uzayına dayanıp, bitmektedir. Sonra da bu evrenin ötesi başlamaktadır. Evren ötesi evrenin yapısı **TÜNELLERDEN** oluşmaktadır. Tüneller ise birbiriyle birleşip sonunda tek bir tünele uzanmaktadır ve bu en büyük tek tünel ise **«SUR BORUSU»**dur. (*)

(*) Bu mantığa nereden ulaştığımızı ileri konular da ve izleyen bandımız «Arz'dan Arş'a Mi'rac'ın 4 cildi boyunca değineceğiz.

Tünel, evrende dizilen her şeyin hepsinde vardır ve **fizik yasasıdır**. Örneğin evrenimizde yaratılış Künes'ten yani NEDEN - ETKİ başlangıcı olan **«AKDELİK»** ten başlamaktadır.

Yok oluşu da yine aynı tünelin yutma ucu olan **Hünnes'tendir**. Bu da SONUÇ-TEPKİ'dir. Evrenin bu kozmik tüneli, gelecekte yuttuklarını geçmişe nakletmektedir. Bu nakil, dengeleme ve ödeme olayında **«Gizli değişkenler»** (Schwarzschild ışınması denen) genel evren çekiminin eşdeğeri enerjidir. Şu halde **«Çekim bir gizli değişkenler elemanıdır**. Buna bağlı olarak, **«Gelecekte geçmişe»** direkt nakil yapan **ZAMAN** da bir **gizli değişkendir**.

Olayı galaktik ve yıldız tünellere indirgediğimizde, Kuazar denen Akdelik ile, galaksi göbeğindeki karadeliğin de aynı yerde aynı şey olduğunu görürüz. Burada da galaksinin gelecekte yutulan materyali, geçmişe nakledilmektedir.

Olay **Kürreler** olarak görülse de, aslında **«Zerreler»** fiziği olan mikrokozmos düzeyindedir. Çünkü evrende her büyük kurgu, mini kuantlardan oluştuğu için, **gizli değişkenleri** hep **«Mikro-fizik»** düzeyinde araştırmalıyız.

HAYALİN MATEMATİĞİ

WISKUNDE VO VERBEEELDING

Kuantum fiziği evrenin maddi, yani kuantlaşmış herşeyinin ta kendisidir ve dolayısıyla Relativite (Görecelik, bağımlılık, izafiyet) ile birliktedir. Maddi evreni tümüyle açıklamaktadır. Ancak kuantlaşmanın ortadan kalktığı Hilbert uzayına kadar yürürlüktedir. Kuantum mekaniği, gözleyenin bilincini ve maddi evren dışında ki şeyleri asla açıklayamaz. Buna rağmen klâsik mekaniğin üç boyutuna dördüncü boyut zamanı getirmiştir ve ufuktaki beşinci boyutu da göstermiştir.

Kuantum matematiği de zaten, kendinden sonraki bir evreni haber vermiştir.

Daha önce de bazı denklemlerin çift sonuç vermesi nedeniyle, artı maddemizi ve eksi antimaddemizin ÇİFT olduğunu göstermiştir.

Bu aslında matematiğin bir zaferidir. Hatırlanacağı gibi eski aritmetikler, örneğin üçten beşin çıkmasına «İmkânsız» diye bakmıştı.

Eskiden üçten beşin çıkmadığı aritmetik döneminden sonra bunun Cebir ile mümkün olduğunu, Kur'an'dan çıkardığı CİFİR bilgisini CE-BİR haline getiren (sıfırın kullanımını ve ondalığı da bulan müslüman-Türk) Al Câbir'dir. Dünyanın en büyük matematikçilerinden biri olan Al Câbir'in ismi ALGEBRA diye «Cebir» e verilmiştir.

Böylece eski Yunanlıların $3 - 5 = \text{imkânsız}$ dediği aritmetik, $3 - 5 = -2$ diye çözümlendi.

Matematikte eksi sayıların bulunması aslında, geometride de soyut uzayların olduğunu ve fizikte de antimadde denen eksi bir maddenin var olduğunu bildiriyordu.

Nitekim 1920'lerde Kuantum teoreminin Dalga Mekaniğinin kurucusu Schrödinger'in denklemlerinin bilinen artılı çözümünden başka bir de eksili çözüm verdiğini Dirac gördü. Bu elektronun eksi yükünü bulan denklemin tam tersiydi. Yani bir de artı yüklü bir elektron haber veriyordu. İşte bu antielektron (pozitron) Anderson tarafından bulundu. Bu buluş bize ANTIMADDEYİ yani Al Câbir'in EKSI sayılarından da oluşmuş bir evreni haber veriyordu. Nitekim daha sonra antiproton, antinötron, hatta helyum çekirdeğinin antisini ile anti-hidrojen atomu elde edildi.

Evrende her şey matematiktir ve sayılara dayanır. Bu sayılardan boyut geometrisi ortaya çıkar. Sonra da bu boyutlara Fizik etki ve dinamizm yerleşince, evren bir fiziko-matematik açıklamaya kavuşur. Matematiğin haber verdiği her şey, eninde sonunda bulunur. Bu geometriyle çizilir ve fizik ile işler. (Antimaddenin bulunuşu).

El Câbir eksi (Negatif) sayıları bulana kadar karakök işlemlerinde bir anormallik yoktu. Örneğin karakök içindeki dört sayısı kökten çıkarılınca iki olur. ($\sqrt{+4}=2$).

Fakat bu kök içine Câbir'in eksi sayıların-

dan biri konduğunda yepyeni bir Cebir daha ortaya çıkıyordu. $\sqrt{-4}$ asla dışarıya (2) diye çıkmaz. (Çünkü artı ya da eksi olsun ikinin karesi dördtür. Ama bu son gösterimdeki olay başkadır, eksi ya da artı ikinin karesi asla -4 çıkmaz.) $\sqrt{-4}$ gibi bir sayı vardır. Sadece kök dışına alma güçlüğü olan bu sayıya, ilk matematikçiler (tıpkı üçten beş çıkmaz diyenler gibi) yanlış bir isim verdiler : Sana! İmajiner (Hayali) sayı...

Somut ve gerçel (Reel) sayıların karşısına **soyut ve kompleks** (Karmaşık) bir sayı çıktığında, güdük bir mantıkla bu soyut sayılara **saçma** diye bakıldı.

Oysa hemen her şey bu «Saçma» sayılar üzerine kurulmuştur. Galile - Newton-Einstein ve Gauss ile Riemann, Lobatçewski, Wundt, Hilbert, Cantor, Birleşik alan denklemcileri hep bu «saçma sayılardan» modern bilimi kurdular. Bugün, soyut matematik uzaylar, soyut kuvvet alanlarının denklemleri, soyut, kartezyanizm koordinatları (Evrenin eksi bölgesi) hatta «Zaman» boyutu bir soyut sayıdır. Minkowski ve Lorenz zaman boyutunu $\sqrt{-1}$ ile göstererek bize dördüncü boyutu kazandırdılar. Gizli değişkenler de Anomali denen negatif ihtimaldir. (%-30 gibi) Somut bir uzunluk olmayan zamanın, bir cetvel gibi uzunluk gösterilmesi ancak $\sqrt{-1}$ gösterimiyle mümkündür. Relativite ve uzay-zaman darbesi, Riemann soyut uzayları ile Minkowski-Lorenz soyut zamanının sentezinden oluşmuştur.

Kendi somut (Gerçel) sayılarımızın bittiği ve ihtiyaca cevap vermediği yerde, İmajiner sayılar başlamakta ve talep edilmektedir. Örneğin Galile-Newton koordinatlarının bile eksi bir bölgesi vardı ve uzunlukları ise soyut kartezyanizm ile anlatılıyordu.

Soyut mekânlar ve soyut matematik uzaylar böyle bir ihtiyaçtan türedi. O zaman evrenin düz olmadığını (eğriliğini) anladık.

Soyut (İmajiner) sayıların günümüzde çok önemli kullanım alanları bulunmaktadır. Bugün Kuantum teoreminden, tüneller dediğimiz süreçlerden, Ay'a gönderdiğimiz insanın oraya sâlimen ulaşmasına kadar, günlük hayatı da kapsayan her denklemde **soyut sayılar** kullanılmaktadır. Ne var ki, uzun bir dönem, bu soyut matematik, «Saçma» önyargısıyla kullanılmadı ve bekletildi.

Oysa nasıl ki negatif sayılar antimaddeyi haber verdilerse, **Soyut sayılar** da başka bir maddeyi «**SOYUT KÜTLEYİ**» haber veriyordu.

Proportional

«HAYAL» BEDENLENİYOR

Zig-Zag öncüleri ilk dönemlerde «Soyut bir matematik matrisin, soyut bir geometrik matris ve soyut bir kütle fiziği» habercisi olduğunu belirledi. O zaman soyut ve kuantumsuz yasalar var olmalıydı. Soyut bir kütle ne anlama gelebilirdi?

Soyut sayıların mimarı (ve magnetik alanların sihirbazı) diye bilinen Zig-Zag kurucularından Heiberg, soyut sayılarla ilgili olarak, Bilanluk ve Geinberg'i görevlendirdi ve Soyut sayılar araştırılmasına gidildi. (*)

O zamanlar da «TAKYONLAR» teoremi ortaya çıktı. Bu teorem öylesine güçlüydü ki, hem «Gizli değişkenlerin» yerini alıyor; hem BEŞİNCİ BOYUT Akıl'ı ve zihinsel enerjiyi açıklıyor, hem de bizi ALLAH (C.C.) kudretine, meleklerine ve Ruh ile ötesine götüren ARŞ yolunu açıyordu.

$\sqrt{-1}$ gibi bir sayının SOYUT olmasının ne anlama geldiğini şöyle anlatabiliriz: geldiğini şöyle anlatabiliriz.

Bir insan var ki (60) kilo değil; (—60) kilogram. Bir insan var ki, (1.77) cm. değil; (—177 cm.) uzunluğunda ve bu insanın bir de (—200 metrekare) evi var. Evinin hacmi ise (—3000 metreküp)!

(*) Takyonları gizli Müslüman olan Myron Olaxa Bilanluk, eski Yunancadaki Tachys (Çok hızlı) sözünden aldığını söylediye de bu sözün aslı arapçadaki «Tahayyül» yani hâyâl'den gelmekteydi. Nitekim Takyonların yazılışı tachion değil; Tachyon yani Y İleridir. Soyut sayıların ismi de Imaginary (Hayalî) sayılardır. Biz bunlara SOYUT SAYI diyeceğiz.

Yani burada ne varsa, orada herşey bunun eksisil... Soyut bir sayı, soyut bir uzunluk ya da soyut bir geometridir. Aynı zamanda SOYUT BİR KÜTLE demektir. Bu kütlenin fiziği de soyuttur.

Matematiğin var dediği her şey nasıl ki gerçekte evrende varsa ve bunlar zamanla bulunuyorsa, SOYUT bir kütlenin de bulunması kaçınılmazdı.

Zaten çift çift yaratılışın bir sonucuydu bu karşılık! Diyalektik bir düâlite ve paralel bir pariter yaratılışın kendisiydi evren!.. Hemen herşey, (her yaratık) çift; fakat yalnızca yaratan ALLAH TEK İdi. (Mutlak tekilik=Ehad)

Soyut kütle, bu durumda, bildiğimiz evren cetvel, saat ve terazisiyle ölçülemez!..

Çünkü terazilerimiz sıfır sayısından daha aşağısını (örneğin eksi 65 kiloyu) ölçemezler!.. Ya da cetvellerimiz eksi 177 santimi ya da soyut bir uzayın eksi kaç metrekare ya da eksi kaç metreküp olduğunu ölçemezler!..

Bildiğimiz SOMUT kütlenin karşısındaki evren SOYUT evrendir. Yani öteki ile bu evren birbirinin aynadaki hayalidir. Einstein aksiyomuna göre bir gözlemci hangi tarafta bulunuyorsa o kendinin gerçeğidir. Yaşıyorsak dünya bizim gerçeğimizdir. Eğer bir karadelikten paralele, öteki ahret alemine gidiyorsak o zaman orası bizim gerçeğimizdir.

Diriyken ya da ölüyken ait olduğumuz iki evren de gerçektir. Çünkü «Evrende bütün gözlemcilerin gördüğü gerçektir.» Ve aynı aksiyomu daha genişletirsek, «Evrende olan tek bir olay, mesafe ya da uzayların durumuna (Eksi

ya da artı olmasına göre) farklı ya da bakışık görünmektedir.

Hangi evrendeysek orası gerçektir ve gerçeğimizdir, böyle bilinel..

İslâm verilerinde cisim evreninden önce «Mücerret Âlemin» yaratıldığı bildirilmiştir. Önce SOYUT madde; sonra somut madde yaratılmıştır. İkisi arasında da «Enerji» sınırı bulunmaktadır. Mücerret, «tecrit edilmiş, soyutlanmış» anlamına geldiği gibi, «yalıtılmış, izole edilmiş, enfüsl, iç kuruluş kâinatı» da demektir.

Madde için somut; «Madde ötesi madde» için SOYUT terimi kullanınız. Takyon bu soyut âlemin yapıtaşı anlamındadır. Evrenimizi kuantlar; soyut evrenimizi de takyonlar kurmaktadır.

Bilaniuk, soyut kütleyi «Kuantlaştırarak» düşündü. Böylece evreni üçe bölmüş oluyordu: Meramını daha iyi anlatmak için ÖZKÜTLE önermesinde bulundu. Çünkü maddenin asıl kütlesi durgun halinin sonu olan mutlak soğuk derecede ölçülebilir. Işığın da (kütlesinin birimleri olan fotonların sabit hızlarının,) sıfır hızı indirilmesi halinde kütlesinin sıfır olduğu bulunur. Bu nedenle hızdan arındırılmış olarak «Özkütle» önermesi yerindeydi ve kabul gördü.

Özkütle asıl alındığında, bütün evrenin içeriği, kapsamı ve tutarı üç türlü ana yapıdan oluşmaktadır: Bunlardan birincisi sıfırdan büyük ikincisi sıfırdan küçük evrenler. Üçüncüsü ise ikincisi arasında sınır oluşturan «Enerji ışıması»dır. Dolayısıyla çift-chift yaratılışa aykırılık bulunmadan, sınır bölge de isimlendirilmiştir. Evrenin üçlü yapısı aşağıdaki referanslarda incelenebilir.

REFERANS : K

TARDYONLAR :

Bilaniuk, Heiberg'in isteği üzerine Tard (Püskürük, kovulmuş üflenmiş, çıkarılmış, sürülmüş veya sürgün anlamındaki arapça terim) sözünden tardyonları önerdi. Bu bildiğimiz sıfırdan uzun, ağır, büyük her şeydir. Özkütlesi sıfırdan büyük tardyonlar, bildiğimiz evrendir. Madde ve cisimlerin kuantum ve relativite yasalarıdır.

«Arz» cisimlerinin tamamı bu tardyonlardır. Çevrede ne görüyorsanız, her şey bunlardır. Öyleyse, madde, ışıktan küçük hızla giden, sıfırdan büyük bildiğimiz kuantik özkütledir. «Tardyon» yani madde, ışık hızıyla ve mutlak soğuk derece ile kısıtlıdır. Madde-antimadde çift yaratılışı vardır. Madde çift yönlü kuvvetler etkisindedir. (Elektromagnetizma, güçlü ve zayıf etkileşim kuvvetleri).

Madde üç tane TEK YÖNLÜ kuvvet etkisindedir. Bunlar :

1. ÇEKİM : Ayağımızı yere bastıran, elmayı ağaçtan dibine düşüren ve evreni bir arada tutan tek yönlü kuvvet.

2. ZAMAN : Zamanın ilerli aktığı sezgisine kapılırız. Madde zaman enerjisini soğurup, emdiği için zaman geçmişten geleceğe doğru akıyormuş izlenimi verir.

3. TERMODİNAMİK yasalar : Evrenimizde ısı dengelemesi vardır. Dalma sıcak olan ıttan soğuk olan uca tek yönlü (tersinmez) bir akım vardır. Bu ısıyı dengeler.

Ayrıca evrenin genişlemesi, daralması süreci «Şimdilik» tek yönlü bir kuvvettir. Spektral (Tayf) analizlerinden anladığımız üzere evrende genişleme ıvmesi vardır. (Zariat-47) Henüz evrenin daralması, büzülmesi anlamına gelen «Negatif ıvme» gözlenmemiştir.

REFERANS : L

Özkütlesi sıfır olan ve hızı tam ışık hızına eşit herşey luksondur. Bildiğimiz ışın kuantları (Radyasyon, fotonlar, elektromagnetik dalgalar ve görünmeyen akımlar) bu ailenin içine girer. (Lukson, latincedeki «Lux= Işık» sözünden türetilmiştir.) Luxonlar bildiğimiz enerji ve foton kuantlarıdır. Bunlar ısı ve ışıma biçiminde görüleceği gibi, görünmeyen ve olan kuvvetini taşıyan zımnı fotonlar da vardır. Dolayısıyla ışıyan ve ışmayan bütün radyasyon bu kategoriye girmektedir.

Luksonların sınırı, ışık hızında başlar ve biter. Tardyonları aydınlatan, ısıtan luksonlar, maddeleşmemiş kuantlar demektir. Eğer hiç hareket etmeselerdi onların çekiminden de etkileneceklerini görecektik. Çünkü durgun kütleleri sıfırdır. Ama ışık hızıyla gitmek zorunda kaldıklarından, katma kütleleri vardır ve bu çekimde biraz eğrilir. Işık boyutlara en az uyan, maddeye en az benzeyen yapıyla çekime karşı da çok az hassastır. Fakat bir karadeliğe yakalanırsa, tam bir çekim mahkumu olur.

«Işıktan yapılmış uzay gemimizdeki ikizimiz olan pilottan» hatırlayacağımız gibi, luksonlar, zamana da az bağımlıdır. Yanlı hızlı gittikleri için zamanları genişlemekte, genç kalmaktadır. Tam ışık hızının bulunduğu bölgedeki polarize üçüncü düzlemde (Hiçlik bölgesi de denen Katı relativistik bölgede) ise zamanın akmadığı düşünülmür. O zaman mekân da oluşmaz ve evren orada hiç maddenin bulunmadığı, Öklid ve De Sitter'in düz uzayı haline gelmektedir.

Evren sayısız ışık noktasından yapılmış ve kurulmuştur. Bu ışık tesbihçikleri peşpeşe sıralanarak örneğin, güneşten dünyamıza, yanlı gözümüze ulaşıyor ve biz de güneşin aydınlatıldığını, Ay'ın mehtap yakamozunu, yıldızları ya da herhangi bir lambayı görüyoruz. Kuantum teoreminde Einstein'ın «Foton» adını verdiği bu kuantların örgütlenmesinden bütün evren ortaya çıkar.

LUKSONLAR :

REFERANS : M

ÖNCÜ TAKYONLAR TEOREMİ

Elektron ile aynı aileden olmasına rağmen zaman-çekimden etkilenmeyen nötrinoların ve tüm kuantların bölgesi olan luksonların sonu HİLBERT uzayında gelmektedir. Dolayısıyla evrenimiz büyük ve küçük HİLBERT UZAYI arasında sıkışıp kalmıştır.

Başından beri işlediğimiz «ARZ» kesimi, tardyon denen madde (cisimler) ile lukson denen (enerjikuantlarını) kapsamaktadır. Biz bunlara kısaca fizik evren, madde ya da cisimler âlemi diyoruz.

Takyonlar ise «Madde ötesi madde» ya da «Cisim ötesi soyut cisim» kâinatını temsil etmektedir. ARŞ'a uzanan yol budur.

Feinberg ışıktan hızlı giden bir enerjinin uzayını bulmuştu. Bilanluk ise soyut kütleyi matematiksel olarak kurmuştu. Böylece takyonlarda 3 negatif yasa ortaya çıkmıştı.

Birinci Negatif yasa «ışktan hızlı» oluşlarıdır. Takyonlar ışıktan milyonlarca kez hızlıdır. Işık hızına indiklerinde takyon olmaktan çıkar ve kaybolurlar.

İkinci negatif yasa, özkütlelerinin sıfırdan küçük oluşu, uzunluk ve boyutlarının sıfırdan eksi yönde yer almasıdır. Saniyede 450.000 km. yol alan bir kiloluk eşya, eksi bir kilo olarak görünmez olur. Takyonlara eklenen ilici enerji, onları hızlandıracağına frenler.

Üçüncü Negatif yasa, zamanlarının tersine akmasıydı. Antievrende ve Negatif Hilbert uzayındaki gibi, zaman gelecekte geçmişe akmaktadır. Nedensellik tersine dönmüştür.

Bilanluk ve arkadaşlarının kurduğu takyonlar teorisinde «Kuantlaşma» vardı. Dolayısıyla antitakyonlar da önerilmişti. (Kuantlaşma hep «Çift» olduğundan, antitakyonların önerilmesi çok normaldir) Thouless ve Sudarshan bu konuda spekülasyonlara giriştiler. Antitakyon var ise, bunun da zamanı bizim gibi geçmişten geleceğe doğru akacaktı. (Negatif Hilbert uzayı).

Takyonların kurulmasında, «Relativite» gibi çok sağlam ve kanıtlanmış bir teoriye «Aykınlık» vardı. Asimov'un itirazlarına karşı Bilanluk 1974 matematik analizlerinde, takyonların ışık hızını aşmalarının relativite

tu. Bu durumda bir takyon ışıktan milyarlarca kez hızlı olabilirdi ama, onun da bir **son hız** limiti vardı. Bu son hız limiti ise, bizim **hareketsizlik** dediğimiz «Mutlak soğuk» derecenin **altında** kalıyordu. Bu noktaya gelen bir takyon için daha büyük hız, bizim evrenimize geçmek ve ışık hızıyla gitmek olacaktı. Bulduğum sonuç, **mutlak soğuk dereceyi de sınır yapmıştı**.

İki evren de birbirini «Kendinden» hızlı görüyordu. Böylece iki sonsuz birbirini sınırlayabiliyordu.

Hız ve relativite için geçerli olan, bu Bilanik-Geinberg bulgusu, aslında onların gözünden kaçmış genel bir ilkeydi: Örneğin aynı şey Takyon ve tardyon (Madde) termodinamiği için de uygulanabilirdi.

Madde evreninde, «**En sıcak**» olayı yoktur. Yani bir şeyi ne kadar ısıtırsanız ısıtın, sonunda **akkor bir plazma** olur ve yapabileceği **son hız «Işık hızı=300 bin km.»** dir. Daha çok enerji vererek bu hızı aşmak mümkün değildir. O halde ışık hızı, birinci sınırimızdır. (Tavan Limit.)

Olaya tersten baktığımda, evrende **en düşük hızın hareketsizlik olduğunu** gördüm. Böyle bir sınır da tabanda vardı: **Mutlak soğuk**.. Maddi evrenimiz bu tavan-taban arasında yer alır. Ya madde ötesi takyonlar?

Takyonlar için «**Mutlak soğuk**» tabanları olan **ışık hızıdır**. Burada takyonların hareketsizliği başlar. Bunun ötesinde «**Mutlak sıcak**» bir tavan limitleri olmalıdır. Çünkü iki tarafında termodinamiği birbirine aykırı gelmemelidir.

Evrende mutlak soğuk denen «En büyük

soğuk derece» gibi bir de en büyük «**Sıcak**» yani mutlak sıcak olmalıydı..

Bunlardan birini İslâm verileri «**Zemheri**» diye vermişti ve mümkün olan en soğuk derecedir. Diğeri ise $-273,16^{\circ}\text{C}$ 'dir. Buna kısaca «**Sıfır Kelvin derece**» de deniyor. Bunu belirleyebiliyoruz ama, mutlak sıcaklığın belli bir son derecesi yoktur.

En sıcak «**Cehennem**» ile ölçülebilirdi ki, böyle mutlak bir sıcak derecenin ne anlama geleceğini Kur'an'dan buldum:

Bu, **en sıcak derece** ise, bizim en soğuk derecemizin altında kalmalıydı: Örneğin -1 Kelvin ya da -274 derece... (Evrende bu derece, termodinamik üçüncü yasasına göre elde edilemez.)

Nasıl ki **en uzak ile en yakın** evren noktaları bir karadelik ile bir adımda, sıfır saniyede birleşebiliyorsa ve nasıl ki **en küçük evren ile en büyük evren aralığı** aynı yerde (Hilbert uzayında) birleşiyorsa, şimdi **en SIKAK İLE EN SOĞUĞUN AYNI YERDE BİRLEŞTİĞİNİN** isbatını yapmıştım!..

Bulduğum sonuca inanamadım ve kuşku landım. Neyse ki **KUR'AN** ve hadisler hemen yol gösterdi:

Cehennemin en üst tabakası en az «Azap» verecek ortamdı. Burada azap «**Zemheri soğuk**» biçimindeydi. Bu tabaka, **son mü'min** de azap sonrası burayı terk edince söndürülecekti. Üst tabakanın azabı «**Şiddetli**» bir soğuk biçimindeydi. En alt tabaka ise tam tersine «**Aşağıların en aşağısının da en aşağısı**» olan mutlak sıcak derecedi.

soğuktur ve hepsi de elektromagnetik radyasyon değildir.

Evrendeki artı (Sıfırdan büyük) bölgeyi madde ya da cisimler (tardyonlar) oluşturur. Uzayımız bir küre biçiminde olduğundan, yüzeyi sınırlıdır ve bir tur atarak, yola çıktığımız yere geri döneriz. Öncelikle evrenimiz kısıtlıdır. Dolayısıyla madde fiziği de kısıtlıdır.

Fiziğin kısıtlılığı, «ışık hızıyla mutlak soğuk arasında» sıkışmaktan doğar. Madde fiziğinin sınırları bu ikisiyle, Hilbert uzayının başladığı bölgede biter. Kısacası evrenimiz ölümlü bir hapishane gibidir. Aynı şey Takyon için de düşünülmüyordu.

Kuantlaşmış ve dolayısıyla çekim altında kapanmış ve kısıtlı olmuş bir takyon evreni, (Feinberg uzayı) da bakışık bir hanlıhane gibiydi. Oysa bu Termodinamik tavana (Mutlak soğuğa) aykırıydı.

Bulduğum «Mutlak sıcak» dereceye, küre gibi kapalı takyonlar bize tıpatıp eşlenik olamazlardı. Evrenimizin kısıtlılığına inat, onların enginliğinin sonu gelmez. Fizik evrenimiz tabanda mutlak soğuk; tavanda ise ışık hızı arasına sıkıştırılmıştır, bir mezar gibi küçüktür. Bir kaşık su dışında kalan dev bir okyanus vardı dışta...

Takyonlar nasıl kuantlaşır ve nasıl çekim ile büzüşür? Böylece sonlu bir uzayda yaşıyorlarsa farkımız neydi?

Eksi (soyut) kütlenin «Çekim etkisine girmediklerinin» matematik kanıtını yaptım. Dolayısıyla Feinberg uzayı «Küre=Riemann modeli»

değil; semer biçimindeki «Lobatçevski» uzayı ya da Öklid levhası benzerindedir. Yani açık evrendir ve bir daha başladığınız noktaya dönmeyeden sonsuza açılırsınız. (Aksiyon dinamiği)

Çekim etkisine girmeyen bir takyon da kuantlaşamaz. Hem takyonların kuantik parçacık olduğu nereden çıkmıştı? Burada bir aksaklık vardı.

Bunu kontrol ettiğimde, Feinberg uzayının, bildiğimiz Hilbert uzayı ile aynı olduğunu, başka başka isimler aldığını gördüm. Çünkü Takyonların yaratılış tavanı, evren dışındaki asıl kâinat ve tabanı ise Hilbert uzayıydı. Aslında ikisi de Hilbert uzayıdır.

O zaman kuantlaşmayan, çekim etkisine girmeyen bir TAKYON UZAYI gerekiyordu. Böylece kapalı, dar bir uzayla değil; Hilbert Uzayı ile açıklanacaktı takyonlar...

Çekim etkisiyle bir uzay büzüşür. Fakat takyonlar, uzayı büzmediği gibi tam tersine gererler, eğriliği düzeltirler. Böyle bir uzay, kenarları olmayan sonsuz bir evren olmalıdır. Burası eksi bölgedir ve engindir: Bizi, dışımızdan kuşatan ve içimizde her noktada yer alan Hilbert uzayını kapsamalıdır. Işık hızı ve mutlak soğuk derece arasındaki dar hapishanemizin dışında kalan bütün kâinat, Takyonların engin uzayını oluşturuyordu, hem de tam özgürlükle!

Örneğin gözümüz, zengin bir dalga boyu gamında minicik bir bölgeyi (7 rengi) görür. 7 milyar renkten yalnızca yedisini görürüz. Bunun üstündekileri radyo dalgası olarak duyar; altındakileri de koklarız. Beş duyunun ötesindeki

bu 7 milyar, 77 katrilyon renk içinden bize sadece yedisi düşmektedir. Beş duyu yerine beş milyon duyumuz da olablirdi.

Evrenimiz mutlak soğuk derece ile ışık hızı arasına sıkışmış çok dar bir hücredir, kapalı bir küredir. Ama bizim dışımızda yani mutlak soğüğün berisinde ve ışık hızının ötesinde öylesine nice 7 milyar duyuya hitap eden evrenler vardı ki, neye benzediğini bilmeden, sadece «Soyut Evren» diyoruz.

Feinberg de uzayın «Ne» olduğunu bilmiyordu. Gerçekten enerjinin sıçramasına bakarak, bir «Makro fizik uzay» bulmuştu ve **Relative teoremini** geçersiz kılmıştı bu yeni uzayında...

Hilbert de, «Mini-fizik uzayını» bulmuştu ve bu uzayda da «Kuantum teoremi» geçersizdi...

İki uzayın birbirinin aynı olduğunu bulmamı, okuyucu, «Sandalye=iskemle» ya da «Takunya=Nalın» gibi düşünebilir.

Madem ki Feinberg-Hilbert uzayı aynı şeydir, o halde Feinberg uzayının sâkinleri olan Takyonların da «Kuantlaşmaması, yani enerji noktacıkları olmaması» gerekmez miydi?

GENEL TAKYON TEOREMİ

Bilaniuk öncü teoremini kurarken, **takyonları** kuantlaştırmakla şartlanmıştı. Öyle ki, bundan Feinberg, Geinberg, Sudarshan, Thouless gibi teorisyenler bile kuşkulanmış, hatta, antitakyonları kabullenmişlerdi.

Hilbert uzayını iyice tanıyordum. Feinberg uzayı ise ışıktan hızlı olan takyonların matematik evreni olarak bulunmuştu. Bu iki uzayın birbirinin aynı olduğunu matematiksel olarak gösterdim. (On boyutlu uzay-zaman-bilinç bileşiminden oluşan Ayberg uzayı uyarınca).

Mini-mini Hilbert uzayı ile Feinberg uzayı aynı şey olduğuna göre, her iki uzayda da kuantlaşma olamazdı. Çünkü takyonları oluşturan sonsuz özenerji, orada kuantlaşamaz, (noktasal değil bütündür). Dolayısıyla «Çift kuantaya bağlı bir çift parçacık» üretimi yapamazlar. Kuantlaşmanın olmadığı yerde antitakyon üretimi beklenemez.

Antitakyonlar yalnızca bizim evrende geçerli olabilir. «Özel takyon teoremi» olarak yer alabilirler. «Genel Takyonlar» teoreminde kuantlaşma olamayacağından, **teoremim antitakyonlara dayalı değildir.**

Antitakyonlar, (Feinberg enerji durumlarının ışık duvarını sıçramasıyla) evrenimize, frenlenerek girmiş parçacıklardır. Bunların da zamanı bizimki gibi «Geleceğe doğru» akacağından bir olağanüstülük sezmeyiz. Böyle bir antitakyon fizik evrende yer alır. Bunlar, kayıp

REFERANS : O

SONSUZ ENERJİ GÜÇLÜĞÜ

Sonsuz-özünü enerji ise «Nâr» yerine «Nûr»u açıklar. Fizik, bu enerjiyi kuantum matematiğinden bulmuş ve şaşırmıştır. Çünkü enerji hep hercadır, azalır, biter ve yerine gelmez. Ama bu «Sonsuz öz enerjisinin» indirgenemez bir enerjisi vardır ve **artıkça artar**. İşte buna biz meslekte «**Intrinsic güçlük**» diyoruz. (Intrinsic Impuls, etki ya da moment) hiç bilmeyen bir kudrettir, açıkcası nûrdur ve maddeye tapınan fizikçinin de başının belâsıdır.

Kuantum teoremi «Elektronun niçin foton gibi bir serbest ışık zerreciği olacağı yerde, bir atom oluşturmak üzere protona bağlandığını», elektronun duran bir dalga haline gelmesini Kuantum fiziği olarak açıklayamaz.

Elektronun çapını (2,7) değeriyle ölçeriz. Eğer bundan da küçültürsek, karşımıza bir **noktasal kuant** çıkar. O zaman da elektron bir küre olmaktan çıkar, **boyutsuz nokta** olur. Elektronun bu durumdaki enerjisi **sonsuzlaşır ve özünleşir** (Intrinsic). Artık asla kudreti hiç bilmeyen ve soyut uzaya, tokyonlara yönelir. Elektronlar ile nötrinolar aynı ailedendir. **Sanki nötrinolar, yüksüz bir elektrondur**, elektron-pozitron çifti ise yüklü nötrinolardır...

Elektronun, ardındaki sonsuz özenerjiyi, «Enerji seviyeleri olan bir küre» içinde temsil ettiğini söyleyebiliriz. Soyut uzaydan fıskıran bu enerji yapısı, yani elektron kabuğu, **sanki atomun zarıdır**, bir hücre zarı ya da insan derisi gibidir. Özel mülk alanının tapu sınırı gibidir.

Elektronun bir duran dalga olarak atom evrenimizde rol aldığını biliyoruz. Fakat elektronun çapını verilen değerinden küçültürsek, onun noktasal ve asla enerjisi bitmeyen, sonsuz özünü enerji bir temsilci olduğunu görecektik.

Elektronla ilgili şahsi tesbitlerime göre, elektron aslında bir TAKYON'dur. (Dolayısıyla pozitron da antitakyondur. Nötrino yüksüz elektron ve anti nötrino da yüksüz pozitrondur.)

Feinberg, enerjinin bir durumdan ötekine arada ışık hızı duvarına değmeden, dolaysız atlayacağını isbat ettiğine göre, elektron, bir takyon zerresinin evrenimize atlamış biçimi olmalıdır. Bunlar kararlı ve yerleşik oluyordular.

Denebilir ki, dolaysız evrenimize geçebilen bir elektron, kendi TÜNELİNİ oluşturmaktadır ve bu da elektron kabuğu (Küresi) biçiminde ortaya çıkmaktadır. Elektronun çapını küçük kabul edersek o zaman, noktasal bir parçacık olarak sonsuz öz enerjili olacaktır. Elektron parçacığının çapı izafidir. Belirsizlik ilkesine göre ölçülemezdir.

Oysa diğer sonsuz özenerji parçacıkları, zorunlu olarak ışık bölgesinden geçmektedirler. Örneğin kâinattan gelen ve Kur'an'da «**ŞİHAB**» diye bildirilen kozmik primerler, sonsuz öz enerjinin bir göstergesidir ve Gökleri dinleyen cinlerin de başının katmerli belâsıdır. Şihablar, kuantum fiziğindeki «**Hiperon**» rezonans parçacıklarının en ağırlı hâlleridir.

Hilbert uzayındaki enerji ne kadar güçlüyse, mesele de o kadar dar olacağı için parçacığın da ömrü **sıfır saniyeye** doğru kısalır. Hiperon kanalı, böyle deşetli bir kanaldır.

Bunun kararlı kanalı, **Baryon-Nükleonlarıdır**. Onun altında ise, «**Mezon**» tüneli bulunmaktadır. Bu da kararsız olduğu için, bir alttaki «**Lepton**» yani elektron ve nötrinoların yer aldığı **kararlı kanala** geçer. Buraya kadar maddeyi oluşturan kuantlar ortaya çıkmış olur. En aşağıdaki son kanal ise **fotonlardır**. (Alan kuvvetleri, fotino, aksiyon ve dizi parçacıkları da dahil).

Fotonların çoğu ışımaz, bir kısmı da ışıyır. İşte bu özellik, bize «**Aşağısının yıldızlardan ibaret bir süsle**» donatılmasının bir başka yorumunu getiriyor: **Foton kanalı en aşağıdadır**. Çoğu karanlık, bir kısmı da yıldızlar gibi ışıyan parçacıklardır.

EBEDİ ENERJİ

Takyonların ne olduğunu anlamak için, şimdiye kadar işlediğimiz «Termodinamik yasalarını» ters çevirebiliriz. Soyut kütleyi oluşturan enerji azalmayacak, tersine artacaktır. Bir sürgit makinesi yapılır ve sonsuza kadar, bir kere çalıştı mı durmak bilmez. Hatta bir makine iki tane olur, dört tane olur ve bu kez hepsi birden çalışırlar, hiç durmazlar...

Bir tarafta ölümlü bir enerji; öteki elde ise ölümsüz, giderek çoğalan ve entropisi de negatif olan sonsuz özünlülük enerjisi...

Aslında ikisi eşit, eşlenik, değildir. Sonsuz özünlülük enerjinin (kuantik bir sonucu olarak bildiğimiz) enerji ortaya çıkar. O da maddeyi oluşturmak üzere yoğunlaşır. Madde bu operasyonda en altta kalmıştır. «Aşağıların aşağısının» bir diğer yorumu da maddedir.

Sonsuz özünlülük enerjisi «Bilinç» yönetir. Böylece sonsuz özünlülük enerji de bildiğimiz enerjiyi yönetir. Bildiğimiz enerji ise maddenin efendisidir. Maddeci olmak için ya karacahil, ya da mantıktan nasip almamış olmak gerekir.

Öyleyse biri NEGATİF diğeri POZİTİF diyebileceğimiz BİR ÇİFT ENERJİ var. Pozitif dediğimiz enerjiyi biliyoruz ve sık sık anlattık. Negatif dediğimiz enerjiye de «ETKİ» konusunda yaklaştık: «ETKİ», pozitif enerjiyi (KUANTLAR biçiminde) saklandığı Hilbert uzayından buradaki Planck uzayına ütürür.

Pozitif ve negatif enerji, birbirinin antisi, bakışı değildir. Anti çiftlerde «İkiz kardeşlik» (Zit özdeşlik) vardır. Oysa Negatif enerji ile onun kuantik değer sonucu olan pozitif enerji arasında «Efendi-köle» ilişkisi bulunmaktadır: Nûr efendi; Nâr köledir. Nûr hiç sönmez; Nâr sönmeye odaydır.

Asıl «Etki eden ve «Nedeni» oluşturan o kudret, sanki dev bir okyanustur. Komutan odur ve bizim enerji onun lâni bir sonucu, (tepki-mesi) olarak okyanusta bir su damlası kadar yer tutmaz..

Mini-mini bir Hilbert aralığından, sadece bir tek AKNOKTA salındı; Bu aknokta patlayarak açıldı ve birden sütun kabarması gibi şişti. Evren dediğimiz ve bir türlü sınırlarına varamadığımız her şey o minicik aknoktanın içindeydi.

O tek parçacık, boyutsuz bir noktaydı ama içeriği evren kadar ağırdı ve trilyonlarca derece sıcaktı. İşte biz oradan türedik. Fakat o tek parçacığın, (o boyutsuz dediğimiz AKNOKTA kuantının) tutarı olan pozitif enerji nereden gelmiştir?

Hilbert uzayındaki bir tek tünelden!..

Evren aknoktası ne kadar minik ise, enerjisi o kadar büyüktür. Bu bir tek nokta tutarındaki evren, süper uzaydan bu bölgeye sarkmıştı. Bu tek nokta dört kuvvet alanları ile fizik evrenin parçacıklarını türetti. Evrendeki enerji budur, sonludur.

Ya öteki asıl enerji? İşte o kudret, akıl almaz büyüklüktedir. Onda sayısız noktaların

her birinden bir evren türemektedir. **Paralel evrenleri** de türeten odur.

Hilbert uzayındaki (her aknokta odaklanmasından) **tünel oluşur. Bir evren üfürülür.** Oradaki akıl almaz enerjilerden bir noktacık kadarı evren enerjisidir. **O bir tek nokta, toplam evrenin içi kadar ağır; toplam enerjisi kadar sıcaktır.**

Bu tek nokta, **SONSUZ BİR ENERJİ** Deposunun musluğundan kaçan bir damla gibidir. Ama bu damladan **DEV BİR EVREN** ortaya çıkmıştır. Böylece o bir tek Aknokta, giderek genişler ve soğur, sonra da sayısız niceliğe yani çokluğa dönüşür.

Demek ki **çokluk önce TEKLİK** idi... Birleşik Alanlar Teoremi de bu **TEKLİĞİ** yakalamaya, yeniden o **aknokta**ya dönerek ötesiyle birleşmek (Vahdaniyet ve tündengelim) yoluna girmiştir.

Birleşmiş (EHADİYETE DÖNMÜŞ) aknoktamız ise tamamen **BİR BÜTÜN** olan **SONSUZ ÖZENERJİ**'den gelmiştir. O enerji bölgesi ise **takyonik**, esiri veyo **SOYUTTUR.** İşte takyonların akıl almaz **SONSUZ ÖZENERJİLERİ** budur.

Hilbert uzayının içinde gizli olan bu sonsuz özenerji, gelen etkinin (buyruğun) değerine göre kuantlaşarak ortaya çıkar. Demek ki maddenin kendisi özünde «**Teklik**» içgüdüğü taşır. Madde, yüzeysel geçici bir kuruluştur. (Afa-ki, fânus ya da objektif) Oysa maddeyi kuran, onun yüzeysel «**Fânus**» olmasını sağlayan «**İçsel kuruluş**» tur. Bu da sübjektif, enfüs dediğimiz temel yapıdır. Somutu, **soyut** oluşturur.

Tardyonlar, luksonlardan; luksonlar da takyonlardan içsel olarak kurulmuştur. **Yüzeysel olan tardyon ve lukson ölümlü; takyonlar ise ölümsüzdür.** Çünkü ölümü saptayan, rızıkımız olan enerjinin bitmesidir.

Oysa sonsuz özenerji olan içsel kurgumuzdaki takyonların enerjisi tükenmediği gibi artmaktadır. Demek ki ölümsüzlük, **ebediyen rızıklanmak** doğruymuş!..

Teklikten çokluk yaratılmıştır. Tekliğe Vahdaniyet diyoruz. Çokluğun tekliğe birleşmesine de **HÜNNES** (Yuvaya dönüş, tekliğe birleş, payın paydaya katılması) diyoruz.

Bunun tersine, tekliğin çokluğa dönmesine de **ayrılıklar ya da KÜNNES** diyoruz. (Payların, ana paydadan ufalanarak ayrılması, kesirlenmesi)

Teklik (Vahdaniyet) ölümsüz TAM SAYI (1) dir. (Enerjinin bir tam sayı değeri.)

Oysa **çokluk**, bu enerjinin kesirleşmesi ve tüketilmesidir. Yani bildiğimiz enerji, Termodinamiğin (1) tam sayısından kaybetmeye başlar. Bunun için «**Mobil Perpetuum**» denen ideal sürgit (devri daim) makinaları yapılamaz.

Maddi evren enerjik evrenden kuruludur. Enerjinin efendisi de (**Takyon, soyut kütle ya da bilinç boyutu**) olduğuna göre, efendi çok kudretli olmalıdır. Zaten mesafe protonun çapından ne kadar küçük ise, bu sonsuz özenerji de o kadar şiddetleniyor!..

KESİM : 91 SONSUZ INTRINSIC ENERJİ

«NÜR ÜSTÜNE NÜR»

Evrendeki bir çift kuantı birleştirecek, spinlerini yok ederek, **BİRLENİR** ve Hilbert uzayına kaçarlar. Elektronun değerini küçülttüğümüzde onun enerjisinin bitmek bir yana, daha da çoğalacağını referans bölümde okuduk. Bu enerjinin «Azalması» olayının tersidir.

Demek ki, bizler sonsuz bir Kudret'in üç harfinden (Kün=OL) türedik. Bütün mücerret (Soyut, takyonik evren ile Arş-Arz dahil bütün cisimler evreni bu üç harfin içinden çıkmıştır.

Bir tek noktadan üfürülen bu devasa evrenimiz, fizikteki kapalı sistem yani bir TERMOSTUR. İçindeki enerji, bu termosun sürekli genişlemesiyle bitmektedir. Eskiden milyarlarca derece (1 tam sayı) olan evren enerjisi, şimdi —270 dereceye kadar soğumuştur. Ama bu bizim evrenimiz için, (Bu termos benzeri hapishane için) geçerlidir. Evrenimiz, ısı ölümüyle hakkın rahmetine kavuşacaktır..

Türediğimiz ve dışımızda kalan, Hilbert uzayını temsil eden enerji ise, soğumaz, tersine arttıkça artar. Çünkü Takyonların termodinamik yasaları terstir. Bir tam sayının (1) artması birleşik kesir (Payın paydadana daha büyük) olmasıdır.

İki enerji türü, madde - Antimadde gibi «Enerji» diye düşünülmemelidir. Tam tersine bakışıklık olmadığı gibi bir de nedensellik vardır. (Eşlenik ve özdeşlerde eşitlik vardır, nedensellik yoktur, ikisi de aynı anda komut alırlar. Biri önce, öteki sonra diye sıralanamaz.)

Oysa NÂR ve NÜR'da nedensellik vardır : Nâr, kuantlaşmayan ETKİ-NEDEN enerjidir. Onun kuantlaşmasıyla TEPKİ-SONUÇ enerjisi yani Nâr ortaya çıkar.

Evren, (Soyut bir maddenin enerjisi olan) sonsuz özenerjiden ortaya çıkmıştır. Bu enerjinin değeri (1) tam sayıdan başlayarak sonsuza kadar büyümektedir. Evrenin yaratılış patlamasındaki ilk anlarda her şey soyuttu, kuantlaşmamıştı, her şey takyonik özellikteydi. Sıfır anında uzay, zaman, enerji, madde ve akla gelebilecek her şey sıfırdan küçük olduğundan, (teklikten geldiğinden) SOYUT'tu. Bunun devamı olarak hâlen uzay modellerimiz SOYUT uzaylardır ve zaman boyutumuz da SOYUT'tur. Dolayısıyla SOMUT bu yaratılıştan önce SOYUT bir dönemdeydik. SOYUTTAN SOMUT çıkmıştır. Somut denen şey, SOYUT NUR ENERJİSİNİN kendisine sığmayıp, kendisinin dışına, bize patlamasıdır. Soyut somuttan önce yaratılmıştır. Soyut neden; somut sonuçtur. Soyut etkiler, somut tepkiler.

Böylece bir tek enerjinin (Eksi) değer aldığı yani sıfırdan küçüldüğünde SONSUZ ÖZENERJİ olduğunu anlıyoruz.

1400 yıl önce bizim sonlu enerjimize NÂR ve sonsuz kudret enerjisine de NÜR dendiğini şimdi rahatlıkla söyleyebiliyorum.

Nâr enerjisinin (bildiğimiz enerji) tersine çalışan Nûr yani sonsuz özenerji Hilbert uzayında saklı bulunan soyut bir enerjidir. Bunun için «insanlardan melek (NÜR) görmeye dayanamayacakları» bildirilmiştir.

Kaldı ki Hilbert uzayında bulunan bu enerji, sonsuz enerjinin en azı (noktadan) küçüğüdür. Buna rağmen evrendeki tüm madde ondan türetilmiştir.

Bu sonsuz özünü enerji Nötrino denen hayalet enerji süngerinde içinde kendini saklamakta. MAGNETİK ALAN olarak hissettirmektedir. Bu magnetik alanın (Bermuda, Philadelphia bir karadelik etkisindeki olaylara) ne dehşet verici yansıdığını ilk ciltte sunmuştum.

Öyleyse iki evren arasında iki enerjinin iki farklı görünümü vardır: O sonsuz özenerji için ısı ölümü değil tersine «Cehennemleşme» korkusu vardır. Takyonlar görevi verildiğinde, Termodinamik yasalarımızın da tersine dönmesine önce ben inanmamıştım, çünkü :

O evrende ısı, sıcak uçtan soğuk uca değil; soğuk uçtan sıcak uca gitmektedir. Yani BUZ parçası ATEŞİ desteklemekte, buz ateşi ısıtmaktadır.

Oysa bizde, ateş buzu eritir, bunun tersine buz ateşi dondurmaz. Bu bildiğimiz enerjinin değişmez akma yönüdür ve bildiğimiz enerji (Nâr) olup, tam sayıdan yarılanarak, tükenmeye, ısı ölümüne gider. Bu teklikten, yokluğa zorunlu gidiştir. Tıpkı bir pilin zamanla bitmesi gibi...

Bu pil sonsuz trilyarlarca derece sıcakken, şimdi bitmesine iki buçuk derece kaldı Pil bitince, evren soğuktan, buz tutup donacak, sıfırı tüketecektir.

Bir anlamda insanın «Topraktan» yaratılması ve «Balçık» yani suyu alınıp, fırınlanmış olması, insanda katı-sıvı özelliklerini vurgulu-

var. Sanki, insan «Yanmış» sonra da «Kül» (Karbon) olmuş şeyin, su ile söndürülmüş biçimidir. (Organik maddenin kurgusu Karbon kimyasıdır.)

Cinler ise, organik bir enerji olan «Nâr» dan (bizim enerjimiz) yapılmışlardır.

Bu Nâr Enerji ise, adı üzerinde «Ateş» olup, sönmemiştir. Sanki Cinler yanan bir ateş ve insanlar bunun külünden soğumuştur. (Cinler yakarak ve insanlar yanarak, Cehennemde birbirlerini karşılıklı cezalandıracaklardır.)

Bundan enerji ve maddenin arasına giren saat farkının kalkarak, orada senkronize eşzamanlı olacağı sonucu çıkar. Cehennemde Zebani melekleri de yer aldığı içindir ki, NÜR'un da senkronize olduğu anlaşılır. Zamanı ilerleyen, zamanı geri akan ve zamanı duran her âlem, kozmik bir ayar ile eşzamanlı (senkronize) olacaktır.

İnsanların yanmış, Cinlerin sönmemiş oluşuna karşı, Meleklerin (Nûr ve takyonun) ise YANMAMIŞ olmaları gerekirdi. Nûr'un bu tanımından «Yanmamış» olduğunu görüyoruz. (*)

Sanki bir tek şey alınmış, üçe bölünmüştür. Biri yakılmamış, diğeri yakılıp söndürülmemiş, üçüncüsü de yakılıp söndürülmüş gibidir...

(*) Nûr süresi 35'de «Ateş değmezse bile neredeyse yağın kendisi aydınlatacak» Pasajının Ledünni anlamı budur. «Nûr üzerine Nûr'dur» aynı âyet pasajının Ledünni anlamı da, Nûr'un eksilmeyen, tam tersine artan yapısını anlattığı gibi ayrıca Rabbin, Nûr'ların Nûr'u olduğunu belirtir Nûr üzerine nûr ($E=2h\nu$) formülüyle Laser ışığının da bulunma sebebidir.

Evrende böyle bir sacayağı vardır: Melek, cin, insan yani **Takyon, Lukson ve tardyon**.

Tersine çalışan bir termodinamikte, soyut enerji olan Nûr'un idealize edilmiş deneyini şöyle canlandırabiliriz :

Soyut (Eksi ağırlıkta) bir takyondan sobaya kül atıyorsunuz ve bu kül **odun** haline geliyor, **yanmamış** oluyor. Ölümünden hayat çıkıyor sanki... Bu da zamanın tersine çalışmasının sonucudur. (Yaş - kuru ayrımı yapan ayetler)

Böylece bir avuç külün, önce bir **odun**, sonra iki ve sonra da 4—8—16—32—64—128—**sonsuz odun** olarak çoğaldığını görüyorsunuz.

Fakat, dikkat edilirse, «**TEK ODUNUN**» hep kopyasını alıyorsunuz. Bu zamanın tersine çalışmasının sürprizidir. Takyonlarda, çevre sıcaktır, **soba** soğuktur. Çünkü kül (yanmış) odun (yanmamış) hâle gelir. Öyleyse odanın çevre sıcaklığı, sobayı ısıtır; **soba** çevreyi ısıtmaz.

Okuyucu, bu «Bir tek varlığın» bir taneyken, sonsuza doğru **TEKSİR** edilerek, **mülti-kopyasının** çıkmasını lylce aklında tutmalıdır. Çünkü bu termodinamik ters yasa, bize «**MELEKLERİ**» anlatacaktır.

Öteki evrende bir tek örnek yaratılır ve ondan tıpatıp sayısız kopya alınır. (*).

(*) Rabbin ordularının sayısını ancak kendisi bilir. (Müddesir süresi) uyarınca, termodinamik kopyalama birimi de 19 sayısına çıkmaktadır. Melekler ile ilgili hiç açıklanmamış bu bilinmeyen ayetlerin tefsirlerini serimizin beşinci bantı **MELEKLER**'de okuyabilirsiniz.

«NÜR», BAŞLANGIÇ TEKİLLİĞİ OLAN ALLAH KUDRETİNDENDİR

NÜR (Sonsuz özenerji) öte yanda tam sayının katları halinde aritmetik **katlanırken**, onun **uzantısı** olan Nâr da «**Yarılanmakta**» dir.

Öteki taraftaki **tam sayı katlanması** sonsuza açılmaktadır. İlk sayı, birden başlayarak **sonsuz** kadar katlanıp, enerji birikiminden **kopular** olmaktadır, bunun sonu gelmez.

Ama aynı sonsuz özenerjinin, bize Nâr diye gelen kısmı ise **bir tam sayıdan kesirlenerek** **azalmakta** ve çokluğa bölüştürüldükçe bu sayının **sonu** gelmektedir. Öteki çokluk **katlanarak**, buradaki çokluk **yanlanarak** oluşur. Ötede **kopyalanma (türeme)** buradaki evrende de (çoğalma) olmaktadır.

Sonsuzdan gelip (1) e küçülen bir sayı, bu kez yarım (1/2) çeyrek (1/4), 1/8, 1/16-bir bölü sonsuz) biçiminde ısı ölümüyle tükenmektedir.

Öteki tarafın **enginliğine** karşılık, bizler sadece (1 ve 0) sayıları arasında sıkışmışız. Buradaki enerji olayları, bu(1) in, sürekli **yanlanmasıdır**.

Oysa öteki yanda bu (1), 2—4—**sonsuz** olarak kopyayla katlanmakta ve sonu gelmemektedir.

İşte Allah'ın kudreti olan Nûr yani sonsuz özenerji'nin ibret verici matematik bir tanımı!..

Öteki **NÜR** denen kudret hep artmaktadır. Bu yüzden, «Allah'ın -hâşâ- kudreti bir gün **tükenmeye yüz tutar mı?**» diye bir kuşkuyla ka-

TIPKIBASIM — TEKSİR YASASI

Takyonlar olarak sunduğumuz, bütün teori boyunca, takyon gibi mekanik bir kelimenin kendiliğinden varlıklara dayandığını idrâk edebiliriz. Nasıl ki Karbon kimyası mekanik bir terim olmakla birlikte, vitalist olarak «İnsan ve Canlı» anlamına geliyorsa, aynı şeyi takyonlardan da bekleriz.

O zaman karşımıza BİLİNÇLİ yaratıklar çıkıyor: Bu bizim ya da bir Cln'in bilinci olabileceği gibi «EVRENİN BİLİNCİNİ» temsil eden MELEKLER de olabilmektedir.

Melekler kavramı altında sunduğum ve yorumladığım, bu ilk ve tek açıklamalarda, isteseydim Melek ismini kullanmazdım. Oradaki «Takyon-insanlar» dan da söz edebilirdim. Bunların göğsü doğru çekilmeleri nedeniyle uçtuklarını söyleyebilirdim.

Bizler bu «Takyon-İnsanlara» isim arayacağımıza, onların Yaratanca konan isimleri üzerinde durarak, bilim-din buluşmasının gerçekleştiğini görmek istedim.

Bilim adamı da der ki: «Melekler Nûr'dan yaratılmıştır.» Açıkça, din ve bilim buluşmamış mıdır? İkişil de aynı şey değil midir?

Rönesans öncesi cahil kilise erbabı «Bir oku hedefine meleklerin taşıdığını» söylerdi. (Çünkü ivme gibi değişen bir hız onlara akıl almaz gözükürdü. Fakat ivme bulununca) Oku hedefe meleklerin götürmediği anlaşıldı.

Kendimize «Pozitivist» dediğimiz anda, bu

her o, okun kuantlardan; kuantların sonsuz özünü enerjiden yani nûrdan olduğunu anlıyoruz. Her fizik olayın olduğu yerde «Evren bilindi-melekler» hazır olduğuna göre, «Oku yine melekler hedefine götürüyor» demek zorunda kalacağız!

Çünkü o okun «Soyut, eksi boyda ve eksi ağırlıkta» bir görünmeyen, ölçülmeyen takyon kopyası var. Ok hedefine gitmeden önce, o hayali ok gidip, hedefi buluyor ve arkasından da asıl ok bu izsürümü üzerinden geliyor. Cam havlen kırılıyor ve taş geliyor. Sonuç, nedenden önce geliyor!..

Nûr dediğimiz Sonsuz özünü enerji'nin, bir ETKİ-NEDEN kudreti olarak nerede gizlendiğini soruşturalım.

Bu enerji, evrenin üçüncü düzleminde (ya da mekânın dördüncü boyutunda) saklıdır. Her şey çift çift yaratıldığına göre, evrendeki polarite ve polarize yasalarını hatırlayalım: Biri çift kutupluluktur; diğeri ise düzlemin faz farkıyla «TEK» iken ikileşmesidir. (Açılı düzlemler oluşması, birbiriyle çakışık olmayan, kesişen düzlemler)

Bir de dipole olayı vardır ki, işte bu, bize evrenin saklı olan «Üçüncü düzlemini» haber vermektedir.

Elektrik ve magnetik alanlar, iki düzlem halinde çakışmıştır. Ama istenirse, dipole antenler gibi, birbirine DİKGEN olarak ayrılabilir.

O zaman, elektrik alan düzlemi bizim evrenimize teğetleşirken, magnetik alan düzlemi de buna dik bir biçimde «EVREN ÇAPLI» doğ-

rultusunda yer alır. Bu doğrultu aynı zamanda **TÜNELLER** dediğimiz dördüncü mekân boyutudur, evrenin 3. düzlemidir.

Sonsuz özünü enerji işte orada «Esiri» olarak bulunmakta, azalacağına artmaktadır.

Bizdeki Nâr enerjisinin azalması «Lineer=doğrusaldır» ama oradaki artma lineer değildir. İki boyutlu bir cebir olan **MATRİS** matematiği biçimindedir. Yani «Ardışık» sayılardan olan bir tek boyut değil; eni ve boyu olan bir **MATRİS** karesi (Vefk) biçimindedir.

Bu iki boyutlu cebirde, kolon, sütun ve köşegen olmak üzere üç yön vardır. Sayılar öylesine ahenkli dizilir ki, bunların üç yönden de toplamı hep aynı sayıyı verir. Dolayısıyla ardışıklık yoktur, izotropluk vardır. (Simetrik toplama)

Tüneller ve esir konusunda ayrıntısını sunacağımız bu iki boyutlu matris cebir, üç boyutlu geometrik matriks (kalıp) hâline sokulabilir. Buna dinamik fizik de eklenince «Geometro-dinamik» ortak bir yasa oluşur. O zaman bir takyon varlığın «Biçimi» ortaya çıkar.

O evreni tek boyut gördüğümüz sürece melekleri noktasal olarak algılarız. Fakat iki boyutlu bir matris kurduğumuzda resimlerini ve üç boyutlu bir matriks kurduğumuzda da üç boyutlarını alırız. Artık nokta, resim değil; **KANATLI** yaratıklardır ve özgün biçimleri vardır..

MELEKLER ÜRER Mİ? TÜRER Mİ?

Meleklerin bizim anlayabileceğimiz biçiminde «iki boyutlu matris» yani simetrik toplama vefki biçiminde anlatılması gerekmektedir. Bir meleğin bu matriste (örneğin 3x3=9 kutuluk) bir anlatımı vardır. Burada yatay olan kolonlara «Yanyana, saf» ve dikey olan sütunlara «Ardarda; peşpeşe» terimi Kur'an'da haber veriliyor. Bu matrisler, din verilerindeki gibi «Ardarda dizilen; yanyana saf tutan» meleklerin matematik açıklamasıdır. Buna fizik dinamizm de yerleştiğinde ortaya dönü (Tavaf) olayı da çıkar. Onların dinamizmi «NÜR» dan kaynaklanır, tavaf biçiminde tecelli eder.

Nûr (Sonsuz özenerji öyle bir şeydir ki, azalacağına arttığı ve bir iken iki olduğu için «**RAB-BİN MELEKLERİ DE ARD ARDA VE SAF SAF**» bir matrisle dizilerek, biriken bir çok kopya hâline gelmektedirler. (Enfal - 9. Tevbe - 26, Mü'min - 7 ve Saffat suresi ilk ayetler)

Örneğin Azrail As. (Ölüm meleği), bir anda bir çok yerde bir çok canlının canını almaktadır. Yani onların rüyadaki (magnetik alan ile elektrik) alanların temelli birbirine dik (DİPOLE) yapmaktadır.

Böylece ölüm denen sürekli uyku, sonsuz hipnoz oluşmaktadır. Bu iki eşit alan birbirine dik olduğundan dalgalar «Düğüm» noktasında çakışmaktadır. O zaman mezarın başındaki ayak seslerini, Rüyadaki gözsüz görüş, kulaksız işitiş biçiminde algılar ölümler...

Öte yandan bu iki dik dalga birbirine KARRIN noktasında en uzak oldukları için «TÜNEL İÇİNDEKİ» evreni de görürsünüz ve oradasınızdır: Bu tünel ister cehennem çukuru olan bir kabir cefası olsun; isterse «Cennet bahçesi»ni andıran bir kabir sefası olsun, biz «Orada» isek, orası gerçektir. «Gerçek» sandığımız dünya ise tam bir hayaldir.

Azrail (A.S.) Dipole işlemi yapmakta, hayat ile öteki hayatın birbirine çakışık, bitişik olan iki düzleminin iç ve dış uzayı birbirine sürekli dik tutmaktadır. Varlık tek yanlı olarak Tünelin malı olmuştur artık.. (*)

Sayırsız canlıyı aynı anda öldüren Hz. Azrail, böylece «Yola çıkmada, amacına» ulaşmış oluyor.

Karadeliliğin halka biçimindeki tekilliğinden, dönme yönüne ters yönden geldiğimizde «Yığınla, peşpeşe kendimize» rastladığımızı hatırlayınız. Bunların hepsi de «Ben» idil... Bu benler birbirinin (biri saniye gibi aralıklarla) dizilmiş kopyasıdır. (İlk cildimizde açıklandı.)

İşte bu «Üremek ile» değil «Türemek» (ya da teksir olunmak) ile «Meleklerin çoğaldığını» denklemlerimde ortaya koyuyordum.

Çünkü Nûr enerjisi artmaktadır. Her artan enerji, niceliği de arttırdığı için, «MÜLTİKOPYASI-TEKSİRİ» denen tıpatıp eşini oluşturmak zorundadır.

Meleklerin (ve bir ara melekleşmiş olan

(*) Bu, konuda aceleci olan okurlar, bu ciltteki Resim-21'deki şekil ve açıklamasına önceden bir göz atabilirler.

şeytanın) çoğalması da böyledir. Dört melek ve bu tektir ama SAF-SAF, PEŞPEŞE kendisinin zaman içindeki kopyalarını yaratarak çoğalmaktadır. O zaman her canlı için bir Azrail (A.S.) teksiri var olmaktadır. Meleklerin bu teksiri, bizim «ÜREMİZ» değil, kopyalanmış saf-sıra olmaktadır.

Bizler zaman içinde doğum-ölüm tek yönünde istikametinde gittiğimiz için zaman içinde ÜZER ve çoğalırız.

Ne var ki, takyonlar (soyut insanlar, örnek için melekler) öyle değildir. Onların kuantlaşma-dışlanma görüyoruz. Yani atomlaşıp da eksi ar- erkeklik-dişilik ve dolayısıyla «Üreme» olmaması gerekmektedir.

Biz (sıfırdan büyük olan maddi) canlılar için «TEKSİR» olayı yoktur. Yani Adem-Havva örneğinde olduğu gibi çoğalırız. Çocuklarımız «Annesi ile babasının» bir sentezidir. Ama ne annenin ne de babanın kendisidir. Sıfırdan büyük şeylerde «Erkeklik-dişilik» söz konusudur. Hatta bir çiçekte ya da solucanda olduğu gibi «Erkek-dişi» organlar çift eşeyli olarak aynı yerde vardır. Yani erkeklik-dişilik cinsiyeti, olmayan canlıda da vardır. Bunun yanında hücre bölünmelerinde olduğu gibi iki uca çekilerek bölünen kromozomların da birer X (dişi) ve Y (Erkek) gibi iki kutbu vardır.

Bir DNA kalıtım molekülü de bir çift sarmaldan yani bir erkek bir dişi sarmaldan (he- listen) oluşmuştur. Bunlardan biri örneğin RNA, tek başına giderek, eşini yaratabilir ve böylece «çiftleşmiş» olur.

Ya atomların çiftleştiği moleküller?. Atomlar da valans değerleriyle bu evliliğe programlıdır. Son yörüngedeki elektronun durumu ya da iyonize olması ona «Erkek» ya da «Dişi» değer vermektedir.

Ya atomların içindeki erkeklik-dişilik? Kozmik seks, en basit olarak eksi yüklü elektronla artı çekirdeğin evliliği değil midir? Elektrik ve magnetik evlilikten «Elektromagnetizm» doğmaktadır.

Demek ki çekim-cazibe denen şey evrensel seksüel bir evliliktir ve yalnız «Sıfırdan büyük» şeyler için bu böyledir. Sıfırdan büyük şeyler, önce doğar, sonra ölürken, kendilerine benzer bir yaratık bırakıp, bilgilerini geçmişten geleceğe(zaman içinde kalıtımla bilgilerini tarih boyunca geçmişten geleceğe) iletirler.

Örneğin biz hepimiz, Hz. Adem ile Havva'nın benzerindeyiz. Yani onlar ve sonrakilerin belleğinin ve biyolojisinin gizli devamlılığını sürdürüyoruz. Eğer biz onlardan gelmeseydik, aynı atalardan gelseydik, o zaman «Bir zenci ile bir çinlinin evliliğinden» çocuk doğmazdı. At ve eşek gibi iki ayrı hayvanın birleşmesinden bile, kısır dişi olan katır doğmakta, fakat üreme yeteneği iptal edilmektedir. Demek ki, insanların tümü aynı atadan gelmektedir.

Örneğin bugün dünyanın nüfusu 64 kişi olsun. Babalarımızın zamanında «32» kişi olacaktır. Dedelerimizin ise bunun yarısı yani 16 kişidir. Onun babası 8; dedesi dört ve ataları ise iki kişi, fakat zorunlu olarak biri erkek, biri dişi olacaktır.

Böylece insanların iki kişiden türediğini anlıyoruz. Nitekim Kur'an bu iki kişiyel ÖZEL değil CİNS isim takmıştır: Adem (Adam, erkek) ve Havva (Dişi, kadın) ilk çiftin isimleri cins isimdir. (Cemil ve Cemile gibi ÖZEL isim değildir.) Kur'an ve diğer semavi kitaplar bize ADAM ve KADIN'dan yaratıldığımızı söylüyorlar. Bu mantıksızlık mı; yoksa «süper» bir mantık mı?

Ya bu ikisi nereden yaratıldı? İşte bu sorunun cevabı da bir o kadar şaşırtıcıdır: Erkekte (XY) kromozomları vardır. Yani erkek hem dişi hem erkektir. Kadında ise ikisi de dişi olan (XX) kromozomları vardır.

Bu durumda, erkek dişiden türeyemez. Çünkü (XX) içinde (Y) denen erkek unsuru hiç yoktur. Ama erkekte dişinin türeyeceği (XY) (X) kromozomu vardır.

Bunun için erkeklerin de bülüğa kadar sesleri kalın inceliliğindedir. Erkekler süt vermedikleri halde memelere sahiptirler. Öyleyse erkeklerden dişilerin çıktığına, (yani çift eşeyliden birer tek eşeyli doğduğuna,) Hz. Adem'den Hz. Havva'nın oluştuğuna biyoloji inanmaktadır. Bunun gibi «Takyonların da cinsiyetsiz» olduğuna da fizik inanmaktadır. Ne var ki hristiyan ve yahudiler bunun tersini ileri sürmüşlerdir. (*)

(*) Tarih böyledir: Haçlı tahrif eder, Musevi tahrif eder, Müslüman hiç bir şey, İLİM bile yapmaz, bilginiye sahip çıkmaz. Solduyu basını iltira kusar, sağ ise susar da susar, iyi susmalar, iyi uykular, mutlu gün-betler.

YAHUDİ - HRİSTİYAN ORTAK YANLIŞI

Ehli kitab, yani kendilerine semavî kitap gönderilmiş olanların, Allah âyetleri üzerinde kul kalemi oynatmaları sonucu, Rabbimize «Oğulları ve kızları» olduğu (İ) yalanını isnat etmişlerdir.

Madde de enerji de «Kuant» asıllı oldukları için cinsiyetleri olan (erkek-dişi ayrımı içeren) canlıları oluşturmuşlardır. Maddî canlıların en gelişkin türü olan insanlar gibi, enerjî canlılarının en gelişkin türü olan cinler de «Cinsiyete» sahiptirler.

Fakat takyonların kuantlaşmaması nedeniyle «Cinsiyetleri» olması yasaklanmıştır. Buna, (soyut maddeden oluşmuş en gelişkin tür olan) «Melekleri» örnek verirsek, kuantlaşma yasağı nedeniyle, insan ve cinler gibi «Cinsiyetleri, erkekli-dişili olmaları» asla beklenmemelidir.

Ehli kitap, Hz. İdris'e indirilen suhurlardan (Sayfa-lardan) beri melekleri özellikle kanatlı tanrı kızları ve bazılarını da tanrı oğulları diye tahrif etmişlerdir. Bu kitaplarda, «Tanrı'nın oğullarının, insan kızlarına âşık olup, yarı tanrısal (Dev Neflim) denen insanların türemesine neden olduğu» yazılıdır. Hz. İdris'e atfedilen kitapta «Şamyaza isimli bir meleğin başkanlığındaki 300 meleğin, insan kızlarını gebe bırakıp, melez bir ırk oluşturduğu» yalanı vardır. Şamyaza'nın ekibinden biri de Azazel'dir ki, için içinde şeytan parmağı olduğunu bu isimden anlayabiliriz:

Cünkü İblis (Şeytan) Hz. Adem gibi dişisiz tek cins idi. Yani erkek görünümünde bir cindî ama, zürriyet - üreme yeteneği yoktu. Belki de bu yüzden, Rabb'imiz (Meleklerin rıcası doğrultusunda) onu Cennet'e aldı. Cennet'teki isim de **ÂZÂZİL**=Cennet hazinelerinin bekçisi anlamındaki bir melek adıdır. Bu yüzden «Şeytan kalemiyle» de bu kitapların saptırıldığını söylüyorum...

Şeytan-insan işbirliği sonucu, Tevrat ve İncil, bu kabul edilmesi mümkün olmayan «Şirk=Ortak» tanrı çocuklarıyla doldurulmuştur. Özellikle Allah'ın kızları (İ) olduğu üzerinde durulmuştur. Hattâ Allah kızları (İ) insan oğullarıyla evlilikler bile yapıyorlardı. Burada da «Cinlerle evlilik» iddiasına ipucu sezebiliriz.

Cinlerle evlilik, peri kızları ve Cennet «Hurî kızlarının» karıştırılması sonucu «Meleklerin tanrı kızları» olduğu safsatası doğmuştur. (*).

Bilime göre takyonlar cinsiyetsizdir, kuantsızdır. Öte yandan meleklerin birer biçimi olduğunu, fakat cinsiyetleri, dişili-erkekli olmadıklarını, üremediklerini Kur'an'dan biliyoruz.

Resulullah Mi'racı sırasında kimi Boğa'ya, kimi, deveye, (kimî yaşlı kimî genç) erkeklerle ve hurilere benzeyen (gök katmanları boyunca) melek sûretlerini bildirmiştir. «Genç erkek ve Hurî» benzerindeki melekler, ilkel insan düşüncesinde bir «Cinsiyet» yakıştırmasının doğmasına neden olmuştu. Çevrelerinde gördükleri dişili-erkekli tabiatı meleklerle de buluşturan bu görüşü Kur'anımız şiddetle yalanlamakta ve Rabb'imize «Oğul-kız» gibi ortaklar koşulmasına, tekrarlanan âyetlerle cevap vermektedir:

«Rahman 'çocuk edindi' dediler. Hâşâ hayırlı Melekler (Allah'ın) şerefli kullarıdır. (Enbiya - 26).

★

«Ahiret inancı (tam) olmayanlar, meleklerle (Allah'ın kızlarıdır diyerek) dişî isimleri (tanrıca adları) takip duymuyorlar. Halbuki meleklerle ilişkin ilimleri yok. Sadece zanna (varsayıma) kapılıyorlar. Oysa zan gerçeğin yerini tutmaz.» (Necm/27-28).

★

«Rabb'iniz erkek evlâtları size mahsus kıldı da kendisi meleklerden dişiler (kız evlâtları) edindi, öyle mi?

(*) Cin - Şeytan ve Melek - Mükkel isimli bantlardan ileri bilgileri edinebilirsiniz. Yazımızın kitapları dönüşümü olarak yayınlanacaktır.

Sizler gerçekten çok aşırı bir söz söylemektesiniz.» (İsra/40).

«Yoksa kızlar O'na oğullar size, öyle mi?» (Tûr/39).

«Şimdi onlara sor: 'Kızlar Rabbinin de; oğulları on-ların mı? Yoksa biz melekleri dışı yaratmışız da onlar tanık mı bulunuyorlar?' Bili ki, uydurduklarından ötürü şöyle derler: 'Allah doğurdu'. Elbette bunlar yalancılardır. (Yoksa Allah) Kızları, oğullara tercih mi etmiştir? Size ne oluyor? Nasıl böyle hüküm veriyorsunuz? Hiç düşünmez misiniz? Yoksa açık bir belgeniz mi var? Eğer doğruculardansanız, kitabınızı getirin. Bir de onunla (Allah ile) cinler arasında hisimlik uydurdular. And olsun cinler de bilirler ki, böyle ortaklık koşanlar cehenneme götürüleceklerdir. Allah onların isnat ettiği niteliklerden münezzehtir.» (Saffat/149-158).

«Allah kullarından bir grup olan Melekleri «Allah'ın kızlarıdır» varsaydılar. Gerçekten insan açıkcası nankördür. Yoksa, ALLAH yaratıp durduklarından bir takım kız evlâtlar edindi de oğulları size mi seçip ayırdı? Oysa, (Bu tür konuşanlardan) biri, Rahman olan Allah'a isnat ettiği (gibi, kendisinin de bir kız çocuğu doğunca bundan utanç duymakta) kız sahibi olduğu müjdesi verildiğinde, yüzü kararıyor da kederinden içi öfkeyle doluyor. Yoksa, süsler içinde yetiştirilen fakat (erkek çocuklar gibi) düşmanla çarpışmaya sıra geldiğinde bunu beceremeyecek olanları (Kızları Allah'a isnat ediyorlar) öyle mi? Rahman olan Allah'ın kulları olan melekleri de dışı yaptılar! Onları yarattığımda tanık mıydılar yoksa? (Onları tanık kabul edeceğim) Tanıklıkları kaydedilecek ve sorguya çekilecekler. Ve dediler ki 'Rahman olan Allah dileseydi, biz onlara topmazdık, bu konuda onların bir bilimi yoktur. Sadece yalan söylüyorlar.» (Zuhruf - 15/20.)

Rabb'imizin melekler gibi insan ya da cinlerden de oğulları - kızları yoktur. Oysa Tevrat'ı tahrif edenler,

«Yahya peygamberi»; İncil'i tahrif edenler de Hz. İsa'ın «Allah'ın oğlu» olduğunu ileri sürdüler. Kur'an bu yanlışlığı düzeltiyor :

«Yahudiler, 'Üzeyir Allah'ın oğludur' dediler. Hristiyanlar da 'Mesih (İsa) Allah'ın oğludur' dediler. Bu onların ağızlarından uydurdukları sözlerdir. Daha önce de inkârı sapmış olanların sözlerine benzetiyorlar'. Allah onları kahretsin, nasıl da saptırıyorlar?» (Tevbe - 30.)

«Ey kitab ehli (Hristiyan ve museviler) Dininizde taşkınlık etmeyin. Allah hakkında ancak gerçeği söyleyin. Meryem'in oğlu İsa Mesih, Allah'ın peygamberi, Meryem'e ulaştırdığı «Söz» ve kendinden bir «Ruh» (Ül kudüs) tur. Allah'a ve (sonuncusu olan Muhammed dahil bütün) peygamberlerine inanın. «Üçtür» demeyin. Vazgeçin. Bu hayrınızadır. Allah ancak bir tek ilâhtır, çocuğu olmaktan münezzehtir, göklerde olanlar da yerde olanlar da O'nundur. Vekil olarak Allah yeter. (İsa) Mesih'de, gözde melekler de Allah'a kul olmaktan asla çekinmezler. Kim O'na kulluktan çekinir ve büyüklük taslarsa, bilsin ki O (Allah) hepsini (Yeniden yaratıp) huzuruna toplayacaktır.» (Nisa/171-172).

Eğer ehli kitap bunu idrak etseydi, yukarıdaki âyetleri candan okusaydı ve ardından Kelime-i Şehadet getirseydi, ebedi cehennemini ebedi cennete çevirecekti... Kılpayı, püf noktası bu ayırım sadece AKILA dayanır. İmanın 6 şartından ikincisi olan Melekler hakkında nasıl imân edeceğimizi Kur'an ve Hâdisler açıkça bildirmiştir. Bu konuda genel ve cıfırsel olarak İmanımızı nasıl kanallı edeceğimizi anlamak üzere, izleyen «ÖN BİLGİLER» kapsamında Melekler'i kısaca sunuyorum sevgi-değer okurlarım.

ÖN BİLGİLER :

MELEK OPERATÖRLER

Melekler, İmanın 6 şartından ikincisidir. Birincisi Allah'ın teklîğidir. Allah cc. «Yukarıdaki» Verici, melekler İletici ve kitapları «İletilen mesaj» olup, peygamberler ise «Aşağıdaki» «Alıcı»dır. Bu ilâhî telsiz sisteminde Amentü'nün Allah teklîği, melekleri, kitapları ve peygamberlerine, sırayla İman şartlarına işaret ettiğini görebiliriz. (Bakara/177 ve 285. âyetler)

Rabbimizin sonsuz (ve tekil olan) kudretli NUR, meleklerin de beden yapısının materyâlidir. Meleklerin kimlikler ilse «Rûh» undadır. Nûr ile Rûh, ikisi de Rabbin Emirinden olup, «Arz'dan Arş'a Mi'rac» isimli bandımızın 3 ve 4. ciltlerinde inceleyeceğimiz gibi «Emir âlemi» kökenlidir.

Melekler, Evren düzeninin işleyişinde görev bölümü almış hiyerarşi gruplarıdır. Matematik diliyle Kozmik matematiğin operatör sayıları olan sahipleridir. Takyon asıllı oldukları için, kuantsız, cinsiyetsiz ve en önemlisi de «NEFİS» denen İradel cüzlyye'siz olan melekleri «Robot» gibi görmek yanlış bir düşünce olur. Çünkü «Nefis» sadece maddî canlılar ve enerji canlılar (Cinler) için kuantum sonucu geçerlidir. Melekler ise akıllı olup, öngerebilmekte, pişman olabilmektedir.

Melekler nefisten yoksundur ama, «Akıllı»dır. Nefis'in ayrık bir kimliği ve kendibaşinalığı vardır. Bir nefis «Akıl» ile düşünür ve isterse İradel cüzlyyesi nedeniyle «Allah'a karşı ve kozmik düzene aykırı eylemler» gerçekleştirebilir. Nefissiz bir akıl ise tam tersini yapar ve itaat eder.

Meleklerin yaratılmasından önce «NÖR» denen kudret, canlılar (Melekler) ve kuvvet alanları (Esir) olarak ikiye ayrılmıştır. Bu melek-Esir ve Nâr ile Nûr ayrımı bir çok âyette örtülü olarak verilmiştir.

«Hamd gökleri ve yerl yaratan, karanlığı ve NÖR'u inşa eden Allah'a mahsustur.» (En'am/1).

Yunus/5'de «Güneşli ışık; Ay'ı nûr yapan» Allah'ın, bu ayırımında Güneşin ışık (Ziya, elektromagnetik rad-

asyon) kaynağı olmasına karşın Ay'ın böyle bir kaynağı olmayıp, ışığı yansıttığı 14 yüzyıl önce bildirilmiş. Bu ileri ciltir anlamda «Meleklerin Allah Nûr'unu yansıttıklarıdır. Çünkü Nûr Suresi 35. âyette Allah'ın «NÖRÜNE NÖR olduğunu» anlıyoruz. Nûr ve melekler arasındaki bir başka Ledünnî bağlantı da Ahzab/43'dedir: «O (Allah) sizl karanlıklardan Nûr'a çıkarmak için size melekleriyle rahmet edendir.»

Meleklerin, evrensel akıla sahip olduğunu, fakat İradel cüzlyyelerinin ve nefislerinin olmadığı yanında kesinlikle robot olmayıp, akıllı olduklarını bir çok âyetten anlarız.

Cinlerden sonra insanların da yeryüzünde bir «Feyz» olarak yaratılacağı zehabına kapılan Meleklerin «Gâyb» denen ve yalnızca «Allah'ın bilip-bildirdiği olaylardan» haberi olmadığını, ama içlerinden düşünebilmekte oldukları anlatılmıştır. Melekler şeytanın henüz «Mâsûm bir cin» iken Cennet'e alınması için niyazda bulunmuşlardı. İblis (Şeytan) meleklerle 40 yıl öğretmenlik yapmıştı Cennet'te...

Meleklerin bu yanlışya düşmelerinin nedeni, «Nefs» denen bir tür «Tanrılaşmak isteyen özkimlik» kavramına yabancı ve mâsûm oluşlarındandır. Dolayısıyla İblis bu avantajı istismar etmek için kullanmıştı.

Melekler, cinler, evrensel düşünce dili ile konuşurlar ve haberleşirler. Hz. Adem ise bu soyut eşya dilinden başka (Matematik dilden sonra ikinci dil olan ses bilgisini) konuşmayı öğrenmişti. Melekler, evrende ilk kez, bir «YABANCI DİL» ile karşılaşmışlardı. Öyle ki, Hz. Âdem şahsında, bu dili ve ilmi öğreten Allah'a secde etmişlerdir: (7-11).

«Ve Âdem'e bütün (eşya, varlık) isimleri öğretti. Sonra da 'Haydi, dâvânızda sadıksanız bana şunları isimlerle birlikte haber veriniz' dedi. Melekler, 'Seni tenzih ederiz, senin bize öğrettiklerinden başka hiç bir bilgimiz yoktur. Çünkü her şeyi hakkıyla bilen ve yaptığında hikmet sahibi olan kuşkusuz sensin.' dediler. Allah, 'Ey Âdem, bunlara onları (Meleklerle eşyaların isim ve organik bağları olan amaçlarını) adlarıyla birlikte haber ver' dedi. Bu emir üzerine Âdem, onlara (meleklerle isimlendirmeyi)

haber verince, Allah şöyle buyurdu: «Ben size demedim mi ki göklerin ve yerlerin gaybını (Bilinmeyenleri) ben bilirim, Ve yine sizlerin açıkladıklarınızı da (İçinizden geçirip) gizlediklerinizi de hiç kuşkusuz ben bilirim.» (Bakara/31-33).

Melekler Hz. Âdem'e «secde» etmişlerdi. Fakat İblis ebedi hatasını, secde etmemekle yapacaktı. İblis'in «Nefs-i» vardı çünkü...

Meleklerin «Akıllı» fakat «Nefissiz» olduğunu, dolayısıyla Rabb'e karşı çıkmayacaklarını Enbiya-29 kesinlikle açıklar:

«(Meleklerin) İçlerinden biri 'Ben ondan başka bir ilâhım (Nefsım) derse onu cehennemde cezalandırırım.»

Melekler, «Rabb'in emrinden çıkmayan hayır ya da şer olarak her 'görevli mutlaka yapan, hiyerarşik görevin» üyeleridir. Operatör ve iletişim kuryesi olarak dalga davranışları vardır. Allah bir şey buyurduğunda, kanatlarını birbirine çarparak korkudan ve şiddetten titreyerek o buyruğu ulaştırırlar. «Allah acaba ne buyurdu?» diye meraklanmakla birlikte «Kuşkusuz, en doğru olanı buyurmuştur» diyerek görevlerine bakarlar.

Meleklerin türlü görevleri, biçimleri ve sonsuz ötesinde sayıları vardır. Kimi insanlara bağlanmış gruplardır. Kimi sevilen kimseler için tesbih-tövbe çeker, kimi de tam tersine, «Lânet» okur. Kimi ceza meleğidir, kimi iyilik meleğidir... Her insana 480 melek tahsis edilir. İnsanların omuzların üzerinde bir çift Kırmen kâtilin meleği de kayıt-gözcülük ve ölümden sonra da «Tanıklık ve sevk memurluğu» görevi yaparlar. (50-17/19). Burada sayılmayacak kadar türlü görevleri olan meleklerin bir hiyerarşisi vardır.

En başta sekiz büyük melek bulunur. Bunlar en yukarıda Arşı tavaflı edenlerden, Hamale-i Arş, kerribün-Safiyun melekleri; en aşağıda hidrolojik dünyamızın meteorolojik ve tabiat görevlerini üstlenenlerden, çocukları düşmekten koruyanlara kadar türlü görevleri almışlardır.

Evrenin her noktasını da sahiplenmişlerdir. Her kuant, her yağmur damlası, kar tanesinin bir memur me-

leği vardır Her hayvanın, ağacın, bitkinin ve cinin bile melekleri vardır.

Meleklerin her biri insan gibi kendi başına bir kimlik sahibi değildir. Bunlar belirli bir kategorinin «Kopyalanmış» kümeleridir. Biri, diğerinin tesbihini çekemez, ya da namaz benzeri hareketlerini (Secde, rükû, kıyam, ka-de) yapmaz ve yapamaz.

Meleklerin böyle gruplaşmaları Kur'an'ımızda «saf tutmak, ardışık ve namaz hareketlerine bağlı bir derinlik matrisi» ile anlatılmıştır. Böylece meleklerin «Ordu» kümeleşmelerinde «Saf, sıra, köşegen ve derinlik» sistematik ve matematiği bulunmaktadır.

Bir meleğin ardındaki dizin (ardışma) önemlidir. Âl İmran - 125'de «Bedir savaşı için indirilen 3000 melek ve âyetin devamında (125) yine ard-arda dizilmiş beşbiri işaretli (Hiyerarşik âlametli) 5000 melek ise Yedekli olarak bildirilmiştir. Enfal/9'da Cihad için yardıma gelen ard-arda bin melek» bildirilmesi bu kümeleşmelerin birer «ARDIŞIKLIĞI» olduğunu bildiriyor. Bu, aynı zamanda, Ahzab-9 ve Tevbe - 26'nın görünmeyen orduları, Müdessir sûresinin askerleri, Cin/8-9'un sert bekçileri olan bir «Matris» düzeninin, bir set (cümle) kavramının unsurudur. Kümeleşmenin karesi ise «SAF» tutma olarak bildirilmiştir.

«And olsun, o saf bağlayıp duranlara, (Safiyun melekleri), o sevk ve idare edenlere, (Kırmen kâtilin), hakkın vahyini okuyanlara, (Hz. Cebrail, ve Hz. Mikail)» (Saffat/1-3).

Saf tutmak bir çok âyette yer alır, melekler saf saf dizilirler. (Fecr - 22). Böylece meleklerin bir saf, sıra ve ard-arda dizilmiş belli ordu tipi kümeleri olduğunu görürüz.

Her küme birbirinin aynı tek tip elemanlarından oluşur. (Vefkler bunun için yapılır.) Matris (vefk) sayısını oluşturan «Determinant» melek bu vefk kümesinin «Başkanı» durumundadır.

Her kümenin zikri-tesbih--davranışı-biçimi, Nûr biriminden matematik şiddet değerleri, renk-kanat sayıları ötekinden farklıdır. (İşlevlerinin Ledünni anlamları

rına burada girmemiz mümkün değil. Okuyucuma «Melekler-Müekkillere» isimli beşinci bandımızı öneririm.)

«Birbiri ardına gönderilenlere ve görevlerinde koş-tukça koşanlara, Allah'ın buyruklarını yaydıkça yayanlara ve hâk ile batılın arasını ayırdıkça ayıranlara, kötü-lüğü önlemek veya uyarmak için vahiy getiren melek-lere and olsun ki, ey insanlar size söz verilen kıyamet kuşkusuz kopacaktır.» (Mürselât/1-7).

«Şiddetle çekip alanlara, usulcık çekenlere, yüze-rek gidenlere, yarışıp geçenlere, derken bir iş çeviren-lere (Amaçlarını yerine getirenlere) and olsun.» (Nazi-at/5).

Üst katmanlardaki melekler çok daha büyük, çok daha (Soyut) ağır ve Nûr'larının matematik değeri en büyük olanlardır. Bu yüzden yukarıdaki çekim merkezi-ne düşmekte, dolayısıyla «Arş'a yakın» olmaktadırlar.

Bu yakın melekler, çok daha büyük korku içinde-dirler ve başlarını kaldırmadan ALLAH korkusundan do-layı tesbih etmektedirler. Bunların ne anlama geldiğini izleyen 95. kesimde sunacağım.

Korku olayı, kıyametle de bağlantılıdır. (Enbiya - 28) bu olayı «Korkularından titremek» olarak tanımlamakta-dır. Bu titreşim bir tesbihtir.

«Gök gürültüsü onu hamd ile melekler de korkula-rından tesbih ederler. O (Allah) yıldırımlar gönderip, bu-nunla kimli dilerse carpar.» (Râd/13).

Hiz. İsrâfil Sûr borusuna üfürerek, kıyametle başlata-caktır, yeniden yaratılış da aynı üfleme mekanizmasın-dan geçecektir. Kıyametle hem bizim yasalarımız hem de takyon yasaları yer değiştirecektir.

İnsanlar, peygamberlerden «Melek» göstermelerini hep istemişlerdir. Hattâ niçin peygamberimizin «Melek olmayıp, sıradan bir insan olduğunu» sormuşlardır.

«Eğer biz onu (Hz. Muhammed'i) bir melek kılsay-dık, yine onu adam biçiminde gösterdik ve elbette on-ları (şimdiki gibi) düşmekte oldukları kuşkuyla düşürür-dük.» (En'am/8).

Resulullah ise 50. âyette «Size meleğim demiyorum» ifadesini Enfal/31'de de yineliyor, Kur'an ve peygam-

berîği yanında bir de «Melek» indirilmesini isteyenlere karşı ise, Kur'an'ımız şöyle buyurmakta :

«Bir de, 'Şunun üzerine bir melek indirilse ya' di-yarlar. Eğer öyle bir melek indirseydik, muhakkak iş bi-tilmiş, olur, sonra kendilerine bir an bile göz açtırıl-mazdı.» (En'am/8).

«Eğer doğru söylüyorsan o melekleri getir. (diyor-lar. Hz. Muhammed'e) Biz melekleri ancak hak ile ind-i-ri-ri-zi. O zaman onlara göz açtırılmaz.» (Hicr/718).

Furkan/7'de de «Melek inse ya!» diyen insanlar ya-nılmaktadır. Oysa insanların Nûr ve melek görmeye da-yanamayacakları bildirildiğine göre bu merakları, bir kı-yamet kadar büyük intihara yol açardı.

Madde çekimin; takyonlar (Soyut madde) ise ters-çe-kim (levitation) etkisindedirler. Ama SÛR BORUSU üf-lenip de bu kozmik yasa tersine çevrilirse kurulu düzen ve denge yerle bir olacaktır. Hiz. İsrâfil Sûr'a üfürerek hem bizim yasalarımızı hem takyon yasalarını ters-yüz edecektir.

«Gökler hemen üstlerinden çatıyacak gibi titreş-i-yorlar. (Bunu önleyen ise) Melekler (in) hamd ile Rabb'-lerini tesbih ediyor (oluşları) Yerdekilere (İnsanlar ve cin-ler) için mağfiret (bağışlanmalarını) diliyorlar.» (Şura-5).

«O gün (kıyamette) gök yanılmış (karadelik kıyame-tye çatlamış ve çekim etkisiyle) sarmıştır. Öyle ki me-lek (tek kavram olmuş) göğün kenarındadır ve onun üzerinde o (hesap) gün (ü) Rabb'inin Arş'ını 8 melek (Mukarrebun ile 4 melek) yüklenmiştir.» (Hakka/16-17).

Ali İmran sûresi 172. âyette de Mukarrebun melek-leri için şöyle denmektedir :

«Hiç bir zaman Mesih (İsa) da Mukarrebun da Al-lah'ın kulu olmaktan kaçınmazlar.»

Mukarrebun, önceki kitaplarda da yine aynı isimle geçmektedir: Kerrubiyn Dört arş taşıyıcı meleği ve dört tane de ünlü meleği kapsar. Bunlar kıyametle birlikte kalacak, son sekiz melektir.

«O gün gök beyaz bulutlar halinde parçalanacak

ve melekler büyük büyük indirilecektir.» (Furkan/75).

Kıyametle birlikte bütün meleklerin «İnecekleri» (Bakara/210), yani çekimin ters yüz olacağı, dağların çalacağı, evreni bütün olarak bir arada tutan çekim kuvvetinin moleküler yapıyı yasaklayacağı anlaşılır. Böylece her şey âyetlerde bildirildiği gibi «Un-ufak zerreceleri» kuantlara dönüşmüş (Künnes) olacaktır. Melekler ise çekim etkisine girdiklerinden nedensellikleri ters dönecektir ve mültikopya teksirler, tek örneklerine döneceklerdir.

Maddeyi bir arada tutan Rabbimizin EL CAMİL (Cem eden, bir arada tutan) ismidir. Aynı mübarek isim melekleri ve Arş direklerini de tutmakta, mültikopyalanmayı yönetmektedir. Bu işlev tersine dönünce melekler katlanarak yani artacak yerde yarılanarak **TEK ÖRNEKLERİNE** döneceklerdir. Böylece geriye 8 melek kalacaktır.

Meleklerin ışıktan hızlı hareket etmelerinden dolayı nedensellikleri de terstir. O zaman onların zaman içinde 1—2—4—8—16—32—64—128 gibi artıkları bize göredir. Onların sayısında kıyametle birlikte geriye yarılanarak azalma olacaktır. Nitekim kıyamet ardından yalnızca 8 büyük melek kalacağı bildirilmiştir. Bunların dördü Arş taşıyıcılar dördü de **CAMİL** melekleridir. Cebrail, Azrail, Mikail ve İsrail'den oluşan dört ana meleğin başharflerinden, Allah'ın «Her şeyi toplayıcı, çoğaltıcı» anlamındaki ismi olan **EL CAMİL** çıkmaktadır.

Sonra Hz. Azrail'e bu meleklerin de canının alınması emredilecektir. En sonunda Hz. Azrail'e de «Kendi canının alınması» emredilecektir. Bütün kâinatlarda Vahidül Kahhar Allah'tan başka hiç bir biline kalmayacaktır. Yani her şey yaratılmadan önceki **TEKLİK** dönemine iade edilecektir. Mü'min/11'de «Dediler ki, Rabbin, bizi iki kez öldürdün, iki kez dirilttin.» sırrı da burada yatmaktadır. Çünkü hiç yaratılmamış olmak bir ölümdür. Bu, «Ezelden» Allah'tan başka hiç bir şeyin «Ölü» oluşudur. Sonra yaratılırsınız, ölümle değil; kıyametle ölürüz ve en sonra yeniden yaratılıp, hiç ölmeyiz. Ezeldaki yokluğumuzun karşılığını ebediyen (sürekli) var olarak (Cennet-Cehennem-A'raf'da yaşayarak) telâfi edeceğiz. Elbette şâyânı tercih Cennet olmalıdır.

MELEKLERİN YAŞAMA SAVAŞI

Takyon termodinamiğini sunarken, ister istemez «Melekler» ile buluşuyoruz. Mültikopya (Teksir) ile türeyen ve erkekli-dişili olmayan meleklerin, **saf ve diziler halinde matrisler kurduklarının** üzerinde durmak gerekiyor: Bu da, sürekli artan sonsuz enerjilerini «Nasıl bir mekanizma» ile dışarıya saldıklarının soruşturmasını oluşturuyor.

Melek ya da Takyonların **NÜR** denen sonsuz özenerjiden yaratılmaları ve bu değerın tam sayı (1) katlanması soyut evrenin ısısını çoğaltmaktadır. Yani Onların **SOYUT** evreni; bizim **SOMUT** evrenin «Isı ölümünün» tersine «Isı fazlasından ölüme» gidiyor.

Somut evrenimiz genişleyip, seyrelip soğurken; **SOYUT** evren, sanki büzüşmekte, yoğunlaşmakta ve ısınmaktadır.

Evrenimiz genişler, fakat öteki sabit sistemde evren değil **NÜR** genişler. Zaten tersine çalışan bu mekanizmayla, orada sonsuz özenerji **çoğalmasaydı**, bizim evrenimiz, oradan buraya «Sübab artığı bir **AKDELİK**» kaçağı olup, patlamazdı, yaratılmazdı...

Çünkü takyonların evreninde, zaman gelecekte bizim geçmişimize doğru akmaktadır. Onların kıyameti (ÖLİ) emri bizim geçmişteki (OLİ) emrimiz olmuştur.

Entropi denen ısı kargaşasını oluşturarak yaşarız. Buna neden, enerjimiz olan «NÂR» ın, **tamsayıdan küçük enerji** olmasıdır. Nâr, kesirli bir enerjidir.

Oysa Soyut evrenin enerjisi «NÜR», katlı tamsayılar biçiminde büyüyen, birleşik kesir enerjisidir ve bir tam sayıdan daima fazladır.

Dolayısıyla biz enerjiyi tüketirken, öteki taraf üretmektedir. (BİR) tam sayı enerji 2.. 4.. 8.. 16 biçiminde büyür, buna karşı «HARCAMA» yapılması ve termodinamik denge oluşturulması gerekmektedir.

Hatırlanırsa, takyon bir kayayı bayır aşağı ittikçe yuvarlanmıyor, hızlanmıyor, tersine durmak için elinden geleni yapıyordu. Oysa bu esiri kaya, enerjiden arındırılırsa, bayır yukarı hızlanır. (Bunu matematik güvencemiz söylüyor.)

Böylesine zıt yasaları olan takyon varlıklarına lımeleme, frenaj etkisi yapar. Hız kesmek ve frenaj onların doğasına terstir, istemedikleri bir şeydir. Ne var ki, özgür hızları, ısınan kendi evrenleri yüzünden frenlenmektedir. Nûr'un asıl kaynağı Rabbimizin «EL NÜR» ismi olup, artan ve etki eden ana-nur kaynağı ondandır. Bu önlenemez artış, takyonik evrenin varlıklarının mecalsiz, hasta ve en önemlisi de «NEFES-SİZ» kalıp, boğularak ölmelerine yol açacaktır.

Hiç azalmayan, tersine hep artan bir sonsuz özenerjinin girdi-çıkı dengesi kurulmazsa, takyonların ölmeleri kaçınılmaz olurdu. Sadece kopyalanmak yeterli değildir. Kopyalanan bireyler sırayla kavrulabilirdi, kendi içinde boğulabilirdi. Takyonların, nefessiz kalarak boğulmaları söz konusu olduğuna göre, bir meleğin Allah'ın Nûr'undan yanarak kül olması gerekirken, «Nasıl kurtulup, yaşadıklarını» sorabiliriz.

Vereceğimiz cevap, «BİLİM FORMÜLLERİNDEN» olacaktır: Takyonlar bir frekans ya

da kanat gibi bir rezonans salarak gelen enerjiyi SAF-SIRA matrisinde iletiyorlar.

Melekler, ZİKREDEREK, TESBİH EDEREK yani NEFES vererek yaşıyorlar. Bizim nefes olarak yaşamamız neyse, onların da nefes vererek yaşaması odur.. Ters bir solumadır bu..

• Takyonların birinci mekanizması «Kopyalanarak teksir olmak» ve böylece «Sabit BİR değerini» korumaktır... Bu sabit BİR değer kop-yaları zaman içinde ardışarak bir «Matris» üzerinde SAF ve SIRA oluştururlar. (Zaman enlem ve boylamından oluşmuş bir matris).

• İkinci mekanizma ise «Enerjinin şiddetine göre» bunları kendine eklemek! Melekler 2, 3, 4 ve 600 kanatlıdır. Kanatlar eklenti rezonans organlarıdır.

• Üçüncü mekanizma, Hilbert uzayından Planck uzayına KUANTLAŞARAK enerji birikiminin fazlalarını atmaktır. (Bunlar Kuantlardır.)

• Dördüncü ve asıl mekanizma ise «ZİKİR-TESBİH» mekanizmasıdır.

• Beşinci mekanizma ise meleklerin «Cüssece» büyüklüğü, kanatlarının büyüklüğü, yapılarındaki «Karma» takyonların varlığıdır.

• Altıncı mekanizma tesbih matematik değerlerinin büyüklüğü ya da «Çok sık tesbihi»

• Yedinci mekanizma «Görev» harcamalarının tutarı.

Görevi tesbih etmek olanların ise, bulunduğu katmana göre aldığı geometrik dinamik değerler. (Sürekli oturuş, ayakta duruş, secde, rükû ve bunların tesbihlerinin matematik değeri ile deşarj olmaları...)

MELEKLERİN NİÇİN KANATLARI VE BİÇİMLERİ VARDIR?

Önceki kesimlerde, takyonların «Ters çekim» etkisiyle «Uçtuklarını» belirtmiştik. Melekler Arz'dan Arş'a doğru gittikçe cisim-cüsse soyut kütle) olarak en küçükten, en büyüğe doğru dizilirler. Ağır (Negatif kütlesi büyük) olan ise, alttan üste, Arz'dan ARŞ'a doğru düşmek (Uçmak) zorundadır. Bu bakımdan, Arş yöresindeki meleklerin, çok büyük olması gerekmektedir. Dolayısıyla kanatları da aynı oranda çok büyük olmalıdır. Mukarrebun, Arş taşıyıcıları ve dört büyük melek (CAMİLİ) kozmik devasa kütlesi olduklarından «Çekim merkezi Arş'a çok yakındırlar.

• Dünyanın çekim odağı nasıl ki merkezi nokta ise ve bütün cisimler (Ay bile) buraya meyiletmek zorundaysa, Arşı Âlâ da takyonların çekim merkezidir. Şu farkla ki, Arş düzdür ve bir merkezi yoktur. Tek merkez yerine, kişiye özel olarak her varlığın kayıtlandığı bir çekim merkezi Levh-i Mahfûz'da yer alır..

Bu nedenle, şiddetle (Katlanıp) artan nurlarını, büyük melekler «Cüssece büyük olmaları» ile giderler. Arş taşıyıcı meleklerin (Kerrubilerin) ve CAMİLİ'nin en büyük melekler olduğunu biliyoruz. Arz-Arş arasındaki mesafeyi kapsayacak (Kâinat yüksekliği olacak kadar) trilyarlarca ışık yılı uzunluktadır. Omuzları Arş'ı sırtlamaktadır. (Eski Yunanlıların Atlas'ı) Ayak-

ları da evrenin dibindedir. Böylece bütün evreni dikine eksen olarak kapsamaktadırlar. Bu özellikleri dolayısıyla, evren katları arasında değişik, «Nûr değerleri» içinde kalırlar. Bu da yapılarının «Karma» olmasını gerektirir. (*)

Meleklerin kanat sayıları ve kanat büyüklükleri arasında da sübap mekanizması vardır. Arş taşıyıcıların dört kanadı vardır ve dört yöne uzanmaktadır. Fakat kanatları çok büyüktür. (Bir tüyüyle kâinatı yerinden oynatabilecekleri bildirilmiştir. Cebrail AS. 600 kanatlıdır. Bu onun «Nûr»unun deşarjı ve vahy, tebliği için gereklidir. Hz. Cebrail, Hz. Mikâil, «Dinamik, hız yapan, ulak meleklerdir. Bu yüzden kanat sayısı, aslında dünyaya adapte olmaları için bir fren etkisidir.) 8000 kanatlı Herkâil (yâni Yunan Herkül'ü=Herakles'den de bazı mesnetsiz kitaplarımız söz ediyor.) Bunlar «Sürekli uçuş»u simgelemektedir.

Kanatlar «Eklenti rezonansları» olup, fren için açılır, uçmak için tersine kapatılır. «Dalga mekaniğiyle ilişkili» olan kanatlar, Nûr'dan «Boğulmamak» için gerekli bir yapıdır.

Kuantların «Dalgacık» özelliği neyse, meleklerin de «Kanat» özelliği odur. Eğer noktasal bir kuantı, bu evrenden bir nokta gibi görmeyip de, bir başka bakış açısından izleyedik, «Kanat» lı olarak görecektik. Kuant ve kanat arasında büyük benzerlik vardır.

Melekler de Allah buyruğu geldiğinde, ka-

(*) Nitekim, Arş taşıyan meleklerin belden «Yükarısının nûrânî ateş, altının ise Kar yapısında olduğu birbirini etkilemeyip, karışmadığı, söndürmediği, bazı İslâmî kitaplarda yer alır. Evrenin katları boyunca, bu karma yapı, Nûr biçimlemesi gereğidir.

natlarını açarak, birbirine de dirmekte ya da ard arda dizilerek enerjiyi kuantlar boyunca iletmektedirler. Aynı şey kuantlar içinde vardır :

«Hamd gökleri ve yeri yaratan, melekleri i i er, üçer, dörder kuantlı elçiler yapan Allah'a mahsustur. O yarattığı şeylerde dilediği kadar arttırır. Mukakkak ki, Allah her şeye k dirdir.» (Sebe - 1).

Meleklerin başlıca zikri «Hamd» etmektir. (Peygamberimizin ismi de bu kökten gelmektedir.) Meleklerin «Gökler ve yerler arasında» bir ulak elçi olduğu da ortaya çıkıyor. R d/2. Şayet te «Göklerin direksiz» olduğu bildirilmiş, böylece TÜNEL'e işaret edildiği gibi, yer-gök bağlantısının meleklerce dikine olarak yapıldığı da vurgulanmıştır. Ayrıca melekler kanat sayılarına ve büyüklüklerine göre Göklerin katmanları ile yer ve (kisi arasındaki)  lemlere sahip lenmi lerdir. Ayetteki «O yarattığı şeylerden dilediği kadar arttırır» pasajı, «N r»un artışına, buna bağlı olarak meleklerin kopyalanma (Teksir) ve kanat sayılarının artışına, en  onemlisi de N r'un katlanarak artışına işarettir. Allah'ın K DİR olu u ise, (Kadir, muktedir ve kudret aynı kökten gelir) N R KUDRETİNİN KAYNAĞININ bizzatıhi kendisi oluşudur.

Arada kalan melekler bu N r'un türlü te-celli fazlarındaki birer hiyerarşik gruplandır. Kanat sayısı da bu katlara göre de i ir.      Meleklerin tümünün «Sabit bir özel yeri» vardır. Böylece melekler «N r» artmasına cüsse, kanat, kanat sayısı, tesbih ile sübap olu urmaktadır.

HAF, SAF ve TAVAF

Genel Takyonların «Takyo-dinamiğini» ku-rarken, onların kudret enerjisinin artmasındaki değişikliklere göre, «Kanat» gibi açılıp-kapanan bir «Enerji düzeyi» mekanizmasının matematik isbatını yapmı ım. Takyondan varlıklarda böyle bir mekanizmanın kanat diye yer alması son derece doğaldır.

Takyonlarda kudretin büyümesiyle « ok-tek-sirlenme/M ltikopya» olmaktadır. Soyut, k t-leyi oluşturan sonsuz özenerjinin artması, tek bir  rneğın (Monon kleus) kopyalanarak bir «Küme» oluşturma eylemine yol a malıdır.

Kopyalanan birey birbirinin aynısı olup, sadece «ZAMAN» içindeki hangi kopyasıysa, o sıraya göre dizilmektedir. Bu dizilme doğrusal (Doğru üzerinde) değil, enine-boyuna MATRİS =VEFK biçiminde oluşmaktadır.

Kur'an'da «Saffat» süresine ismini bu «Saf» lar tutan melekler vermişti. İlk  yet şöyledir : «Saflar ba layıp oturan (melek) lara sevk ve zecredenlere, zikir okuyanlara yemin ederim.»

Diziyi yapan proje ise, zamanın enlemi, boy-lamı ve y ksekl ği olan üç soyut boyuttur. Bu-na bir tür kronosfer ya da zaman kristal kafesi de diyebiliriz. Zaman y ksekl ği ile bu iki bo-yutlu dizilim üç boyutlu hâle geliyor.

 ki boyutlu matematik matris, üç boyutlu ge-ometrik matriks de (ZAMAN üç boyutlu uzayı-na) kopyalanmı  takyonları düzenle yerle tiri-yor!..

Bunlar, en az üç (en)    (boy)    (yük-

seklik) toplam 27 birey oluşturuyor. Sonsuza kadar da büyüyebiliyor. (Onlu matriks, binli matriks gibi... İki boyutlu baktığımızda simetrik bir toplama vefki gibi gözükken bu yeni matematik, bulduğum BEŞİNCİ İŞLEMİ oluşturuyordu. Beşinci işlem aslında CİFİR cebiridir.)

Her birey matrikste, kendi zaman sıralamasındaki yerini alıyordu. Kuantların bir tesbih gibi ardışık dizilmesi tek boyutlu lineerdir. Enerji değerini «Zikir» dediğimiz rezonans-frekans değerlerle veren kuantlar gibi, takyonlar da kendi başına bir MATRİKS kümesi oluşturarak, tesbih ve zikirlerini yaymaktadırlar. Takyonlar «ETKİ» eden NÜR'un ta kendisidirler.

İleride «Tüneller» konusunda iyice açıklayacağım biçimde Takyonların, tardyonların nefes almasının Enerjiye aç olmasının) tersine nefes vererek (Enerjiye tok olarak) yaşadıklarını görüyoruz. Gelen enerji fazlasını, canlıların «Karbon dioksit» vermesi gibi MANTRA denen özel bir enerji değeriyle dışarı yayınıyorlar.

Özel bir mantral (tesbihlenen kategori) değerle, zikir biçiminde verdikleri NEFES, bizim yaşamamız için elzem olan, zaman ve vital enerjinin ta kendisidir. Ayrıca çekimin üretilmesine de etkilidir. Takyonlar zikirle «Tek yanlı kuvvetlerimizin enerjilerimizi üretirler.»

Evrenin genişlemesi «Melek» kopyalarının artması biçiminde yorumlanabilir. Evrenin genişlemesi, zamanın ileri akması, çekimin baş aşağı çekmesi ve termodinamik tek yön «TEK YANLI» kuvvetlerdir.

Bizim burada NEFES ve RIZK diye tanıdık

şimiz nimetler, öteki evrenin takyonlarının ZİKİRİN sonucudur.

Bir melek zikretmezse, adeta nefessiz kalır boğulur. Bu nedenle evrenin yapısı TESBİH üzerine kurulmuştur. Kâinata her yaratık yaratılmasını zikreder..

Arz'dan Arş'a kadar her takyon, dizgesinden türlü canlılar oluşurlar. Bunlar türlü matriks alanlarında yer alırlar. Bize en yakın, takyondan, Arş (En yüksek katmandaki) takyona kadar diziliş, NÜR denen ve kaynağı ALLAH'ın kudretli isminden gelen SONSUZ ÖZENERJİ tehdidinden Nür'un kaynağı olan Arş'a yaklaşıkça görülmemiş bir enerji birikimi olur.

Işıktan hızlı ve özkütleleri sıfırdan küçük olan takyonların eksi olması, bunun en küçük değerden, en büyük eksi sosuza kadar hiyerarşik dizilmesine neden olur.

Bu «Eksi» atomdan küçük de olabilir, trilyarlarca ışık yılı boyunda bir muazzam melek büyüklüğünde de olabilir.

Fakat ne olursa olsun, en küçük bir takyon parçacığının minicik sonsuz özenerjisinin kırıntısı bile, bizi yerle-bir eder. «İnsanların melek görmeye ve Nür görmeye dayanamayacakları» ve hattâ cinler'in Şihab korkuları da budur. (*)

(*) Şihablar için Sayfa 188, Referans-R'ye bakınız. Kozmik primerler olan şihablar mini karanoktacıklar olup, bunların sekonder hâli olan Şuvar ve Nuhalar hakkındada ayrıca, bu cildi izleyen «ARZ'dan ARŞ'a MİRAC» isimli bandımızın ilk cildinde yer verilmiştir.

TESBİH - ZİKR İLE SÖLUMAK

Takyonlarda çekim ters olduğundan, kütleli büyük olan Arş'da; kütleli küçük olan Arz'da yer almalıdır. Bu nedenle ARŞ taşıyıcı melekler (Kerrubin) ve 4 melek ve bunlardan bir alt sınıfta olan Safiyyun ve Hafıyyun melekler başlarını bir an bile kaldırmadan, sürekli Allah'ı tesbih etmektedirler.

Bunların saf tutmalarından matriksleri olduğunu anlıyoruz. Ayrıca «TAVAF» denen rotasyonları da vardır. İslâm verilerinde Meleklerin bu vitalist anlatımının, bizim takyonlar mekanik anlatmamızla hiç bir farkı olmaksızın aynı dinamiği vurguladığı, artık ortaya çıkıyor sanırım sevdideğer okurlar...

Evrenin Arz'ından Arş'ına kadar olan katmanlar, hep katlanarak büyüyen «Sonsuzluk kulesinin» kudretli katlarıdır. Bu dikine yolda, yukarı çıkıldıkça, sonsuz özenerji (NÜR) öylesine büyür ve birikir ki, o katmanların sahipleri olan meleklerin cüsse ve kütleleri, kanat sayısı da büyür. Böylece sonsuz özenerjiden zarar azalır. (İlk önlem alma biçimi)

Bununla da yetinmeyip, saf-sıra-matriks olarak kopyalanırlar. (İkinci önlem).

Bu da yetmeyecektir: Başlarını kaldırmadan, her an, en büyük hızla, tesbih-zikir ile rezonans titreşirler, Allah'tan sürekli bir korku içinde kalırlar. Asıl önlem budur!..

Onların bu zikri sayesinde, şimdiki fizik evrenimizin ihtiyacı olan her şey ÜRETİLİR. Ör-

neğin, burada «Nefes» diye sarıldıklarımız, «RIZK» diye saldırdıklarımız, öteki evrenin varlığı olan takyonların ZİKR ve TESBİH'idir.

Bunlar kuantlaşarak evrenimize girmiş ve bizim beslenme içgüdümüzü doyurmuş, savunma içgüdümüzün gardını aldırılmış ve üreme içgüdümüze de ana etken olmuşlardır. Rızık, bizim toplam enerji rezervimizdir. Sayılı nefes ise bu depodan «Her saniye» harcadıklarımızdır. Rızık ve nefes «nimet» olup şükür vesilesidir.

Takyon (Soyut) olan her varlık (Bilincimiz ve melekler) yeme-içme zorunluluğundan arındırılmıştır.

Çünkü RIZK ve SAYILI NEFES'in nedensel olduğu olduğunu belirtmiştik. Rızık, enerji almaktır. Oysa takyon bir insan enerji olarak değil; enerji vererek «Rızık» alır. Zikrederek nefes ve dolayısıyla rızık almış olur.

Bu halleriyle takyonlar tıkabasa tokurlar. Bu tokluklarını, zikir ile azaltarak rızıklanmaktadır. Çünkü eksi yasa böyledir.

Bizim aldığımız bir gıda (protein) içindeki kalori, (Örneğin kolumuzu hareket ettiren) «İş enerjisi» dir.

Oysa takyonlarda (Bu kalori benzeri) enerji giderek artmaktadır. Yani bir melek acıkacağına şiddetle doymaktadır ve bu doyumunu sabit tutmak için ZİKR etmektedir. Doygun olduğu içindir ki, YORULMAK bilmez.

Aksi halde, melek zikretmezse, tokluktan ve enerji doyumluğundan ölecektir.

Böylesine bir yasa meleklerin Allah'a asil olmaya zamanlarının bile olmadığını göstermi-

yor mu? Bir an müvekkili (Operatörü) olduğu işten kendini alıkoysa, bir insanın havasızlığından boğulması gibi sonu gelmiş olacaktır. (*)

O halde, meleklerin yemesine içmesine de gerek kalmamaktadır. Onların bu benzeri durumunu, ışık hızında **ZAMANIN DURMASI** konusunda da incelemiştik. Işık hızında saat o kadar yavaşlamaktadır ki, sonunda yavaşlığı en sonu olan «**DURMA**» noktasına gelmektedir.

Bir öğün yemek yiyenin, bir kez hava soluyanın, bir kez su içenin ve bir kez kalbi atının ışık hızına eriştiğinde artık zamanı durduğu kendi donup kaldığı için «Yemesi-içmesi-soluması ve kalbinin atması ya da vücudundaki bir hücrenin hastalanması çoğalması-azalması, yorulması, uyuması, tuvalete çıkması vb.» mümkün değildir. Oradaki tek gıda, ölülerinize okuyacağınız «Fatıha»dır, sevgideğer okurlarım. Asla onları «Aç» bırakmayın! Onları hayatta iken aç bırakmak, doyumamak kadar insafsızlıktır bu...

Aynı «**Donma**» karadeliğin tekilliğine düşen ikizimizin de, sonsuza kadar orada asılı kalıp, hiç hareket etmemesi, bir saniyenin bir ebediyet olması ile açıklanmıştı. **Mahşer** de böyle binlerce yıl bizi bekletecektir. «Sabırlı» olan için ise bekleme (Ters orantıyla) olmayacaktır.

Şimdi bu verilerin ışığında, meleklerin (Takyonların) hiç bir şeye ihtiyaçları olmayacakları ortaya çıkmaz mı? Ruhlarımız ve bunlardan da üstün **ALLAH** en büyük (**EKBER**) olarak her şeyin üstünde **MÜNEZZEH** değil midir artık?

(*) «Meleklerden kim ben de varım derse onu cehennemle cezalandırırız.» Enbiya - 29. âyeti uyarınca.

KESİM : 99 FİZİK-DÜŞÜNCE ETKİLEŞMESİ

DÜŞÜNCE FOTOGRAFÇILIĞI

Önceki kesimden önemli bir sonuç çıkardık: İster bilinç, ister melek olsun, **takyonlar**, bizimki gibi **tüketken değil; üretkendir**. Bu durumu bir mıknatısın çifte kutbuna benzetebiliriz. Evrensel **Hünnes ve Künnes** burada da vardır. Evren ile düşünce bir aradadır. Öteki taraf soyut (kütlesiz) olduğu için direkt olarak etkileşemiyorduk. Bunun yerine «**GİZLİ DEĞİŞKENLER**» dolaylı olarak araya giriyordu. Böylece başlangıçtaki noktaya dönmüş oluyoruz:

Gizli değişkenlere, nötrinolar ve psitronlar yerine **TAKYONLARI** önerdik. Takyonlar Gizli değişkenlerdir. Ama nasıl bir mekanizmadır bu?

Kuantum teoremi, «Evreni anlamlandırmanın **BİLİNC** boyutu» olduğunu bildirerek 5 nci boyutu önermişti. Takyonlar aynı zamanda bilincimiz olan beşinci boyuttur.

Eksi kütlenin «**BİLİNCİMİZ**» olmasını şöyle açıklarız: Eğer biz, (+60 kg.) ağırlığında, ışık hızının iki katı süratle gidebilseydik, kendimizi (-60 kg.) olarak takyon evreninde **tartmış** olacaktık.

Bu demektir ki, vücudumuz yerine hiç yıpranmayan, yorulmayan, yemeyen, içmeyen «**Bilincimizi**» vücut edinecektik. Bilincimiz gibi, «Meleklerin» de **takyon varlıklar** olduğunu boşuna ileri sürmedik. **Bilincimiz bireysel; meleklerin bilinci ise evrenseldir.**

Demek ki fizik dünyanın olaylarını, düşünce ile «Anlamlandırıyoruz.» **Düşüncemiz** bir bo-

yuttur ve takyondur. Öyleyse **BİLİNÇ**, gizli değişkenler mekanizmasının ta kendisidir.

Düşünce, enerjinin efendisidir ve enerji de maddenin efendisidir. Düşünce denen boyut ise «TAKYONLAR» dır.

Takyon dinamiğini teorik olarak kurmuş-tum. Matematik analizlerimin de sağlaması yapılmış «Güvenceli» bulunmuştu.

Sırada, takyonların «Deneli» olarak bulunması gibi çok güç bir olay vardı. Bu işi de başardığıma inananlara karşılık kuşku vardı: Beyindeki bir düşünce kadar SOYUT olan takyonları nasıl laboratuara sokabiliirdim? Rühayı ne kadar tutabilerseniz, benden de istenen oydu. Hattâ Asımov bana şöyle demişti:

«Düşüncenin resmini ne kadar çekersen, takyonları da o kadar yakalarsın...»

İp-ucu (Ya da cevap) burada saklıydı: Düşüncenin telepatlar arasında bir mesaj olarak iletildiğini biliyorduk. Hatta, vericinin düşüncesini, alıcı kimse resim olarak da çizebiliyordu. Bu ruhsal telsiz sayesinde nakledilen soyutun resmi çizilebiliyor, hatta düşünce ile eşya hareket edebiliyordu. (Psikokinezi).

Bu «Akıl-zihin-bilinç» denen soyut boyutun, somut bir etki olarak, fizik dünyamıza girme-sidir. Kuantum teoreminin öngördüğü gibi, düşünce ile fizik evrenimiz birleşti ve sürekli ilişkiler içindeydi: Zihin boyutumuz böylece mad-dî evrenin «BEŞİNCİ BOYUTU» oluyordu.

Düşüncenin, fizik evreni nasıl etkilediğinin en görkemli örneği: «Düşünce fotoğrafçılığı» yöntemidir.

1960'lı yıllarda Ted Serious isimli yetenek-

■ bir Amerikalı, fotoğraf makinası objektifine konsantre olarak baktığında, beynindeki düşünceyi, kameradaki filme naksetmekteydi.

Oysa flaş patladığı anda, objektif, karşı-sındaki objenin resmini çekmelidir. Bunun yerine «Düşüncesinin fotoğrafını» çekmesi inanılmaz bir olaydır. Sonradan Freiburg Üniversitesi Parapsikoloji bölümündeki araştırmamla sırasında düşünce fotoğrafçılığının «GERÇEK»liğini tamamen gördüm. Ortada gözükmeyen soyut bir düşüncenin somutlaşması mekanizm ile materyalizmi yerle bir eder.

Bundan kendine zafer payı çıkarmak isteyen bir Spirtüalist-vitalist ise, hemen düşünce-nin enerji olduğunu söyler, sübjektin obje olabileceğini, bilimsel bir açıklama getirmeksizin ileri sürerler.

Olayın fizik açıklaması şöyle olmalıydı: Telepatlar, arasında «Soyut eşya» yani eksi bir nesneyi değiş-tokuş ediyorlardı. Gizli değişkenler mekanizması şu ilişkiydi: İki telepat, kendi bireysel tünellerini, SÜPER UZAY (Misal âlemi) denen «Toplu akıl-bilinç altı» sistemde irtibatlıyorlar, oradaki düşünce kalıbını da, eksi ağırlıktaki soyut kütle olarak değiş-tokuş edebiliyorlardı.

Kozmik bilinç, bu bağlantıyı kurunca, alıcı taraf, tünelinin ucundaki soyut eşyayı yeniden beyninin saklı kanalında canlandırıyor.

ZİHİN MADDEYİ ETKİLİYOR

Uyanık bir rüyadaymış gibi, «İmajı» algılayan «Alıcı» da bu imajı resme dökülebilmektedir. Düşünce fotoğrafçılığında da bu mekanizma düşüncenin canlandırdığı imajın film emülsiyonuna nakşolunması, «Alıcı» zorunluluğunu ortadan kaldırmakta, doğrudan filmin «Antisi, eşleniği» ile haberleşme kurmaktadır. Dengeleme ilkesine göre, paralel bir evrende, ya da buradaki bir yerde, bir film den durup dururken resim silinirken, (Bunun ödemesi olarak) arzu ettiğimiz filmde de düşüncenin fotoğrafı ortaya çıkmaktadır. İmaj ve karşı imaj değiş-tokuş edilebilmektedir. (*)

Telepatide iki bilinç arasında iletişim sağlanır. Oysa Düşünce fotoğrafçılığında bilinçli biri ile fotoğraf emülsiyon filmi arasında bağlantı kurulmaktadır. Beyindeki tasarım, imaj, ilham ya da hatıranın, ortada fol ve yumurta yokken, gümüş nitrati ayrıştırıp, somut bir fotoğraf olarak ortaya çıkması, teorim uyarınca Kuantum'un ardındaki HİLBERT uzayı ile etkileşim ve soyut olan etkinin somut ile haberleşmesidir.

Sonsuz özünlülük enerji, tünelden soyut bir takyonu çeker ve tünelin bize bakan ucundan kuantlaştırarak, fotoğraf olarak belirmesini sağlar. Fizik dünya ile soyut dünya arasında böyle-

(*) Konunun açıklamasını «Tüneller-Esir ve Süper Uzay» kesimlerinde izleyebilirsiniz.

lece «GİZLİ DEĞİŞKENLER»in rol oynadığı anlaşılmaktadır. (*)

Düşünce fotoğrafçılığında «Şimdi»nin resmi çekilebildiği gibi, geçmişteki bir anının ve gelecekteki bir projenin de resmi çekilebilmektedir. Örneğin «Şimdi» tabelası yeni bir isimle değişmiş bir mağazanın, «Eski ismiyle» resmini çekebilmek mümkündür.

Piri Reis haritalarında da aynı durum vardır: Örneğin, Grönland adası, aslında üç adanın kalın bir buz katmanıyla örtülmesi nedeniyle gezici duru-görüşü, ya Grönland'ın buz tabakasının altını görmüştür, ya da «Geçmişinin» haritasını çıkarmıştır.

Bilindiği gibi, coğrafik projeksiyonlara benzemeyen, uydu bakışıyla dünyanın görünüşünün gerçek biçimiyle çizilen Piri Reis haritalarında «Geçmişin hayat biçimleri» ile çağının, coğrafik adlandırmaları bir arada not düşülmüştür.

Bütün bunlar aynı kategoridendir: Düşünce ve bedensiz duru-görü, rüya, hipnoz tüneli

(*) Gizli değişkenlerin mekanizması (Cosmo-osmos-compensating) bilinç (Akıl, zihin) boyutu, Süper uzay (Misal âlemi). Hiper uzay (Mutlak misal âlemi) Horn Hole (Tüneller, Esir) ve Corn Hole (Sür Borusu) bir bütün hâlinde evrenleri ortaya çıkarmaktadır. Böylece ARŞ'a doğru bilimin tırmanması ve yönlendirilmesi amacı başarılmıştır. İleri Bilgiler İçin SÜPER UZAY-TÜNELLER BÖLÜMÜNÜ okuyabilirsiniz. Ayrıntı ise bu kitabın ardındaki «Arz'dan Arş'a; Mî'rac» bandımızın dört cildi boyunca olacaktır.

aracılığıyla «Gizli değişkenleri» ortaya çıkar-maktadır.

İki paralel kuant ya da madde-antimadde arasındaki zaman ötesi paralellliği oluşturan «Gizli değişkenler» mekanizmasından TAKYON-LAR sorumludur.

Takyonlar, ışıktan hızlı oldukları için za-manları tersine akmaktadır ve yola çıkmadan amaçlarına ulaşarak, sonucu, nedenden önce hazır bekletirler. İki parçacık arasında, onların sıfır anındaki çift üretimine bilgiyi iletirler. Ku-antum bilgisini iletmek için önce sonsuz öze-nerjinin evren bilinci, oluşturduğu bıçımı, Hil-bert uzayında magnetik çizgilere ve sonra da Kuantlara dönüştürerek gerçekleştirmektedir. Eğer durum buysa, evrenimizden kaybolan bir şeyin karşılığında, durup dururken «Bir şey» ortaya çıkmalıdır: Feinberg uzayından, bize sıç-rayabilen takyonlar da olmalıdır. Kuantlaşma-mış bu takyonlar, düşünce fotoğrafçılığında or-taya çıkıyorsa, doğada da ortaya çıkmalıdır. «Nerede ve nasıl?» sorusunun cevabı Kur'an'da; «Birden ortaya çıkan ve Cinleri yakan Şihab-lar!..» diye gizliydi.

Bunların yeri de yine Kur'an'da bildirildi-ğine göre «Göklerin korunduğu» üst bölgedir. Atmosfer içindeki kozmik ışınlar ise evcilleş-miş uzantıları yani, «Kozmik sekonderler» dir. Kozmik primerler «ŞİHAB» lardı: Kozmik pri-merler denen çok sert bu ışınlar, hiç bir kay-nağı olmadan birden ortaya çıkıyor ve atmos-ferimizi bombardıman ediyorlardı.

REFERANS : R

ŞİHABLAR

Kozmik ışınların «Vakumdan» yani boşluktan yara-bıldığı, durup dururken ortaya çıktığı, kaynağının Güneş olmadığının ilacı biliniyor. Kozmik ışınlar doğrudan «Tak-yon» kaynaklıdır.

Sonsuz özenin en hafif dalgalanmasından bile evrenimizde dehşet verici olaylar doğar. Sonsuz öze-nerji Arş'tan Arz'a tetrici hafifleyerek ulaşır. Arz'daki sonunu Hilbert uzayının Planck uzayına açıldığı kapı oluşturur.

Buradaki bir şiddet olayında, evrenimize Hiperon/ Kozmik ışın kanalından bir parçacık fırlar. Kozmik ışın da denen kaynağı belirsiz inanılmaz parçacıklar var-dır. Bunlar en küçük değerdeki bir sonsuz özenin kuantlaşmış kırıntısıdır. Bunlardan birini dünyanın 2000 dedektörü birden etkilenecek izlemiştir. Avustralya'dan Kanada'ya kadar bütün almalara etkileyen böyle bir enerjetik parçacık «Şihab» olarak Kur'an'da bildirilen «Şeytana taş atmalar» konusudur. (Saffat/7, 8, 9, 10). Kozmik ışınların «Kaynağı Tünel» olup, doğrudan bize göre kaynağı belirsizdir. Buradaki indeterminizm 9. âyet-te Cinlerin «Mele-i âlâ» ya kulak hırsızlığı yapmalarını önleyen mekanizma için «Her yönden kovularak uzak-laştırılırlar» pasajında kozmik ışınların kaynağı olarak «Tünel»de, yani her yanda, her yönde olarak bildirilmiş-tir.

Bu tesbit edilen parçacıkları oluşturmaktan güne-şimiz bile âcizdir. Onların kaynağı kozmiktir, belirsizdir. Çünkü bir santimetrenin yûzmilyonda-biri, ya da ato-mun yûzbinde biri büyüklüğündeki bir tek parçacığın dünyanın her yerinden izlenmesi inanılmaz bir enerj-i-nin ifadesidir. Karşısına çıkan milyarlarca metre kûp at-mosfer atomunu iyonize ederek, önünde muazzam bir atom kalıntısı bırakmasından onu tesbit edebiliyoruz.

1908 yılında Sibirya'nın Tunguska yöresindeki felâket de böyle bir «Şihab» sonucudur. Binlerce Ren gayiği ve onbinlerce hektar orman kömüre dönmüştü. Tunguska felâketi için Striker'in «Mini karanokta düşmesi» hipotezi geçerli olamaz: Çünkü dünyamıza düşen minik bir karanokta, tûfan yaratır ve hatta hayatı yok eder. Tunguska olayı sadece «Şihab» patlamasıdır. Bu kadar küçük bir şeyden krater beklenemez ve kozmik ışın olduğu açıkça bellidir. Halley kuyruklu yıldızının parçası olduğu iddiası da yavan kalmaktadır.

İşte bu (Kozmik primer olan bir) ŞİHABIN dünyaya carpması bile, böyle bir felâkete neden olurken, (Arz'ın üretebildiği sonsuz özenerjinin bu kudretli parçacığı bize madde olarak etkilerken) daha yukarılarda bu kudretin trilyonlarca katı olan SONSUZ ÖZENERJİ KUDRETİ'nin melekleri nasıl zikre zorladığını anlamış oluruz. Ayrıca insanların niçin melek görmeye dayanamadıklarını da bir kez daha vurgulamış oluruz.

Çünkü gözün görmediği bir yakıcı şihab, (Bizim madde dünyamıza, Hilbert'in kuantlaşma kapısından dışarı çıkmış olan, zararsız, adeta yakmayan en uysal ve en az enerjili bir ışık parçacığıydı. Ama görüldüğü gibi, dünyanın geniş bir alanını yerle bir edebilecek kudretteydi.

Kaldı ki, bu zararsız ışının Arz'dan Arş'a olan katmanları boyunca 2—4—8—16—32—64 kez güçlendiğini düşündüğümüzde, (Allah cc. kudretli) Nûr'unun meleklerin bile ödünü patlattığını anlarız. O melekler ki, 600 kanadının birinin bir tüyüyle, Lût gölünü ters yüz ederek, Sodom ve Gomorre kentlerini mahvetmişlerdi.

İzleyen bandımız «Arz'dan Arş'a Mİ'RAC»ın, bu kitabın ardından yayınlanmış bulunan birinci cildinde ŞİHAB, NUHAS ve ŞUVAZ diye Kur'an'da bildirilen kozmik primer ve sekonderleri okuyucu izleyebilir.

TAKYONLAR BULUNUYOR

Kozmik primerlere niçin eğildiğim sanırım anlaşılıyor: Şihablar, bir amaca uygun olarak, «TÜNELDEN» yaratılıyorlardı. Yani kökenleri itibarıyla, bir TAKYON olup, Feinberg enerji duvarlarının ışık hızı ötesine ve berisine sıçrayarak geçebilmelerinin kanıtı ŞİHABLARDIR!..

Çünkü bu güne kadar Kozmik primerlerin «Kaynağı» belirlenmemiştir. Bunların en şiddetli olan «Şihab» parçacıkları birden ortaya çıkmaktadır. Bu çıkışı da bir amaca yöneliktir. Yani ona bir etken «şey» yaklaşıncı tepki olarak orada var olmaktadır.

Şihabların «Takyon olup olmadığını» araştırmam gerekiyordu. Hem de deneysel olarak...

İmkânsızın ötesine geçebilmem için, var olan fizik yasalarının tamamını kullanmak zorundaydım. Bunda başarılı olabiliyordum. (*)

Yeteneğimi Takyonlar için de kullanmaya karar verdim. Bu iş için «Uydu (Satelit)» gerekiyordu. Tamamen «Hayali» olan takyonların, yakalanması için başvuruma zaten alaycı bir tebessüm bekliyordum. «Bir hayal için bir uydu tahsis edilemeyeceği» gerekçesiyle, «Kozmik ışın balonları» tavsiye edildi. Hiç yoktan iyiydi.

O sırada balonlardan Clay ve...

(*) Örneğin teorik parçacık olan «Fotinoların» Galyum Arsenit tarafından soğurabileceğini yazarımız önermişti. Fotinoların kozmik arka fon ışımasında pesleşmiş olanları, galyum arsenit tarafından soğurulabilir.

İsimli iki astronom sorumluydu. Yardımlarıyla istediğimden fazlasını buldum: Takyonlar!..

Kozmik ışın fotoğraflarını (Balonlar yere inince) inceliyorduk. Bunlardan bir kısmında «Şıhab» dediğim primerlerin ÖNCESİNDEKİ izler yakaladım. Bazı filmlere bir «İZ» düşüyordu. Eğer bu gerçek bir iz, somut bir parçacık olsaydı, korkunç bir enerji törpülenmesiyle önce hiperon, sonra baryon, mezon, lepton ve foton olarak sağanak oluşturmaları gerekiyordu.

Oysa dehşetli bir «İZ» ortaya çıkıyor, fakat bu «Hayalet», törpülenmeye ve sağanaklar tepkimesine girmiyordu. Daha sonra «İstenen» «Gerçek parçacık» orada belirip, normal tepkimelemelerine giriyordu. Takyonların izini yakalamıştım!..

Ortada fol ve yumurta yokken, yâni parçacıklar DAHA OLUŞMAMIŞKEN, onlardan önce «Bir şeye» filmde izdüşümü olarak görünüyordu. Sonra orada bir magnetik alan beliriyor, sonra elektrik alan ve ardından parçacık ortaya çıkıyordu: MADDE DE BÖYLE YARATILIYORDU DEMEK Kİ... KUANTLAR BÖYLE OLUŞUYORDU. Fotoğraf filmi «Önceden» zihnen etkileniyor, sonra o etkilenen yere kozmik ışınlar isabet ediyordu. (Tıpkı düşünce fotoğrafçılığı gibi)

Işıktan hızlı olan takyonlar. «Yola çıkmadan amaçlarına ulaştıkları için» önceden HAZIR bekliyorlardı. Sonra da somut olan parçacık bekleniyordu. Ve o da geliyor, plâna yerleşiyordu!..

Bu bilimsel bir kehânettil.. Düşünce fotoğrafçılığı yöntemi de aynı mekanizmadan sorum-

luydu. Bir Kâhin gibi, «Birazdan bir kozmik primer gelecek» diyebiliyordum. O parçacık da geliyordu sahiden!..

Demek ki, buna benzer şeyi, Cinler de yapıyordu ve kehânet dinliyorlardı.

Gerçekten bilim-din buluşması tamamlanmıştır!.. DÜŞÜNCENİN resmi çekilmiştir. Bu yöntemdeki enerji değişimini ve magnetik alanların rolünü iyice gözlemlediğim için aynı şeyin Clay'in balonunda da yapabileceğimi hissetmiştim. Bu bir tür «Düşünce fotoğrafçılığı» olmuştu. Saffat - 8 ve 9'da cinlerin «Mele-i âlâ'ya kulak verip dinlemek istedikleri ancak her yönden kovularak atıldıkları ve böylece «Haber» alıp-çarpamadıkları anlatılıyordu. Ama bu yasağ biz insanlara ve bilime karşı değildi!..

Gerçekten de kozmik ışınlardaki önce (maddeden önce) onların hayali geliyordu. Bu hayal, tıpkı düşünce fotoğrafçılığında olduğu gibi neden-sonuç tersinmesinden doğuyordu. Yâni önce cam kırılıyor; sonra da arkasından onu kırarak olan taş geliyordu.

Başarmıştım ve hem düşünce fotoğrafçılığı tekniğinin hem de kozmik ŞİHABLARIN birer takyon olduğunu deneyle görmüştüm.

Bir başka deyişle, bizzat düşüncenin kendisi bir takyondur ve eksi bir eşyaydı. Düşüncenin girişim enerjisi, film emülsiyonunda iz bırakıyordu. Tıpkı Kirlian fotoğrafçılığı tekniğindeki «Esrarengiz ışımanın şiddet ve renginin psikolojik» olarak değişmesi gibi. (*)

(*) Arz-Arş dizimizin «Can - İnsan» ve «Ruh-Akıl» isimli bantlarında konunun ayrıntısı sunulacaktır.

«Hamd, göklerde olanlar ve yerde bulunanlar kendisinin olan Allah'a mahsustur. Hamd ahirette de O'na mahsustur. O hâkimdir, her şeyden haberdardır. Arz'a girenleri ve oraya yükselenleri (Tünnelleri) bilir. O merhametlidir, bağışlayıcıdır.» (Sebe/1 - 2).

SEKİZİNCİ BÖLÜM

«YER-GÖK VE ARASINDAKİLER»

TÜNELLER

Birinci cildimizde (Karadelik - Akdelik arasındaki) «Worm Hole, Rosen Köprüsü, Schwarzschild geçidi, Zülkarnayn'ın berzahı» isimleriyle tünellere değinmiştik. Kur'an'ımızda bu tüneller, «Gök kapıları»ndan girilen, varlıkları «Rızıklandıran» bağlantı ve «Berzah»; çok ileri anlamda da «Sûr Borusu» diye tanımlanan yapının ta kendisidir.

Tünellerin «ClFİR» ilmi sembolü de «Yer ve gök ile ARASINDAKİLER» açıklamasıdır. Yer ve gök arasında, tünellerden kurulu bir süper uzay âlemi yer almaktadır. Bu nedenle tünelleri, iyice yeniden ele almamız gerekiyor. Ayrıntısına önem vermekteki amacım, Kur'an'ın modern ve bilimsel tefsirine yöneliktir. Tünellerin «Esir» ile ilgisini ve «Misal Âlemine» açıldığını, en önemlisi de «Bilinç-Ruh» ile olan ilişkisini sunmadan önce Tüneller bilgimizi hatırlayalım.

Sonsuzluk kulesinin, «Arz» tabanı ile «Arş» tavanı arasında yer aldığını, «Yerler ve gökler» ile arasındakiler» ve «Göklerin görünmez direği» olduğunu öğretimiz boyunca imâ ettik.

En başta bir yolculuk yapmaya karar vermiştik : Evrenin (En uzak cisimleri diye gözlemlediğimiz, galaktik aknoktalar olan) uzak kuazarlara gitmeye kalkışmıştık. Ne var ki, evrenin yaratıldığı kozmik AKNOKTA içinde, sıkışmış, tarihimizin en başına ulaşmış durmuştuk. Aknokta bizi geri ittiği için orada kalmıştık.

Çünkü biz de onun, bir parçasıydık ve ondan yaratılmıştık. Dolayısıyla buradan evrenin dışına çıkamamıştık. Anlamıştık ki, **aşağıların en aşağısı** ve yıldızlarla süslenmiş evren limitlerinden dışarı çıkmamız mümkün değildir.

Çünkü o limit bir **balonun yüzeyidir**. Sorunumuz, balonun yüzeyinden bir üst boyuta çıkamayıp **balondan** kaynaklanmaktaydı. Bütün yolculuk çabamız bu kürenin yüzeyinde dolanmaktan ibarettir.

Onun içine girmeye kalkıştığımızda, sürekli genişleyen evren bizi reddetmekteydi ve geri itmekteydi.

Evren böyle sürekli genişleyen bir balon olduğuna göre, bu balonun **iki boyutlu yüzeyinde** yaşayan bizler, ancak **ÇAP doğrultusunda** içeri ya da (Bunun uzantısı) dışarı çıkabiliydik. (Evrenin kayıp düzlemi, iç uzay budur.)

Böyle bir **çap doğrultusu** bulmakta tüneller imdadımıza yetişti. Bir kürede **üçüncü boyut, çap; evrende üçüncü düzlem olan «TÜNEL»** o eşittir, eşitir.

Tünellere **karadelikler** aracılığıyla ulaşmıştık: Bir karadelik, yutuyor ve bu tünele içeri alıyor, çok kısa bir zamanda, aynı tünelin **«Akdellik»** çıkışından bir başka yere naklediliyordu. Burası, paralel ya da anti evren veya soyut evren negatif uzay vb. olabilir.

Fakat tünel içinde ne olup bittiğini anlayamıyorduk. Çünkü saniyenin 60 milyonda-biri bir zamanda, milyarlarca yıllık uzay yürüyümünü gerçekleştiriyorduk.

Ya tüneller içindeki o kısa an? Zaten Kuantum Teoremi, Belirsizlik İlkesi sonucu «Tü-

neller» kabul edilmiştir. Fakat sözkonusu teori, o kasacık an ile ilgilenmez. Önceki ve sonraki durumlarımızla ilgilenir.

Bizim bulduğumuz «Tüneller» makro sisteme aittir. Oysa Kuantum teoremi, «Evrende ne kadar öz (Koordinat noktası, kuant ve bundan büyük ne) varsa her birinin özel TÜNELİ vardır» demektedir. Kuantum teoremi, aynı zamanda, bize evrende hiç bir özün sonlu bir uzay içinde ebediyen kalamayacağını, mutlaka tüneller tarafından yutularak aktarılabileceğini söyler...

Fizik yasaları bize, cisimlerin «Gözlenen» dünyadaki gözlenmeyen şeylerin kişisel tünellerde saklandığını bildirmektedir. Hatta evrende KAYIP KÜTLE de tünellerde bulunmaktadır. (*)

(*) Evrendeki «Kayıp madde» sorunu da tünel ile ilgilidir. (Gözlenen ve sayılanın çekim için yetersiz kalıp, bir galaksiyi bir arada tutmasının imkânsızlığı yüzünden, gözlenenin bir de görünmeyen maddesi vardır ki buna KAYIP KÜTLE denmektedir. Bütün galaksiler bu «Hâle» ile kürelenmiştir.

Her galaksi, görünmeyen bir küre içinde yer almaktadır ve gözlenmeyen galaktik maddeyi bu küre içinde barındırmaktadır. Elektronun küre zarfı bile başlangıcına bir TÜNEL sürecidir.

Galaktik düzeyden mikro fiziğe indiğimizde, elektronun bir zar olmasının da tünel ile ilgili olduğunu anlıyoruz. Daha da ötede, BÜYÜK BİRLEŞTİRME (Birleşik Alanlar Teoremi) her özün, ardındaki bir tünelle, diğer kuvvet alanlarına açıldığını bildirmektedir.

Çekirdek düzeyinde de sorun aynıdır: Örneğin bir proton UUD (2 üst bir dip) kuark kombinezonundan kuruludur. Kuarkların birbirine bağlanma enerjisinin kütlesi, protonun ölçülen kütlesinden daha büyüktür. Yani içi, dışından daha büyüktür. Bunun tek açıklaması «ÜSTÜN KÜTLE» nin saklandığı bir tünel öngörmekle telâfi edilir.

O halde evrende yaratılan her şeyin bir tüneli vardır. Her şey geçicidir, her şey bu tünelden beslenir ve sonu gelince aynı tünelin karadelğine yutulur ve öteki tarafa nâkil olur. Hatta tünel karadelik ve akdelik çıkışlarını da imha eder ve hiç bir şeyi evrende bırakmaz, mutlaka yok eder. Sonra da kendini yok eder.

Demek ki **evren TÜNELLER ile doludur**. Bunlar en küçük uzay aralığından en büyük kâinatın kendisine kadar, hiyerarşik biçimde dizilmiştir. Evren «TÜNELLER» dokusuyla örülmüştür. Bunu her düzeyde görebiliriz ama tünelli göremeyiz. Çünkü Tüneller, evrenin üçüncü düzlemine saklanmışlardır.

Biz evrenin bilinen iki düzleminden (Balon zarı iki boyutludur, bunun üstüne ya da altına, dışına çıkıldığında üç boyutlu, üç düzlemli olur) üçüncü düzleme geçseydik, tünelleri görecektik.

Fakat bizler tüneli değil, tünelin **KESİTLERİNİ** görüyoruz. Hem de birer noktasal kuant olarak... Dolayısıyla her kuant bir **MİNİ AK-NOKTACIKTIR**. Enerjisi sonlu olduğu için de soğur, pesleşir ve ısı ölümüyle «KARANOKTA» hâline gelir, yani, kendi karanoktası içinde ömrünü bitirir. (Bu teoriyi Esir bölümünde ve ayrıca Süper-sicim teoreminde inceleyeceğiz.)

Evrende her şey mâdem ki Tüneldir ve her tünel hiyerarşik (Bir üst disiplin sistemine bağlı dizilme) olarak **birlenmektedir**, o halde, öncelikle bir karadelik tekilliğinden durumu tecrübe edelim :

Dönmeyen bir karadelğin nokta tekilliği yakaladığı tutsağı yutarken vücudunu atomlarına ayırır. Daha sonra her atom, kendi bileşeni olan

neutronlara, piyonlara ve bunlar da, UDD kuarklarına çözünür. Her kuark da kendini oluşturan bir üst sistem rışonlarına çözünür ve en sonunda kuantlaşmanın sonu gelir, biz Hilbert uzayının mini aralığına girmiş oluruz.

İşte, tüneli **HİLBERT UZAYI** olarak da yakaladık. Yani tüneller makro küreler sisteminde mikro zerrelere sistemine ve sonra da Hilbert uzayına indirgenmiş oluyor. Orada kuantlaşma yoktur, tüneller vardır. Karadelik tekilliğine yakalanan madde, «Bileşenlerinin bileşenleri» olan en küçük parçaya ayrılıyor.. Bu noktada artık bir parçacık değil; en küçüğün en büyük ile özdeşleştiği «Hilbert Uzayı sonsuz» olan tünel süreci devreye girer. Bu nedenle bir kuant, sayısız kuant da olabiliyordu.

Tünelin bir girişini böylece yakaladık. İkinci olarak da bu tüneli «Işık hızına» erdirdik. **Feynberg**, uzayı olarak yakalayabiliriz : Çünkü ışıktan hızlı her şey kuantlaşmadığı için hemen özel TÜNEL, uzanır ve onu yakalar.

Işıktan hızlı enerji sıçramaları yöntemiyle yakalanan **Feynberg uzayı** ile en küçük uzay olan Hilbert uzayının aynı yer olduğunu ve TÜNEL süreci içinde birleştiğini isbatlamıştım.

Hilbert uzayına giren bir kimse, bu minicik uzaydan, birden göklerin ve evrenin dışına çıkar. Orada en küçük ile en büyük birleşmiştir. En uzak ile en yakın gibi; en küçük ile en büyük tünel içinde birleşirler.

TÜNELLER ALEMİ

Zaman tersine çalıştığı için, zamanda ilerli değil; yolculuk öncesi gerimize döndük. Yani aslında tünelleri algıladık ama, neyin nesi olabileceğini anlayacak kadar zamanımız olmadı. Çünkü sadece birer noktasal tekillik olarak gördük tünellerin girişini...

Uzayın dışına çıkma girişimimizi sadece, uzayın çapı doğrultusunda başarabiliriz. Uzayın kendisi de dünyamızın benzerindedir. Evrendeki bütün cisimler (Yıldızdan ibaret süsler) hep bu evren kabuğunun yüzeyindedir. Demek ki, ne yaparsak yapalım, o İKİ BOYUTLU yüzeyde kalıyor, kumaşın deseni olmaktan öteye geçemiyoruz.

Ama, bir çölü yürüyerek geçmekle şartlandığımız için (İki boyutluda yürümek kaydına düştüğümüzden) çölü on günde geçeceğimizi sanıyoruz.

Eğer bir balonumuz olsaydı bir kaç günde, eğer bir uçağımız olsa on dakikada geçerdik. Roketle saniyelerde ve ışık hızıyla saliselerde aşacağımız bu uzay yürütülmesi olayı, aynı zamanda «Evrenin dışına» yani bir üst mekân boyutuna geçmek demektir.

Örneğimizi, vurgulamak istediğimiz yönde kullanmak istersek, mekânın «Dördüncü» boyutu olan tünelleri anlatmak isteriz.

En, boy, yükseklik dışında bir de «Tünel» boyutu, yani evrenimizin «Kayıp bir üçüncü düzlem» vardır. Gerçekten de evren iki düzlemlidir.

Kalınlıksız insanlara nasıl ki, üç boyut «Sezgiyle canlandırılmaz» gelirse ve hacim kavramından bir şey anlamazlarsa, aynı şey bizim için de geçerlidir: Mekânın dördüncü bir boyutu nasıl birşey olabilir ve neyin nesidir?

Mekânın dördüncü boyutu, bütün paralel çizgileri dikine kesen TÜNEL sürecidir. Evrenin de saklı üçüncü düzlemidir.

Bir ucu yutan karadelik, öteki ucu püskürten Akdelik olan bu bükümlü tüneller, (Her bir noktanın ardından çıkan, kalem; her kalemin ardındaki kitap; her kitabın ardındaki bir küre örneğiyle anlattığımız,) değişik bir modele topolojik bir yapıya sahiptir.

Oraya uzanan tünel, aslında kuant dediğimiz bir karanoktanın içinden geçen bir tek boyutlu (Singularite) görüntüsü verir.

Boyutsuz karadelik evrenin dokusu olan uzay-zaman çizgilerini öylesine bükerek ki, biz artık o yüzeyden bir uçuruma yani «ÇAP DOĞRULTUSUNDAKİ İÇ UZAYA=TÜNELE» geçmiş oluruz. Buraya ışık hızında da Feinberg uzayı olarak girmiştik. Başta, karanokta boyutsuzken, içine girince, tünelin bir uzunluk boyutu olmuştur. (Bu sırada biz ışık hızına erişiriz.)

Bu uzunluk boyutu, kalemin kesitinin bize nokta gözükmesi gibi olan karadeliğin açıldığı KALEM uzunluğu gibidir. Işık hızına ulaştığımızda, SÜPER UZAY'a dik bir doğrultuda Feinberg bölgesine çıkarız. Orada mekân değil, mekânların bir evriminin üst üste yedirilmiş biçimini buluruz. Üstelik zaman çalışmadığı için

«Algı» alamayız. Burası «İmkansız ve mekân-sız bölgedir.»

Evreni bir çember olarak düşünelim: Bu çemberde örneğin Dünya ve Ay bulunmaktadır. Biz dünyadan Ay'a gidiyorsak, bu çember üzerinde bir yay mesafesi alırız. Bu mesafe, hem uzayda hem de zamanda alınan bir mesafedir.

Ama bu şartlandığımız yol dışında, ikinci bir bakış açısı da, evrenin çapına geçmektedir. İşte bu çap iç uzaydır ve zaman-mesafe ile ilgisi yoktur. Dış uzay yerine bir iç uzayda yolculuk anlamına gelir.

Bu çap «DİKİNE» bir uzunluktur. Bu çap, çemberimize her noktadan dik inmekte ve bizimle teğetlenmektedir.

Bu çapın bize değdiği teğet noktasında kuant denen ışık zerreciği şeyleri boyutsuz nokta olarak görmekteyiz. Ne var ki, o çapa geçtiğimizde bu noktaların nokta değil, SOLUCAN TÜNELİ uzunluğu (Tek boyut) olduğunu görüyoruz. Işın aslında bu tek boyut da değil on boyutlu «Tünel=Sicim» teoremidir.

İşte Worm Hole denen bu tüneller, bizim evrenimizi yukarı katmanlara bağlayan bir ÖZEL YOL yani, mekânın dördüncü boyutudur.

Bu çap tünelli, bize hep diktir. «Hiç bir mesafeyi, hiç bir zamanda alan» karadelik tünelli-miz yani evrenin üçüncü düzlemi burasıdır.

ARŞ ASANSÖRÜ

Tünellerle ilk kez Schwarzschild hunisi olarak tanışmıştık. Daha sonra Rosen Köprüsü olarak da bunun evrenselleştğini görmüştük. Bugün fizik, Schwarzschild - Rosen köprüsüne «Worm Hole» (Bükümlü tünel, solucan deliği, kurtçuk oyuğu, larva yuvası) demektedir. Bu terimden anlatılmak istenen, tünelin, «Biçimi» olup, «Biçimsiz bir oyuk» gibi düşünülmelidir.

Düzgün bir tünel, kablo gibi belirli bir biçim umuyorsak yanılırız. Çünkü tüneller sabit değildir. Burası, sanki bir oyuklar denizidir. Evrenin üçüncü düzlemi olup, bir de adı vardır: Süper uzay!.. (Uzay-üstü-uzay).

Tüneller, arz ile ARŞ arasındaki Süper Uzay'ın dokusu, yapısı, örgüsüdür. Evrende ne kadar koordinat noktası varsa, hepsinin de, bir «Özel» tünelli vardır. Her özün tünelli bireysel, kişisel bir kablodur. Sanki Levhi Mahfuz'daki İlahi Kompüterden, evrendeki her öz'e sayısız KABLO uzanmaktadır. Sanki iradei külliye, her iradei Cüzüyye'yi bu tünel denen iplerle rızklan-dırıyor, yukarıdan aşağıya yönetim ve denetim ile kader ve kazası tecelli ediyor! Samed «Allah kullarının kulluk borcunun karşılığını ileti-yor.

Sanki «İpler» in yönettiği bir kukla oyunudur hayat!.. Sanki, o dikine tüneller «Aşağıların en aşağısına» gerilmiş, enine bir uzaya çarpıyor ve orada «Noktasal» izdüşümler bırakıyor.

Ve sanki bu elma kurdunun yüzeydeki le-

kesi, elma bıçakla boylamasına kesildiğinde «Kurtçuk deliği» olarak ortaya çıkmaktadır. (*)

Uzayın dördüncü boyutu olan Süper Uzay, böyle bir elmadan farksızdır, **sayısız tünel** ile oyulmuş bu elma benzeri uzay, bizim için çok önemlidir. Çünkü o tüneller âlemi **AHİRET**'tir. Bunun için **tünel** diriye kendinden uzak tutmaktır. Ancak bedenden (Maddeden) soyutlanarak içeri girilir.

Feinberg uzaylarından içeriye girmeye kalkışmıştık, sonra da karadeliğin girişini denemiştik. Ne var ki, o tünel içinde ne olduğunu bilmeksizin, göz açıp kapayana dek kendimizi akdeliğin ucundan paralel evrene çıkmış olarak bulmuştuk. (Hatta, bizi geçmişimize, doğumuza lade etmişti).

Çünkü evren başı ile sonu birleşmiş kapalı bir sistem; tam anlamıyla bir yuvaraktır.

Evren böyle sürekli genişleyen bir balon olduğuna göre bu balonun yüzeyi iki boyutludur. Ama **üçüncü boyutu** içindeki bir **çap** yani o **TÜNEL** dediğimiz yükseliştir. İşte Mi'rac Râkım ve Kırâmen Kâtibin (denen yazıcı, kamera-man melekler) ve, hesap defterimizi de **tüneli-mizde** aramamız gerekir.

Evrenin dışı, daha genişleyemediği (İleride, genişleyeceği) bir çevre bölgesi olmasına karşılık evrenin içi trilyarlarca (SONLU) SONSUZ sayıda nicelik denen baştan belirli bir sayıda

(*) Aslında tünelleri bir «İNCİR»in dikine kesitine benzetebiliriz: Sayısız borucuklar gibidir. Zaten «TİN=İncir» SÜPER UZAY'ın en yalın biçimi olarak «AYETE ADINI VERMİŞ» ilâhî bir şifredir.

yaratılmış her varlığın öz başına bir tünelli olan tüneller yumağıdır.

Daha önce de ışık hızına erişmiş ve «Gri bıcılık» denen «Zamansız» bir bölgeye düşmüştük. Yani tünelle tanışmıştık.

Bütün bunlar birbirinden kopuk şeyler değildir, bütün bunların birbiriyle bağlantılı anlamları var..

Şimdi bir karadeliğin tüneline yani **BÜKÜMLÜ DELİK** denen o solucan benzerindeki tünelle dışarıdan bakalım!

Tünellerden sayısız tane vardır. Bunların boyları uzuyor kısalıyor, birbiri üzerine dolaşan solucanlar gibi hep kıpır kıpır. Bir hortum gibi, labirent kördüğümü gibi üst üste dolanıyor, fakat birbirlerine karışmıyorlar. Her bir tünel, dünyadaki bir nesnenin, bir nefsin başıyla sonunu, akdeliği denen doğumuyla, karadeliğin ölümünün açıldığı iki kapının arası olan bu solucan benzeri **TOPOLOJİK** matematik örneğindedir.

Topoloji, bir koridor gibidir. Yani eni büyür-küçülür, boyu uzar-kısalır. Örneğin bu tünellerden birisi birden uzar ve Uranyum'un her iki atomundan birini yutar. Eğer madde denen şey (Sıfırdan ağır ise), bu tünel onu karadeliğin kuzmık emişli süpürgesiyle alır, götürür ve akdelik denen öteki ucundan dışarı bırakır.

Biz şimdiye kadar bu tünelin içinden geçmiştik. Şimdi ise bu tünellere dışarıdan bakıyoruz. Bu tüneller tıpkı koordinat noktaları gibi her an - her yerdedir.

KESİM : 105

SUPER SPACE

SÜPER UZAY

Bu âleme ister Hilbert'in mini uzayından; isterseniz karadelikten girin, orada bu, sonsuz tane tünelli göreceksiniz. Karadelik tüneli içinden geçmemize, Hilbert uzayı ise tünelin dışına SÜPER UZAYA çıkmamızı sağlamaktadır.

Sonsuz olasılığın yani akla gelebilecek her türlü ihtimalin olacağı böyle bir uzay vardır. Karadeliklere ismini veren Wheeler bu uzaya da SÜPER UZAY adını vermiştir.

Wheeler, Süper uzayı, bir okyanusa benzetir. Yani su yüzeyi, dalgaları, köpükleri vardır. Ama okyanusun içine girince onun sonsuz tane tünelden oluştuğunu görürüz.

Bu bölgenin tanımını bizzat bilimle yapan John Wheeler, bütün olasılıkların en aşırı hali olan SÜPER UZAY'ı bulmuş, doku maddesinin ise sonsuz tane «TÜNEL» olduğunu bildirmiştir. Birbiri üzerine labirent gibi dolanan bu tüneller süper uzaydadır.

Süper uzay sadece esir denen bir kalıbın içindeki tünellerdir. Tünellerin ucu, alttaki evrenimizin karadelikleri ve akdelikleridir, ya da hayat başlangıcı ve sonu...

Tünellerin eni-boyu sürekli uzar-kısalır. Orada ZAMAN yoktur. Yani olasılık hesaplarına göre, her şey, her an var ve aynı anda yoktur.

Uzayüstü dediğimiz, hiçlik bölgesini hatırlayınız. Orada görebildiğimiz bir cismin, HER ŞİMDİSİ üst-üste biçimsiz bir ihtimal bulutu gibidir. O şey hem yaşlıdır hem gençtir ve bütün

mekin rezervini beraberinde taşımaktadır. Onun hem kırmızı hem de yeşil elbisesi vardır. Çünkü bir yıl birini ertesi yıl ötekini giymişti. Hem sağlıklı hem hastadır. Çünkü zaman zaman hastalanmıştı. Hem sakalı vardı hem yoktu. Hem bebektir (Kısaydı) hem de büyümüşü (Uzundu).

Süper uzay, en küçük ile en büyüğü birleştiren Hilbert uzayından başka, en uzak ile en yakını birleştiren «Karadelik» uzayını da anlatmaktadır.

En küçük ile en büyük, en uzak ile en yakın aynı anda ve aynı yerde olduğunu söylemektedir.

Burada her şey hem somut; hem soyuttur. Sayılar ve kütleler hem gerçek hem de sanal (imaîner)dir. Yani hem sıfırdan büyük hem de küçüktür.

Burada her şey aynı anda vardır. En küçük ile en büyük bir arada olduğu için Süper Uzay'da «Büyük-küçük» gibi sıfatlar da yoktur.

En uzak ile en yakın bir arada olduğu için Süper Uzay'da uzak-yakın da yoktur.

Aslında hiç bir sıfat yoktur. Çünkü hiç bir şey «Var» ve «Yok» da değildir. Zaman üstü olduğu için, (Yani ışık hızı burada geride kaldığı için) nedensellik denen baş-son, öncelik-sonralık da yoktur. Zaman öyle kısadır ki, bir şeyin var olduğunu göremeden yok olduğunu görür gibi olurken, aynı şeyden başka bir şeyin var ve yok olduğunu izleyemezsiniz.

Bu tesbitleri bulanlar doğrudan Wheeler gibi ünlü bilginlerdir. Çünkü kuantum teoreminin «Bellrsizlik» ilkesi Süper Uzay'ı öngörmektedir. Örneğin üç kuarktan oluşan bir atom çekirdeği içinde, her şeyin her an var olduğu dördüncü bu kuark «Etki kuarkı» da bulunmaktadır.

Süper uzay bu olgunun genellemesidir. Yani kudretin Etki uzayıdır. Sonsuz özenerjinin uzayıdır. Sonsuz özenerjinin Nûr'undan dinamizm kazanmıştır.

Burada sıfat yoktur, özün yalın biçimlenmesi vardır. Çünkü süper uzayın kurgusu GEOMETRİK-DİNAMİK denen iki ortak yasadandır. Kıpır kıpır kaynayan bu geometrik biçim durgun olmadığı için dinamiklidir. Biçim içermeyişi için Topolojiktir. (Kaos)

Süper uzay ,evrenlerin tohumunun ekildiği tarladır. O her an hareketli tünellerden her türlü şey başlar, biter ya da yeniden kurulur. Evrenin bütünü bile ortadan çıkmıştır. Bu evrenler çiftliğindeki Nûr denen sonsuz özenerji kudretinin bir etkisiyle her şey buradan filizlenir.

Evrendeki sonsuz ihtimalin tamamı burada vardır. Âlemler, «SÜPER UZAY»dan birer AK-NOKTA hâlinde patlamaktadır. Daha sonra da balon gibi şişmekte ve normal genişlemesini sürdürmektedir.

Bu trilyarlarca evrenden yalnızca biri bizim «Dev» evrenimizdir.

RESİM : 20

Süper Uzay ya da MİSAL ÂLEMİ:

Kaba gösterimine rağmen, tüneller böyle alev almış gibi modellerdir. Buradaki KUDRET ya da Nûr denen giderek artan sonsuz özünlû enerjinin dalgalanmalarından «Evrenler» doğar. Temsili resimde, Süper Uzay çiftliğinden bir aknoktanın birden patlayıp, şişmesiyle bir «Evren» ortaya çıkmakta aynı anda bunun paraleli de aynı anda bir başka yerde yeşermektedir.

Evren fidanlığı, Nûr kudretinin yalın bir biçimde «Enerjinin saf durumu»dur. Eğer saf enerji durumu termodinamik yönündeki akımla «Saf madde» durumundan daha şiddetliyse, o zaman bir evren patlayarak şişer ve acılır. Her Big Bang ardından, bir şişme ve bunun sonucu karadeliğe çökme denen kıyamet (Doom Day) ya da büyük çöküş (Big Crouch) oluşur.

Süper Uzay esirdir ve gerçekte sıfırdan büyük bir cisim yoktur. Evrenimizde öngördüğümüz Conandrum parçacığına benzer biçimde, burada da bir gramın yüzbinde biri ağırlığında Geon denen parçacıklar öngören Wheeler'e göre, uzay, evren ve herhangi bir madde bunlardan «Kurulu» ve yaratılmış olur.

KESİM : 106

KUANTUMDA TÜNELLER

TÜNELLER MEKANİZMASI

Öğretimizdeki sıralama, Misal âlemi'nin bir kavraması için, öncelikle **Süper Uzay**'ın kavranmasını gerektirir. **Süper Uzay** ise, en altta yer alan ilk kesitteki «Tüneller» den oluşuyor. Tünellerin yapısı Takyondan yapılmış Esir dinamiğidir.

Tek boyut benzeri bu tüneller, evrenin **İÇ-CAPI** doğrultusundaki üçüncü düzlemi ya da aynı anlamda **mekânın dördüncü saklı boyutu** yönünde yukarı doğru uzanmaktadır. Burada arz temsilcisi **MAGNETİK DİPOLE** doğrultusu olan **İÇ-UZAY**'dır.

Evrenin en küçük aralığı olan **HİLBERT** Uzayından içeri girebilseydik, bu uzayın dinamik mi olan sonsuz özenerjinin (**NÜR**) **Süper Uzay** tünellerle dokuyup oluşturduğunu görecektik. Bu **Esir**'in dinamiğinin tünellere dayalı olması demektir. **ESİR** denen yapı, **blzzat TÜNELLERİN TA KENDİSİDİR!** Nasıl ki varlıklar kuantlardan kurulmuşsa «**ESİR**» de **TÜNELLERDEN KURULMUŞTUR!**..

Esir, düşünülebilecek en küçük uzay aralığıdır. Öyle ki, sıfır, yani mutlak yokluk bile, bu mini boyut yanında, dev bir galaksi gibi kalır.

En küçük uzay aralığı olan «**Esir sonsuzunun**», hiçlikten bile küçük olduğunu bize bulan «**Cantor**» dur. Onun matematik ispatlarına ek olarak (Naçizane analizlerimde de) **eksl sonsuzda-bir** denen **periyodik sayılar** bunu ikinci kez isbatlamaktadır.

Örneğin bir elmayı üçe bölünüz, sonra birleştiriniz : Sonsuzda bir kaybı olacaktır. Çünkü $1/3 = 0,3333333p$ dilimini bir araya getirince ortaya bir elma değil; **0,999999999p** elma çıkar. (Yani elmadan küçük elma) (*)

Kesir ve ondalık sistemi arasındaki bu fark, **Esir**'in ölçüsüdür. **Matematik değeri ise sonsuzda-bir'dir.** (En küçük Elif noktası)

Süper uzay, sonsuzda-bir en küçük çaplı «Tünel dokusundan» oluşmuştur. Ama, eni nokta; boyu da «**Arz-Arş**» dikmesi kadar uzun bir **İplik** gibidir.

Rabbimizin **Arş**'i «**Su**» üzerindedir. **Esir**'in «**Su**» özelliği birbirine her noktada değen «**Sıvı**» mekaniğiyle anlatılmaktadır. Seyyal, Cevval ve Sıvalı (Fluidal) bu **TAKYON** yapısı için en iyi temsil «**Su**» yâni sıvıdır. Çünkü gaz hâlinde rastlantıya göre değmeler vardır. Katılar ise esnek değildir, boyutlara ve birbirlerine yapışmış, statiklerdir. Gazlar tam bağımsız olup, birbirine değmez. Fakat sıvı moleküller birbirine kaygan olarak hep değerler.

Böylece **Esir**'in, eni, en küçük, boyu **Arş-Arz** arası kadar uzun tünellerden oluştuğunu görürüz. Bu takyon hızının da 160 bln katı olan

(*) P harfli periyodik, yani sonsuza kadar tekrarlanan kesirli anlatır. Asal ve asalımsı sayıların, diğer sayılara göre farklı sonuçlar vermesi Kur'an'da da «**Tek Ciftlere (Sayılara) yemin ederim**» biçiminde geçmektedir. «Allah'ın tek sayıları sevmesi» özdeyişi de budur. **Sıf noktası** sonsuz ve büyükten de büyük olan bir sayıdır. Bunun tersine sonsuz en küçük sayı da «**Mini Elif**» dir. Aslında bu ikisi de aynı sayı olup, 135. kesimde söz edilecektir.

BİR GÜN boyunca yükselenecek bir uzunluktur. Levitation yaşamıza göre, takyonlar tünel boyunca, Arş'a düşerler.

Tüneller bu tek boyutlarda kurulmuştur. küçük uzay aralığında zaman sıfırdır ve mekân hiçliktir, relativistik bölgenin en son limitidir.

Herşey bir anda ışıktan hızlı rezonanslar halinde olup-bitmektedir ve bizim onları izlememiz zamanca mümkün değildir.

Bu yapı, takyonların «Enerjisi olup da kütlesi olmayan yapısını» oluşturan (kuvvet alanlarını temsil eden) türüne uygundur.

En küçük uzay aralığı demek, «MEKAN-SIZLIK» demektir. Böyle bir küçük aralıkta aynı zamanda «ZAMANSIZLIK» vardır. Zaman ebedi genişmiş, mekân kalkmış yerine «Hiçlik» dediğimiz ESİR gelmiştir.

Esir boyuna sonsuz, enine bir TEK UZUNLUK, tek boyut, tekilliktir. Bir anda Arş ile Arz'ın arası nakil yapmaktadır ki bu tünelin ilk özelliğidir.

Örneğin Cennet'ten ilk çift böyle bir tünelle dünyaya bırakılmış. Hz. İdris bu tünelle Cennet Mekâna alınmış, İblis buradan Cennet'e hazzedar olarak alınıp, aynı yoldan kovulmuştur. Resulullah bu yoldan Mi'rac denen en yüce yükseliş şerefine erişmiştir.

Tünellerin dokusunun böylece «ESİR İPLİKLERİ» olduğunu görürüz. Olayı Nûr'un sonsuzda-bir kalınlıkta ve sonsuz uzunlukta BOYUTLAR dizgesi olarak düzenlenmesi diye yorumlayabiliriz. Bu en küçük tünelleri izleyen diğer tü-

neller ise, temel tünellerin bir kaçının burularak birleşmesinden doğar. Örneğin Hilbert aralığı içinde kaç tane «Sonsuzda-bir» varsa, o kalınlıkta HILBERT TÜNELİ oluşturulur. Sonsuzda-birlerin ölçülemez olmasına karşılık, Hilbert uzayının aralığı ölçülebilmektedir. Hilbert tünelleri, Planck tüneline göre küçüktür.

Maddi evrenimizi kuran kuantların eylem aralığını bildiğimize göre, evrende ne kadar Foton (Ya da parçacık olarak kuant) varsa o kadar «ENERJİ» yani Planck tünelleri bulunmaktadır. Esirden oluşmuş tüneller-kablo sistemi, burularak «Hilbert» kablo sistemini; bunlar da burularak «Kuant» hortumunu oluşturuyor.

Hilbert uzayından kaçan parçacıklar maddeleşip daha kalın bir hortum sistemi olan temel tünellere kurarlar. Örneğin, proton ve nötronun üç kuarktan olduğunu; kuarkların da hipotetik rişonlardan kurulduğunu hatırlayalım.

Böylece bileşenler, bir üst sistem disiplinine bağlı tünellerde birleşirler. Rişon tünellerinden kuark hortumu; bundan nükeon hortumu ortaya çıkar.

Elektron ise tuhaftır ama, kendi başına çok düzgün, küresel bir Tünel'dir... Ama her noktadan foton bıraktığı için, yine bir tünel yumağı biçiminde yuvarlanmıştır. Kuantum teoremi, elektronun niçin duran dalga olarak kaldığını, ötekiler gibi elektromagnetik özgür radyasyon dalgası olmadığını, açıklamamaktadır.

Nükleonlar ile elektronların oluşturduğu

atomun bizzat kendisi bir «TÜNEL» (Hortum) sistemidir. Molekül olarak bir araya gelen atomlar da «TÜNELLERİNİ» birleştirmektedirler.

Yıldızlar, gezegenler, galaksiler, süper galaksiler ve evren ile içindeki her şey bir «ATOM-TÜNELLER» sisteminden oluşur. O halde tüneller mikro sistemde daha da büyük hortumları oluşturmaktadır. Örneğin yıldızlar içinde bir tünel olduğunu (Karadelik - Akdelik tüneli ya da Rosen-Schwarzschild tüneli dediğimiz Worm Hole'leri) öğretimizin başından beri işlemiştim.

Bundan anlaşılıyor ki, bir yıldızın ne kadar atomu varsa, «Birleşik tünelleri» onun karadelik tüneli olmasına yol açıyor. Yıldızı yaratan ise bu tünelleri birleştiren akdelik tünelidir ki, ikisi aynı tünelli karşıt uçudur.

«Karadelik», tünellerin birbirine bastırılması, büyük olanın küçük olana doğru çözünmesi demektir. (Maddenin yaratılışının açınmasının tersi olarak Hilbert uzayına indirgenerek ladesi biçiminde düşünülmelidir.)

Karadelikler birbirleriyle birleşirler, Galaktik karadelik içinde tekleşirler. Bunlar da bir tek karadelik olmak üzere evrenin kıyamet anda birleşirler. Bu birleşme en baştaki «Aknokta'nın tersi» dir. «Aknokta», tekliği çokluğa kesirleştiren «Tünel» ayrışmasıdır.

En büyük sistem olan evrenin de böylece bir TÜNEL olduğunu bir daha vurgulamış oluyoruz.

Sur borusu Evrenin kendi dev tüneli. (Corn Hole)

TÜNELLER HİYERARŞİSİ

Esir'den evrene kadar tünelleri böylece hiyerarşik olarak dizebiliyoruz. Ama sunduğumuz olay, «Anorganik kimyayı» dile getiriyor. Organik kimya da bizzat atomlardan kurulu olduğuna göre, şimdi «CANLI» tünellerini soruşturalım:

Kuantların ömrü (kararlı nükleonlar, leptonlar ve fotonlar dışında) saniyenin milyonlarca biri ile ölçülecek kadar kısadır. Yani bir saniyede trilyarlarca parçacık doğar-ölür, öyle ki bunları tanımıyor ve Rezonans deyip geçiyoruz.

O zaman, onların tünellerini (Rezonanslar gibi gözlemleyemeden) hep hareketli görürüz. Bir tünel uzanır ve bir parçacığı saniyenin milyarda-biri zamanda var edip, sonra yok eder. Tünel karanoktacığını gösterip öldürür ve/veya karanoktacığından yaratılış için üfürüp, yeniden yaratır. Bu hızlı oluşu göremediğimizden Süper Uzay izlenemez, hareketli gibi gelir bize... (Göz perdesi budur.)

O zaman, sonsuz tane kuantın, her birinin bir parçacığını izleyen tünelleri «Kararlı» olarak göremeyiz. Bu nedenle Süper Uzay'da «Geometrik-dinamik yasalar vardır, her şey her an olup bitmektedir.» demekle «Belirsizliği» vurgularız.

Burada olanlar bize göre belirsizdir, ama onu yöneten sisteme göre belirlidir, kesinliği vardır: Tünel her bireyin kişisel hayatını yönetmekte, enerjisini ve ömrünün sürecini (nızkı ve sayılı nefesini) sağlamaktadır. Bizler bu SERİUL - HISAB düzeni sadece BELİRSİZLİK

olarak görürüz. Oysa «Hiç bir nefis (öz) olmasın ki onun gözetleyeni de olmasın» diye Tanrı sûresinde tünel ve içindeki meleklerimiz bildirilmiştir.

Bu nedenle ömrü kısa olan, en küçük uzay tünellerini edinmiş parçacıklardan her an oluş-ölüş veya baş-son olarak birleştiğini ve zamansal bir mekânda nedensel olmaksızın yaşadıklarını düşünürüz.

Süper uzaydaki kararlı olmayan bu parçacıkların, kısa yaşamı bize belirsizlik, sürekli hareket dinamizmi olarak gözükür.

Varlık var-yok olur ve sıfatını gösteremediğinden, niteliğini de belirtemez. Sonsuz ilhamla bağlı sonsuz şey çifti var-yok olurken, artık gözlemci denetim kuramaz.

Biz ancak, kararlı parçacıkların tünellerini görebiliriz. Onların kendisi de bu evrendedir. Tünelleri ise arkada... Atomlar böyle bir tünel sistemidir. Moleküller de tünellerin birleşip, daha kalın bir hortum dizgesi oluşturması diye tanımlanabilir.

Canlıları oluşturan moleküllerin dizilmesi diğer cansız moleküllerden farklıdır: Polarize olmuş ışığı sola kıran düzen, TÜNEL doğrultusunda örgütleniyor demektir. Örneğin C.H.O. N. atomları, tünele paralel dizilirlerse «HAYAT KİMYASI» ortaya çıkıyor. Atomlar hangi sistemi oluşturursa, tünel sarmalında «O kadar» kalınlaşma ya da incelme oluşur.

Hayat kimyası ZAMAN ENERJİSİNİ tünellerden emmek için, bu tünellere adapte olucak en kolay biçimi alır. O zaman makromoleküllerin DNA helisleri biçiminde birleştiğini ayırt ederiz.

Genler-kromozom tünellerini; koromozomlar da Hücre hortumu oluşturacak biçimde tünellerini birleştirirler.

Tek hücrelilerdeki bu tek tünel, (Çok hücrelilerdeki kaç hücre varsa,) o kadar kalınlaşır, bir öz-tüneli oluştururlar.

Makro moleküllerden oluşan mini tünellerimiz kıpır kıpırdır. Çünkü bir dengesizlik ile, enerji alım-salımı ile hep titrer, uzar kısalır. Bu atomlarda çok kısa; hücrelerde ortalama bir kaç gün-ya da haftadır. Hücre ölecek ise, tüneli onu yutar, yerine başka bir tünel aknoktasından yeni hücreyi bırakır.

Hücrelerin ömrünün bu kadar kısa olmasına karşılık, insan bedeni (kendi başına bir sistem olan «Canlı gövdesi») büyük bir tünel oluşturur. Atom düzeyinde, tünel kıpırtıları sanliyenin milyarlarca-biri kadarken, insan düzeyinde ortalama ömür «70» yılı bulur.

Canlı kimyasında ve elektromagnetik dalgaların yayılma düzlemine dik (Dipole düzlemde) helis biçiminde sarmal merdiven gibi dizilme vardır.

Böylece en küçükten en büyüğe hiyerarşik bir tünel dizilmesiyle, ANA VARLIK TÜNELİ doğar. Ama bunun içinde hücrelerin yarı-bağımsız tünelleri de yer almaktadır ve çok daha kısa ömürlüdür. Ana varlıktan ayrılan alt yapı tünellerine karşılık, varlık tüneli RUH (Öz-nefs, akıl) ile bedenden soyutlanıp da yaşayabilir.

Bir üst disiplin sisteminin kurgusuna doğru, her zerre kadar varlığın, noktacığın, KİŞİ-

YE ÖZEL, tünelli vardır. Tünel hayatımızın yönetim mekanizmasıdır.

Ana rahmindeki bir bebek adayı (cenin) bile «Göbek kordonu» denen TÜNEL ile aknoktası olan anne adayına bağlıdır. (3 karanlık içinden ışığa doğacaktır.)

Organik bu göbek bağı tünelinin karşıtı, ruh ile beden arasındaki «Gümüş kordon» ile simgelenir. Gezici duru-görü yapanların, duylar ötesi algı ile gördükleri bu kordon koparsa, ölüm olayı gerçekleşmektedir.

Tünel kozmik bir olaydır ve evrensel bir yasadır. Doğum ve ölüm mekanizması, tünelin (Kara ya da ak ucunu gösterip, fizik evrene) üfürmesi olan doğum ya da kabzetmesi olan ölüm açıklamasıdır.

Kişi karakabirinde ölmüş ise kendi şahsi tünelinin «Karadeliğince» soğurulmuş demektir. Kişi eğer ana rahmi denen o ışıklı tünel ucundan doğacaksa, ona aknoktasından ruh üflenmiş demektir.

Ağlayarak doğmamız, yaratılışımız olan «BİG BANG» büyük patlamasıdır. Tünelimiz bir mini kâinat olan insanın doğumunu ağılatarak haber vermektedir.

Nefsimizin ilmitleri (Kalın burulmuş) kişisel tünellerimizin ötesine etkir. Bİçim dinamlımına sahip olarak «Yüzeysel görünüşümüz» kurulur. Ama asıl olan içsel dizilişimizdir.

İçsel dizilişin ışınal yansıması yüzeyi kurar. (Tenimizdeki benler bile bir karanokta olarak, oradan yansımışlardır sanki.)

Embriyo, (Daha küçük bir et parçası iken) Hücre göçü (Her organın kendi yerini bulması için dizilmesi) harika olayı, tünelden yönlendirilmektedir.

Tünelin ana görevi gizli değişkenler aracılığıyla «Rezerv enerjimiz» olan rızkımızı iletme-tir. Bu depolanmış rızk, komplike bir defada değil; ŞİMDİ'ler boyunca (Zaman impulsarı içinde) verilir. Rızk-nefes tükenince, besleme tünelimizin ucu (Karadeliği) yaklaşıp bizi yakalar. «Her nefis ölümü tadacaktır» âyeti uyarınca, karadeliğe ile yüzleşeceğiz, hortumuyla götürüleceğiz.

Şahsi (Nefis, özkimlik) tünelimiz, kişisel oluş-ölüş sürec'mizi yönetir. Küçük bir kâinat olan insanın yaratılışında ÜFÜRÜLÜŞ, onun küçük kıyametli olan ÖLÜMÜNDE de kabz olunmak vardır.

Açıkçası, insanlarda tünelin «Kişiyö özel sur borusu» olduğunu bilim adına imâ ediyorum. O şahsi sur borumuzda, ölümle birlikte bütün milyonlarca hücrenin dağılacağı, daha mini nice sur borucukları var!.. Biz, kâinatı temsil ederek, küçük kıyametimizde daha mini hücre sistemlerinin de bu kâinat sur borusunun içinde ve ona bağlı olarak yok olup, dağılacağını sezebiliriz. İnsanla kâinat arasında büyük bir benzerlik olduğu din verilerinde bildirilmiştir. İnsan küçük kâinattır, ölümü küçük kıyamettir ve şahsi tüneli de küçük bir «Sur borucuğudur».

KESİM : 108

ETHERO.DYNAMICS

ESİR DİNAMİĞİ

Takyonların «Varlık» ve «Alan» olarak iki tür olduğunu belirlemiştik. ESİR, takyonların «Alan» olanıdır, BİLİNÇ ise «Varlık» olanı...

Süper Uzay'ın yapısının, Esir denen «Alan takyonlarından» kurulduğunu söyleyebiliriz. Süper Uzay ise, ileride göreceğimiz «Misal Âlemi» dir. Burayı dokuyan sayısız tünel topolojisine «Esir» denmektedir. O halde öteki âlemlerin tamamı «Esir Uzayı»dır.

Esir'in yakalanmaması, Hilbert uzayının en küçük aralıklarında yer almasındandır. Bu kadar küçük şeyleri algılamamıza imkân yok. Kaldı ki Esir'in birim boyu «SONSUZDA-BİR» periyodik sayı olan Negatif Elif noktasıdır.

Bu, o kadar küçük bir sayıdır ki, her boşluk, yokluk, hiçlik ve hatta mutlak bir sıfırdan bile küçüktür. Hilbert uzayındaki bir yokluk bile Esir yanında dev gibi kalır.

Sonsuzda-bir ya da sonsuz küçük esir, (Koordinatlardan başka «Yokluk, sıfır, hiçlik» kavramlarını bile oluşturur. Yokluk kendini var eden sonsuzda-bir esirden oluşan «Varlık»tır.

Evrenin tamamı, bu sonsuzda-bir'lerin sonsuz tanesinden oluşmuş matriks'tir.

Evrende, bu sonsuzda-birlerden ne kadar varsa, o kadar mini tünel vardır. ALLAH KUDRETİ olan NÜR; tünellerde saklanmaktadır. Bu tünel mini Hilbert uzayına açılan yoldur. Hilbert uzayı (Takyon evreni) bu sonsuza yakın tünellerden dokunmuş bir dantelâ gibidir. Tü-

neller bizzat Esir ortamıdır. Tünellerden oluşan Süper Uzay okyanusu ise MİSAL ÂLEMİ'dir.

Esir o kadar küçük aralıklara girer ki, hiçlik onun yanında dev bir galaksi; SIFIR kavramı ise dev bir uzay olur. Buna rağmen Esir'i kuantılaştıramayız. Çünkü mini Hilbert uzayının sonsuz küçüklüğüne karşılık, o tekillik giren kimsenin, birden kendini evrenin dışında, 7 gök-lere tepeden bakan bir dev olarak bulması olamaz. Hatılayalım. Esir'in SONSUZ ÖTESİ bir nokta olup, en küçük ile en büyüğü temsil ettiğini ve tek başına her şeyden büyük olduğunu da anlarız. En küçük ile en büyüğün aynı yere açılması nedeniyle, birden evrenin dışına çıkarız. En küçük şey en büyük şey olunca, bu kez kâinat küçülmüş, dışarıdan seyredilebilir bir duruma gelmiştir. Esir, hem en küçük, hem de en büyük olan tek ve bütün bir kavramdır. Çünkü :

Planck aralığının eksponensiyal önlenmesi, «Logaritmik» büyüme artışıyla, en küçük yokluk aynı anda en büyük TEK'lik haline gelir. Esir'i hem noktasal, hem globular (Bütün, yekpâre tümellik) olarak düşüneceğimizi matematik denklemlerimiz bildiriyor.

Evrenin, en küçüldüğü yerde, birden en büyük noktaya gelmesi ile, Esir'in bizi hem içimizden, hem dışımızdan ve hem de bilinç bedenimizden kavradığını anlayabiliriz. Esir her şeyin içinde her olayda ve olayların oluşmasında, varlığın rızklanmasında, bilinçlenmesinde bir destek ortamıdır.

Biz beden olarak nasıl ki dört kuvvet ala-

nında yaşamak zorundaysak, takyon yaratıklar da **Esir alanı** içinde yaşamak zorundaydı. Esir olmasaydı, fizik olamazdı ve takyonlar doğalarını ortaya koyamazlardı.

Esir, varlıkların **ters termodinamiğini** sünger gibi emen bir **regülatör ortamıdır**.

Esir'i anlamak için, geceleyin çektiğimiz gökyüzünün, **negatif fotoğrafını** düşünmek yeter. Her şey beyaz; ışıklı yıldızlar ise siyah olacaktır. İşte bu beyazlık **ESİR'dir, Nûr'dur**.

Bizim ışığımız olan «Nâr» enerjisi ise karanlık kalır. Güneş yüzeyindeki, milyonlarca Hidrojen bombasına eşit patlamalar, nasıl ki o yüzeyde leke (Fokül) olarak, karanlık gözüküyorsa, Nâr da Nûr yanında sadece bir karaleke, karanlıktır. Esir, akla gelebilecek her şeye girgindir. Bildiğimiz dört kuvvet alanlarına, elektromagnetik dalgalara da «**Destek**» ortamıdır.

Kuantlaşmayı son limit kabul eden Kuantum fiziği, kuvvet alanlarının **hangi ortamda** iletilişiyle ilgilenmez. (Yani Esir'in varlığı altında olmasa da birdir. Maxwell dalgalarının mekanik kuantum fiziği için yeterlidir.) Esir'i aramak için yapılan bütün deneyler mekanik Esir varsayımına dayandığı için, yanlıştır. Yöntemin yanlışlığı, Esir varsayımına karşı tutulmamalıdır.

Bilim, Esir'i inkâr ederek ona yaklaşmıştır. Yani Esir denen şeyi (Işıktan hızlı titreşen zaman küresini) ışık hızıyla ölçmeye kalkışmak kaplumbağaya leoparı yakalatmaya benziyordu ve sonu fiyasko verdi. Michelson-Morley deneyi Esir'in olmadığını kanıtlamış değildir. Esir'in içindeki bir saati de, sistemi büzdüğü için geri bıraktığını geçen yüzyıl Fitzgerald belirtmiştir.

Michelson-Morley gibi, şimdiki modern bilim (I) Esir'i mekanik olarak algılayamaz. Çünkü o bir takyondur ve her takyon gibi «Işıktan hızlıdır». Dolayısıyla, ışığı ölçebiliriz ama, ışıktan hızlı titreşen Esir-Takyonu asla!..

Buna rağmen ışıktan hızlı olan Nûr'un kendine özgü ışıması vardır. Ama zaman içinde **geçtiği için**, «Şimdi» hissedilmez.

Işıktan hızlı olan şeyler zaman içinde **geçtiğine** göre, bunun izleri «Şimdi» değil; geçmişte gözlenmeliydi. Nitekim, Clay'ın kozmik ışın balonlarında, Takyon izdüşümlerini algılamıştım. Bu, hem takyonların hem de ESİR'in isbatı olmuştur. Çünkü ışıktan hızlı olduğu için zaman içinde geri giden Esir'i, zamanda ileri giden ve nedensellikte şartlanan bizler zaten yakalayamazdık. Bu önümüzden kaçan birini kovalamak için tam tersine geri dönüp, zıt yönde koşup yakalamak kadar saçmadır!..

Işıktan hızlı titreşen ve kuantlaşmayan bütün hâlindeki bir esir ortamı, asla mekanik olamaz ve klâsik yöntemlerle ölçümlenemez. Sıfırdan küçük eksi kütleli bir şey görülemez, gözlemlenemez ve yakalanamaz. Ama hissedilir ve bilincimiz olarak algılanır. (*)

(*) Bir başka deyişle, bildiğimiz kuvvet alanları, zaman ve kırtlan psikobiyomagnetik ışıması ve rüyalamaya evreni yine bu esir ortamıydı. Esir'i kuvvet alanları ve psikolojik algılar olarak algıliyorduk. Örneğin Esir sayesinde «Rüya» evine gireriz. Bilincimiz, «Esir» ortamında yaşar ve hayat bulduğu için bize de maddi hayat sağlar. Bilincimiz varlık olan takyondur ve Esir ise bu bilinin içinde yer aldığı «Alan» takyonlarıdır.

ESİR FİZİĞİ

Tünellerden oluşmuş takyon sistemi olan ESİR, varlıkların kuvvet alanı ve yaşama ortamı olup, takyon yasalarına göre, sonsuz özünü enerji dinamizminin Negatif bir geometride ortaklaşmasıdır. EsİR'in negatif uzayı, evrenimizdeki x, y, z koordinat sisteminin tersine ($-x, -y, -z$) den oluşan, «Eksi en, eksi boy ve eksi yükseklik.» sonucu negatif uzunluk, negatif alan ve negatif hacimden kurulmuştur.

Dolayısıyla böyle bir uzayda eksi kütleli varlıklar yer alır. Bunların yaşadıkları alan eksi-dir. Sıfırdan küçük olan eksi kütleyi dolaysız ölçemeyeceğimizi bir çok kez yineledim. Dolaylı ölçümü de kurduğum «EsİR dinamiği ile analiz ettim» önüme zorlu bir problem çıkmıştı: Kuantlaşmayan EsİR (ya da takyon) nasıl bir mekanizmaya sahiptir? Takyon kuvvet alanlarını oluşturan EsİR'in, kuantlaşması yerine hangi fizik ilkeyi koyabilirdim?

Kuantlaşmayı bir daha ele alıp inceledim: Kuant denen noktasal büyüklüklerin, aslında öteki evrendeki on boyutlu uzay-zaman içindeki rezonanslar olduğunu gördüm. Bu bana çok daha değişik bir dinamik ilhamı verdi: Kuantlaşma yerine tünelleşme!.. On boyutlu uzay «Geometrik yasayı»; rezonanslar «Dinamik yasayı» yani tünel sürecini oluşturuyor ve Geometrik olmayan dinamizminin yerini alıyordu.

Bizdeki kuantlaşma, on boyutlu uzaya bütüldüğünde, sonsuz küçük bir enin arkasın-

da sonsuz uzun bir boy olan tüneller oluşurdu. EsİR'i ve dolayısıyla Süper Uzay'ı dokuyan tüneller, bizdeki noktasal kuantlaşmaya karşılık; EsİR içinde dikey bir tünelleşmeyle temsil ediliyordu. EsİR'i oluştururken, farkında olmadan «Süper Dizi» teoremini de oluşturmuştum. Evrenimizdeki bir kuantlaşmanın yerini, öteki bir tünel alır ve ikisi birbirine eşdeğerdir. Üstelik Higgs alanlarının da çalışma mekanizmasını açıklayan EsİR Dinamiği, fizik evrenimizdeki büyük birleştirme teorilerine de ışık tutup, «Gölge madde» paritemizi uygulamalarına neden oldu.

EsİR Dinamiğine göre, Yukarıların en yukarısı olan ARŞ ile, aşağıların en aşağısı olan ARZ arasında yer alan SONSUZLUK KULESİNİ, bu sonsuz uzunluktaki, sonsuzda-bir kalınlıkta-ki tüneller dokumaktadır.

Bunlar kesinlikle kuantlaşmaz, antitakyonlar da düşünülemez. Çünkü antitakyonlar da öte yanda eksi kuantlar, eksi partiküller, eksi atomlar, bunlardan oluşan eksi moleküller, eksi makro moleküller, eksi genler, eksi kromozomlar olmasını gerektirir. Böyle bir düşünce de -hâşâ- meleklerin erkekli-dişili olup, evlenip üreyebilecekleri anlamına gelirdi.

Takyonlar, (Kuantlaşmamış bir BÜTÜN) NÜR olup, bilinç (Denen eksi bedenimiz) ve melek (Bedeninin) ana yapısıdır. Cinsiyet ve üreme yetenekli olmaması gerektiğine Kur'an'a dayanarak ve danışarak hükmettim. Takyonlarda ve EsİR'de kuantlaşma yasağı bilim güvencesi altındadır.

Bilinç denen TAKYON yapının ışıktan hızlı hareket etmesi ve ışık hızından çok hızlıdır. Bunlardan biri de düşünce ve ışıktan da milyonlarca kez hızlıdır.

Düşünce denen çabasızsız süreç ile beyin ve zihin saklı kanalları olan tünelimizden, toplu ve linçaltını temsil eden Süper Uzay'a açılır. Orijinaldeki kozmik bilinç Esir'deki matematik matrislerden (Vefklerden) bir geometrik matrisi oluşturur. Bunun fizik dinamiğe kazanması ise Geon'lara borçluyuz. Dinamizm sayesinde esir, geometrik biçimlenmeye düşünülen soyut eşyayı oluşturur.

Bilincimizin tüneline, nedenden önce yola alan düşünce kalıbı, yola çıkmadan amaçla ulaşmış olur.

İş biten Geon, bir üst uzaydan Hiper Uzay'a «BİR SABİT HEYKEL» gibi kalıbı taşır. Sözünü ettiğimiz Hiper uzay «Mutlak Misal Âlemi»ni dile getiren teorimi oluşturuyor. Biçimlenmiş şey sıfırdan küçük eşya olup, bilincimizle etkileşir ama bizimle etkileşmez.

Oysa hiç bir şey unutulmaz ya da kaybolmaz. Bütün tarihimiz insanın toplam bilgisi, tecrübesi, evrimi ve tasavvur, tahayyül edeceği her şey orada vardır. Yani önce ESİRİ uzayda oluşumun plânı, daha sonra uygulamada gerçek maket olur.

Kuantlaşma yasağı dolayısıyla takyonlar bütünleri olan Esir'de oluşup, dağılırlar ama asla kuantik (Ayrık, kopuk, kesikli ve diskret) değildir. Ne soyut varlıkları ne de soyut sonsuz özenerjileri kuantik bir benzetmeye uymaz.

Varlıklarını tünel ve sonsuz enerjilerini de

mekanizmasıyla açıklayabildim. Böylelikle kuantlaşmadan, (Oluş-ölüş ya da bozulmuş olmaksızın) Esir'in tünel dinamiğini kullanarak kalıp orada imâl edilir.

Oysa maddenin kalıp ve biçimi, kuantlaşma ve dağılımdan doğmaktadır. Takyonların ise (fizik tarafından önerilen) «Geon»lardan oluştuğu bir anlamda doğru olabilir.

Çünkü tünellerin Geometrisi ile (Oradaki sonsuz özünü) enerjinin dinamiği Geometrik-dinamik ortak yasa oluşturur. Dolayısıyla, geometri yüzünde biri ağırlıktaki, bu ortak yasa birimleri olan Geonlar, soyut maddeyi Esir'de tertipleyebilir.

Ama Geonlar «Süper Uzay» gibi çok daha somut bir fiziğe dayanmaktadır. (*)

(*) Oysa bizim sunduğumuz Süper Uzay, aynı zamanda İslamda «Misal Âlemi» olarak adı geçen Takyon uzayıdır. Çünkü Misal Âlemi, asla cismanî değil; mücerremânâ (Soyut ve anlam) âlemidir. Oysa bir de cisimler ya da mülk âlemi vardır. Cisimler Âleminden olduğu halde en yukarıda olan ve takyonlardan da üstte tutulan, Kürsi, Cennet - Cehennem, A'raf-Arasat, Sidre, Levh, Bur, gibi somut cismanî mekânlar dışında, Huri, Gılman gibi Cennet İnsanları, Ye'cûc-Me'cûc gibi dünya İnsanları olan varlıklar vardır. Bunların Geonlardan kurulabileceğine itiraz etmeyiz, fakat, soyut ve mânâ âlemi diye verilen Takyonların kuantlaşacağına şiddetle itiraz etmeliyiz.

O halde bizim düşündüğümüz şey cisimler âlemi içinde yer almamalıdır. Cisimler bile onun içine serpiştirilmiş olmalıdır. Geometrik-dinamik yasaların uzayları, bildiğimiz uzaylardan farklı olmalıdır. İçerdiği madde de farklı olmalıdır. Gizli değişkenler bu yapıda yer alırlar.

KESİM : 110 POLYDIMENTIONAL ETH

ON BOYUTLU ESİR

Esir, madem ki, bilincimizin ve operatör meleklerin mekânıdır, o halde nasıl etkileşiyoruz? İki ayrı mekân gözüktüğümüz halde birbirimizden ayrı değil; iç-içeyiz. Uykuda tamamen orada gibiyiz...

Esir'e ne verip, karşılığında ne alınız? Süper Uzay düşünceyle nasıl biçimlendirebiliriz? Düşündüğümüz her şey orada nasıl ve hangi teknikle anında hazır oluyor? Düşüncemiz Süper Uzay'a nasıl ulaşıyor?

Süper Uzay'a nereden gidiliyor, o bizimle nasıl haberleşiyor? Aramızdaki gizli değişkenler nelerdir? Düşünce denen boyut nasıl bir etkileşim uygular? Düşüncenin kaynağı beyin ise bilinçaltı niçin kendi dışındadır ve nerededir?

Benzeri bir çok soruyu cevaplandırmak için, önce bütün evrenin BOYUTLARINI soruşturalım :

Fizik evrenimiz «Tardyon» olup, artı yönde sıfırdan büyük bir «Mekân» ile kavranılır. (*) Öte yandan takyon evreninin «Eksi» dediğimiz yönde, sıfırdan küçük «Negatif en, negatif boy ve negatif yükseklik» ya da «Eksi uzunluk, eksi alan ve eksi hacimden» oluşmuş, karşı, (SO-

(*) Bu karteryanizmde x, y, z koordinatları ya da polar koordinat üçlüsüyle temsil edilir. Basit olarak en-

YÜZ ÜÇ BOYUTLU) MEKÂN olduğunu hatırlatarak, bu üçlünden oluşturduğumuz «Karşı mekân» bir tür Ahiret uzayı esprisiyle düşünebiliriz.

Fakat orayla birbirimizden kopuk değiliz. Çünkü evrenin sadece üç boyutlu olmadığı, dördüncü boyut zamanın da varlığı ile ortaya çıkmıştır. Minkowski-Einstein «Dördüncü boyutu» olan ZAMAN, takyonik yani imajiner bir sayıdır. Bu sayı ise «Ahiret» diye isimlendirdiğimiz öteki mekânın eksi boyutlarından biridir.

Öteki evrenden ithal ettiğimiz soyut bir boyut olan ($-x$) koordinatı bizim uzayımızın ZAMANINI oluşturuyor. Oradan aldığımız bir uzunluk bu evrene girince adı «Zaman» olmaktadır.

Zaman denen şey öteki taraftaki (eksi x) yani TÜNEL uzunluğudur.

Eğer ışık hızını aşarsanız yanınızda (x ve $-x$ gibi) iki boyut götürdüğünüzde bunlar birbirleriyle yer değiştirir. Örneğin uzunluk (x) boyutunu «Cetvel» ve zaman boyutunu ($-x$) da «Saat» olarak düşünelim : Bu arada karadeliğe yakalanan uzay - zamanın (Cetvel ve saatin) yer değiştirdiğini de hatırlayalım. Işık hızıyla karadeliğe çekildiğimizde uzay - zaman yer değiştiriyordu.

Eğer ışık hızını aşarsak, elimizdeki cetvelin boyu sıfıra iner ve enine doğru bir SAAT halini alır. Saatimiz cetvel; cetvelimiz saat olur.

Cetvel Somut ve saat ise Soyut bir boyuttur. Bunların yer değiştirmesi demek, Artılar ekisi; eksiler de artı olur, demektir.

O halde ZAMAN denen boyut, Ahretteki bir cetvelin ta kendisidir. Bu cetvel benzerinde anlatmak istediğimiz şey ise matematiksel tünel tekilliği dediğimiz süreçtir.

O zaman şunu da söyleyebiliriz: Ahiretten (Aynanın öteki antiparalel ve bakışık dediğimiz eşlenik evreni) bir cetvel buraya zaman olarak geçiyorsa, bizim cetvelimiz de karşı tarafa zaman olarak geçiyor demektir. Orada zaman ters yönde akmalıdır. Çünkü iki cetvel birbirinin tersidir.

Biri sıfırdan (Artı sonsuza kadar) pozitif uzaklığı ölçer ve «UZUNLUK» adını alır. Ötekisi ise sıfırdan küçük yönde eksi sonsuza kadar bir uzaklığı ölçer ve ZAMAN adını alır.

Uzay ve zamanın bileşik olmasının sırrı budur. Ama ötesi de vardır:

Bu aynı zamanda üç yer boyutuna katılan (Dördüncü soyut boyut zaman ile beşinci soyut boyut olan) zamanın karesi demektir. Zamanın karesi kavramına (Zamanın doğrusal Lineer) uzunluğu olan zaman enlemi yanında, bir de ZAMAN BOYLAMI olduğuna ulaşıyoruz. (Nitekim, zamanın iki ahret cetvelinden alınmış bir karesi olduğunu, ışık hızının karesi olan «90 milyar kilometrekare (Bölü) sanlye kare» ifadesin-

de, zamanın bir «Alanı/Karesi» olduğunu sezeriz.)

Minkowski'nin Ahiretten ödünç aldığı uzunluk boyutu «Zaman» adını alıyordu. Kozirev ise «Zamanın bir karesi» olduğunu bulmuştu. Bu matris bir enerjidir ve zaman enlemi ile boylamının enerjisidir. Üstelik «Esiri» dir ve soyuttur. Zaman enerjisi bildiğimiz Nâr enerji grubundan değildir, Nûr'dandır.

Zamanın bir enlemi, bir boylamı olunca bir de «Yüksekliği» olması gerekmez miydi? Zaman boyutu, zaman «Alan/karesi» gibi zaman küpü/Hacmi olan bir Zaman küresi olarak düşünebilirdim. Böylece zaman ne boyut, ne de «Alan»dır. Zaman bir kalıp olan geometrik matristir. «Ahiretin» üç koordinatından oluşan Zaman küresini «Chronosphere» adıyla sunmuş-
tum.

«Bir de Sana Rûh'dan (bilim) soruyorlar. 'Rûh, Rabbimin Emir (Âleminde) in dendir. Ve bu hususta size kalil (Akıl ve psişik yeteneklerinizin olabileceği kadar) bilgi verilmiştir.' del» (İsra - 85).

DOKUZUNCU BÖLÜM

«AKIL-ESİR-BİLİNÇ»

Rûh'a Doğru

TAKYONİK AKIL TEOREMİ

Önce «ARZ» fiziğini gördük. Arz kavramı ise, cisim ve MADDE evreni demektir. Madde- nin kendisi yoktur. Yerine noktasal enerji pa- ketçikleri olan KUANTLAR vardır.

Kuantlar, gördüğümüz ve görmediğimiz (Karanlık, zımnî) evrenin bütün dokusu, yapı taşıdır. Çevremizde ne görüyorsak KUANTTIR. Galaksiler, uzay boşluğu, yıldızlar, gezegenler, bizler, eşyalarımız ve bunları oluşturan boşluk yığını, atomlar, tek sözle kuanttır. HERŞEYE KUANT deyip geçiyoruz .

TAKYON'lar da, öteki âleme, «Arz sonra- sına» ait fiziktir. Takyonlar Arz yapısında da vardır. Onlar buradadırlar, ama biz oraya «Ci- sim olarak» gidemeyiz. Çünkü maddenin öte yana gerginliği yoktur, çok kısıtlıdır, geçici ve ölümlüdür. Takyonları öteki âlemin KUANTUM'u gibi düşünebiliriz.

«Takyon» adıyla, oradaki olası her şeyi genelleşmiş olarak anlattım. Nasıl ki, Kuant der- ken maddi herşeyi anlatıyorsa, Takyon terimi de öteye ait her şeyi anlatmaktadır. Yani tak- yonlar öteki evrenin YAPITAŞLARI'nın genel ismidir.

Bunun içinde bir cansız parçacık, esir de- nizi, melek, bilinç boyutumuz, tünel, ruh, son- suz özenerji, düşünce, sevgi, düş, soyut her şey vardır.

Oradaki eşyalar da EKSİ'den kurulmuştur. Buradaki bir sandalye kuantlardan oluşurken,

oradaki sandalye de **TAKYONLARDAN** oluşmuştur.

Kuantik evrenimizin sınırları bellidir. En büyük uzayın biz kuşattığı 40 EXP. Hilbert uzayı ile en küçük uzay olan Hilbert uzayı arasında sıkıştırılmıştır evrenimiz...

Kuantik uzayda ışıktan hızlı gidemeyiz ve bu bizi sınırlar. Kuantik uzayda en soğuk derece —273 küsurdur ve bu bizi hareketsizlik ile sınırlandırmıştır. Burada da kapana kısılmışızdır. Çünkü **Kuantik ve relativistik uzayımız «Re-el sayılarla» kurulmuştur.**

Ama bu kısıtlamanın dışında **«Soyut sayılar» in dev evreni** vardır. Işıktan hızlı giderse-
niz, oraya girersiniz, ve o evrenin sonu gelmez!..

Madde ile antimadde birbirine her şeyiyle eşittir. Örneğin bir anti proton ve bir antielekt-
rondan oluşan bir çift **anti-hidrojen atomu**, bir **anti-oksijen atomu**yla birleşerek, **anti-su** oluş-
turur. İki suyun da atom ağırlıkları yoğunluk-
ları aynıdır. İkisi de sıfır derecede donar: yüz
derecede kaynar. İki suyun arasındaki **tek farkı**
içince anlarız. Bizi, birden hidrojen bombası gi-
bi patlatıp yok edecek olan **«Anti-Su»** dur.

Demek ki **madde ile antimadde arasındaki seçim rasgeledir.** Biz antimadde de olabilirdik,
ötekisi de madde olabilirdi. Bu yer değiştirme-
ye rağmen **yasalar hiç değişmezdi.**

Oysa **«Takyon»** ile bizim evrenimiz arasında **«Rasgele bir seçim» yok.** Öteki taraf daha bü-
yük, daha özgür ve ebedidir. En önemlisi de
bizleri kuran odur. Öteki evrenin enginliği son-
suzluklarla anlatılır ve sonu gelmez. Bunları pek

çok kesimde işlemiştik, yeri gelince de hatırlatacağız.

İki evren arasındaki tek ortak yanlarımız, tek yanlı kuvvetlerin **tersleşmesi**, bakışık olma-
sıdır. Bunlar da **termodinamik akım, çekim ve zaman yönünün tersinmesidir.**

Tek yönlü çekim nedeniyle, elmamız ağaç-
tan yere düşer, başka bir yere düşmez ve biz
uçamayız.

Zamanımız hep dünden şimdiye; şimdiden
yarına akar önce neden, sonra sonuç gelir. Za-
manın başı ile sonu birleştiği için **«Ölürüz.»** Rız-
kımız ve sayılı nefesimiz zaman impulsları için-
de harcanır. (*)

Evren, ısı ölümüne gider. Enerjimiz kesir-
lenerek **azalır.** Öte yanda ise bunun tersi olur:

Öte yanda zaman ya tersine çalışır; ya da
(TEĞET olduğu için) **münezzeh** gibi görünür, hic
mi hiç akmaz.

Çekim de tersinedir: O evrende **soyut her**
şey «ARŞ'a» düşer. Oysa burada somut her şey
«Arz» a düşmektedir.

Enerjimiz (Nâr), öteki enerjik kudretin bir
kuantik sonucudur. Öteki sonsuz özenerji (Nûr)
kaynağı **ALLAH'tan gelen kudretli etkidir.**

(*) Bu rızkın, saliseler içinde akmasıyla «Enerji»
tüketir, evreni daha da soğuturuz. Evren çok büyük ol-
duğu için, biz daha önce soğumaya (yaşlanmaya) baş-
larız. Buz tutunca, yani SAMED Rabbimizin bize ayırdı-
ğı kozmik ve vital enerji rezervi bitince de, bir «KARA-
DELİK» tüneli bize uzanır ve «YUTAR», böylece kuant-
larımız (Ceset) KARA KABİRE terk edilir ve topraktan
gelip toprağa döneriz. Biten enerji NÂR'dır. Hiç bitme-
yecek ebedi enerji=NÖR ise Ruh'ta sürer gider...

Çünkü sonsuz enerjinin de yaratılma başlangıç tekiliği vardır. Bu, bize, enerjinin bir kaynaktan çıktığını gösterir. (Sonsuz özenerji Nûr'un takyonik sonucudur.) O kudrettir ve Nûr'un dur!.. O Nûr'a melekler bile dayanamaz. Meleklerin Nûr'unu görmeye de «İnsanlar» dayanamaz. Melekler «ALLAH'ı» göremezler!..

Nûr'dan yaratılan meleklerin, TAKYON teo-rime tam uyumunu, bilimsel olarak sağduyulu okurlara sundum. Amacım din ile bilimin; İSLÂM ile İLMİN AYNI OLDUĞUNU vurgulamak, Kur'an için YORUM oluşturmaktır.

Bilimi «Melekler» konusuna «SONSUZ ÖZENERJİ» denen impulsmoment özünü kudret ulaştırmıştır. Melekler yerine «BÜTÜN EVREN BİLİNCİ» diyorduk. Kendi kişisel bilincimiz (Nefsimiz, canımız) az-otomasyona sahip küçük iradeli bireysel bir kimliği olan özel, yerel ve lokal bir temsilcidir, sorumluluğumuzun ta kendisidir!.. İnsanlar ve Cinler, bu «Küçük irade»yi muhtar (özerk) kullanabildikleri için «NEFİSLERİ» Rablerine karşı «MES'ÛL»dür.

Dolayısıyla takyonlar, bizim BİLİNCİ/ŞUUR denen zihinsel boyutumuzu da oluştururlar: Eksisi 70 kg. ağırlığında BİLİNCİ'ten bir bedenimiz daha vardır. (*)

(*) BİLİNCİ, 5 boyutludur, kendisi soyuttur ve aslında RÛH denen 11 boyutlunun bir bölümü olup, tümel, globular, külli yapılan EMİR ÂLEMİ'ne açılan bilinci ileri kesimlerde ve dördüncü kitap, üçüncü bantımız «Can-İnsan-bilinc» içinde inceleyeceğiz. Ayrıca ikinci bantımız olan «Arz'dan Arş'a Mİ'RAC'ın dördüncü cildinde RÛH'un yapısını kısmen sunacağım.

Evrenin bütün kozmik bilinci (AKLI KÜLL'İN) büyük iradenin direktifindedir.

Dolayısıyla meleklerinki de dahil her bilinc ve bütün bunların ortamı olan ESİR TAKYON TEOREMİNİN iki bileşenidir.

Işıktan hızlı, kütlesi sıfırdan küçük, uzunluğu ve boyutları eksi, yani «SOYUT» ne varsa, Takyondur.

Soyut terimi hayatımızda büyük yer tutmaktadır. Örneğin Bilim derken, bu soyuttur. Kalem, kitap laboratuvar demek değildir.

Güzellik, korku, heyecan, aşk gibi kalbi kaynaklı her duygu soyuttur, takyon evreninin malıdır. Bunlar «Bizden önce yaratılmasaydı» bizim de haberimiz olmazdı. Korku duymaz, aşık olamazdık!..

Görüldüğü gibi takyonlar, çok genel bir terimdir. Bilinc de odur, Nûr da melek de, hattâ Rûh'un bir kesiti de, varlıkların ortamları olan kuvvet alanları da...

Takyonlar hem varlıkları, hem de kendi kuvvet alanlarını temsil eden başlıca iki bölümdür. Varlıklar kendi «Ortamlarında» yaşayan kendi başına takyon özleridir. Ortamın kendisi de «Takyondur».

Kendi uzayımızda da bu ikili vardır: Cisimler (Maddî varlıklar) ve kuvvet alanları (Yaşadıkları ortam).

Aynı şey soyut evren için de geçerlidir: Varlıklar dediğimiz soyut cisimler ile onların kuvvet alanları ya da ortamları olan ESİR (Ether) Böylece öğretimizin bu iki temel takyon üzerinde incelememiz gerekecektir. Bunlardan ilki Esir; ikincisi de Bilinci oluşturuyor.

SÜPER UZAY BİLİNÇLİDİR

Birinci cildimizden beri «Bilinç» konusunu üst boyut olarak aldık. Aklın, zihnin engin yapısını işledik, mekân ve kurgusu olan Takyonları soruşturduk ve her şeyin bir tünel ile Süper Uzay'a (Sonsuz ihtimalin biçimlendiği MİSÂL ÂLEMİNE) bağlandığına sözü getirdik.

Beş duyumuz, dört boyutlu uzay-zamanı keşfeder ve anlamlandırır, beşinci boyut olarak bilincimiz ortaya çıkar: BİLİNÇ, «Kavrayan» beşinci boyutumuz olup, beş duyuyu kullanarak çevresini «KAVRAR, ANLAMLANDIRIR, DÜŞÜNÜR, KARAR VERİR, BİLİM, SANAT YAPAR!»

Şuur, bilinç akıl-zihin-zekâmız olan beşinci boyutun görevi (Beş duyu ve beş duyu ötesi çok duyu) ile evreni kavramaktır. Beşinci boyut uzay üstüdür, zamana bağımlı olmadığından, evrendeki algıladığı her durumu (Donmuş fotoğrafı) benzeri deneyimleriyle süper uzayda hazır bulur ve davranışı çözmeye yönelip, anlamlandırır. (Davranışlar durumların ardışmasıdır.)

Durumların arasında, genişlemiş bir ebedi zaman bulunur. Burada kalan «Ebediyet» ile yüzleşir. Bu mini zaman aralığı sayarak geçtiğimiz Blok evren dilimi, bireylerin deneyimlediği her şeyi kişisel tünele verir, ya da tünelden, zaman-ötesi-zaman hızıyla (Gizli değişkenler) hemzemin geçişlerin «Ödentisi» olur.

Bütün bireylerin denetimleri tünellerle, SÜPER UZAY'a açılır ve irtibatlanır. Kuantum teoremine göre, bireysellik ve kişisellik ortadan

kalkar. Özel kaybolur, genel oluşur. (Şahsi ve ferdî olamayız, ben yerine «ÜMMET=BİZ» kavramı geçerlidir.)

Takyon teoremi yasalarıyla çalışan Süper Uzay'da «Eşzamanlılık» ve «Bütünlük» vardır. Herşeyin zamanı birbiriyle eşleşmiştir. Her ayrıklık özdeşleşmiş, özde birleşmiştir.

Beynimizdeki, tarihin en başından beri gelen bilinç verileri, canlı evrimleri bilgisi ve akla gelebilecek her şuur olayı «Süper Uzay» da eşzamanlı olarak diğer beyinlerle birleşmiş ve her şey «TEK KOZMİK BEYİN» olmuştur.

Özellikle insan zihinleri birbirinden ayrı görünse de, (Adaların kendi başına görünüp de alttan, deniz tabanına bağlanmaları gibi) her ayrı bir birey ya da kimlik sahibi öz, tünellerle Süper Uzay'a açılır, tek şey olur. İşte burası BİLİNÇ ALTI dediğimiz yerin ta kendisidir. (Jung'a göre irksal hafızamız.)

«Bilinç-altını» insan beyininde aramak gerçekten câhildedir. Beynin saklı kanalları amaç değil; araçtır. Belleğin gizli devamlılığı, irksal hafıza ve babalarımızın dilini konuşmak gibi bütün kalıtım birimleri ile dürtüler TOPLU BİLİNÇ ALTINDAN gelir.

Bilinç altı topludur, bireysel değildir. Beynimizdeki saklı kanalları oluşturan tünelden, buradaki «BÜTÜN BİLİNÇALTI» sistemli olan SÜPER UZAYA bağlanmış olarak yaşarız. Bağlantı bölgesinde ise insan bireyselliği ortadan kalkar. Bireysellik «AŞAĞIDA»dır.

Süper Uzay, sayısız (Sonsuz) Hilbert aralığından örülüdür. Bunlardan her biri, birer tünel dokusu oluşturmaktadır. Her varlık tünelli-

le ve toplam rızıkla birlikte yaratılır. Bütün rızık bu tünel içinde rezerve edilmiştir. Evrendeki tüm tasavvurlar burada inşa edilir. Tavanda yürüyen, üç dilli olarak kendinizi düşündüğünüz anda «O, orada hazır-nâzır» olur.

Süper Uzay, kuantum teoreminin sonucudur. Bireysellik kalkar ve her kuant ya da varlık tünelleriyle bu uzaya bağlanırlar. Süper uzayın büyüklüğü yanında, yalnızca bizim kâinatımız çölde bir kum tanesi kadar bile yer tutmaz.

Süper uzay, sürekli akışkan, seyyal ve cevâldir. Her şey buradan plânlanır ve her tasavvur burada gerçekleşir. Daha doğrusu Süper Uzay olmadan yaratılma düşünülmez. Bir başka deyimle de düşündüğünüz herhangi bir şeyin buradan biçimlenmesi gerekmezse, o düşünceyi düşünemezsiniz. İnsanlığın ve her bilinçli varlığın biosferi, ırk deneyimi, bilgisel bütün bilinç altı buraya açılır.

Süper Uzay, tünellerle bağlandığımız TOPLU BİLİNÇ ALTI dediğimiz, bütün yaratıkları toplam KÜLLİ AKIL boyutunun, (Globular bilinçin) ta kendisidir.

İki bireysel bilinç, burada rezonans olurlarsa bize garip rastlantılar olarak gelebilecek (Bir diyapozom gibi) rezonans olayına girerler. (*)

(*) Kişilerin aynı anda aynı şeyi düşünüp söylemeleri, burca bağlılığı, yıldız barişikliği karşılığı, soyut aşklar, telepat çiftlerin anlaşması, haberci rüyalar ve bu rezonans sonucu oluşurlar. Cinler ile insanlar arasındaki kısa devreli rezonanslar da «Uğrama» oluşturma karabasan gösterir. Anne ve yavru canlılar arasında da

Kalıtım ile telepatik iletişim ve her ruhsal, düşünce fenomeni burada gerçekleşir. Bireysellikimiz biter, yerine «TÜM EVREN BİLİNCİ» gelir. Bizler bu bilincin birer üyesi oluruz.

Hiç bir bilgi kaybolmaz ve tüneller ile, benzer kimseler birbiriyle bağlantı kurarlar. Rüya-lar da bu tür etkilerin sonucudur. Burası rüyaların, hâyallerin ve her tasavvurun evidir.

Her canlının bilinci (Akıl, Ruh ve Nefis olarak cüziyemiz) yerel, kişisel olmaktan çıkar, «Her ırmak, dere» aynı okyanusa akar ve BÜTÜNÜNE açılmış olur. Bu okyanus BÜTÜN (Globular) BİLİNC'tir. (Küllî akıl, Küllî Nefs, Küllî RUH kavramlarıdır.

Bireysellik olmayınca, Süper Uzayda, bireysel bilinç de olmaz. Her bilinç altı birbiriyle özdeşleşir, herkes aynı olur. İster bir virüs, ister bir bitki, hayvan, cin ya da insan, kişisel bilincini Süper Uzay'a devreder. Herkes birbirinin aynı olur. Cansız dediğimiz her şeyin bir fizik yasası, hayvan ve bitkilerin birer içgüdüsü ve insanlar ile cinlerin «Akıl» denen harika nimeti Süper Uzay'da yer alır.

bu rezonans vardır. Annelik içgüdüsü karşılığında yavru canlıda da «Bebeklik içgüdüsü» rezonans hâlinde-dir. Memeli hayvanlardaki içgüdünün Kirlan fotoğraflarında, annenin meme uçları ile yavrunun ağzı (Damak kasları) eşit rezonans olmaktadır. Cinsel buluşmalarda da bu rezonans çok güçlü bir biyoelektrik ile kendini göstermektedir.

KESİM : 113

FİZİK İNTELİJANS

AKILLI FİZİK

Bu sayede, bir sodyum ile klor atomu birbirlerini «Tanır» sonra elektronlarını dış yörüngede evlendirerek bir arada «Tuz»u oluşturup, ortak yaşarlar.

Doğun bir tuz çözeltisi, içinde de bir tanesi «Lider» olur ve süratle bütün tuz eriyiği «Kristal» olmak üzere kolloid çevresinde toplanır. Onlara bu ilgiyi bilinç boyutu verir.

Metaller, soğuktan, sıcaktan ve aşırı çalışmaktan «Eziyet» çekerler. Soğuktan (Isı ölümünden) ürken metallere bir örnek, kışın dışarıda bırakılmış bir otomobil kapı kolunun, onu ilk açmak isteyen vücut ısını bir anda çekmesi eğilimidir. Öyle ki, anı bir kalp durmasına bile yol açan «Ark» oluşur.

Zehirle bayılan metallere «Panzehir» verildiğinde dirilirler. Yorgun metaller dinlenmeye bırakıldığında dinleşirler. Enzümler, proteinler birbirini tanır. DNA kopya çıkarabilir.

Bir «Gen» yok edilsede, yeniden ve daha güçlenmiş bağışıklık kazanmış olarak ortaya çıkabilir: DDT ile yok olan bir çok haşere, belirli bir sürede bağışıklık kazanarak, bu ilacı kendine etkisiz hale getirdi. DDT artık o kadar etkili değildir. Frengi, Gnörro (Bel soğukluğu) da antibiyotiklere karşı AIDS diye bilenmiş olarak ortaya çıkmış bir «Zührevi KANSER»dir.

Yok ettiğimiz her virüs, bir bekleyiş ile karşı silâh geliştirerek, daha güçlenmiş olarak çıkiverdiğine göre «İrksal hafıza» geçerlidir.

Bitkiler sahiplerini tanır, onların hastalık ve ölümünden etkilenir, yas tutarlar. Kirlian fotoğrafçılığı, bitkilerin korktuğunu, bayıldığını ve çevredeki psikolojik düşüncelerden etkileştiğini ortaya koydu.

Bitkiler lezzet, koku ve renkleri tanıyarak üretirler. Müziği, en az müziksever bir insan kadar severler. Bir tohum yıllarca kendini korur. Sonra çevreyle ilişki kurarak, ne zaman açılacağını ve filizleneceğini bilir. Hayvanlar çok daha gelişkindirler:

Bir sürüdeki kurbanlık hayvan, kendini çevrede pusuya yatan Aslan ya da başka yırtıcılara hazırlamak üzere, huzursuzluğa kapılır. Öleceğini bildiğinden bunu hisseder ve hissettirir. O zaman Aslan ya da Kaplan ailesi o hayvanı hedef alır ve saldırır.

Mezbahaya kesim için sürüleri götürüp dönen «Kılavuz koyun» öleceğini hissedince, bu kez kendisi geri dönmez ve kesilmesi için ısrar etmek üzere bekler.

Kediler, köpekler iz sürerek (Psi trailing) 2 yıl boyunca yürüyerek, göç etmiş ya da taşınmış sahiplerini bulurlar.

Hayvan ve bitki âleminin irksal hafızasını burada saymakla bitiremeyiz. Ama «Evrım» denen deneyimlerin tamamı «Bize göre» milyarlarca yıldır, SÜPER UZAY/bilinç altına gönderilmiştir ve hiç bir information, hiç bir bellek birimi, hatıra, deneyim ya da kalıtım birimi orada kaybolmaz.

Hız. Adem'in «Uzay ve zaman üstü Cennet»te ne kadar kaldığını bilmiyoruz. Örneğin yalnızca yaratılışı 40 gündür ve bu bizim relati-

temize göre en az kırkbin yıldır. Orada canlı olarak bize göre 4 milyar yıl da kalmış olabilir. O zaman bizim dünyadaki «EVRİM»e bile öğretmenlik yapmış olabilir. Evrimden de büyük bir zamanı aşabilir..

EvrİM teorilerinin iflasına bu kitapta değin-meme gerek yok. Sadece «TOPLU BİLİNÇ AL-TI» dediğimiz ve dünya biyosferiyle yakından ilişkili olan SÜPER UZAYI anlatmak istedim.

Orada her canlının «Kalıbı» vardır. «Göz» orada olduğu için, burada ortaya çıkmıştır. Her hayvan ve bitkinin biçimi ve türleri de...

Kişiselliğin olmadığı, herkesin aynılaştığı «Süper Uzak» bilinç altının da soyut evrendir. Her birey birbiriyle «Özdeşleşmiş» (TÜMEL bir bütün) olarak durur. İşte bu KOZMİK BİLİNÇ «AKLI KÜLL» denen, Yaratan BİLİNCİNİNİN bir yansısidir. Orada bir bütünleşme vardır. (*)

(*) Gruplaşmaları âlemler (Hayvan, Bitki, İnsan, Cin, Melek) familyalar, türler, ırklar olarak, tüneller içinde tüneller diye düşünebiliriz. İnsan toplu bilinç altında da benzer davranışlar için gizli bilim vardır: Gerek BİYO-RİTM (Kişinin doğum tarihinden başlayan, düzenli eğriler) gerekse Kirlian fotoğraflarının gösterdiği resimlerden, insanlarda «BURÇ KARAKTERİ» olduğu ortaya çıkmıştır. 144 kategoriden insan, 12 burca bağlanmakta, bunlar 7 ana tayfa temsil edilmekte ve dört unsur olarak da bir üstte gruplanmaktadır. Burçlar, Kur'an'da âyet ismi olarak da zikredilmiştir. Bunu Fal değil, insan davranış bilimi=Behaviour, gerçek psikolojik bilimi olarak düşünmeliyiz. Kur'an'da zikredilen her şev hak olduğundan Burçlar sûresinin bir evrensel DİŞLİ ÇARK'ı haber verdiği anlaşılar.

TOPLU BİLİNÇ ALTI

Birinin ölümüyle, bilgisi kaybolmaz. Toplu bilinçaltı mekanizmasından sorumlu Süper Uzak aracılığıyla, yeni kuşağın «Mizaç-burç benzerliği olan» bireylerine iletilir. Birbirinden devir alarak, zincirleme sürdürülen bilgi yaşarken, PARALEL OLAYLAR da ortaya çıkar ki, çoğunlukla bunlarda bir nedensel düzgünlük yoktur. Sadece eşzamanlı bir programlamadır.

İnsanların kişiliklerinin, tüm hayatlarının kaydedildiği depo olan BİLİNÇ ALTI, Süper Uzak'ın ta kendisidir. Bizi her etkileyen, Süper Uzak'da da etkilenen olur.

Kuantum teoremi, bize olayların var oluşunun evren yasalarına dayandığını söyler. Can-sızların akli «Evren yasalarıdır».

Canlıların akli ise «İçgüdü» olayıdır. Bu bi-yo-kimya (Organik kimya)dan başlar ve insanlara kadar her canlıyı içine alır.

«Akıllılığımız» ise, başlıbaşına bir olaydır. Her şeyi anlamlandırmamızı sağlar. Akıl saye-sinde gözlemcinin kararları oluşur. Böylece fizik oluşum ile akıl arasında bağlantı doğar.

Maddenin mükemmelleşmesinin ardında ise Süper Uzak'ın sürekli değişken ve hareket hâlindeki Misal âlemi asıl rolü oynar. Oradaki «Esir»den oluşturduğumuz bir düşünce kalıbı, fizik dünyayı da biçimlendirir. Bu gözlemci bilinci-nin fizik dünyaya katkısıdır. Öyle ki, abartılmış hayâllerimizle, dilediğimiz her şeyin PLÂNI ora-

da oluşmazsa gerçekleşmezdi. İnanılmaz gözüyle baktığımız her şey, bu plândan türer.

Süper Uzay'da bir anda olup-biteni sür'atle izleyemeyiz. Karadelik tüneline saniyenin 60 milyonda-biri bir zaman kaldığımız gibi, burada da her şey bir anda olur-biter. Sabit bir durum göremediğimiz için davranışları anlamlandıramayız. 7 notadan sayısız beste çıktığı gibi, Süper Uzay'da herşey bulunur. Süper uzay kesinsizlik (İndeterminizm) yasasına uygun olup, her ihtimali barındırır ve oldurur. Sonsuz yüz-lü bir zarı sonsuz kez atarak bulduğunuz her ihtimal burada vardır.

Sezgiyle kavradığımız ve bütünlükle ifade ettiğimiz «KESİN» yani açık oluşumu bulamayız. Süper Uzay'daki oluşlar madde ile düşünce'nin birbirini etkilemesinden doğmaktadır. Zihin, maddi fizik dünya cisimleri ve olgularıyla etkileşmeseydi, «Sibernetik ayarlama - uyarılma - dengeleme ve geri tepme» diye sayabileceğimiz «Tavır» alma işlemini yapamazdı..

Düşünce dürtüsü, maddenin geçiciliğiyle ilgilidir. İlişkideki amaç, insanın kişisel dünyasına yönelmedir, madde burada geçici bir araçtır. Yönlendirme sonucu bilinçli ya da bilinçsiz düşünce ortaya çıkar. İyi ya da kötü, her düşüncede Esir'de eksi eşya (Takyon varlık) soyut bir olay olarak kalıplanır ve görünür.

Görüldüğü gibi, Ruhsal olaylar, dört boyutlu fizik dünyaya üst bir boyuttan yani «SÜPER UZAYDAN» bakmaktır. Evrenin tutarını ve anlamını «Aklın» temeli belirler.

Zihin (ya da aklın) ana görevi de «Anlamlandırmak» ır. Nesne ve külelerin kanunu yerli-

ne kalıplar, alanlar ve üs boyutların asıl olmasının ele alınması gerekmiştir.

Anlamlandırma eylemi din verilerimizde «Mânâ âlemi» diye geçmektedir. Fizik dünyanın elle tutulur somut şeylerinin soyut karşılıklarından oluşan bir «Mânâ» karşısı vardır. Maddiyatın karşıtlığındaki maneviyât gibi moral kavramlar olmasaydı, fizik dünya «Anlamlandırılmazdı» Bu, Hz. Âdem'in «Eşyaları isimlendirme-si» olayıyla yani, «MÂNÂ ÂLEMİ» sırrıyla ilgili bir mânâlandırma'dır.

Mücerret (Soyut) ile Mânâ (Anlam) aynı şeydir ve TAKYONDAN yapılmış SÜPER UZAY'ın ta kendisidir: Süper uzay, Misal âlemi'dir.

Kur'an'ımız, «MİSAL ÂLEMİ» adıyla, SÜPER UZAY'ı haber vermiş, anlamlandırmayı ve «Mânâ âlemi» diye maddenin biçimini isimlendirmemizi önceden bildirmiştir. Bilim istese de istemese de Kur'an'ın hizmetkârı ve taklitçisi olmaktadır.

Demek ki «Misal âlemi» Fiziğin bulduğu SÜPER UZAY'ın ta kendisidir.

Bunu ortaya korken, elbette bilimsel açıklamalarda bulunmak ve yorumlayarak, din-bilim bütünleşmesini bir kez daha vurgulamak zorundayım.

Süper Uzay'a ilk yaklaşımımız, oranın TÜNELLER'den örölüp, dokunduğu ve bunların da TAKYON'dan kurulduğuydu.

Takyonların kuantlaşmadığını ve BÜTÜN (Küll) davrandıklarını da ortaya konmuştur. Tünel Süreci Feinberg Uzayıdır ve her koordinat noktası da bir tünel girişi olan «HİLBERT» UZAYı'dır.

KİŞİYE ÖZEL SUR BORUCUKLARI

Süper uzay, sonsuz ihtimali ÇİFT ÇİFT gruplandırır, bir yandan da TOPLU BİLİNÇ ALTI sistemimizin ta kendisidir. Buradaki Geometro-dinamik yasalar (NÜR'un bu katmandaki fazı dolayısıyla) yer alır. Orada istenen tasavvur, düşünce ile oluşturulur. Düşüncenin Kaynağı, tünelden, oradaki TAKYON ortamına geçer ve Esir denen ortamda soyut bir eşya oluşturur.

Öyle bir kavrama ulaştık ki, «TÜNEL'lerin kurduğu» bedenimizin değil; asıl kurduran bilincimizin temsil ettiği bir «KİŞİSEL VE ÖZEL SÜR BORUCUĞU» önermesine zorlanıyoruz.

Takyonların hem bilincimiz; hem esir-tünel-ler hem de gizli değişkenler-ödemeler mekanizmasını kurduğunu söylemiştim. Zaten Evrenin kurgusu takyonların üzerinedir.

Ama takyonların BİLİNÇ düzeyinin SÜPER YARATIKLARA (Cin, Melek, İnsan, Canlı) uyarlanması için, organizatör bir RUH'a, yani takyon-üstü sisteme ihtiyacı vardır. Takyon maddesi bile «Ceset» mensebesindedir, bedendir. O beden, RUH ile idrak ve süreklilik bulur.

Beden dört boyutlu, takyon uzayı on boyutlu fakat bilinç olayları 19 boyutludur. Bunları öğretimiz boyunca sunacağım.

Takyonlar, Esir-Tünel kurgusunu (aşağıların en aşağısının) bir yukarısında gerçekleştirilmektedir. Burası SÜPER UZAY'ın girişidir, ismi tüneldir, doğrultusu evrenin üçüncü düzlemi ve/veya mekânın dördüncü boyutudur.

Tüneller, fizik evren ile bilinci birbirine bağlar. Takyonlar, SÜPER UZAY'ın bir bölümünde «Sadece Esir»i oluştururlar. Bilince bağlandıklarında ise «Varlık» ortaya çıkar. Bizleri kuvvet alanı Esir'den ayıran şey «RUH» boyutunun bir yansıması olan «BİLİNÇ»tir.

Fizik-evren ile bilinç arasındaki, tünellerden oluşmuş bu ara yapıda MİSAL ÂLEMİNİN en alt katı yer alır. Fizik buraya SÜPER UZAY diyor.

Burada evrenin kozmik bilincine abone her bireyin ne kadar düşüncesi varsa, ona bağlı bir soyut-eşya teşekkülü vardır.

Burası, bizim fizik evren ile öteki RÜYALAR-HAYALLER Evi (Soyut eşya) arasındaki TEĞET bölgedir, her tasavvurumuz burada oluşmaktadır.

Toplu bilinçaltı mekanizmamız «RÜYA ve HAYALLERE BAĞLI MİSAL ÂLEMİ» yani SÜPER UZAY'a bağlıdır. O âleme kendi tünellimizden gireriz. Zamanın teğet olduğu bu mekânda, dilediğimizi oluşturur, alır kullanırız. O kozmik bilinçten bize rızık gelirken, biz de bireysel bilincimizin ürünü «İYİ-KÖTÜ» her düşünceyi, gizli değişkenler ödemesi olarak, kolektif bilinç altına ulaştırırız. (Aklı küll, en basit tanımla, «Toplu bilinç altı»dır.)

Aslında bir varlık, YUKARIDAN AŞAĞIYA KURULMUŞ üçlü bir yapı oluşturur. Önce «TAKYON» bir kalıbı vardır ve ışıktan hızlıdır. Canlıysa bu kalıbın adı BİLİNÇTİR, mekânı eksidir. (Esirdedir).

Bilinç kalıbı, Hilbert uzayından kaynaklanarak «ENERJİ» beden hâlinde kurulur. Mekânı

ne eksi-ne artıdır. Somutlaşma oranını ışık hızına göre ölçebilir ve söyleyebiliriz. (Yarı Esiri nötrinolar diyebiliriz.)

Bilincin hükmettiği enerji de maddeye hükmeder ve fizik beden ortaya çıkar.

Bedenin başardığı, fakat bilimin açıklayamadığı **BEDEN-ÜSTÜ ve normal-üstü** olaylar, bize bir varlıkta, tardyon, lukson, takyon üç **FAZ** bedeninin iç-içe yaşadığını söyler. Her bir beden fazı da tünelin iki dik düzleminde yer alır. Tünel, üç bedeni birleştiren bir **BİLEŞKE** sistemi olup, beden (Enerjetik gövde) ile iki düzlemin kesiştiği yerde teğet olarak vardır. Bu beden cinlerdeki **gövdedir**.

Bedenin başarmaması gereken, fakat başardığı **normal ötesi** olayların tek açıklaması Tüneldeki **REZERV** enerjidir. Bir fizik varlığın, **İÇİ DIŞINDAN BÜYÜKTÜR**. Bunu **üstün** kütle olarak nitelendirmiştik. **Üstün** kütleyle bize bildiren, birleşik alanlar teoremi, **relativite teoremi** ve **kuantum teoremidir**.

Parçacıkların ölçümlenen ağırlığından daha büyük bir kütle göbeğinde saklıdır. Örneğin bir protonun ağırlığı somut ve bellidir. Ama, bir proton, kendinden **DAHA AĞIR** üç kuarktan oluşur. Çünkü kuarkların bağlanma enerjisi, oluşturdukları protondan daha ağırdır. Fakat tartışamaz!..

Proton içinde yer alan kuarkların oluşturdukları (Nötron, proton gibi) parçacıklardan daha ağır olmasının bir tek açıklaması vardır: **Parçacıklar** kısmen soyut olup, ağırlıkları sıfırdan da küçük olduğu için terazilerimizle ölçülememektedir.

Demek ki, parçacıkların soyut bileşenleri, somuttan daha ağırdır. **Astarı yüzünden ağır ya da içi dışından büyük olmanın açıklaması ÜSTÜN KÜTLE'nin tünelde saklanmasıdır.**

Bir parçacığın ölçülen kütlesi ve belirlenen elektrik yükü ardında saklı kütle ve saklı yük bulunmaktadır ki, bu da tünellerin isbatıdır. Örneğin kuarklar protondan ne kadar «Fazla» ağırsa, o kadar da elektrik yükleri «Kesirli» olur. O halde **üstün kütle ile kesirli yük** arasında bir **TÜNEL TERS ORANTISI** vardır. (*)

Atomun göbeğinden Hilbert uzayına açılan bu tünel, magnetik bir kapıdan başlar ve iç uzay yoluyla **Süper Uzay'a** açılır.

Saklı ya da ÜSTÜN KÜTLE olayı, atomaltı evrende var olduğuna göre, **HER CANLI VE ÖZ'de**, her **VARLIKTAKİ** da bulunmalıdır. Protondan daha ağır olan, fakat protonun içinde yer alan kuarklar, nasıl ki aslında protondan bile daha ağırsa ve enerjileri ardındaki **İÇ TÜNEL** denen kendi dışlarında saklıysa, varlıkların rızıkları da ardındaki tünelde saklıdır.

Bu rızıklar, sayılı nefes denen nabız gibi atmalarla (İmpulslarla) gizli değişkenler yardımıyla varlığa «Aldığı nefes» periyodu gibi gönderilir.

(*) Kaldı ki, kuarklar da gluonların enerjisini taşırlar. Yani gluonlar, rişonlar, bozonlar da sıraya alınırsa, tünelde saklı kütle ve enerji, protonun neredeyse bin mislini bulur. Tünelin gerilerinde ise **BİRLEŞİK ALAN PARÇACIKLARI** gibi türlü kudretli parçacıklar vardır. O zaman bir proton, bir evren kadar ağırlaşır. Öyleyse, proton denen bir parçacığa bütün **TÜNELİN** yükü, yani sonsuz **ÖZ ENERJİ/Nür** yüklenmiştir.

RIZK İKMAL KABLOSU

Evrende gördüğümüz her varlığın (Nefs denen özün) ardında görülmeyen bir rızık tüneli vardır. Tüneli içinde, toplam tahsisatı saklıdır. Tüneli, **en alta**, ruhun rızık olan **DÜŞÜNCEYİ**; **en üstte** de bedeninin toplu **RIZKINI** (Rezervini) verir.

Takdir edilen rızık, ilâhi kompüterin Levhi-ne kalem ile yazılmış, sayılı nefese bölünerek kaza-kader ile tünelimizden gönderilmektedir, karşılığında da sadece kulluk borcu istenmektedir. **Yaratılışın amacı «KULLUK» borcu, yaratılışın aracı da SÜPER UZAY'dır.**

Yaratılış, bir varlığın TÜNELİ'nin sonsuz özenerji patlaması yapmasıyla başlar. Süper Uzay, yaratılışın başlatıldığı yerdir. Hilbert uzayı aralığından bir kuant doğmasıyla **yaratılış** başlar.

Bu kuant, bütün evreni yaratan bir tek AK-NOKTA da olabilir, rasgele bir foton, hatta fotino bile olabilir...

Yaratılış, SOYUT SONSUZ ÖZENERJİNİN kendi hacmine ve tüneline sığmayıp, dışına patlayıp, şişmesi, dışına çıkmasıdır.

Dışa kaçan şey, Süper Uzaydaki Nûr'un enerjetik dalgalanmalarının bir noktada patlak vermesi, tünelinin ucundan aknokta açılması, yani fizik oluş gerçekleşmesidir.

Öyleyse evren, BÜYÜK BİR KUDRETİN,

kendi uzayına sığmayıp, kendi dışındaki bir hacma sığmak arayışından doğmuştur!..

Hilbert uzayında saklı sonsuz özenerji kudreti, **Sonsuzluk Kulesinin** tepesinden alta doğru patlayarak her katta bir başka evren katmanı yaratarak, aşağıların aşağısı olan bize en hafif biçimiyle ulaşır.

Bize korkunç güçlü rezonanslar olarak ulaşınca, nükleon, Lapon ve foton kanallarında (tünellerimizde) sur borusundan üflenmişcesine var olurlar.

Karadelikler de bir yıldızın kendi çekimine yenilerek, kendi hacmine sığmayıp, dışarı yani bizim şimdiki uzay alanımıza patlaması değil miydi?

Ya evren?.. Aynı mantıkla, «Ol» diyen kudretin sonsuz özenerjisinin kendi hacmine sığışamayıp, burada bir AKNOKTA (Big Bang) diye patlayıp şişmesi değil miydi?

Atomlar da bu büyük enerjinin dışa patlaması değil miydi? Madde, büyük bir enerjinin dışa patlaması değil miydi?

Yaratılış iç uzay denen tünelin, dış uzay denen bedene sarkmasıdır.

Atomun içindeki kendinden büyük ve ağır dehşetengiz parçacıkların saklandığı tünel, (İnsan ya da bir atom olsun, her belirli ve kendi başına yarattığın ya da nefsin) bir ikmal bağlantısıdır. Tünelle varlığa İKMAL verilerinin bağlı olduğu ortadadır.

Bu ikmal olayı belirli bir TAHSİSATIN, (ödenğin ya da rezervin) tünelde bulundurulması-

dır. Sonra bu tünel bu RIZK deposundan, ZAMAN denen impuls darbelerine göre «Sayılı nefes» içinde bize tesbihten düşen enerjilyi vermektedir.

Bu tahsisat, birden tüketilemez ve zaman içinde, ardışık DURUM peşpeşe ŞİMDİ denen her saniye ile verilir. Aldığımız oksijen, protein ve bütün Allah nimetleri bu tahsisatın kuantlaşması yani «Parça parça» sırayla ve belirli bir ölçüde verilmesidir.

Kur'an'ımızda sayısız, rızık üzerine âyetler vardır. Bu âyetler «Tünelin» de sırrıdır. Örnek olarak Hud - 6. âyeti sunalım :

«Her canlının rızıkları ALLAH üstünedir.»

Bunun gibi «Sayılı nefes, vâde, ömür» belirlenmiş tünel süreci, ayrıca «Akıl sahibi» olanlara bilinç fonksiyonlarını da (Yine tünelden) iletir. Akıl bizzat bir RIZK'tır, NİMETTİR.

Bu hortum kesildiğinde, insanın havasızlıktan suda boğulduğunu veya Afrika'da açlıktan öldüğünü, batıda da tokluktan ve mide fesadından, aşırı alkol ya da uyuşturucu komasından öldüğünü görürüz.

Bu tahsisat, bizim baştan sona yiyeceğimiz (Örneğin 250 ton etin) karşılığıdır. Ya da uyuyacağımız (25 yılın toptan) karşılığıdır Ama sırayla yani 25 yıl süreyle uyuyup 50 yılı uyanık geçirmeyiz. Ya da kalbimiz hiç durmayan bir motor gibi bir anda bütün pompalamasını yapıp temelli durmaz. Nabız gibi atma anlamına gelen İmpuls darbelerine güzel bir örnek olan kalp, atar ve dinlenir yine atar ve dinlenir. Yani

uykuda ya da başka bir yerde hiç durmaksızın bu temposunu sürdürürken, her atmasının ardından bir dinlenme yaparak, uykudan nasibini alır.

Sayılı nefes, bir «TOPLAM tünel rızkının» ZAMAN içinde tesbihlere ayrılıp, tüketilmesi, bir ömrün, enerji paket servisi ile harcanmasıdır.

Nefes-rızık ikilisi neyse Kader-Kaza ikilisi de odur. Kader bir DAVRANIŞ bütünü, kaza ise onun YEREL-DURUM enstanteneleri olup, her ŞİMDİ anında olayın yerini bulmasıdır.

Bizler evrenin kozmik bilincinin, bireysel parçalarıyız. O BİR TEK tam sayının, kesirleri (Globular bütünü) lokal üyeleriye. Her birimiz, Akli küll'in akli cüz'leriye. Tekliğin çokluk abo-neleriye.

Bu bağlantıları da yerellikten tümelliğe, sanki nehirde denize dökülerek birleşmekle başlarız.

Bütünlük ilkesi denen Tümelliğimiz, tünellerimizden gelir, «ŞİMDİki varlığımız» ise iç uzayın dış uzayla kesişmesinden ortaya çıkar.

Nesne ve kütlelerin geçmiş-şimdi-gelecek gibi konumlarının oluşturduğu lineer (Doğrusal) zaman yerine «Kalıp-Alan-Zaman küresi yani zaman enerjisi» asıl alınmalıdır. O zaman uzay ile zamanın arasında bir fark olmadığını da sezerdik.

Rızık ve sayılı nefes, kader ve kaza konusu, bir felsefe ya da mesnesiz spirtüalist tahmini değildir. Onlar Aura der, biz bilim adamları Sonşuz özenerji (NÜR) deriz. Nedenise, her

şeyi nedenselleştirmek ve kuantlaştırmak gibi bir de inatçı ve ısrarlı şartlanmamız vardır.

Hilbert uzayının kuantlaşamaz olduğunu bildiğimiz hâlde takyonları, süper uzayı oluşturan GEONLARI, Nûr'u kuantlaştırarak, düzgün nedensellik keskinleştirmek gibi hatalar yaparız. Birleşik alanlardaki «Çekimci dalgaların ve Öncü takyon teoremindeki «Takyon» kuantlaştırmalarının bilimsel çıkmazda olmasından kaçınmak gerekmektedir. Yasa kesindir: Hilbert uzayında asla kuantlaşma olmaz!.

Feinberg - Hilbert ya da takyonların Süper Uzayı, hepsi birdir, yapısında da sonsuz öze-nerji deneni yekpare bütünlük (Globular) yasası vardır. Burada takyonlar «Alan biçiminde yer alırlar. Bu da bizi «Geon» biçiminde gruplaşabilen «Takyon» alankarına ulaştırır.

Örneğin Esir, bütün dinsel inançlarda «Düşünceyle» de biçimlenebilir. Bu biçim olmayı gerçekleştirmeden önce, bu tüneller serbest haldedir. Ama tünelin uzandığı bir beyin, örneğin mavi saçlı kırmızı gözlü bir insan düşünüyorsa ya da rüyalarındaki gibi uçmayı, garip şeyleri tasavvur ediyorsa, hatta bir mimar yapacağı binayı düşünüyorsa, bir insan geçmişini hatırlıyorsa işte bütün bunkar, Süper uzaya (BİLİNÇ ya da AKIL DENEN BEŞİNCİ BOYUT uzayına) bir tünelle irtibatlandırılmış içindir.

HAZIR DÜŞÜNCE PAKETLERİ

Uzay-zaman deneni örgümüz, aslında üçü yer (Mekân, uzay) bildiren üçü de zaman bildiren bir ortak sistem oluşturmaktadır.

Kısaca bizim «Yer» koordinatlarımız, karşı tarafın zaman küresi; onların yer koordinatları da bizim tarafın «Zaman küresi» olmaktadır.

Böylece Materyalizm ve spirüalizmin iki ayrı evreni aynı yerde, birleşik bir tek (6 boyut) sistemdir.

Böylece evrenin (x, y, z) ve (-x -y, -z) den oluşan ALTI BOYUTLU BİRLEŞİK MEKÂN olduğunu aklımızda tutalım.

Birbirine zıt-paralel bu altı boyut ya da iki mekân arasındaki simetri bize, her ikisinin de bir ÜST BOYUTTA birleşeceğini, Bileşke (Skaler vektör) bu boyut aralarında alış-veriş anlamı, iki huninin bir boğaz olup, birleşmesinden oluşan tüneldir. Tünel, aradığımız BİLEŞKE MEKÂN BOYUTU'dur. Önce teklik diye adlandırılmış, daha sonra evrenin üçüncü düzlemi ya da mekânın dördüncü boyutu olduğu anlaşılmıştır. Evrenin, tünel dahil 7 boyutlu komplike bir yapısı olduğu ilk etapta anlaşılıyor.

Öğretimiz ise zamanın, ahretin sanki 40 metre küp bir yeriymiş, hacmiymiş gibi, tümünü alıp, evrenimize sokmaktadır. O zaman, bu evrenin hacmi içinde, karşı evrenin hacmi olan zaman küresi öngörmüş, ışıktan hızlı titreştiği için «Eksik» olan bu hacme ESİR demiştim. Cün-

kü Esir oranın mekânın; bizim de zamanımızı oluşturmaktadır.

Bu yandaki her şeyi iyice belirleriz ve biliriz. Örneğin şu insan 60 kg. 160 cm. boyundadır. Öte yanda ise eksi 60 kg. ağırlıkta ve —160 cm. boyunda bir zıt karşılığı olmalıdır.

Buradaki bir noktanın, cetvelin, alanın ve hacmin, Takyonlar evreni Esir'de de eksisi vardır. Buradakiler kuantlaşarak; oradakiler de süper uzayda ana-parçadan biçimlenir. (GEON) sonra istenirse parçalanarak, eriyerek, ana cevherin biçimsizliği içinde kaybolabilirler. Biz nasıl ki mumdan bir «Masa» yapabilir, sonra onu eritmek üzere kazana atabilir, aynı parçadan başka bir eşya daha yapabilirsek, aynen öyle...

Bir şeyi düşünmek demek, onu hayal etmek, (Yani öğretimizin diliyle) «Soyut bir masa, eksi uzunluklu bir eşya» oluşturmaktır.

Dolayısıyla, bu eksi eşya (Düşünce) beynimizin saklı kanallarından (Beyin seviyesinin altındaki tünelden) SÜPER UZAYA bağlanmak ve oradaki kıvamlı ESİR'den istenen tasavvuru oluşturmaktır.

Eğer o tasavvurlar orada oluşmasaydı, ZE-KÂ, AKIL denen boyut oluşmayacaktı.

Hayvanların rüya gördüğü, taklit-öğrenim yeteneğinin olduğu, bitkilerin müziği ve dostluğu sevdiği bu BİLİNÇLİ evrendeki duygular, sanatsal ve estetik zevkler, bilim, sosyal yasalar, hep o MİSAL ÂLEMİ denen SÜPER UZAY-DAKİ soyut eşyalardan borç alınmaktadır. Bunları biz ürettiğimizi sanırız, oysa Onlar, bir «Rezerv» olarak, Allah'ın El ÂLİM isminin, insana

imtiyaz verdiği, her türlü muhtemel tasavvurların bir kümesidir.

O zaman, karşıt bir itiraz bekleriz: Ya bizim rolümüz nedir? Her düşünce Süper uzayda varsa, her tasavvur ve soyut kavram Esir'de bulunuyorsa, bizim parlak fikirlerimiz, özel hatıralarımız, yaratıcı zekâmız gibi özel yeteneklerimizin rolü nedir?

Hem, nasıl, düşünce bizden önce orada var olur? Bu işi başaran beynimiz, bellek depomuz değil midir?

Bu itirazlara cevap vermek bilimin harcıdır: Ne düşünürseniz düşünün, orada siz düşünmeden önce vardır. Sadece o var olma kalıbı kullanılıyor, oradan buraya ithal ediyor ve uygulamaya sokuyorsunuz.

İyi ya da kötü, olumlu ya da olumsuz her fikir, ard niyet, kötülük canavarları, aşk güzellikleri, geleceğe dönük hayaller, idealler ve akla gelebilecek bütün insanların (Ve cinlerin) geçmişte, şimdi düşündükleri ve gelecekte düşünecekleri her şey orada bir esir kalıbı olarak bulunmaktadır. Öyle ki cisim evreninden trilyarlarca kat soyut cisme sahiptir orası...

Takyonların tersine akan zamanı, nedensellik ilkesini de tersine çevirmektedir. Bir düşünce ile Esir uzayında ne bulacağımızı görelim:

60 kiloluk bir insanın zamanı ışık hızından önce, ileri akmakta, ışık hızında durmakta, maddi bedeni sıfıra inerek enerjili olmaktadır. Zamanı da ebediyet derecesinde genişlemiştir.

Katı relativistik bölge (Cisimsel hiçlik bölgesi) olan bu ebediyet sürecinde, enerjimiz sı-

fırlanır, kütleimiz sonsuzlaşırken, hiçlik bölgesi-
nin tünellerden oluştuğunu görürüz. Esir ile te-
ğetizdir artık.

O tünellerden yalnızca birinin ağız açılmış
ve bize uzanmıştır. Çünkü o, kişisel tünelimiz-
dir. Bir noktada madde namına ne varsa göz-
den kaybolmuştur ve tünelden başka hiç bir ha-
reket yoktur. Çünkü tünel, Esir yani takyondur
ve ışıktan hızlı olduğundan hareketlidir.

Bu sınırdan kurtulmak için ışıktan hızlı ha-
reket ettiğimizi varsayalım: Sanıyede 450 bin
km. bir hızla gitseydik, (Önceden kaybettiğimiz
fizik bedenden başka, cinlerle paylaştığımız)
kuantik enerji bedeni de kaybederek, yerine
NÜR'dan —60 kg. beden sahibi oluruz: Adı da
bilinçtir ve kuantik değildir. Çünkü kuantları
çoktan terk etmiştik.

Hücrelerden oluşan beden de ışık hızında
bırakılmıştı. Şimdi hücrelerden değil, enerji ku-
antlarından değil, kendi NÜR'umuzdan oluşan
bir eksi bedene sahibiz. İnsanların NÜR'dan ya-
ratıldığını söyleyen İslâm bilgilerinin bir açık-
laması da Esiri beden, ya da BİLİNÇtir.

ışıktan hızlı gittiğimize göre, artık takyo-
nuz; Yerçekimine değil Levitation yasalarına,
uçma yeteneğine sahibiz. Enerjimiz sonsuz
özünlü olduğu için, tükeneneğine artıyor. Böy-
lece yakıtsız kalmak, acıkmak, oksijen aramak
ya da benzeri dünyasal biyolojik ihtiyaçlardan
arınmış ve ölümsüz olmuşuzdur.

Bunları söyleyen «Bilim» teorileridir. Yo-
rumlanabildiği sürece BİLİM ALLAH ile bulu-
şur, iman arttırıcı, hidayet getirici en büyük ne-
den olan BİLİM, RUHUN GIDASIDIR. Bu Ruh'-

un bir temsilcisi ise bizzat (-60 kiloluk astro-
notumuz olan) BİLİNÇ'tir. O bu uzayda, besin
ya da müzik aramaz. Aradığı tek şey BİLİM'-
dir. Çünkü içinde bulunduğu Esir, sadece Bİ-
LİMSEL DÜŞÜNCE gücü ile biçimlenmektedir.

ışıktan hızlı gittiğimizde, zamanın tersine
(Düne) aktığını, ve nedenselliğin öncelik-sonra-
lık sıralamasının yer değiştirdiğini, yaşanacağı-
mıza gençleştirmizi ve yarından düne doğru
zamanımızın tersindiğini hatırlayalım.

Karadelik tekilliğine kadar, evrenin kalan
ömrünün bittiğini, sonra zamanın tersine calı-
şarak, geçmişimizin en başına döndüğümüzü
tekrarlıyalım. (*)

Sonumuz, başımıza iade eder bizi. Ölümün
eşiğinde, geçmişteki doğumumuzla birleşiriz.
Önce ve sonra denen iki uc birleşmiş, başlan-
gıcın sonu ile sonun başlangıcı bir arada tek
şey olmuş, Nedensellik ile zaman boyutunu or-
tadan kaldırmışlardır.

Karadelik tüneline girip-sonra dönen biri-
nin, «Yola çıkmakta olan kendine rastladığını,
geçmişle buluştuğunu» anlatmış ve bunun «Yo-
la çıkmadan amaca ulaşmak» olduğunu belirt-
miştik. Öyle ki daha yola çıkmaya hazırlanırken,
karşımıza oradan dönen kendimiz çıkacak ve
gelecekteki yolculuğumuzu, kendi geçmişi gibi
anlatacaktır. O halde yola çıkmadan amaca
ulaşmış olmaktadır.

(*) Evrenin içi, genişledikçe, içte kalan «Geçmiş»
içinde, her şeyin geçmişi ve sonunun kavuştuğu «FELEK»
denen ömrümüz vardır.

KESİM : 118

TELEİDEOPLAZMA

DÜŞÜNCE ESİR'İ BİÇİMLENDİRİR

(Bilinçle biçimlenen takyonlar)

Bir önceki kesimdeki «Yola çıkmadan amaca ulaşmak» ilkesini düşünce alanımıza da uygulayabiliriz.

Bir şeyi düşündüğümüzde, düşlediğimizde ya da hayallediğimizde (Kendi çabamızdan başka) onu hazır buluruz. Ruh, bizim bireysel bilincimizdir. Bilinç ise evrenseldir ve aynı denize (Aklı küll) dökülür. Bilincin özelliği «Akıllı» olmasıdır. Akıl, zihinsel boyut olup, «Düşünce» ile kendini ortaya kor.

Düşünce, aklın yargılama - yorumlama yeteneğidir. Ama düşüncenin kaynağı beyin değildir, düşünce isteyerek oluşturduğumuz bir olay da değildir, kendinden üreyen, çabasız bir süreçtir. İster uyanıkken, ister uykuda, ister komada, isterse ölümden sonra, bu düşünce yayımı bir an bile ara vermez, hiç eksilmez.

Düşüncesiz «Bir an» bile yoktur ve kimse aksini ileri süremez. Uykudaki düşler bile bu düşüncenin kurgusudur.

Düşünce denen şey, SÜPER UZAY kaynağıdır. Oradaki düşüncenin kendisi özü olan odaklar (Operatör mantralar, öz semboller vb.) bilinç seviyelerimize tünelden tercüme edilerek ulaşır ve anlaşılır olarak ortaya çıkar.

Düşünce, parlak bir fikir, bir düş, bir ha-

yal görme, rüyet ve hülya, vesvese-kuruntu, iyi niyet biçiminde de kendini hissettirir. Düşünce, bilinçli varlıkların tünellerinde sürekli üretilerek, aktarılan bir GİZLİ DEĞİŞKEN'dir. Bazen benzer düşünceler, birbirine aktarılır ve nedensel olmayan rastlantılar ortaya çıkar.

Telepati mekanizması da iki tünelin düşüncelerinin birbiriyle değiş-tokuş edilmesidir.

O halde, düşüncenin kaynağı beyin değil, misal âlemi (Süper uzay) dir. Beyin, düşüncenin kisiselleşmesi ancak kozmik teklikteki aklı-küll'e çokluğun her bireyinin aklının irtibatlanması için araçtır. Ana santral, tüm evren bilincini oluştururken varlıklar da ona bağlı telefon aboneleri gibidir.

Süper Uzay'da (Ya da ismiyle MİSÂL ÂLEMİNDE) sonsuz tane ihtimale bağlı, sonsuz beynin, sonsuz tane tasavvurunun her biri vardır. Bu imajlar tünellerle bir kablo sistemi oluşturarak varlığa bağlanırlar. Düşünülen şey ne ise, o «SOYUT BİR EŞYA» olarak Esir'i biçimlendirir. Üç din kitabı da Esir'i ismen vermiştir. Bunu bize bildiren «Kuantum teoremi»nin, bütünleşme ilkesidir.

O yerde insan aklının düşündüğü belleğin bütün gizli devamlılığı (Ve geçmiş hatırlaması, geleceği hayal etmesi) gibi her tasavvur vardır. Orada her şey bir biçim dinamiğiyle biçimlenmektedir. Orası Hilbert uzayının kuantlaşmamış, yani zerrecikleşmemiş, ışıktan hızlı titreşen bölgesidir. (Esir).

YASAKSIZ DÜŞÜNMEK

Bütün yaygın dinlerde **Esir** bilinmektedir. (**Esir**'i bilmek istemeyen, ne yazık ki «Pozitivist» maskesini materyalizme kılıf gibi kullanmak isteyen neo-klasik teorisyenlerdir.) Ayrıca Dünya'da **11 din**, ismini de «**Esir**» diye vererek, düşünce ile biçimlendiğini söyler.

Takyonlar teoremi, **Esir**'in alan takyonları olduğunu ve tünellerden dokunduğunu **Süper Uzay** (Misal âlemi) ortamını temsil ettiğini gerçeklemiştir.

Düşünce mekanizması, (Işıktan hızlı) **Takyon** dinamiği içinde yer alır. Varlığın, **Süper uzay** ile irtibatlanmasını üstlenen tüneller içinden abone varlığa ödenen bir gizli değişken olan düşünce, sayılı nefes ve günlük rızk tahsisatı ile birlikte gelir. Uyku, koma, hipnoz dahil ölümden sonra bile durmadan işler. Öyleyse düşünce, madde, nötrino ya da kuant değil, takyon-kökenlidir.

Düşüncenin **Tasavvur** edebilme gücü. (Gelen şeyin ödemesi olarak) **Esir**'i biçimlendirip **Esir**'de düşünülen **soyut eşyayı** oluşturur. Bu takyondan nesne, (Aynı tünelden beyin kanallarına) **eksi eşya** olarak nakledilir.

Bu nakil işlemi, bizim düşüncemizden önce gerçekleşir. Çünkü ışıktan hızlı olan düşünce-nin zamanı tersine çalışmaktadır.

Düşündüğümüz şey, daha biz onu düşünmeden önce bize ulaşmış olur. Bu, düşüncenin, «Daha yola çıkmadan önceki kendine rastlayarak, yola çıkmadan amacına ulaştığını» gösterir. Çünkü düşünce bir **TAKYON**'dur.

«Tavuk mu yumurtadan, yumurta mı tavuktan çıkar?» sorusunun bir örneği de bu mekanizmadır. Örneğin bir «Çiçeği» düşünüyoruz. Bu düşünce bizim **İradei Cüziyemiz** gereği oluşur. **Küçük ve muhtar irademizle** düşündüğümüz çiçek kavramı belleğimiz aracılığıyla örnek aldığımız somut çiçeğin, enerjik-kuantik biçimini çizer. Bu **elektrik alan**, hemen kendine dik, **magnetik alana** (Dipoldeki tünele) magnetik çizgi olarak biçimi iletir. Magnetik plân (Onu Nötrinolar gibi yarı-soyut; yarı somut bir hayalet **Duble** olarak) **süper uzay ya da toplu bilinç altı sistemine** iletir. Orada **Nûr'un geometrik-dinamik ortak yasaları**, düşünülen çiçeğin tıpatıp aynısını oluştururlar.

Üstelik bu, düşündüğümüz çiçekten de daha **gerçekçidir**. Örneğin rüyamızdaki bir uçağın bütün teknik ayrıntısını, kumanda tablosunu **eksiksiz görebiliriz**. Tarif etmeye ya da çizmeye cüret edemeyeceğimiz, bilgiyi nereden biliriz?

Bir tek açıklaması vardır: **Toplu bilinç** altından, **Süper Uzaydan** bize gelmektedir. Çünkü, **gerçek uçağın** oradaki bütün tasarımı zaten vardı ve diğer bilinçli uçak tasarımcısı ile yapımcısı beyinler tarafından **Misal âlemine** transfer olmuşlardır. Biz, var olanı kullanıyoruz, var olmayana da kendimiz tasavvur ederek orada var ediyoruz.

Orada var ettiğimiz, o gerçek **eksi kütleli çiçek**, takyondandır, ışıktan hızlıdır, kişisel tünelimiz onu yakalar ve daha biz düşünmeden hazır eder.

Bu da bize, **küçük aklımıza ve küçük ira-**

demize rağmen, büyük irade ve büyük aklın (Nedensellik-ötesi denetiminde) aboneleri olduğumuzu gösterir. Ayetler uyarınca zerre kadar şey Allah'ın denetiminden beri değildir, saklanamaz da, kaybolmaz da!..

Ne düşünürsek düşünelim, o sembol, tünelden süper uzaya gider ve orada Esir takyonlardan «Eksisini» imal eder. Bu esir eşya zamanda geriye giderek, bizim onu düşünmemizden ÖNCEKİ bir anda beynimizde VAR olur.

Meleklerin iyi ilhamı, şeytanın vesveseleri ve iyi-kötü telkinler bu mekanizmanın içinde yer alır. Çünkü bu işgalci yaratıklar ve telkinleri «TÜNEL» imizle teğet ve bütün olarak gizlidir. Bizler bağımsız değiliz. Dâhiliğimizle övündüğümüz düşüncelerimiz bizden önce aklı Küll'ün mekânı olan Misal Âleminde vardır. Her telkinin de kaynağı insanın kendisi değildir. İnsan bir karar verme (Yargıç) sembolüdür.

Evrenin ikikutuplu olması, örneğin elektriğin faz ve toprak denen bir çift kabloya olan ihtiyacı neyse, Melek ve şeytan kablolarını kullanarak «Yargıcılık» yapmamız odur! Bu kabloların biri iddia eden (Savcıyı); diğeri savunanı (Avukatı) temsil eder. Yine de şeytanı üstlenen toprak mekanizma aşağıların en aşağısındadır, aşağılanmıştır. İyilik ile temsil edilen ADALET-HAK hep üstte tutulup yüceltilmiştir. (İlâhiyyin ve Siccini haber veren âyetler uyarınca.)

Dolayısıyla sibernetik bilincimiz «İyilik me- leği ile vesvese şeytanı» arasında bir karar merciidir. Adli hatadan sakınarak karar vermemiz, «Zan»dan kaçınmamız KULLUK BORCUMUZ gereği olup, âyetlerde de yasaktır.

«Hem bu MİSÂLLER yok mu, biz onları insanlar için veriyoruz. Buna rağmen onlara Âlmlerden başkası akıl erdiremez. (İnsanlar Misâl âlemlerini bilginlerden öğrenmeğe baksın.)»

Ankebut - 43.

ONUNCU BÖLÜM

MİSÂL ÂLEMLERİ (Süper Uzay/ Hyper Uzay)

KESİM : 120

SÜPER UZAY

DÜŞÜNCEYLE BİÇİMLENEN MİSAL ÂLEMİ

Takyonlar teoremiyle, İslâm'daki «MÜCERRET ÂLEM» ya da «SOYUT EVREN» e girmiş-tik. Bu âlemin cisimlere en yakın âlem olduğu, fakat «Esir» yani kuantlaşmamış olduğu bildirilmiştir.

Mücerret âlem, altında bulunan «Cisimler âlemi» ile üstünde bulunan «Düşler ve düşüncelere bağlı Misâl Âlemi» arasında bir geçiştir. «Cisimlere en yakın olması» sadece Süper Uzay aracılığıyla. Süper Uzaydaki bir düşünce ister bekler, ister patlayarak açılıp, bizimki gibi bir evreni oluşturur. Dolayısıyla bu beklerse «Takyonik»; cisimleşirse «Tardyonik» bir evren olacağı için, gerçekten «Cisimlere en yakın âlem» Mücerret âlem (Süper Uzay)dır.

Süper uzay, maddî yaratılışımızı da açıklar. Ama tüneller (Ve oradaki geonlar, conandrumlar) söz konusu olunca, soyut takyonik, mânâ mücerret, Esir âlemi de içermektedir. İslâm bilimlerinde Süper Uzay'ın adı MİSÂL ÂLEMİ'nin «ALT» katmanıdır.

Misal âlemi «İki kat» olarak sunulmuştur: Alttaki katman düşünce, zikir, riyâzât, ibadet ve düşlerle girdiğimiz, düşünceyle biçimlendirip, sonra dağıtabildiğimiz kıvamlı Esir yapısıdır. Üstteki Misal âlemi ise dinamik olmayan MUTLAK-STATİK-GEOMETRİK bir âlemdir. Şimdiki konumuz, «Düşünceye bağlı, düşler evi olan Misal âlemini» oluşturuyor.

Kuantum fiziği ve istatistiksel fizik, bize sonsuz sayıda ihtimalden oluşan sonsuz SOYUT EVRENİN biçimlenmesini şart koşar. Dolayısıyla bütün geçmiş-gelecek her bilinçli nefsin ürettiği, türettiği, tasavvur ettiği ve edeceği, hayalleyeceği, hûya kuracağı ya da kurduğu, hislenmeye, duygulara örnek her plân, proje, kroki, taslak, sanat ilhamı, akla gelebilecek her türlü iyi ve kötü düşünce, Esir içinde biçimlenir ve biz onu düşünmeden önce var olmuş olur.

Düşünce, (Misal âlemi ile bireyimiz arasındaki) «Yola çıkmadan amacımıza ulaştığımız» bir gizli değişkendir. Bilgimiz arttıkça, bu âlemi şekillendirmemiz de o derece çeşitlenir.

Çünkü düşünce ve düşte biçimlenen Süper uzay, sonsuz ihtimali vermektedir. Örneğin karnında dili olan, tavşan kulaklı ve alt taraftan helikopter biçiminde, tavanda yürüyen bir yaratık düşlediğini anda, yola çıkmadan amaca ulaşacağı için, Esir'de eksi madde olarak var edilecek, tünelle size yollanacağı için siz onu düşündüğünüz andan önce, hazır olacaktır.

Şimdi akla şöyle bir soru gelebilir: Süper Uzaydaki o BÜTÜN BİLİNÇ (Akli küll), bizi bir kukla ipi gibi bağladığı tünelleriyle bilgimizi sömürüp, ürettiğimiz türlü bilinç enformasyonlarını kendine mi katıyor? Madem ki, ne düşünssek, bizden önce orada hazır oluyor, bu aklımızın bir istismarı değil midir?

Hayır, sevgideğer okurlar!.. Çünkü her şey sonsuz ihtimalle, orada zaten var edilmiştir. bilinç bile sonradan yaratılmış ve kaynakçası olarak bu GLOBULAR AKIL'a (Akli Küll) bağlanmıştır.

MİSÂLLER, TASAVVURLAR DİNAMİZMİ

Misal âleminde bütün sonsuz şeyin sonsuz kez, her türlü ihtimali vardır ve hazırır. Bizim bilincimiz kendi kapasitesince SÜPER UZAY'a katılır.

Oysa orası, sonsuz ihtimalin sonsuz kez tekrarlandığı ve akla gelebilecek her ihtimalin MİSAL=Örnek tutulduğu bir yerdir. Bunun için MİSAL ÂLEMİ denmektedir ve anlamlıdır, önemlidir, bir plânın parçası olduğumuzu, rasgele yaratıldığımızı söyler, Süper Uzay...

Misal âleminin bütün ihtimalleri TÜNEL ile bizlere irtibatlıdır. Düşünce, Tünel-Kablo sistemi aracılığıyla, kişisel bilincimizin ana santral Toplu bilinç ile kurduğu ilişkinin alış-veriş birimleri gizli değişkenlerdir. Sorumlu mekanizma ise TÜNEL Sürecidir.

Tünellerin «Topolojik» yapısına yani, biçimsiz biçimlerine değinmiştik. Evreni düzenli görmekle şartlanmamız, düzensizi düzene sokma alışkanlıklarımız biçimsiz görüneni biçimlendirme eğilimindedir. (Kaos'tan düzgün nedensellik dışarlama).

Eğer bu tünellerden birini «Dondursaydık» bir solucan ya da hortum gibi değil, eşit kalınlıkta olmayan, kimi yeri dar, kimi yeri geniş, çapı-kalınlığı sezilmez, bir şey görürdük. Ama, tüneller böyle statik (Durağan) değildir.

Sanliyenin milyarlarca biri zamanda biçimleri, enleri boyları değişmekte, kalınlıkları gibi boyutları da uzayıp kısalmaktadır.

Rezonans denen dinamizm ve kesinsizlik geometrisiyle evrendeki her döngü ve girdao bu tünellerin eseridir. Hatta Weizsaecker'in bulduğu Anaförler teoremi de on boyutlu Tünel sürecinden başka bir şey değildir.

Tünellerin bu gözlenemez hızlı hareketlerle uzayıp-kısalmaları, birbirinin üzerine sarılıp dolanmaları labirent gibi koridorlardan oluşmaları ve bu galeride sürekli biçim değiştirmeleri «Hareket eden geometri» anlamına gelir. Uzayıp-kısalan bir geometri de dinamik demektir. Bunun için Geometrik-dinamik ortak yasalardan sözederiz.

Süper Uzay'da, bu iki ortak yasa dışında başka bir mekanik yoktur : Görevimiz bu biçimsiz rasgele oluşlar ve karmaşa içindeki sonsuz geometriden, «Misâl» alınan, bir eşyanın düzgün tasarımını oluşturmaktır.

Düşünce kalıplarından, tasavvur edilen düzgün eşyayı bilincimizin «Tanınması için» misâl olarak imâl ederiz. (Geonlar önermesi soyut biçimsiz geometrinin biçimli eşya haline sokulması için belki de gereklidir.)

Bilindiği gibi takyonlara verdiğimiz bir enerji onları hızlandıracağına yavaşlatıp, kesinsizliklerini kesinliğe doğru zorlar. Takyonlara kattığımız düşünce enerjisi, o çok hızlı dinamizmin hızını keserek, lokal bir yerde, bir varlığın köşegenlerini oluşturur ve tasarım ortaya çıkar.

Bir başka deyişle, düşüncemiz, dinamik esirde yavaşlatıcı etkiyle «Eylemsizlik çatkısı»

oluşturduğu bir bölgeyi düzene sokar ve soyut eşyayı oluşturur.

O halde «Düşüncenin psikokinetizmi geometrodinamizm ile açıklanır. Düşünce soyut eşya oluşturma eylemidir, bize Psikokinetik bir güçmüş gibi gelir. Bir melek için de dünya «Düş» tür, ölen biri için de durum aynıdır; «Dünya hayatının, zaman-küre içinde yerleşmiş ve hayall bir hatıracık, kısa bir düş olduğuna hükmeder. Maddemiz onlara göre bir hayalettir. (Ayetler de bu yüzden dünya hayatının geçici, bir düş, olduğundan, seçilmiş evrenin öte yandaki ebediliğinden söz eder. Ölümsüzlüğün mekânı öte yandadır.)

Bizler, burada bir «Artı boyutlu» sandalye üzerine oturan bir artı ağırlıklı maddî kütleyiz. Ama, eğer bir «Sandalye düşünüp» hemen öte yana geçseydik, düşündüğümüz sandalyenin orada hazır olduğunu görürdük. Öte yana geçince ağırlığımız eksi olacağından, bu eksi boyutlu sandalyede, eksi bir uzayda oturmamızda hiç bir anormallik sezmeyecektik. İki taraftaki gözlemlerimiz de kendi gerçeklerimiz olup, iki taraftaki gözlemci de kendi gerçeği konusunda haklıdır. Ama hak olan gerçeği bulabiliriz. Geçicilik (Fânî olmak) «Sonluluk» kalıcılık (Beka) denen «Ebediyetin, sonsuzluğun» yanında sonsuzda-bir kesiri gibi kalır. O zaman, hak olan gerçek «ÖTEKİ EVREN» temelidir. (*)

(*) Hak olan gerçeğin «TEK» olduğunu, izleyen kesimde «Monopolar uncausality=Nedensel olmayan teklik» adı altında ve izleyen dizi kitapta sunulacaktır.

ZAMANSIZ UZAY

(Nedenselliksiz teklik)

Tünellerin görevi «Tek olan gerçeğe» bağlanmaktır. Geometro-dinamik bir takyon akımının kanalı, (Mini sur-borusu) olan tüneller Süper Uzay dokusu olup, Misâl âlemini temsil etmektedir ve Takyon dinamiğine göre işlerler. Din verilerimizdeki Mücerret ya da mânâ âleminin kurgusu takyonlardır.

Matematik analizlerimde, «Soyut=mücerret, mânâ» âlemin de bir yaratılış başlangıcı olduğu çıkıyordu. Takyon evren de bir yaratılış şişmesi ile bildiğimiz maddî (Somut) evrenden önce yaratılmıştır.

Eğer soyut evrene de bir yaratılış başlangıcı tanımazsak, onu yaratana ortak koşmuş oluruz. Üstelik, bilimsel bir hatanın tekrarı olur. Yalnızca yaratan ezeli (Öncesiz) dir. Yaratılan değil. (*).

Soyut âlem de «İki takım» hâlinde yaratılmıştır ve her takımdan, bir çift türetilmiştir: Bunlardan birisi varlığın kütlesi; diğeri de «Alan» biçimindedir. Varlığın bilinç alanını da, Esir ortamı olarak belirlemiştik. (Öteki varlık Alan takımı ise gölge=Conandrum olup, daha sonraki bantlarımızda inceleyeceğiz.)

(*) Fred Hoyle taraftarlarının kurduğu «Başsız-sonsuz öncesiz-sonrasız Allah'sız» evren modeli fiyaskosu, hatırlanacağı gibi, Big-Bang yaratılışı isbat edilince terk edilmiştir.

Aynı durum, bizde de «Madde» ve «Kuvvet Alanı» olarak geçerliydi. Maddenin boyutlara ve zamana sınırlı bağlanmasına karşılık; «Alan enerjisi» boyutlardan ve zamandan bağımsızdır. Alan fotonlarının ışık hızıyla hareket etmesiyle, zamanları, maddeden daha genişmiş ebedileşmiştir.

Aynı olgu, Takyonlar düzeyinde de geçerlidir. Varlık olan takyonların zamana bağımlılığına karşılık, Esir olan takyonlar zamandan bağımsızdır. Bir başka deyişle varlığımızın bilincini oluşturan takyonlar zamana bağımlıdır; fakat (Varlığın ortamını oluşturan Esir) Alan takyonları zamanla TEĞETTİR.

Bilincin kütlesini temsil eden takyonlar Negatif Hilbert Delta Uzayına bağlıdır ve zamanları tersine akar.

Ama bilincin mekân alanı olan Esir takyonları ise «Zamanın teğet olduğu Hilbert Uzayı modeline» bağlıdır.

Bu iki takyon takımı, kendi soyut yaratılış patlamasında birbirinden ayrılmışlardır. Biri kütleye; diğeri de sadece sonsuz özenerji alanı olarak kaldılar. Bilinç birincisi, Esir ikincisidir.

Önceki bilgilerimize başvurduğumuzda, Hilbert uzayının türlü modelleri olduğunu hatırlarız. Birinde zaman-mekân boyutlarından ikisi temsil edilebilir ki, bu varlıkların Hilbert uzayıdır. «Zaman» boyutu yer almaz, «TEĞET» bir boyut olarak dışarda kalır.

Zaman boyutunun teğet olması sonucu

«Nedenselliği olmayan, zamansız blok evren» ortaya çıkar. Evren çiftleri burada tek bir «Öz» olarak temsil edilir. Örneğin mıknatısın iki kutbu tek «KUTUP» olarak birleşmiş ve birbirinin aynısı olmuştur. (Uncausally Monopolarity/Causality singularity).

Böyle bir blok evrende (Zaman teğetleşmesi nedeniyle) zaman ileri-geri akmadığından önce-sonra olmaz ve hepsi aynı tek şey (Monopol) olarak temsil edilir. Bugün hem şimdidir, hem dün hem yarındır, her zamandır, yani zaman yoktur, zaman akmamaktadır.

Esir ya da Misâl âleminde, düşüncenin hızlı akmasıyla ve nedenimizden önce hazır olmasıyla tersinen zaman boyutunu hep anlattık. Ama TEĞET bir zaman, bizi zamandan münezzele kılar. Bu, ışık hızındaki zamanın genişleşip ebedileşmesi değildir: Doğrudan zaman ortadan kalkınca, kurduğum teorilerin şaşırtıcı sonuçları ortaya çıkar.

Işık hızına erişen birinin zamanı genişlediği için, ebedî hareketsiz ve algısız kalır. Taşlaşmış bir heykel gibidir ve gözlemi, sezgisi, algılaması sıfırdır. Algıya geçmesi için, zamanın ileri-geri akması gerekmektedir.

Bizim sözünü ettiğimiz bu genişleme ve donup taşlaşma değil; doğrudan, zamanın sadece TEĞET olduğu ESİR uzayıdır. Hareket edebilir, algı da akabilir, ama zaman diye bir kavramı kalmaz artık... Algı bilindiği gibi bilincin gıdasıdır.

KESİM : 123 NEDEN-SONUÇ AYNILAŞMASI

SIFATSIZ MİSÂLLER

Zamanın ortaya çıkmasıyla, hep İKİLİ KUTUPLAR kurulur. Neden ve sonuç, geçmiş ve gelecek, uzak ve yakın, sıcak ve soğuk, küçük ve büyük, önce ve sonra gibi... Bu da nedensellik adını alıyordu.

Fakat zaman ortadan kalkınca, bu ikililerin hepsi tek ve aynı şey olur : Baş ile son birleşir, neden-sonuç/Önce-sonra eşitlenir. Bunlar birbirinden en uzağa kaçmış iki noktayken bir tek nokta olur. Aynı yerde birleşir ve TEKLEŞİR. Bu nedenle süper uzay denen Misal âleminde, her şeyin aynı anda hem var hem yok olduğunu sunmuştum. Dolayısıyla buradaki varlıklar ayırt edemeyiz. O halde «Özel isim, kişiye özel kimlik» yerine BÜTÜN BİR TEK VARLIK vardır.

Aynı anlamda bu varlığın sıfatları da yoktur. Gece-gündüz, hastalık-sağlık, uzak-yakın önce-sonra, büyük-küçük, en sıcak-en soğuk, pozitif-negatif, madde-antimadde ve akla gelebilecek her isim ile sıfat, zamanla birlikte yok olmuş, TEK aynı şey olmuşlardır. Artık ne rengini, ne de adedini belirleyemeyiz. Rengini gözleyecek kadar zamanımız yoktur. (*)

(*) .Ortak tek renk nuranî soğuk bir ışımadır. Bunu akkor hale gelmiş bir fırına konan çeşitli metal eşyaların da içinde akkorlaşmasıyla, fırından ayırt edilememesi olarak kabul edebiliriz. Bu Esirî renk, bütün renklerin toplamından ortaya çıkan «Beyaz» gibi düşünülmelidir.

Sayı da yoktur. Çünkü burada her şey biridir ve kuantlaşmadığından bir bütündür. Her çift - ikili «BİR» tek şey olduğundan burada sadece «Herhangi bir anlamına gelen (Arapçada ki EL, İngilizcedeki The) harfi tarifi vardır. Adet, sayı «Herhangi bir» ile anlatılır.

Zaman ortadan kalkınca iki kutup yasası da, yok olarak ortadan kalkar ve her şey TEK aslına döner. (Rûcû)

En sıcak ile en soğuk ikisi de ayrı olarak, öldürücüdür. Ama ikisi aynı yerde var olunca cebirsel toplama sonucu birbirinin öldürücü etkisini giderir ve ılık kavramı oluşur. Bu nedenle sıcak-soğuk kavramına da yer verilmez. (Cenneti hatırlayın gece gündüz, sıcak-soğuk yoktur.)

Buna bağlı olarak, ısı rengi de yoktur. (**)

7 rengin kırmızı, turuncu, sarı ışıması «Ateş=Nâr» enerjisiyle ilgilidir. Nûr ise yeşil-mavi gibi renklerle ışıma yapar. Ledünni bilimlerde, sonsuz rengin bileşkesi «Esirî=Avra» rengidir. Oysa bizim beyaz ışıgımız, sadece 7 rengin bileşkesidir. Ötede SONSUZ RENK vardır. Buna süper Spektrum denir.

(**) Bir şey bizden uzaklaşıyorsa tayfı kırmızıya; yaklaşıyorsa mora kayar. Ama bu şey aslında yeşildir ve Doppler etkisiyle renk değişimine uğrar. Burada hızlı-yavaş; uzaklaşmak-yaklaşmak olmayınca maddenin kendi rengini görürüz ve bu bir tek renktir: Adı da NÛR'un mehtap ışığı gibi olan (Her rengin karışımından oluşmuş fluoresans-gümüşü bir yıldız bulutu) gibidir. Bu egzotik renk bizzat duru-görü ile görenlerin tanımıdır. Ayrıca Dhurakhapalam denen aygıtla da görüleceği bildirilmiştir. Dhurakhapalam (TARİK) Nûr Sûresindeki «Ne doğuda ne batıda yetişen Zeytin ağacı» ile de ilgili olup, izleyen kitabımızda yer verilecektir.

Süper Uzay, özel isim, sıfat, zaman, çiftleşme, statizm ve sabitlikten arındırılmıştır. Tek eylem ya da yüklem dinamizmdir ve rezonanslar ile temsil edilir. Biçim ise biçimsizliktir.

Milyarlarca canlı, günde milyonlarca şeyi (İster istemez) her an düşünürler, bu sonu gelmez makinalı tüfek ateşine, komaya girme, uykuya bile engel değildir. Düşünmek bilincin sürekli yayımıdır. Her düşünce birimi de günde kişi başına milyon birimi bulur. (En uzun rüya bile saniyenin yüzde birinde-biri kadardır, bir rüyada en az onbin tane ayrıntı öge ve eleman bulunur.) Bu da milyonlarca formu bulur.

Kişi başına milyarlarca kez esiri oluşturup dağıtırız. Kaldı ki, en az 130 milyar insan düşüncesine cinleri de eklersek katrilyonlarca beynin, sayısız ihtimali Misal âleminde bulunduğunu görürüz. Misal âlemi ise sonsuz misal-ihtimalini kapsar.

Dolayısıyla sürekli bir dinamizm vardır. Her şey düşünene göre ve düşünenin ne düşündüğüne göre hareket halinde «var-yok» lar bütünüdür.

Ne düşünürsek düşünelim, o bizim düşüncemizden önce orada var ve yok olur. Yani düşündüğümüz şeyi oradan çeker alır, kendimize misal oluştururuz. Aynı anda Esir'deki kalıp, dağılmış yeni bir düşünce için yeniden tertiple-nip-yok olmak üzere topolojisine iade edilmiştir. Bu yok olma «Biçimin biçimsizliğe» dönüşmesidir .

Esir kalıpları geometrik-dinamik ve belirsizlik - kesinsizlik yasaları uyarınca eski haline dönmeden, yeni bir şey olur. Zamansızlık dolayısıyla «HER AN HERŞEY VE HİÇBİR ŞEY» gözlenir orada... Bu da belirsizlik yani biçimsizlik duygusu oluşturur.

Anlatımım, şaşırtıcı, garip gelebilir ama, matematik denklemlerdeki zamansız uzayı başka nasıl anlatabilirim ki?.. Başından beri NEDENSELLİK ile şartlanan beyinlerimizin bu sezgisini aşmaya çalışmamız gerekir. Öncelik-sonralık sıralaması yalnızca ZAMAN devredeyken oluşup, ÇİFT kutup biçiminde bize gözükür. Zaman ortaya çıkınca, bizden önce dedelerimiz; şimdi biz ve bizden sonra torunlarımız bir arada yaşırdık. (Yeniden dirilişi hatırlayınız, Mahşer'de herkes vardır.)

Böylesi bir tuhaf Süper Uzay'da zaman ortadan kalkınca, herkes her an yaşıyor ve birlikte yaşıyor oluyor. Her ruh birbirinin çağdaşı, yaşıttır. Bedenlerimiz için «Önce doğuyor, sonra ölüyor» diyebiliyoruz. Ama Ruh (Takyon) için ikisi aynı şey oluyor: doğmuş-ölmüş değil; ebedi bir şey oluyor bilincimiz, nefsimiz ve ruhumuz...

Neden ve sonuç aynılaştınca, (Klasik örneğimizdeki gibi) önce taş atıp, sonra cam kırıyoruz. İkisi de aynı anda oluyor: Etki-tepki birlikte oluşuyor ve dolayısıyla belirsizlik-biçimsizlik olarak Süper uzay'ı bir Kaos gibi görüyoruz.

KESİM : 124

BARİSAL AÇMAZI

RÜH NEREDE?

Elimizdeki veriler, biçimsizlik geometrisi, Belirsizlik ilkesi ve nedensel olmayan yasaların evrensel bir asıl olduğunu gösteriyor.

En sıcak ile en soğuk; başlangıç ile son; önce ile sonra gibi bütün zıtlıklar, ya da zıt iki gerçek, bir tek biçimde birleşebiliyor. İki zıttı birleştiren de ayıran da tüneldir.

Karadelikler ile, ilgili verilerimizde, uzayın yürütüldüğünü en uzak ile en yakının birleştiği «Worm Hole» tüneline hatırlayalım.

Tek kuanttan daha milyarlarca kuant tünediğini, evrenin TEK akkuanttan oluşan sonra da sayısız kuant barındıran bir sistem olduğunu hatırlayalım : TEKLİK ve ÇOKLUK aynıdır...

TEKLİK ve ÇOKLUK da aynıdır...

Daha sonra, Hilbert uzayındaki mini tünel girişinde en küçük ile en büyüğün birleştiğini aklımıza getirelim.

Tünel süreci uzayda milyarlarca kilometre tutacak bir mesafe uzunluğunda gözükürse de «Hiç» uzun değildir. Sanienin milyarlarca birinde milyarlarca yıllar ötedeki en uzağa bir anda sıçramış oluyoruz : TÜNELİN boyu hem milyarlarca yıl uzunluğunda; hem de sıfır milimetre uzunluğundadır. İşte Esir'deki tünellerin, en uzak ile en yakını «AYNI ŞEY» yapan, inanılmaz gücü... Yani Tünelin boyu milyarlarca yıl gibi bir «Sıfır» uzunluktur (Resim-20'ye bkz.)

Sonra, aynı teklik tüneline, en küçük madde parçacığı olduğunuz anda, birden evrenin dışına çıkıp en büyük şey oluyorsunuz ve

bu kez evrenin kendisi altınızda minicik bir şey kalıyor : Tünellerin bu en küçük ile en büyüğü birleştirme özelliği de dikkate alınınca, tünelin eninin «Hem evrenden geniş hem sıfır kalınlıkta» olduğu ortaya çıkıyor.

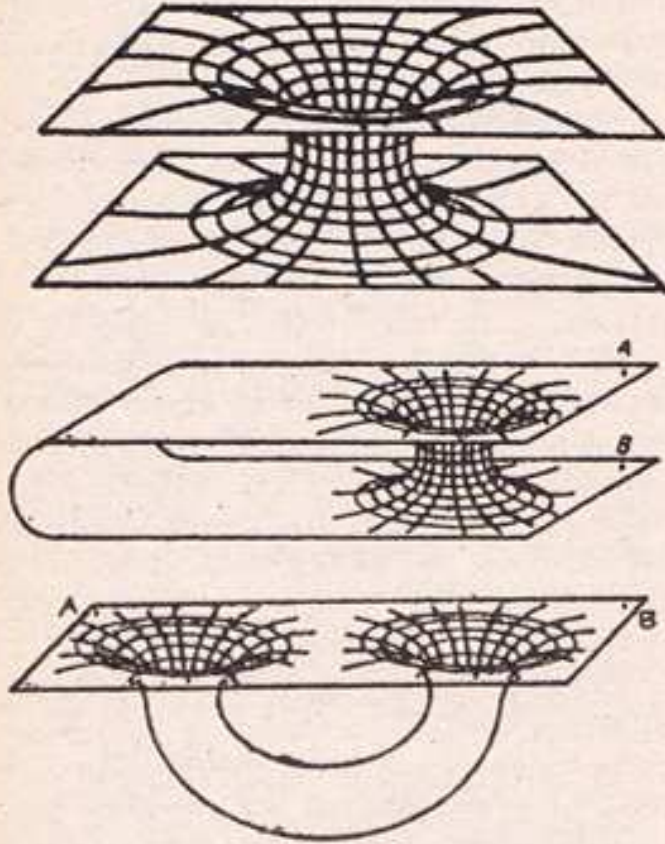
Tüneller, bildiğimiz bir tünel, hortum, kablo değil, çok daha başka bir şey : Hem sonsuz hem sıfır uzunlukta; Hem evrenin en küçük aralığı çapında; hem de en büyük evren çapında... Ve, işte bu bir tek tüneldir. (Sur borusu)

Evrenin bir halka biçiminde olduğunu ve başladığınız (NEDEN) noktaya uzay ve zaman içinde bu halka boyunca bir tur atarak (ÖMÜR) yeniden döndüğünüzü (SONUÇ) ve böylece DOĞUM İLE ÖLÜMÜN; DÜN İLE YARININ; KARADELİK İLE AKDELİĞİN; NEDEN VE SONUCUN TEK VE AYNI ŞEY OLDUĞUNU, «Cift-ciftlerin aslına dönüp «Tek» olduğunu, çokluğun tekliğe indirgendliğini vurgulamak istiyorum.

Orada bir bebek doğar ve aynı anda ihtiyar olarak ölür. Sonra doğar ve ölür, bunkar zaman içinde olmadığından düşünülebilecek en büyük hızla olur, ölür. Her şey aynı anda olur.

YANI OLUŞ VE ÖLÜŞ BERABER BİR ARADA VARDIR. Allah emri «Ol» aynı zamanda «Öl» demektir. Esir'de yaratılış ve kıyamet, aynı anda tek şey olarak vardır.

Bu, başlangıcın sonu ile sonun başlangıcının aynı şey olması; Nedensiz sonuç ve sonuçsuz nedenin bir arada, aynı anda, aynı yerde tekleşmesidir. Karadelik ile Akdelik aynı şeydir. Yaratılış ile kıyamet aynı yeredir. Tünelin Kara ve Akkapıları bitişiktir. «Ol/Öl» birliktedir.

RESİM : 20

TÜNELLERİN ESRARI

İlk cildimizde «Zülkarneyn/iki boynuzlu» diye sunduğumuz bir çift evren çiftleşmesi olayında, tüneller aradaki bir bağlantı, boğaz, köprü, hemzemin geçit, ya da Berzah olarak karşımıza çıkıyor. Birinci figürde, iki paralel evren kesitinin birbirine bir «Tünel kuyusuyla» bağlandıklarını gösteriyor. Her iki evren kesiti de birbirinden milyarlarca yıl uzakta olabilirler. Ne var ki, bu tü-

nel, saniyenin 60 milyonda-birinden de kısa bir anda, uzayları birbirine bağlar. Tüneller, «Sıfır uzunlukta bir mesafe ve sıfır saniye bir zamanda» uzay yürüyümünü gerçekleştirirler. O halde bir üst boyut olan tünelleri biz göremeyiz. Çünkü bir kalınlığı ve içinde harcadığımızı idrak edeceğimiz bir zaman yoktur. Bir anda bu evrenden ötekine çıkmış olursunuz. Tüneller bu bakış altında «Noktasal» olup her yerde var olan bir dolaysız iletişim şebekesini anlatıyor. Bu birinci şekilde, iki paralel evren bir karadelik tüneliyle birleşmiş görünüyor.

İkinci şekilde, bu tüneller aynı evrende gösterilmiştir. Yani paralel evren yerine, tek bir evrenin iki uzak kesiminin bir tünelle bağlanması söz konusudur. Aslında milyonlarca yılda gidebileceğimiz bu iki uzak evren bölgesine, bir karadelik bularak, tünelinden «Hemen» gideriz.

Üçüncü şekil, ikincinin açılmışıdır. Kıvrılan uzayımız açıldığında, tünellerin görmediğimiz «Gerçek uzunluğu» ortaya çıkar. Evrenimizde tünelleri «Sıfır kalınlıkta ve sıfır zamanda» olduğundan göremez ve algılayamayız. Sadece düşlerde ve parapsikolojî konusu olan durugörü-durusezilerle hissederiz. Bilincimizin ön plâna çıktığı, kendimizden geçme hâllerinde (Komaya girme, şok atlama, meditasyon, zikir, boyılma, hipnoz, cinni uğrama, Kâbus-karabasan, yakaza vb.) bu tüneli algılarız. Algılanan kendi şahsî tünelimizdir. Tüneli değil ama «Yükseldiğimizi» görürüz.

Tüneller hem trilyarlarca kilometre mesafede, milyarlarca yıllık uzay sıçraması gerçekleştirdiği için, ÇOK UZUNDUR. Hem de tersine, çakillerden izlendiği gibi, sıfır uzunluk ve sıfır zaman değerleri aldığı için «Saklı bir nokta» durumundadır. Bu nedenle, tüneller, sayısız olarak her yerde vardır. Bir başka deyişle, bildiğimiz kâinat, doğrudan SÜPER UZAY (Misâl ölemi) içindedir. Bizler de süper uzay içinde kaldığımız için, BİLİNC olayları gerçekleşmekte, en azından, rüya görerek, bu süper uzay'a girebilmekteyiz. Gerçekte tüneller on boyutlu kuant mini ipkikçiklerinden başlar ve SÜR BORUSU olarak en büyük biçimini alır. Evrenin tüneller hiyerarşisidir.

Süper uzaydaki «Ol/Öl» emrinin aynı tek vahdaniyet ve ebediyetin, **tünelden, bu evrene** çıkarak, bir ömür çemberi halinde, sayılı nefes ve rızık darbeleriyle zaman boyutuna bağlanması HAYAT harikasını tanımlamaktadır.

Bu tünelde bilincimiz, bilinc-altımız, belleğimiz, düşünce kaynağımız, defter tutan meleklerimiz ve dürten şeytanlarımız, en önemlisi de RÜH'umuz var. Şimdi sorular sorarak cevap vermiş olacağım :

— RÜH, CAN, BİLİNC, MELEKLERİMİZ, ŞEYTANIMIZ, DÜŞÜNCEMİZ BEDENİMİZİN NERESİNDE?

Ruhumuzun uzunluğu ve eni ne? Ne kadar yer kaplıyor? Sıcak mı soğuk mu? Rengi, cinsiyeti, adedi nedir? Nerededir?

Tünellerimizin eni ne kadar, boyu ne kadar? Evrenden küçük mü, büyük mü? Ne kadar yer kaplıyor, nerededir, ne renktir, kaç tane?

Ruhumuzun seyyal-cevval oluşu hem Arz'da hem Arş'ta olmasıdır. Hem **burada** hem **en uzaktadır**. Hem ölüm kadar uzak hem Şahdamarımız kadar yakındır. Hem evrende SUR BORUSU içinden **tepeden bakar**, hem evrendeki **en küçük varlıktır**.

Atomların feza benzerliğindeki dünyasına giden yola da girer bilincimiz : İnsan bir göğsü baksın : Dışımızdaki göğün, içimizdekiyle aynı olması, insanın bir de dönüp kendine bakması,

tünelini keşfetmesi ve onu ister teleskop ister mikroskop diye kullanmasıdır. Hz. Mevlâna gibi. (*)

En küçük ile en büyük aynı yerde olunca, ister bedensiz astronomiyle galaksi dışına gider âlemleri seyredersiniz, isterseniz atom dünyasını.. Bu tünel herkese açık : En azından rüyanızı gördüğünüz bu tünele yükselirsiniz, eğer bu asansörü kullanabilirseniz, en küçüğün en büyük olduğu süper mikroskobik ve/veya süper mikroskopik evrene gider, mikrop da, atom da, kuant da, takyon da, Arş'a kadar her sırrı da görürsünüz. Üstelik en küçük ile en büyüğün özdeşliğinin matematik isbatı yapılmıştır.

(*) Mevlâna mikropları «Cümlesinin ağız açık zerre yaratıkları» diye mikroskoptan önce gördü ve yazdı. SEMA dansıyla anlatılan ATOMLARIN dönüşü, zerrelere zikridir. Mevlevî etoğl kuşbakışı tepeden bakılınca Broglie'nin duran madde dalgası, Mevlevî külâhı çekirdek spinî, eller elektron spinidir. Spin; dönü, dönme, eksensel uydu olma, demektir. Yukarı duran «Haktan» olan el (+1/2 elektron spinî) ve diğeri «Halka» vuran el (-1/2 elektron spinî)dir. Bu da Pauli ilkesidir. Sema âyini «Spin» dönmesidir. Nâkkare vurgulu çağısı evrenin nabız gibi atması olan «İmpuls» ve Ney'de «Tünelin biçim dinamiğine bağlı bir zikr'dir. Bu egzotik ve mistik melodi pes (Bas) ve Sabâî (Sabah seher yeli esmesi, mahmur bir makam) olup, kıyamet sonrası dirilişteki «Ölüm uykusundan mahmur kalkışımızı» anlatır. Ney-cello, Esir, nasıl ki nûranî mavî-yeşil ise; sesi (Fononları) da Pes, sabâîdir. Sabah ezanı özellikle bu makamdan okunur. Mevlevîlikte sâbâî, Rast ve Mâhûr makamları «Evrenin kendi sesi»ne yakındır. Mevlevî İtrî Mustafa Dede Efendi'nin Tekbîr ve selâvatı bu yüzden bütün müslümanlarca seçilmiş en önemli iki eserdir.

KESİM : 125 BANACH-TARSKI ÇELİŞKİSİ

KÜÇÜK - BÜYÜK FARKI KALKIYOR

Cantor ve Hilbert'in «Sonsuz ötesi matematiğini» analiz eden ve yine Zig - Zag'dan olan Leh asıllı Banach ve Tarski, inanılmaz bir şeyi isbat etmişlerdir: **En küçük şeyden en büyük şey** (Ve sonsuz tane başka şey) yapılabilirdi.

Tarski-Banach bir daire çizdiler, sonra bu dairenin çapının yarısı kadar içine bir daire daha çizdiler. Bu simit benzerindeki eşmerkezli daireden küçüğü içindeki «SONSUZ» tane matematik elemanın iki katı, büyük daire içinde de yer alıyordu. Eğer küçük daire «Sonsuz» kabul edilirse, büyük daire «İki kat sonsuz» dur. Bu da klâsik matematiği yerle bir eder.

Çünkü «Sonsuz» demek, kendine artık hiç bir sayı eklenmeyen, düşünülebiyecek en büyük sayıdır. Böylesine en büyük sayı, nasıl olur da «İki kat» olarak büyür? Ya da tersine sonsuz sayısı nasıl iki tane sonsuz olarak bölünür.

O halde sonsuzdan büyük sonsuzlar da vardı. Halbuki, sonsuzun yarısı ve iki katı düşünülemez. Klasik anlayışa göre, sonsuz sonsuzdur ve bir bütündür, ikiyle çarpımı ya da ikiye bölünmesi yine «Sonsuz» sonuç verir.

Tarski-Banach dairelerini sonsuz yerine «Sıfır» diye de kabul edebilirsiniz. Örneğin büyük daire boştur sıfırdır ve küçük daire bunun yarısıdır. Yani sıfır ikiye bölünebiliyor..

Ya da tersine küçük daire sıfırdır. Bu kez büyük daire iki kat sıfırdır. Yani sıfır ikiyle de çarpılıyordu. Ne var ki, sıfır ile çarpılan ya da

bölünen bir sayının sonucu yine sıfır çıkması gerekirken artık bu «Yanlış» sayılmamaktadır.

Böylece klâsik matematiğin sonu gelmişti, geometrinin de... Riemann üçgeninde içaçılar toplamı üç dik açıdır. Bugün geometri sonsuz boyutludur. Matematik de sonsuz ötesinden başlamakta, sıfıra inişe geçmekte, sıfırdan da ötede **eksi sonsuza**, sonra da **soyut sonsuza** açılmakta, sonu gelmemektedir.

Fizik ise soyut yasalar güdümünde «**ALLAH YOLUNA**» girmiştir.

Banach-Tarski çemberi iki boyutludur. Şimdi bunu üç boyutlu bir küre olarak ele alırsak, istediğimiz olay ortaya çıkacaktır:

İki matematikçi, bir futbol topunu alıp eşit olarak 12 parçaya dilimlediler. Sonra dilimleri bozmadan, «**Güneşten büyük bir top**» oluşturdular ki, **iki top da birbirine değerce eşittir.** (İç içedir.)

Böylece bir atomu da dilimleyebilirsiniz ve sonra o minil dilimleri birleştirerek, «**Evrenden büyük bir yuvarlak**» yapabilirsiniz.

Hilbert de, kendi en küçük aralığının, türlü «eksponsiyal artışlarla, en büyük aralık halinde geldiğini göstermiş, teorilerine «**En küçük esir tünelinden, en büyük evren tünelini oluşturabilirsiniz**» isbatı getirmiştir.

Dolayısıyla küçükten büyük; büyüktan küçük oluşturulabiliyordu. Bir kum tanesini alıyor, Onun Planck uzayından Hilbert uzayına girdiğinizde) birden kendinizi evrenin dışında bulursunuz. Bu kez, **evren**, bir kum tanesi kadar **üçüktür.** Evrenin içindeki her bir kum tanesinin içi evrenin dışındadır.

Yukarıdaki evren, aşağıdaki evrene yansır. Yaşayan bilinçli bir organizma olan evren, büyüktür küçüğe sıralanmıştır.

En küçük kesir ardında BÜTÜN EVREN vardır. En büyük tamsayı içinde de BİREYSEL sonsuz evrenler vardır.

Atomların göbeğindeki bireysel her tünel, bütün evrene açıldığı gibi, bütün evren de atomun göbeğinde saklıdır.

Bu yandaysanız evrene, başınızı kaldırıp, «Gökyüzü» niyetiyle bakarken; öte yana geçerseniz, en küçük pencereden, evreni «DIŞARIDAN» seyredersiniz.

Tüneller atomdan küçük; evrenden büyüktür. Tünel içine giren evrenin dışına çıkmış olur. Tünelere saklanmış biri evrene bakınca, o tüneller evren yanında önemsizmiş gibi görünür. Yukarıdaki ile aşağıdaki evrenlerin biri dev; diğeri miniktir, ama aynı yerde buluşup, aynı şey olmuşlardır. Tıpkı din - bilim buluşması gibi. (*)

(*) Bilim böyle olduğunu ispatlıyorsa durum böyledir. Zaten Allah'ın ilâhî nizamı, o kadar basit olmalıdır ve şaşırtmalıdır. Bilim şaşırtınca iman tozelenir, imana gelinir. İmana gelen bir bilim gerçekler ne kadar karmaşık da olsa insan aklı evrenden geniş olduğu için kolaydır. Bilim ALLAH yoluna girebilir ama, dileyen bilgin bu yola girmeyebilir ki, bu onun kişisel görüşüdür ve BİLİMİ temsil etmez. Aslında bu genel bir ilkedir. İdeallerinin hakkını veremeyenlerden, idealleri sorumlu tutulamaz. Minareyi garsonyer gibi kullanan, dinini temsil etmediği gibi, Hümanist geçinen maddecinin de ana-babasını örgütü adına kurşunlaması, mezraları bombalaması, mâsûm çocuk ve kadınları katletmesi Hümanizmi bağlamaz. Din, Bilim, insanlık kurumları kişiler, partiler, hükümetler, devletler üstüdür, kişi yanlışıyla suçlanmamalıdır.

RÜYALARA GİDEN TÜNEL

Banach-Tarski çelişkisi dikkate alındığında, tünellerin en küçük ile en büyüğü; en uzak ile en yakını birleştiren yapıları ortaya çıkar. Biçimlerini gözümüzde canlandıramıyacağımız esir ve tünelleri, ne anlamda kullandığımızı okuyucu sezmiş olmalıdır.

Zamansız bir uzayda, herşey tek şey olunca sürekli oradan gelen düşüncelere düşlere bakarak, Esir tünellerinin «BİLİNÇ OLAYLARI-NI» yani PARAPSIKOLÖJİ'yi yönettiğini de anlayabiliriz.

«Misal âlemi, Mücerret âlem, Mânâ âlemi» derken, Hilbert uzayının ardındaki en küçük ve aynı zamanda en büyük Esirî Kâinatı anlatmış oluruz. Burası cisimlere çok yakın olan Süper Uzay'dan başlar ve sonra başka katmanlara çıkar.

Varlıkları «Rûhî»; fakat kuvvet alanları Esirî takyonları oluşturur.

Esir-Tünel örgüsü ve Mücerret âlem terimleri 14 yüzyıl önce Kur'an'da bildirilmiş, BERZAH kelimesi ile «Tünel Boğazı» diye verilmiş. Tünelin biçimi de «Sur Borusu» diye verilmişti.

Mücerret (Soyut) Evren, soyut sayıların kütleleştiği bir âlemdir ve takyonlarla temsil edilir. Nitekim «Misal âleminin düşünceyle biçimlendiği; rüyalarla oraya ulaşıldığı ve zikir-riyazat ile (Uyanık uyku halinde) oraya gidilebileceği» din verilerimizde bildirilmiş, biçimlenen parçalanabildiği ve aslı olan seyyal biçimsiz ortama katıldığı belirtilmişti.

Düşüncenin oluşturduğu bu formlar (Bicimler) kuantlar gibi diskret (Kesikli, değil) kümeleşebilir özellikli olup, keramet ve hikmet denen tünel haritalarını ve hârikalarını oluşturur.

Orada gündüz aldığımız düşünce birimlerini «Tasavvur» olarak; gece aldıklarımızı da «Rüya» olarak yaşarız. Tasavvur ve rüya her canlının yaşadığı bir TÜNEL olayıdır. Prapsikolojik kudretimizin en bilinenidir.

Rüya, sıfırdan büyük bedenimizin dinlenmesiyle, sıfırdan küçük bedenimizin işbaşına geçmesi olayıdır. Uyku, hipnoz ya da benzeri parapsikolojik deneyimler bizi POLARİZLER, Küre yüzeyi dediğimiz dış (Bizim) uzaydan, Tünel dediğimiz öteki iç uzaya yani «Çap» doğrultusundaki üçüncü düzleme yükseltir.

Elektromagnetizmada elektrik ve magnetik alanlar birbirine çakışır. Ama bu alan (DİPOLE antenlerde olduğu gibi) birbirinden ayrıştırılırsa, birbirine dik bir konuma gelir. Bize ait olan elektrik alan dış uzayda yatay biçimde kalırken, Bunun dikine (tünel) yükselen iç uzayda ise magnetik alan oluşur. (Resim 21'e bakınız)

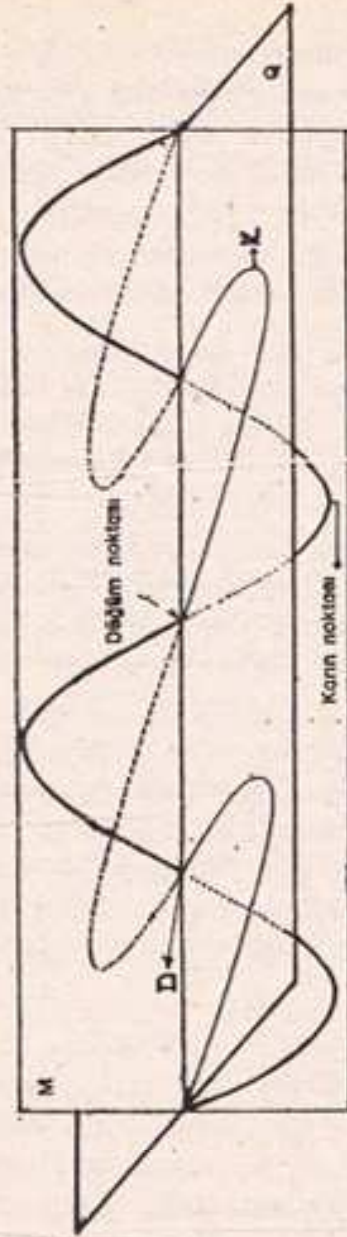
Bu çift dalga, artık birbirini kesen düğüm noktalarında çakışık; (Fakat birbirine en uzak olan) karın noktalarında uzaktır. Eğer bu dalga hipnoz, uyku, zikir ve meditasyon ile gençleştirilir, (Amplitüdü ne kadar yükseltirirse) bir o kadar iç uzaya girmiş, daha yukarı çıkmış oluruz.

Rüyalar, bu iç uzaya doğru elektrik alanımızdan magnetik alanımıza kaymaktır. Bayıldığımızda, komada da bu tünel bizi bir kuyu gibi

yakalar. Ölümden dönenlerin «Bir tünelden» geri geldiklerini söylemesiyle özdeş olarak, bayıldığımızda düştüğümüz dipsiz kuyu da bu tüneldir. Bize korkutucu gelmesinin nedeni, öteki uçtaki AKDELİĞİNE (Öteki evrenine) ulaşamadan, geri dönmüş olmamızdır. Çünkü bu bölge «Cinni - Şeytani» tünelle de boğazlaşır.

Artı eşya ile eksi eşya arasında, özellikle uykuya daldığımız (Ya da kötü bir hipnoza girdiğimiz) anlarda, iki dik uzayın birbirini kestiği TEĞET sınır bölgesinde «ŞEYTAN VEYA ŞEYTAN-SI CİN» etkisinde kalırız. Örneğin tam uykuya dalacakken, çoğu zaman irkilerek uyanırız. Bu teğet bölgeden geçmek zorunda olduğumuz bu sırada onlarla etkileşmekteyiz. Öyle ki, dalma anında gözlerimiz REM denen çok hızlı hareketler yapmakta ve adeta, «SELAMETLİ bir BÖLGEYİ» tarayıp seçerek, oradan Tünele çıkmak istemektedir. Bu sayede artı-eksi arasında kalan bu sıfır bölgeden geçerek MİSÂL ÂLEMİNE çıkmaktayız. Bu teğet-düzlem katı relativistik bölgeye yakın olup, cinlerin «Uyarılmış elektron hızına» kadar süratlenmesine izin verilen bölgedir.

Rüyalar sözünü ettiğimiz Süper Uzayın yani MİSÂL ÂLEMİNİN ürünleridir. Oysa riyazat ile girildiği de bildirilmiştir. Yani zikir denen uyanık uyku ile yükseldiğimiz bu tüneldir. Tünel boyunca zikreden (Zâkir, derviş ya da fakir) her katmanda bir «Yaratık» görür. Tünelin çıkışında ise bu cin bölgesinden geçmiş rahmani müekkil denen MELEK bölgesine girmiş oluruz.

RESİM : 21

(Açıklaması karşı sayfadadır.)

Tüneller dipole olmuş uzaydır.

Evrendeki bütün olaylar «iki düzlemli olarak» gerçekleşir, iki düzlem, polarizlenmeyle (Elektromagnetik aşırı kuvvetle) birbirinden ayrılabilir. Buna polarize düzlemler de denir. Bu kutuplanma benzeri DİPOLE fenomeni «Tünellerin» tek fizik açıklamasını oluşturur. Durgun bir elektrik alan, çevredeki evrenimizde hep vardır. Durgun (Statik) bir magnetik alan ise buna dik düzlemde (Tünelde, iç uzayda, çap-uzayda) hep bulunur. Eğer bu iki statik (durgun) alan, dinamik (Hareketli, devingen) olurlarsa, elektrodinamizm, elektromagnetizma ortaya çıkar. İkisi de uzayımızda tek düzlem olarak birleşir ve elektromagnetik kuvvet alanlarını oluştururlar.

Ancak, (Dipole antenlerde olduğu gibi) bu iki dinamik alan birbirini kuşatacak biçimde yeniden ayrılabilir. Bir magnetik alanı, soğan kabuğu gibi elektrik alan kuşatır ve/veya bunun tersi olur. Yandaki çizimde, bu Dipole (Çift kutuplunun) en yalın anlatımı gösterilmiştir. (Q) elektrik alan olup, çevremizdeki uzayın düzlemidir. (M) ise magnetik alan olup, sözünü ettiğimiz tünel yönündeki düzlemdir. İki polarize düzlemden, birbirinin izdüşümü gibi görünen elektromagnetik dalgalardan yatay olanı «Madde» alanlarını; dikey olanı ise «Enerji» alanlarını temsil etmektedir. İki dalganın birbiriyle çakıştığı, kesiştiği tek nokta D (Düğüm noktası)dır. Bunun tersine birbirine en uzak oldukları noktalar ise K (Karın) noktasıdır. İki karın noktasını hayalen birleştirdiğimizde; ortaya çıkan düzlem ise evrenin üçüncü düzlemidir. Böylece evrenin «Elektromagneto-polarize» bir üç düzlemli yapı olduğu ortaya çıkar.

Vücudun pasif, bilincin aktif olduğu uyku ve uyanık uyku (Hipnoz, koma, zikir-tesbih-yakozu hülvet-meditasyon vb.) gibi «Bilinc» hallerindeki seviyelerde «Dipole» oluşur. Örneğin uykuda gövdemiz yatay olarak evrenimizde pasifize olurken, aktifleşen bilincimiz, tünel (Magnetik mirac-amplitüd) doğrultusuna girer. Bu mîsâl âlemine yükseliş sayesinde rüya görürüz. Rüyalar iyi-kötü diyebileceğimiz sefa ve cefanın esiri ortamıdır.

(Lütfen sayfayı çeviriniz)

Beş duyumuzu uyuşturarak rüya görüyoruz. Yani rüyayı gözsüz görüyoruz : Renkler, biçimler, inanılmaz ayrıntılar, aklımızda tutamayacağımız ya da aklımıza hiç getirmediğimiz bizden bağımsız «MİSÂLLER» semboller bize «Gözümüz kapalıyken» görünür.

Rüyamızda bir yemek yeriz, onun kokusunu ve tadını alarak... Biri bize seslenir duyarız, biri vurur canımız acır. Böylece beş duyu birden rüyada yaşanır.

Rüyalarda kulaksız duyuyor, ağızsız konuşuyoruz. Burun ve damak için içine girmeden lezzet ve koku alıyoruz. Yani beş duyumuz olan beden organları aracılığı olmadan, (Süper spektrum) beş duyu dışı algılıyoruz.

Örneğin canımızın istediği yere gider, istersek uçarız. Rüyalar, magnetik «Karin» doğrultusunda yükseldiğimiz en basit uzay deneyimidir. Biri bize seslenirse, uyanırız. Çünkü «Düğüm noktasında» vücudumuzla her zaman irtibatlıyız. Ne var ki, ölüm (Olayında Hz. Azrail) bu iki alanımızı sürekli ayırır. Bu bakımdan ölümden rüyadaki gibi biri seslenirse duyar fakat uyanamayız. Kabirde rüyadaki gibi ya mutluluk (Sefa) ya da kâbus (Cefa) süreriz. Bunun ölçütü dünyasal dürüstlüğüdür. Ölüm, elektromagnetik dinamizmin, elektrostatizm (Beden) ve magnetostatizm (Bilinc) olarak dipole olmasıdır. Şekilde magnetik alan «Mele'i Âla» doğrultusuna, mirac tüneline işarettir. Mele'i Âla ve illiyyin'e dik olan «Esfeli Safilin» olan maddi düzlem'dir. İlliyyin ya da Mele'i Âla'nın tersindeki bizden de aşağı âlem ise «Siccin» dir ve cehennem diye sembolize edilmiştir. İlliyyin (Yemin, meymen, sağ yön) diye tanımlanmıştır. İyilerin illiyyin'de, kötülerin ise siccin'de defterlerine sicilleri yazılmıştır. Şekil «Ölümün» de resmidir ve çift çift yaratılışın bir başka tür yorumudur.

KESİM : 127 DÜŞLERİN MEKANİZMASI

RÜYA=MİNİ Mİ'RAC

Kimi rüya saçmadır, kimi mutlu hayallerdir, kimi vücut dürtüleri ile ilgilidir. Kimi kâbus olup karabasanlarla doludur. Kimi düşlerimizde sefa sürer, kiminde ise dehşete kapılırız.

Bu kargaşa ömrümüz boyunca sürer gider. Bayılma ve koma gibi kesintilerde ara vermez, ölümden sonra da «Kabir sefası ya da eziyeti» olarak kıyamete dek sürer bu «Rüya» fenomeni...

Uyku, küçük bir ölümdür; rüyalar da küçük kabir azabı ya da sefasıdır. Asıl ötesi «Uyanılmayan uyku» olan mezar yalnızlığı önemlidir. Oradaki gerçekleri de yine bu duyular dışı (Duru görü-duru işiti-duru algı) sistemiyle sürdürürüz. Bunun böyle olacağını, «Parmak ucuy la okuyan» yetenekli körlerden bile anlayabiliriz.

Rüyamızda Levitation yasaları uyarınca uçarız. Rüyamızda «Esir dinamiği» yasalarınca zaman da yoktur.

Hayvan, bitki ve istisnasız tüm canlıların, her uykuda rüya gördüğü Laboratuvar kesinliği kazanmıştır. Elektrodlarla yapılan deneylerde; uykuda rüya görmediğimiz bir an bile olmadığı belirlenmiştir.

Ne var ki, biz rüya görürken, toplu bilinc altımız (ve bellek depomuz) olan «Misal âlemi» bağlandığımız için, hatırlama zorluğu çekeriz. Unutmak, rüyayı görmemek değildir. Hatırlamadığımız, rüya, tünelden bize gelmemiştir. Tıpkı 9 ay boyunca «Ana rahmini» hatırlayama-

yışımız gibi unutmuş olmak «Yaşamamış olmak» değildir.

Rüyalarımızdan hatırladıklarımız «Saatler» gibi uzun gelirken, en uzun rüyanın, saliselerin içinde bile yer tutmadığını yine beyin grafikleri ortaya koyuyor. (Zamansızlık fenomeni)

Rüya, bizi programlayan, beyin jimnastiği veren ve (Bilinç stresleri olan) gerginliklerimizi olağanüstü yoldan çözen bir SÜPER UZAY olayıdır. Yarınımızı görmemizin nedeni de budur.

Yarınımız, (Kader ufkunun genişlemesini temin eden, tünele yükselmemizle, kehanet mekanizmasının oraya çıkması sonucu) bize «Önceden» bildirilir. Misal âleminin «Yansılardan» biri olan haberci rüyalar, çok önemli bir «LEVitation» sonucu ortaya çıkar.

Rüyalar dikine yükseldiğimiz tünel sayesinde «En basit bedensiz astronomi, gezici durugörü» olayı olduğuna göre, insanın doğal yapısında bu haslet bulunmaktadır, herkesin az çok bir kehanet yeteneği vardır. (Hissi Kablel vuk'u da denen ÖNSEZİ ve precognition)

Böylece tünele yönelmenin de «Yasaları» vardır. Çünkü evren genelde, ARŞ denen ÜST: Arz denen ALT arasında kalan dört yördür: Bu yönler Vakıa süresinde «Meymene=Sağ; Meşeme=Sol; Şimal=Kötü yön ve Kible=İyi yön» diye bildirilmiştir. Bu evrensel jirokobik yönlerle doğru uzanan türlü tüneller vardır. Örneğin Cennetlikler Sağ kavmidir ve kitapları sağdan önden verilirken, Cehennemlikler solcular olup, kitapları sol arkadan verilecektir.

Bunun bir benzeri de «Hadislerdeki uyuma

görgüsünde» vardır: **Uyurken** yatmamız, yan yatmamız, sağ yana yatmamız, sağ yana yatarken kibleye doğru uyumamız istenmiştir.

Uyurken mezar taşı gibi dik değil, mezarımızdaki gibi yatık olmamız istenmiştir. Bu yüzümüzü ARŞ'a dönmek, tavana muhatap olmak, bedeni «Elektrik Alan» denen dünyamıza ödünç terk ederek, bilincimizi «Magnetik Alan=Tünele» kolaylıkla ve bağımsızlıkla yükseltirici birinci şarttır.

İkinci şart ise (Yüzüstü-sırtüstü değil) yan üstü yatmamızı öngörür. Vücudu en rahat, bizden en uzak tutmanın ÖZGÜRLÜĞÜN yolu da budur.

Böylece Tünele iki yön seçilir: «Sol=Meşeme» sağlıklı değildir. Çünkü kalp sol taraftadır ve yatarken altta basınç görürken, üstte hafif kalır. Böylece seçilmiş, sağlıklı ve evrenin dönme yönüne uygun «SAĞ» a dönük yatmak tavsiyesi vardır.

Sola dönen tünel ağzının «Şeytanla muhatap» olması ve dolayısıyla Cinnî Teğet bölgeden kurtulmaya yönelik üçüncü şart «Sağa dönük» uykudur.

Dördüncü şart ise Kibleye (Küllin ortak yönüne) yönelerek, «Şimal» denen zıt yöne ters dönmektir. Tüneli, böyle kolay yakalınız.

O halde yatan «Arş» a dönmüştür. Yan yatmakla «Misal âlemine» yönelirken, Sağa yan yatmakla «Mutlak Misal âlemine» rotasını çevirmiş olur. Bunu kibleye dönmek de tamamlayınca, tünellerin JİROSKOBİSİ olan geometrik sistem ortaya çıkmıştır.

KESİM : 128 UYANIK UYKU VE İÇE DÖNME

HÜLYET - HÂLVET - RÜYET - YAKAZA

Elbette Rüya sadece «Uyku» daki bir şart değildir. Uyanık uyku yöntemiyle (Zikir-meditasyon) içe dönme, derin gevşeme ile Misal âlemine girilebilir. Gezici duru görü ile her zaman «Rüya tüneline» istemli olarak girmek mümkündür. Bu tür olaylar yalnızca rüyalarda meydana gelmez. Örneğin zikir (Uyanık uyku, içe dönme deneyimi de denen gezici duru görü) meditasyon ile, iç uzayına geçen PİRİ REİS dünyanın haritasını dışarıdan görerek çizdi. Bütün bilim adamlarını şaşırtan bu harikalar, sansasyon yazılanca, «Uzaylıların kendisine bu haritaları vermeleri» diye yorumlandı. Ne var ki, Piri Reis'in bir Nakşibendi dervişi olduğu biliniyor. Zikir ve TM ile kutup yıldızına bile gidilmekte olduğunu bir zâkir size söyler, doğrudur.

Bugün aynı yöntemle Amerika'da bir çok dernek, uzayda astral projeksiyon denen bedensiz astronomiyi gerçekleştirebiliyor. Hattâ bazıları galaksi dışına çıktıkları için dünyayı bulup, geri dönemiyor ve bağımsızlaşıyor. Ancak, vücutları ölmediği için ailelerine teslim ediliyor ve defin ruhsatı verilemiyor. (Bunların tümü «Devletçe» belgelenmiştir).

Hipnoz altındaki zehirli gaz odasında can vermesi beklenen idam mahkûmlarının siyanit gazından ölmedikleri, ancak hipnozdan sonra normal olarak bir nefeste öldükleri gözlemlendi.

Sıradan bir hipnoz ustasının bir tavşanı hipnoz ederek, zehirden etkilenmeden ve deri

direnci denen katılaşma (Katalepsi) altında civi, ya da bıçağın batmadığı gözlemlendi. (EPR kayıtları)

Misal âleminin fonksiyonunu «DİPOLARİZE UZAY» açıklar. Bir insan (Örneğin Piri Reis) zikrederek eksi bedenini MAGNETİK ALAN DİK DOĞRULTUSUNDA yükseltseydi, (Çölün en başında dikine havalandıysaydı, çölü hiç yürümeden) yükseldikçe genişleyen ufku aşarak, gitmediği geleceği (Yükseldiği oranda görecekti. Kehânet mekanizması).

Bu minicik Mi'rac bile bedensiz astronominin, (Huruç etmenin) on gün sonraki geleceği on dakika zikirle görmenin hikmetini vurguluyor. Böylece bir kimse «Evrenin» (Uzay-zamanın) dışına da çıkmış olabiliyor.

İşte, karadelik tüneli bize aynı imkânı tanıyor ve bizi çölden değil; çap olan dikmeden geçirerek, milyonlarca yıl sonrasına nakledebiliyor.

Süper uzay ya da MİSAL âlemi bu dikine yolculuğun ta kendisidir. (Seccadeden kalkmadan, yatak soğumadan) böyle bir evrene girilebilir ve evrenin dışına çıkılmış olur, böylece aşağıların en aşağısından bir yukarıya, sonra da başka yukarılara, sonsuzluk kulesinin mutlak sonsuza (Arş'a) açılan kesimlerine (Allah'ın izni dahilinde) ulaşılmış olurdu.

Bütün bunlar normal ise, PEYGAMBERİMİZİN Mİ'RAC'a (Yukarıların yukarısına) özel tüneline ÇIKTIĞINA inanmak anormal midir?

Evrenin üçüncü düzlemleri yönünde olan Mi'rac'ın, bizim görmediğimiz, bir nokta sandığımız herhangi bir zerrenin ardındaki TÜNEL yo-

lu olduğunu bilmemiz önemlidir. Bu ünel, iki omuzbaşımızdan KİRAMEN KÂTİBİN, denen ve bizim bütün yaşamımızı üç boyutlu VİDEO BANT'a kaydeden meleklerin göz ardı olduğu tüneldir. Eğer meleklerimizin hemen omuz başımızdan yükselerek, üst kattaki komşumuzun tavanından çatıya çıktığını ve oradan göğe, sonra uzaya uzadığını sanırsak aldanırız.

Çünkü uzay kürresinin yüzeyindeki zar «İki boyut» inceliğini geçmez. Asıl olan, bu zarın içine ve dışına çıkmaktır.

Aktarıssemâ denen uzay-zaman çizgilerinden dışarı çıkmak için SULTAN güç sayarak Karadelikleri kullandık, yine çıkamadık.

Fakat Hz. Mevlânâ (O Hilbert'in mini uzayına;) Piri Reis (Atmosfer dışındaki) tünele çık-tı. Bu Sultan gücün eseridir. O sultan güç, bize bile bazen, rüyada yarın ne olacağını söyler de olduğu gibi çıkar.

O sultan güç, evrenin bu yapışıp da dışına çıkamadığımız yüzeyi değil (Kürenin zarı değil) doğrudan ÇAPI'dır, içi ve dışıdır.

O çap ise bir tünelden başka bir şey değildir.

Misâl âlemi, bir cisim âlemi değildir. Bura-ya riyazat ve rüya ile girilir. Düşlerimiz, aklımı-za esen parlak buluşlar ve TM denen meditasyon ya da zikir ile dervişlerin gittiği âlem bu-rasıdır!..

Ama bu âlem «Yarı cisim» ve yarı «Düşün-ce, rüya» olan, o çok garip SÜPER UZAYI da kapsamaktadır.

KESİM : 129 PARAPSİKOLOJİ VE TÜNEL

TÜNELİN İSTİSMARI

Tünellerin bize «Ruhsal» etkisi kolay anlaşılmaktadır. Çünkü tüneller, ister bizim gibi in-san; ister Cin-Şeytan ya da Melek gibi her bi-lincin bize açıldığı en kestirme yoldur. Tünele ne kadar uzak isek, benliğimiz ve nefsimiz o kadar «Özbenliğine» yakındır. Tünele yaklaştı-ğımızda ise bireysellik yerini «Toplumsal işgali-ne» bırakır.

Örneğin uykuyla başlayarak, tünelden etki-leniriz. İyi ve kötüler pusudadır. (Madde bölge-sinden sonra «Cinni uğrama» etki alanı beli-rir ve enerjiyi temsil eder. Bu katı geçtiğimiz anda «Tünele» çıkmış oluruz.)

Bu kez tünel kat-be-kat mekânlardan yük-selmektedir: Rüya, Misal âleminde, geçici-dir. (Zikir ve meditasyon ile «Mutlak Misal âle-mine» erişilir ve «Gerçek biçimler» gözlenir.)

Hipnoz, uykunun süreklisidir ve kişinin öz-benliğini işgalcinin tüneline tutsak yapmaktadı-r. Tünellerin önemli bir özelliği de, «Özbenlik» denen nefsin işgalini mümkün kılmasıdır. Nazar denen göz magnetizması da bir tünel olayıdır. İmha etmek için yapılan bir gerilim farkından doğar ve nedeni sadece «Hased» dir, mertçe vurur. (Düşman açık oynar, sinsi değildir.)

Oysa büyü ve Hipnoz, uyanık uyku olayı-nın kallesçe gösterisidir. Buna bağlı olarak, ya hipnozistör ya da bu işin ustası «Cin»lerin «Med-yum» diye esir aldıklarını trans denen bir uyku-ya zorlar.

Bazı Karadeliklerin bir başka özelliğini bir daha hatırlatalım: Öylesi bir tünel, paralel ev-ren yerine, kişiyi başlangıcına geri çevirir, dü-

ne gönderir. Gelecekte geçmişe bağlayan bu tünel ile, giderek gençleştiğinizin yanında «HA-FIZANIZIN BOŞALDIĞINI» görürsünüz...

Cünkü, film tersine oynadığından, bildiklerinizi unutuyorsunuz, hiç öğrenmemiş oluyorsunuz. Bebek olduğunuz, bildiğiniz beyninizden siliniyor, hatırlayamıyorsunuz.

Geçmişe lade edildiğinizi ve gelecekte öldüğünüz için geçmişte doğduğunuzu hatırlamanız mümkün değil. Çünkü geriye giderken hatıralarınız da silinir. Örneğin yetişkin bir insana, hipnoz altında «On yaşında olduğun» telkin edildiğinde, hafızası on yaşından sonraki bilgileri unuttur. Dolayısıyla on yaşındaki konuşma aksanı ve hattâ o zamanki çocuksu yazısı (Ya da resmetme özelliğiyle) ve o günkü çocuk beyninin mantığıyla yazar, çizer, konuşur ve düşüncelerini aktarır.

Hafıza bantımız silindiği için, doğmadan önceki bilincimiz ya da Kalu Belâ'da ALLAH'a verdiğimiz söz aklımıza gelmez. Kimse ana rahmindeki dokuz ayı ve ondan önceki «BEKLENTİ» dönemini hatırlamaz. Oysa bunlar bizim bilincimizin-altı olan Tünelimiz aracılığıyla bağlanan «Kollektif bilinç altı sisteminde» kayıtlıdır.

Bu kayıtları doğduğumuz gün unutmak; öldüğümüz gün hatırlamak üzere her zaman taşınız. Hatırlamamızı önleyen BERZAH'tır ama, hatırlamamızın yerine geçen de KELİMEİ ŞEHADET nimetidir. Yoksa boş yere «Gözümüzle görmüş olarak şehadet» (Tanıklık) yapmıyoruz!

Tünel aracılığıyla her bir öz birbiriyle haberleşebilir. Tünel, aslında mükemmel kullanılır.

dığında, «GÖNÜL MEKÂNI» olan kalbe gider. Ama aynı kötü niyeti paylaşan, «Fesat kalpleri» de birbirini bulur. Ya da mâsum birinin tüneli «Kazayla» ya da hipnozla işgal edilebilir.

Tünelin kötü yorumlarından biri de Reenkarnasyon (Tenasuh, yeniden bedenlenme) ve EKMİNESİZ (Geçmiş yaşamı olduğunu sözde hatırlamak) kavramlarıdır. Bu iki kavram da dinimizde «Ayetlerle» yasaklanmıştır. Özellikle «BERZAH» dolayısıyla «Ölen birinin yeniden bedenlenme isteğinin kabul edilmediği» ve geçmişte de tek bir kez yaşadığımız bildirilmiştir.

Daha önce de değindiğimiz gibi, Evrende kişisel bir bedenlenme (Enkarnasyon) bir kez olur ve kıyamete kadar ölen birine, BERZAH engeliyle dönüş yoktur.

Evrenin bizzat kendisi bir bütün olarak kıyametten sonra bedenlenecek (Yeniden yaratılıp reenkarne olacak) bir Karadelik-Akdelik geçişidir. Yeniden bedenlenmenin kişisel olması «Kuantum teoremi» bütünlük ilkesine aykırıdır.

Kişisel bir yeniden bedenlenme için, bütün evrenin yok edilmesi ve sonra yeni fizik yasalarıyla bir daha yaratılması gerekmektedir. Dolayısıyla bu evrende «İki kez doğmak» fiziksel yasaktır. (*)

(*) Özellikle Hint kaynaklı dinlerde, bitki, hayvan, kaba insan sonra daha olgun ve en sonra da NİRVANA'ya ulaşmış mükemmel insan olarak bedenlendiğimiz ve bu arada tek bir ruhun evrimleştiği ileri sürülür. Bütün bunlara delil, daha önce yaşadığını doğru bilgilerle söyleyen çocuklardır. Hattâ hipnoz ile geçmişte yaşandığına inananların çoğunun da verdiği bilgi gerçektir. Ne var ki, olay «Şeytani»dir. Cin aldatısıdır.

Tünelin, «Cinni/Satanist» Parapsikolojik fenomenlerle de paylaşılması ve karıştırılması sonucu büyük bir kargaşa doğmuştur*. Bilinçli yabancı işgalci olan Cinler, tüneli türlü teknikleri için kullanmada otorite olmuşlardır. Kimi insanı doğrudan uğratar, tünel sürecinde, kendilerine karıştırırlar. Hattâ, kendileriyle «Evlenmeye yönelik tutkunlukları» oluştururlar. (*)

Kimi tünel sürecinde de «Büyü/Sihir/Efsun» denen çok ileri bir teknoloji, kurban seçilen insan üzerinde uygulanır. Kurbanın bilinçaltı dokunulmazlığı ve bireyselliği, zorbalıkla işgal edilerek, bir robot gibi, büyü-hipnozu altında kadere karşı zorlanır. (Elbette Kader her zaman galiptir ve büyü yöntemiyle kurbanın ölümü de zaten böylesi bir kadere sahip olmasıyla baştan belirlenmiştir.)

Her halûkârda bu tünel işgali ile «Uykuyu hipnozla sürekli hâle getirmek ve istenen düşü ya da hayali göstermek, bilinçli rüyet oluşturmak» mümkündür.

Rasgele hipnoz ettiğiniz birini, bu telkin altında, zihnen bir yere gönderebilir ve o an orada olanlardan haber alabilirsiniz. Burada gezgin olan «Bilinçtir».

(*) İslâm verilerine göre, her insanın bir «Şeytanı» olan «Cinden bir yoldaşı» vardır. Kişinin ölümünden sonra da o «Kalıcı» olduğundan, zamanında temsil ettiği insanın bütün sırlarını bilir ve kanıt diye gösterir. Reekarnasyon ve Ekminezis doğrudan «KARABASAN» olayıdır. İlgili seri kitabımızda bu konular ayrıntılanacaktır.

Hipnoz, «Uyanık Uyku» oluşturma tekniğidir. Her uykuda da telkinle güdümlü rüya oluşturulabilir.

Parapsikoloji bu tür bir doğaüstü işgal olmaksızın, kişinin kendi ruhsal (Psişik) yeteneklerinin bilimidir. Bunun en basit örneğini tasavvur ve rüya olarak sunduk.

Rüyayı anlattık, tasavvuru da «Esir'in düşünce kalıpları» olan MATRİKSLELER olarak biçimlenmesi diye sunup, «Telepatiye» örneksettik :

Telepati, iki tünel arasındaki bağlantıyla, düşünülen, düşlenen, hayal edilen, rüyet-hüyalıma, koku, tad, acı gibi her soyut kavramın, (Esir'de bizim maddî cisim olan somut eşyamızın karşılığı, manevî cisim olan SOYUT eşya) karşıtını oluşturup, alıcıya iletmeğidir.

Örneğin bir masa düşünüp bunu yetenekli bir alıcıya düşünce olarak naklettiğinizde, düşünce TAKYON eşya olarak Süper uzaydan (—20 kg. ve —3 metrekare ve —1 metre boyunda) SOYUT MASA imal eder. Bunu, öteki alıcının duyu dışı duyu (DDD) almaçlarına çarpıtır.

Beş duyu ötesi duyular dediğimiz SOYUT eşya algılanması olayı, Telepatidir.

HEM ZIRH, HEM RUFAİ

Görüldüğü gibi beş duyumuz ve MEKANİK MATERYALİST YASALAR da olmaksızın insanın EKSİ KUDRETİ Takyon gücünün hareket ettirme (Psikokinetik yasalar) telepatik iletişim yetenekleri var. Bir başka yetenek de **deri direnci** denen olay :

Pozitif bir deri direncinde Hint fakirleri örneğinde olduğu gibi, çivi, şiş, bıçak vb. batmaz. İslâm kerametlerindeki gibi zehir içerseniz, ölmezsiniz. Akrep sokar, zehiri toplardamardan dışarı fırlar. Batıdaki gibi kor ateş üzerinde yürürsünüz. Tibet Lamaları gibi çıplak olarak eksi 20 derece soğukta oturursunuz da donmak bir yana vücut ısınız aynı kalır..

Bütün bunlar **DERİMİZİN** bir zırh haline gelmesi ve sistemimizi dışarıya kapamasıyla oluyor. Çünkü bir tek deri hücrelerinden, ana rahmindeki bebeğin, tırnağı, kıkırdağın ve milyonlarca yılda cürümeyen kemiklerin oluştuğunu görüyoruz.

Bir de **negatif deri direnci** var : Burada deri, tersine sistemi dışa açıyor ve içe kapanıyor O zaman Filipinlerde olduğu gibi **elle ameliyat** mümkün oluveriyor. Yani deri direnmeden ameliyatı yapan gerisörün **eline yol veriyor** ve, bu şifacı hekim, (Örneğin) apandisit dışarı alıp, ameliyat ediyor ve yerine yerleştiriyor. Kesinlikle, bisturi neşter vb. kullanmıyor.

Ya da **Rufâiler** gibi ülkemizdeki bazı tarikat

ehlinin gerçekleştirdiği **kansız, şiş batması** olayı!..

Burada deri direnmiyor ve etkilenmiyor, şiş girip çıkıyor ve hiç bir kan ya da iz bırakmıyor. Uri Gellerin metalleri yumuşatması da **Derisinin** mârifetidir. Paranormal metâl bükülmesi de denen bu olayda cisim deriyi değil; deri cismi etkiler. Örneğin sıcak metal elimizi yakacağına, soğuk olan elimizi onu yakar.» Bu durumda da «Elektronların» metallerdeki serbest dolaşımı durur, metâl bükülür.

Derinin bu becerisi nasıl oluyor? Takyon teoremi dışında hiç bir açıklaması bulunamaz olduğundan sadece «**Şaşılıp**» geçiliyor. Deri direncinin ister negatif; ister pozitif olsun iki türü de, «**EKSİ KÜTLEMİZİN**» bizim kütemize göre büyüyüp-azalmasından doğan bir matematik farktır. Sadece bir ağırlık doğar. Yani ölü bir insanın cesedi terazinin gösterdiğinden de ağırdır ve bunu taşıyıcı hisseder, fakat terazi göstermez.

Evrenimizdeki bir cismin kendi çekim eşdeğeri olan bir (Eylemsizlik, **atalet**, inertial) **kütlesi** vardır. Cisimler çekimsiz uzayda bile bu **artı kütleden** yoksun değildirler. Örneğin uzayda bir tonluk küçük bir göktaşını gözümüze kestirsek bile, onun **konumunu bozmak için, bir tondan fazla kuvvet** gerekecektir. Bu da boşlukta yüzen **her şeyin bir kütlesi olduğunu** açıklar.

Takyon yasaları ise buna «**TERS**» tir. Takyon kütesinin sıfırdan küçük olması yüzünden, onu da **itmemiz boşuna** bir çabadır, hızlanmadır-

ğı gibi, sonsuz direnen bir kütle olarak karşınızda durur. Oysa itilmediği sürece hızlanır.

Takyon yasalarına göre, bedenimiz onlara «Hayalet» gibi gelmektedir, tıpkı onların bedeninin bize hayalet gelmesi gibi...

Oysa durum açıkça bellidir: Bizde üç beden katmanı var: Birincisi **artı 70 kg.** ağırlığındaki maddi beden, ikincisi **sıfır gram** ağırlığında enerji (**Ara**) beden ve üçüncüsü ise **eksi 70 kilo** ağırlığındaki **eksi beden**...

Bunlar «Hayatta» diri oldukları sürece bir arada ve **dengededir**, terazice eşitlenmiştir. Ama istersek bu dengeyi bozabiliriz. **Bu yana** bozmak kolaydır (Ölürüz), fakat öte yana «**Ağırlık vermek**» çok zor olmasına rağmen, tüneller sayesinde «**İmkânsız**» değildir.

Eğer enerjiye doğru hızlanırsanız, **SUPTİL** (Seyyal) **duble** beden serbest kalır.

Eğer ağırlığı, bilinç bedene kaydırmak üzere hızlanırsanız, **eksi kütle** baskın olur.

Eksi ve artı kütleler arasında fark eksiden **yana ters çekimle** (Levitation) artırılırsa, artı vücudumuzun **deri direnci** ortaya çıkar. O zaman dış etkilere karşı **tünel koruyucu** olur.

Ya da tersine, **beden tünele kaydırılır** ve **tüneldeki eksi beden**, artı beden yerini alırsa, vücuda el girer, şiş batar, duvardan geçeriz, ya da havalanır, uçarız.

Soyut beden, **dengeyi** somut beden aleyhine bozarsa, **deri direnci** ve **normalüstü havalanma** (Levitation) ortaya çıkar.

TÜNELE TIRMANANLAR

Kendiliğinden havalanma olayında, özellikle hipnoz ile **katalepsiye girmek**, yani **pozitif deri direnci kazanmak** bazı vardır. Böyle biri ne kadar **nârin** yapılı da olsa, **kaskatı biçimde** kalır, kırılmaz. Magnetizör kimse tarafından (Yer çekimine karşı) **havalandırılabilir**.

Katalepside, hipnoz ile dondurulmuş bir insanın **yere yapışmasını** sağlayan çekim kuvveti **kütlesine** eşittir. Örneğin 70kg. dir. Ama ondaki (—70) kilogramlık **SOYUT BEDENE** yapılan katma bir takviye sonucu, bu **dengeyi bozarsınız**. Onun eksisine 25 kg. daha eklediğinizde $(-70 -25) + (+ 70) = 70 - 95 = -25$ kg. bir **TERS ÇEKİM** olarak (Levitation denen elmanın göğe düşmesi, ya da eksi insanın, bir eksi meleğin uçuşu) gerçekleşir. O zaman da bu **insanın HAVALANDIĞINI** görürüz. O «Tünel çekimine kapılmıştır.» Aynı tünele rüyalarda da yutuluyoruz.

Rüyada sözünü ettiğimiz «Tünele» yükseliyor, (Geçici bir ölüm sayılan) **uyku** ile bedenimizin **+70 kilosunu** geride bırakıyoruz.

Ya da bu uykuyu hipnoz ile sürekli hale getirebiliriz. Hipnoz altındaki bir insanı, evine gönderebilir ve o an evde ne varsa öğrenebilirsiniz.

Ya da **UYANIK UYKU** veya içe dönme yöntemiyle **ZİKİR** ve **MEDİTASYON** ile bedensiz astronomi yapmak üzere bu yola girer, Piri Reis gibi, «Mi'rac'a ilk adımı atarız. Bu gidiş «**SOYUT BİR YOL**» sıfırdan küçük bir **CADDE** olan **tünel**

dir. Bu tünel-cadde dünyamızın çevresindeki deye dik bir çap olarak süper uzaya çıkmaktadır.

Bu tünel kavramı bize soyut gibi görünürse de, «Hint fakirlerinin», açıkavada yaptıkları, ip ile tünel deneyi, inanılmaz bir somut tünel örneğidir:

Bir açık hava düşünün: Kırık bir bölge, ortada ne bir ağaç, ne direk ne de havada görünen bir şey vardır. Deney yöresi açık alan!

Hint fakiri, eline bir kaval tipi nefesli çalgı alıyor, hasır sepetini açıyor ve sepetteki bir halat, müzik eşliğinde kıvrılarak havalanmaya yukarı çıkmaya başlıyor. (Bir yılan ya da canlı değil, alt tarafı bir cansız halattan söz ediyoruz.)

Sonunda halat 4 metre yukarı çıkıyor, sonrası birden görünmüyor!.. Yani meçhul bir yere girmiş, saklanmış gibidir. Orada hazır bulunan bütün bilim adamları ve gözlemciler şaşkınlıkla şu soruyu soruyoruz:

Bir ip nasıl havalanır ve başı «Gökte yok, olur?»

Dahası da var: Havadaki halat, çok sağlam görünmez bir kancaya takılmışcasına gerindir. Hint fakiri, bu urgana tırmanır. O da halatın başının kaybolduğu yere ulaşır. Tırmanışını sürdürdükçe, önce başı, sonra bütün vücudu, o görünmeyen «Açık havada» kaybolup sir olur!..

Görünmeyen fakir, biz resmi bilimcilerle alay edercesine bu kez halatı yukarı toplar ve halat ta yok olur. Gözden silinerek, bize kendilerini aratırlar!..

Daha sonra da aynı yoldan, halatı sarkarak ortaya çıkar. Fakir de aşağı iner, kavalını çalar, halat bir yılan gibi kıvrılır ve yukarıdaki meçhul bağlantıdan koparak aşağı düşer.

Daha doğrusu yukarıdaki şey her neyse onu bırakır.

Bilime göre bu «Halusinasyon, toplu hipnoz, şarlatanlık, göz boyama, illüzyon» diye değerlendirilir. Üstelik çektiğimiz filmde de, hiç bir hile bulunamaz.

Ama nedense filmi «Üniversite» imha eder ya da söyledikleri gibi kaybettirip, «Askeri programa alındığı için devlet sırrı olarak, unutulmasını» ister.

Tünellerin hüneleri saymakla bitmez: Tayyî Mekân denen teleportasyon olayı, gözden silinme, ışınlanma, velocation, Demateryalizasyon gibi, daha sayılacak bir sürü tünel işlevi vardır.

Hint fakirinin başına gelenler ile şeytan üçgeni kurbanlarının, kendiliğinden yananların, Philadelphia deneyine katılan ve görünmez olan tayfaların durumu ortaktır. Ortak eylem TÜNEL olayıdır:

Cekimin artı-eksi değerlerinden birinin yükselmesiyle, eksi ya da artı bedenlerden biri bas-kın; diğeri çekik kalır, denge bozulur ve insan, dış uzayından iç uzayına geçer. İç uzay tünel çapı yönüdür.

Tünelden ise Levitation (ters çekim) mekanizması sorumludur.

KESİM : 132

PARACOSMOGONY

BİR RÜYADAN FİLİZLENEN YARATILIŞ

Arz, sanki bir bodrum kattır. Aşağıların en aşağısıdır. Tünel asansörüne bindiğimizde, ucunda Arz dışında kalan sonsuzluk kulesinin zemin katı olan **Süper Uzay** ile tanıştık.

Süper Uzay, madde ile soyut maddenin bir karışımıydı. Örneğin Geonlar, hem düş kadar takyondur, hem de bir «Evren» yaratacak kadar maddidir. Dinimizde Süper Uzay, «Cisimlere en yakın âlem» diye bildirilmiştir.

Gerçekten de süper uzay, evrenler fabrikası, Kâinatlar çiftliği, âlemler kuluçka makinesidir. Çünkü SONSUZ İHTİMALE BAĞLI SONSUZ PARALEL EVREN oluşturur, her ihtimal gerçekleşir.

Süper Uzay, Sonsuz Özünü Enerji (NÜR) nin dalgalanmalarından oluşmaktadır.

Bir başka deyimle, saf «MUTLAK SONSUZ ÖZENERJİNİN» yalın olduğu durumla; saf «MUTLAK SOYUT MADDENİN» yalın olduğu enerji durumu arasında, gerilim farkı ya da termodinamik dengesizlik olduğunda, Esir'den mânevi ve maddi her şey yaratılmış olur. Var olmak yokluğa tercih edilir. Ama zaten her şey vardır, bu sonsuz ihtimalli Süper Uzay'da...

Sonsuz özenerji azalacağına artmaktadır, termodinamiği ters olduğundan Soğuktan sıcaklığa akmaktadır.

Zaten Nür'un «Soğuk bir ışıma» olduğunu «Alev, nâr» denen bizim enerjimiz gibi sıcak yakıcı» olmadığını biliyoruz.

«Nür», alev, kuant ya da termonükleer enerji değildir.

«İnsanların Nür veya Melek görmeye dayanamayışları» sonsuz özenerjinin yakıcılığından değil, Nâr'dan da şiddetli oluşundandır.

ALLAH'ın KUDRETİ (Meleklerin de bedeni) olan «Nür», yukarıdan aşağıya bir termodinamik yönünde, hep alta patlar. Sonsuz şiddet-teki Allah Kudreti, giderek her bir alt katta hafifleyerek, tecelli eder. Bu «Tekli NÜR» evrenin katmanlarına, sonsuzluk kulesinin katlarına, yukarıların en yukarisından, aşağıların en aşağısına doğru hafifleyerek ulaşır.

En alta bize Kuantum olarak yansır. Çünkü Nür'un bu etkisi, Arş'tan Arz'a; yukarıdan aşağıya gelmektedir.

Kudretin kaynağı Yaratılış tekilliği olup, yukarıların yukarisında (Arş ötesinde) bulunan Allah (C.C.)'e onun Kudret sıfatıdır. «Kadir» ve «El Nür» isminden çağlayan gibi dökülmektedir.

Bu kudret böylece Arş'tan aşağı doğru patlar ve en aşağıya ulaşır. En aşağıya da sığmaz ve aşağıların aşağısı olan maddeyi yaratmak üzere kuantlaşır. Arz terimi en güzel Kur'an anlatımıyla budur.

«Aşağıların» bir yukarisında ise «Süper Uzay» bulunmaktadır. Her noktasal cisim, aslında bir boyutsuz koordinat değil (On boyutlu uzaydaki rezonanslar olarak Hilbert Uzayı'nda saklı) tüneller biçiminde düşünülmelidir.

Bu tünellerden birinde en başta, bizim yaratılış patlaması gerçekleşmiş, sonsuzda-bir küçüklükteki bir tek noktadan, bütün paralel evrenler çıkmıştı.

Buna benzer biçimde, her bir noktadan da sayısız paralel evren türemiştir. Bütün bu âlemleri birbirine **BERZAH** (Boğaz=Kıstak) denen tüneller bağlar.

Demek ki, Süper Uzaydaki SOYUT eylem ve etkiler somut madde yaratacak güçtedir. Bu bakımdan Süper Uzay orada «Kâinatlar Tarlası»dır. Her tohumdan bir evren yeşermekte ya da yeşermeyen, sonsuz ihtimalden **BİRİ** olarak beklemektedir.

Yeşeren evrenleri «Cisim» diye biliyoruz ve tanıyoruz. Elbette cisimler yalnızca bizim evrenimizde yer almıyor: Örneğin Arş, Kürsi, Levhi Mahfuz, sur borusu, kalem, gibi «Süper cisimler» Cehennem, Cennet ve sakinleri (Huri-Ğilman denen insanları) ve türlü yaratıklar, yine bizler kadar cismanlıdır. Tümü de bizim evren, (7 gök) dışındadır.

Hattâ 7 yer katındaki yaratıkları da tanımıyoruz. (Yecüc-Mecüc, Liyanan, Berşem, Temâs, Ârkâ-Kâbes Cülhan, Muhtat, Kutâta, Cûsum gibi «Yeraltı» ırklarından söz edilmiştir.)

Cisim olarak yeşermeyen ve tohum olarak kalan Süper Uzay tünelleri, «Esir» denen Takyonik kuvvet Alanlarını oluşturur. Her bir tohum (Geon) evrendeki bir ihtimalin karşılığıdır ve hepsi bir tünelle temsil edilerek, Süper

Uzay'da yer alır. İrade edilirse, her bir tohumdan, tohumun temsil ettiği (Sonsuzda-bir ihtimali temsil eden) bir evren daha patlayarak «Ortaya» çıkar.

İhtimaller sonsuz tane olduğundan Sonsuz yüzlü bir «Zar» hem de sonsuz kez attığımızı ve her ihtimalin de geldiğini düşünürüz.

İşte, Süper Uzay'ın en altı olan «Rüya ve Tasavvurların misâl âlemi» budur: Her ihtimal vardır ve her ihtimal kendi tüneline gerçekleşir. İsteyen kişi bu ihtimallere uzanır.

Daha doğrusu, bu ihtimaller en başta yaratılıştan önce hazır, Bilincin görevi, bunlardan birini tasavvur ettiğinde, ilgili tünelden hazır almaktadır.

Bir başka deyişle, düş ve düşünce, toplu bilinç altı olan bu «Rüyalara ve tasavvurlara bağlı biçimlenip, bozulabilen Misâl âleminde» çekilip alınır.

Misâl, hem örnekseme hem nümune alınan sembol hem de her bir ihtimaldir. Dilerseniz, yarısı kaplumbağa, yarısı fil olan bir yaratığı oradaki «Emsâlinde» hazır olarak düşünebilirsiniz. AKLI KÜLL (Toplu bilinç) bunu bireyinize aktarır. Eğer orada ihtimaller kısıtlı olsaydı, biz de kısıtlı düşünürdük. Ama ihtimaller sonsuzdur.

İhtimaller sonsuz derken acaba sonsuz nedir? Şimdi, bunun cevabını arayalım:

KESİM : 133

ÇEVRESİZ TABLO

SONSUZLUK BİLMECESİ

Hatırlanırsa, Banach-Tarski'nin isbatı, bize sonsuzdan büyük sonsuzlar da olduğunu gösteriyordu: Bir portakalı dilimliyor, sonra da onu (Hilbert uzayından) en küçük bir nokta, ya da evrenden büyük bir küre olarak yeniden birleştiriyorduk. Büyükten küçüğe çıkıyorduk; küçükten de büyüğe... Bir sonsuzdan küçük sonsuzlar da vardı; yokluk denen sıfır da iki ya da başka bir sayıya bölünüp çarpılabiliyordu.

Önemsiz bir en küçük noktadan, Hilbert Tüneliyle, evreni «Dışından seyredeceğimiz» bir yere çıkıyorduk: Hilbert uzayı hem protondan küçük; hem evrenden büyük olunca, yukarıdaki evrenle aşağıdaki evren aynı şey gibi, birbirinin içinde aynı yerededir.

Bu nedenle de, her şeyin hiçbirşey, bir şeyin hem hiçbirşey hem herşey olduğunu Esir içindeki anında olup-ölen geometrik dinamizmi anlatmak için kullanmışım.

Evren «Küçükten büyüğe» doğru, fakat BİRLEŞİK ALAN oluşturarak, yani TEKLIĞE doğru tertiplenmiştir ki, buna hiyerarşi diyoruz. Ama alt yapı üst yapıya benzemezse de, her şey tek şey olarak vahdaniyet kazanır. (*)

(*) Örneğin, biz bitkiye, hayvana benzemeyiz. Ama onlarla ortak yanımız DNA şifreleridir. Ama biz DNA ya da Hücre benzeri değildir. Her döllenmiş yumurta birbirine benzediği hâlde, ortaya çıkan varlığın yüzeysel kuruluşu ister arı, ister ayı, ister çimen, ister cınar, ister zürafa isterse insan olur. Bu dört şifreden olan

Misâl âleminde «TÜNEL» olarak, bütün sistem birbirine benzer ve birleşip, aynı Külli şey olur.

Böylece yaratılışımızın Süper Uzay'ın Mîsalleri (İhtimaller) âleminde kaynaklandığını görürüz. Yüzeysel kurgumuza, içsel dizilişimizin benzemezliliği vardır: İçsel diziliş tektir, bütün bir KÜLLİ AKIL toplam bilinc, kozmik zekâ, evrensel bellektir.

İç-soyut kurgumuz ile dış-somit kurgumuz birbiriyle birleşip, aynı şey olunca obje ile sübjekt (Anfus ile Afak) de aynı şey olur: Tek, bir

DNA, her canlı bedenini birleştirir. Her bir molekül şifreyi oluşturan atom kuruluşu birbirine benzemez. Her biri ayrı bir «Elementten» oluşur. Bu kurşun da olabilir, oksijen de, cıva da, kömür de... Bunlar da birbirine afakta benzemez. Enfûsî benzerlikleri: Proton, nötron ve elektrondan kurulmuş olmalarıdır ki, onlar da birbirine benzemez. Sadece onları oluşturan KUARKLARI birbirine benzer. Kuantlaşmış Kuarklar da kendilerinin bileşenlerine, (Sonsuz özünü enerjili rezonanslarına) benzemezler. (Rabbimiz hiç bir varlığa benzemez, yani «Muhalefetül İlî havadis» sıfatına sahiptir.) Vahdan ALLAH'ın TEKLIĞİ Ehaddiyet'ten fakat eşsiz, benzersiz, emsâlsizliği olan TEKİLLİĞİ VAHDANİYET'tendir. Nasıl ki bir kuarkın cinsiyeti yeme-içme ihtiyacı yoksa, Rabbimizden de bu alışkanlıklarımız beklenmemelidir. Yaratıklar, âfaki olup, içlerinde enfûsî öz yapının tohumlarını taşırlar. Sayısız canlı çeşidinin yapısında sadece «Gen» denen dört çekirdek âsidi vardır. Canlıların da içinde bulunduğu sayısız madde içinde sadece proton, nötron, elektron ve nötrino'dan oluşan dört atom-altı birim vardır. Bunlar da tek kuantta birleşirler. Yaratıklar böyleyken, YARATAN'ın yarattıklarından birine benzemesi bilim açısından da yasaaktır. İhlâs sâresi bunun için çok önemli bir Cİ-FİR olayıdır.

kuruluştan her şey, her ihtimal (Sonsuz misal) içinde biçimlenir.

Bunlardan yalnızca «Yaratılması» istenen tünelden, somut bir evren ortaya çıkar, kalan her sonsuz misal, (Sonsuz tane ihtimal) filizlenmemiş olarak tüneline, Misal âleminde bekler.

Banach ve Tarski'nin şimdiki evren büyüklüğündeki bir küresini ya da evreni bizzat alarak dilimleyiniz. Bunu sonsuzda-bir küçültebilirsiniz de, sonsuz kadar büyütebilirsiniz de...

Evren böylece MİNİ AKNOKTACIĞINDAN bu matematik ile yaratıldı. Evren en küçükken şimdi en büyük olmasını, (Genişlemesini,) BANACH-TARSKI matematik açıklamasıyla sürdürmektedir. İstenseydi «Evren» Misal âleminde bir «Rüya» parçacığı, bir tasavvur ihtimali ya da şimdiki evrenin hiç yaratılmamış bir sembolü olarak kalırdı.

Düşünülecek olursa, böyle sonsuz tane evren sembolü daha orada bulunmaktadır. Çünkü sonsuz ihtimalli bir MİSAL ÂLEMİ, her ihtimalli içerir, kapsar, dışında hiç bir ihtimal bırakmaz.

Sonsuz ihtimalin var olması, evrenin bir kör tesadüf ile, kimse «Ol emri vermeden» kendiliğinden oluşması gibi kâfir bir düşünce demektir.

Süper Uzay, aslında böyle bir kâfir düşünceyle türetilmiş, bilimsel bir gerçek olarak ortaya çıktı. Çünkü süper uzay demek, sonsuz ihtimalin her birinin mevcut olduğu bir evrenler çiftliğidir.

Dolayısıyla, en büyük sayı olan sonsuzun

ötesine geçilemeyeceği için. «Rabbimizin bizi yaratmasına gerek kalmadığı» gibi bir Matematik sonuç çıkıyordu.

Çünkü matematikteki sonsuz, artık ondan büyük bir sayı olmayan dev sayıdır. Bu da Süper Uzaydır. Süper Uzay dışında hiç bir yer ve hiç bir şey olmamalı ise, «Tanrı yok» ya da «Tanrı Süper Uzaymış meğer» gibi düşünmeliydik.

Çünkü sonsuz ihtimale bağlı bir «Olasılık / İstatistik fiziko-matematik» dışına başka bir varlık sığmaz. Bütün ihtimallerin olduğu bir Süper Uzay, ezelden ebede kadar orada hazır bulunan (Ve haşa) Yaratıcı olur. Çünkü, adı üzerinde sonsuz, kendinden daha büyük bir sayı olmayan, sonların sonu. «EKBER» dir.

O halde Sonsuzluk kulemiz «Rüyaların MİSÂLİ (Probability) ihtimallerine dayanıp bitmiş oluyordu. Matematik HAK'tır ve haber verdiği her şey mutlaka vardır. Şimdi de matematik «En son» diye (EKBER) «Misal âlemini» bildiriyordu. O zaman yaratan «ACZE DÜŞÜYORDU».

Eğer matematik (Bilim) bu noktada kalsaydı. Hâşa ALLAH'ın da süper uzay içinde bir «İhtimal, bir yaratık, yaratılan» olması gerekecekti. Sonsuzun dışında kalması gerekir ki, yaratıcı, yaratsındı. (*)

(*) Okuyucu, özellikle izleyen bandımız «Arz'dan Arş'a Mi'rac»ın son cildi içeriğinde Rabbimizin «ACZE» düğürlemediğini; tersine, ALLAH-Ü EKBER sonsuzunun en büyüğünün dışındaki mutlak sonsuz olduğunu kavrayabilir.

SONSUZLUK KULESİ

Aslında matematik, sonlu sonsuzların hapishanesi içine sokulmuştu. Sonsuz denen kavramın nerede başlayacağı, nerede biteceği «Matematik zafer» ile bulunacaktı.

Sonsuz ihtimalin dışına çıkılıp-çıkılamayacağı konusu üzerinde durmamız gerekecektir: Sonsuz, düşünülebiyecek en büyük sayıdır. Bu sayı öylesine büyüktür ki, ona bir başka sayı daha eklenemez.

Ne var ki, dünyamızdaki sonsuzluk heo sonludur. Örneğin ışık hızı saniyede (300 bin km. olduğu halde) «Sonsuz» sayılır. Ya da evren ileride buz tutacağı -273,16 C° dereceye ulaşınca, yine sonsuz (En küçük sıcaklık) derecesini bulmuş oluyoruz.

Sonsuzun tanımını Galile'den önce Zenon bir açmazla anlatmıştı :

Bir cm. boyunda bir mesafe işaretleyiniz. Burada yürüyen bir adam olsun. Ama bu adamın attığı her adım bir öncekinin yarısı olsun. Yani ilk adımı yarım santimse, ikinci adımı çeyrek santim olsun. Sonraki de bunun yarısı olsun...

Bu bir santim sürekli yarılanıp azaldığı için, sonsuza kadar sonu gelmeyecektir. Bir santimi sonsuz (Yüz milyonlarca) yıl boyunca yürüyüp bitiremeyiz!..

İşte bu «Zenon'un» sonsuzudur, bir santim ebediyet bitmeyen bir yol olmuştur ve gerçekten sonsuzdur. Ne var ki, her şey bir santim içinde olup bitmektedir. Bir santimin kendisi sonsuz değildir. Örneğin bir başka «Bir santim» de yine böyle yürünüyorsa ve sonu gelmiyorsa bunun ikinci bir sonsuz olduğunu ve başka sonsuzlarla da üç, elli milyar sonsuz olduğu ortaya çıkar...

Ne var ki, sonsuz bir tek sayıdır katlanamaz ve kendinden daha büyük bir sayı eklenemez. Öyleyse, bizim sonsuz sandıklarımızı gerçek matematik «Küçük alt sonsuzlar» kabul etmektedir.

Gerçek sonsuzu ise bir sonsuzluk kulesi yaparak çıkabilmeyi deneyelim : Böyle bir kulede, her «Bir cm. sonsuzun» üst katında bunun iki misli yer almaktadır. Her kat bir öncekinin iki mislidir. Böylece 2, 3, 8, 16, 32, 64, 128... sonsuz katlı bir dev kule oluşturalım. Böyle bir sonsuzluk kulesi oluşturan (Zig-Zag'ın en eski elemanlarından) Georg Cantor, sonsuz ötesindeki bir noktaya ulaşmıştı.

Cantor, Zenon'un sürekli yarım yarım atan adımının sonunda bu bir santimi bitireceğini ve sonsuzun sonunu getireceğini isbatla gösterdi. «Sonsuz Set»leri oluşturan Cantor, bazı sayıların sonsuzundan daha KÜÇÜK olduğunu bulmuş aynı anda da MÜSLÜMAN olmuştu.

Sonsuzlar birbirine eşit tek olmalıyken, bazı sonsuzlar ötekinden büyük ya da küçüktü. Konuyu ikinci bir «Cantor» diyeceğimiz dâhi David Hilbert yeniden ele aldı.

Sonsuzluk kulesine sonsuz tane insan yerleştirdiler. Bunu bir sonsuzluk oteli gibi düşündüğümüzde, sonsuz müşteriye oda verilir. Sonra ikinci bir sonsuz müşteri grubu geldiğinde bunlar da otele yerleştirilebilmektedir.

Daha sonra bir tek müşteri çıkageldiğinde bu müşterinin yerleşmesi imkânsızdır. Ama George Cantor (Ve yine onun gibi müslüman Alman olan matematikçi) David Hilbert, bu yeni gelen müşterinin alt kata yerleştirilip, diğerlerinin de tek sayılı kule katlarına kaydırılmasıyla herkesin otele yerleşebileceğini gösterdiler.

Cantor böylece, sonsuzdan ötede bir nokta, sonsuzdan da büyük bir sayı bulmuştu. (*).

Artık, matematik sonsuz sayısı, bildiğimiz sonsuzlardan değildir. MUTLAK sonsuz denen bir sayıdır.

Evrenin sonsuzu burada biter ve başka bir sonsuz başlar. Bu «Sonsuz mutlak sonsuza,» (Allah sonsuzluğuna açılan) ARŞ sonsuzuna uzanması bakımından bizim için çok önemlidir. Çünkü İnsanoğlu «Sonsuz ötesi» matematik dalını bulmuş, imkansızın ötesine geçmiştir.

(*) Bu sayının ayrıntısına girmek çok uzun ve karmaşıktır. Ama bugün Cantor ve Hilbert sayesinde «Sonsuz ötesi» matematik bulunmuştur. Bunlara dev kardinaller mahye kardinelleri vb. denmektedir. Sonsuz ötesi matematik o kadar karmaşıktır ki, bugün halen yalnızca sembollerini anlatmak için ciltlerle kitap, bilgisayarlara yazdırılmaktadır.

ELİF NOKTALARI

Matematiğin yasaklanmayıp, var dediği her şey evrende vardır ve beklenmelidir, (Gözlemlenmesi umulmalıdır) eninde sonunda bulunacaktır.

Matematik gerçekliğin olduğu yerde hemen GEOMETRİ de vardır. Geometri, matematik olayı boyutlarla çizenek haline sokar. Fizik ise Geometrinin dinamik yasalarını belirler ve böylece keşif ya da bilimsel bulgu ortaya çıkar.

Şimdi bu matematik buluşun sonuçlarını hep birden göreceğiz :

Cantor'u izleyerek «Müslüman Zig-Zag üyesi» L.Jorge Borges, sonsuz ötesi bu noktanın geometrik tanımını yaptı. Cantor'un matematiğinin, Hilbert uzayı ile birlikte geometrisi kurulmuştu. Arjantinli Borges, müslümanlığın coşku-suyla, sonsuz ötesi noktasına (Aleph) «ELİF» noktası adını verdi. (*)

Elif noktası evrenin son sayısı olan sonsuzdan da bir fazla büyük olan, sonsuzun ötesindeki bir tek sayıdır. Bir sayının Elif ile çarpımı ya da, bölümü yine kendisini vermektedir.

(*) Borges, 1987 başında vefat etmiştir. Vasiyeti ve gizli müslümanların sözleşmesi uyarınca ülkemize defnedilmiştir. Elif noktasını «The Aleph» isimli kitabında yayınlayan Borges'in ülkemizde «Yolları catallanan bahçe» ismiyle yayınlanan bir diğer eserinde «Zaman yolculuğu» işlenmektedir.

Süper Uzay'ın Yaratılışı, bu Elif noktasından başlamaktadır. Bu noktada bulunan bir gözlemci «Tümden ve gerçek» olarak bütün yaratılışları görür.

Böyle bir noktada olan BİRİ, her şeyi düzenler ve yapabilir. Bu noktada evrenin bütün coğrafyası, tarihi ve geleceği yer almaktadır. Çünkü bu sayı evrendeki her şeyden büyüktür.

Örneğin evrende sonsuz tane «İhtimal» vardır ve ELİF bütün sonsuz ihtimallerin tamamından büyük olduğu için, ihtimalin sıfır olduğu, ya da ihtimalsizliğin hüküm sürdüğü bir noktadır.

Bu noktada, artık evrenin ihtimal hesapları, sonsuz sayıda evren olasılığı yoktur.

Bu noktada evren nasıl düzenlenmişse, kalan ihtimalleriyle birlikte o noktadan her şey türemiştir. Paralel evrenler, evrimler ve akla gelebilecek her şeyin yaratılışı bu noktadan düzenlenmiştir.

Elif noktası süper Uzay'ın, rüyalar âlemi olan Misâl âleminin de yaratıldığı bir noktadır. Tıpkı Big bang'ın «Aknoktası» gibi...

Elif noktasının kanıtı, madeci bilim adamlarına öyle bir darbe vurmuştur ki, sonsuz ötesinden sonlu ve kısıtlı bu evrene bakış açısı, bize ALLAH'ın MÜTEKEVVİN oluşunu (Yaratmasını) temsil etmektedir.

Elif noktası bizi yeniden yaratacak başlangıç, temel plândır. Sonsuzdan büyük olduğu için evreni dışarıdan kavrar.

Sonsuzda birden de küçük olduğu için aynı

zamanda bizi içeriden de kavrar ve sabit, kesin, determine fizik yasalarıyla varlığımızın TÜMDEN ve GERÇEK kurgusuyla konumunu oluşturur.

Elif noktası için bir «Yer» gösterilmez. Çünkü tam sayı olarak kâinattan büyük; sonsuzda bir kesir olarak da her şeyden küçüktür. Uzayda bir yerde, yanibaşımızda, kalbimizin içinde ki sır'da, beynimizdeki özel kanalda, şu duvarın ardında, soluduğum hava molekülünün içinde, kuyruk sokumundaki son kemikte, kaburga kemiği arasında, yediğimiz ekmeğin içinde, ve ya her şey onun içinde... Bu durum «Belirsizlik ilkesi» yüzünden değildir.

Elektronun konumunun ve hızının belirlenemeyip, bir ihtimal küresi oluşturduğumuzda bu istatistiksel kürenin yüzeyinde, «Her an, her yerde olabilir,» dediğimizi hatırlayalım. Bir karadeligi de çevre etkilerinden tanırız ve tekillik noktasının yerini saptarız. Ama Elif noktası böyle tanınmaz ve yeri için bir ihtimal aralığı verilmez. Tüneller de, bir cismin sonsuza dek bir uzayda kapalı kalmaması nedeniyle, sıçrayacağı başka bir yer için yaratılmıştır. Tünellerin «Her yerde» olduğunu söyleriz ama «Nerede» diye özel bir soru soramayız. Elif noktası gerçekten her yerededir, her şey Elif noktasının içindedir.

Tersine, Elif noktalarında «Kesinlilik» yasağı vardır. Çünkü Elif noktaları, sonsuz tane ihtimalden de BÜYÜK olan TEK İHTİMAL'dir. Buna, ihtimalin tek oluşu ya da ihtimalsizlik ya da ihtimalin sıfır olduğu TEK DETERMİNİZM olarak bakabiliriz.

KESİM : 136 INDETERMİNİZMİN ÇÖKÜŞÜ

TESADÜFEN YARATILMADIK

Elif noktasından baktığımızda, her şeyin bir tek ihtimalle (İlâhî bir isteğe göre) yaratıldığını görürüz. Plânlı bir başlangıç ile evrenin kuruluşu, Süper Uzay'daki ihtimal-istatistik hesaplarına dayandırılamaz. Evren, atom kaprisine dayalı bir rastlantılar bileşkesi değil; plânlanan bir İlâhî nizamın tek ihtimali kurgusundan ortaya çıkmış olur.

Oysa Elif noktasının bir altındaki «Sonsuz» un mekânı olan Süper Uzay'da, sonsuz ihtimalin sonsuz sembolü (Misâli) vardır.

Kesinsizlik ile biçimsizlik (Topolojik rasgele biçimler) «Düş ve düşünceler» Misâl (İhtimal) âlemini geçici olarak biçimler ve aynı anda biçimi dağıtır, biçimsizlik başlar.

Halbuki, sonsuz ötesi Elif noktasında, sonsuz ihtimal aşılarak, bunun dışında kalan «Bir tek ihtimal, (İhtimalsizlik) sonucu «Kesin/Determine» bir biçim yaratılışı vardır.

Elif noktasının uzayını, düş ve düşüncelerle (Rüya ve tasavvur ile) biçimlendiremeyiz. Çünkü o biçimler, dinamik değil; sabit ve kararlı, mutlak stabil yapıdadır. Süper Uzaydaki gibi, her biçim her an yaratılıp - yok olmadan, bir kez var edilince mutlak biçimini korur.

İhtimal hesabı ve kesinsizlik ilkesi «Sonsuz için» geçerlidir. Ama sonsuz ötesinde bunlar ortadan kalkar ve misaller «TEK» olur. Artık canımız istedi diye «Yan gergedan-yan kuğu» bir yaratık oluşturmamız. Çünkü ne düşünürsek, düşünelim zaten (Alt kattaki) «Düş-dü-

şünceye bağlı misal âleminde» vardır. Örneğin Elif noktasında biçimlenmiş bir Hurlı kızı düşünelim; Onun güzelliğini tasavvur bile edemeyiz ki, daha da güzelini oluşturalım. O, tek ihtimalle tasavvur dışındaki en maksimum güzellikte biçimlenmiştir. Bir dünya kadının güzelliği «Kesir, birey» yani «Şemâli» dir. Oysa Hurlı kızının güzelliği «Cemâli» dir. Bu da genel bir «Güzellik» ile kavranılır.

Cennetteki sadece bir tek yaprak, dünyanın bütün doğasından güzeldir. Bu güzellik ona bakını milyarlarca yıl büyüleyebilir. Biz bunu tasavvur edemeyiz, tasavvur etmeye, düşte görmeye de imkân yoktur.

Ya da düşünölebilecek en korkunç yarattığı çizelim. Bu bile, Münkir Nekir ve Zebani gibi meleklerin, kabir azabındaki eziyet biçimlerinin yanında bir karikatür gibi sevimli kalır.

En çirkin şeyi, bir ressama çok tiksinc ve iğrenc biçimde çizdirelim: Çirkinliğin tasavvurlarının sonuna geldiğimizde, çizdiğimiz hayâli biçim, Cehenneme konan gerçek birinin çirkinliği yanında «Dünya güzeli» kalır.

En önemlisi de «Rabbimizin Cemâlini» asla tasavvurlarımıza sığdıramayız. Zaten bu yüzden o «Muhalefetüllihavâdis» yani yarattıklarına benzemezliği onun «Misâl âlemi» tasavvurundan ötede olduğu anlamına gelir.

«Cennet» anlatılırken, «Akla - hayale gelmedik duyu'mamış, görölmemiş, birbirine benzemeyen sonsuz nimetler ve ebediyet boyunca her an sunulacaktır» denmektedir ki, bu da «Dü-

şünce ve rüyaya bağlı misal âleminin dışında»-dır. (Süper. uzay ötesindedir.)

Keza Cehennem için «Akla-hayale gelmedik çirkinlik, eziyet ve iğrençlik ile dolu bir ebediyet» vaad edilmektedir ki, bu da tasavvur dışındadır.

Eğer, **Mutlak Misâl Âleminde** «iki ihtimal» olsaydı, yanlışlıkla, bir Huri kızı çok çirkin ya da sakat olabilir, yanlışlıkla Cehenneme konabilirdi. Yine benzer yanlışlıkla Cehennemden biri «Cennet'e» kaçabilirdi. Bütün bu yanlışlıklar «İkinci ihtimalle» olabilirdi. Oysa Elif noktasında ikinci ihtimale yer yoktur, yaratan acze düşürülemez!..

Bütün sunduklarımın sadece «Matematik denklemlerimizin» yorumu olduğunu bir kez daha hatırlatarak, **Din-Bilim buluşmasının** matematik düşünceyle, tamamen uyuşum içinde olduğunun altını bir kez daha çiziyorum.

Elif noktasının varlığı, bize «Düş ve düşünceyle biçimlenen Süper Uzay'ın, Misal Âleminin» üzerinde bir de «Mutlak» bir süper uzay olduğunun habercisidir. Ne düşünürsek düşünelim. «Tasavvur ötesine» geçmediği için, alt kattaki Misal Âleminde kalıp, Sonsuz ihtimalin tümü de bu Süper Uzay'daki «Esir» de biçimlenip, iptal edilebilir, böylece sabit hiç bir biçim yakalanmaz. Sabit bir biçim için, onun tünelinin de sabit olması gerekir. Oysa dinamizm buna elvermez.

MUTLAK MİSÂL ÂLEMİ

Üst katın özelliği, ihtimale, hayale, düşe, düşünceye yer vermeyişidir. Oradaki her varlık, «Tümünden ve gerçek» olarak yaratılışındaki ilk biçimiyle, sabit-statik ve stabil kalır, hiç iptal olup, bozulmaz. Biz, bu kararlı ve değişmez kesinkes biçimi bozamayız, çünkü onu bozacak tasavvuru bulamayız. Dolayısıyla onlar, bizim biçimlendirmemizden münezzehtir.

Bilim, matematik sayesinde görmediği alanlara denklemlerle uzanır. Eğer sonsuz ötesi, Cantor matematiği devreye girmeseydi, «Tanrı Süper Uzay içinde kısıtlanmış» ve-hâşâ-bâylece «Mekân» da isnat edilerek, sadece zamandan münezzehtir diyecektik. Çünkü sonsuz tane ihtimal içinde, en yüksek ihtimale sahip olarak biçimlenebilecek, süper uzay'ın yaratabileceği bir basit tanrı (Yaratık) olarak kalacaktı.

Sonsuz ötesi Matematiğin bulduğu Elif noktasına bağlı (Sonsuz + 1)lerden kurulu «Mutlak Misal âlemi», maddecinin kısırdığını ve Süper Uzay tarafından yaratıldığını ileri süreceği bir tanrı oluşumuna «Bilim» olarak izin vermez!

Çünkü, sonsuzdan da büyük Elif noktalarından Elif (Sonsuz ötesi kez sonsuz ötesi) kadıyla, Hiper Uzay oluşur. Hiper Uzayın yapısı Elif noktalarındandır.

Bu Elif noktalarından yalnızca birini aldığınızda, ondan «Sonsuz» sayıda süper uzay oluştursunuz. Bu süper uzaydaki bir aknoktadan da sonsuz tane kâinat oluştursunuz.

Olayı aşağıdan yukarıya doğru incelersek, sonsuz tane paralel evrenden oluşan bir bütün kâinat, süper uzaydaki bir aknoktacıktır. Çünkü evrenler bu aknoktadan yaratılmıştır.

Dinimizde «Mutlak Misal Âlemi» diye bildirilen ve bu kararsız Süper Uzay üstündeki «Kararlı enerji uzayı»na (Sonsuz ötesi matematik diliyle) «Hiper Uzay» adını sorumsuzca vermemiştim.

Hiper uzay'da, Allah'ın bütün yarattıklarının, her zerre, kürre, her melek (ki sayıları sonsuz kez sonsuzlarla ölçülür) her varlık, öz ve akla gelebilecek «Var» namına herşeyin «MUTLAK BİÇİMİ» çok boyutlu olarak vardır. Hz. Cebrail 600 kanatlıdır ve biz bunu eksiltip çoğaltamayız. O, «Sultan» gücün harcıdır. Eğer o melek, Süper Uzaylı olsaydı kanadını rüyamızla yaralardık.

Süper Uzayın dinamik belirsiz geometrisine karşılık, Hiper Uzayda her şey kalıcı ve biçimli olması nedeniyle, Süper Uzay'da görmeye fırsat bulamadığımız, her an olan-biten her şeyin orada hepsi sabit bir biçimde vardır. Yani Süper uzay, Hiper uzayın bir yansımasıdır. Eğer Hiper Uzay olmazsa, Süper Uzay da biçimlenemezdi.

Hiper Uzay, kendi dışında ne varsa, her şeyi kuşatmıştır. Bütün evrenler onun içindedir. Tardyon, Takyon, Lukson, 7 gök, 7 yer, trilyonlarca paralel kâinat, bilinmedik âlemler, süper uzay ve bütün mekânların «SONSUZU», bu Hiper Uzay tarafından kuşatılmıştır.

Sonsuz tane aknoktadan oluşan Süper Uzaydan da «Sonsuz tanesi» ancak bir «Elif noktası» tutmaktadır.

Bir başka deyişle, «Düşlere bağlı sonsuz tane Misal Âleminin yanında bir noktacıktır.

Sonsuzluk kulemizin tabanı Arz, bir üst katı süper uzay, ikinci katı Elif noktalarının bulunduğu Hiper uzay olduğuna göre, daha ikinci katta aklımız durmaktadır.

Elbette bu akıllara durgunluk veren şokun en büyüğünü tek başına karşılamak zorunda bırakılmıştım. Sonsuzluk Kulesine tırmanmam, sonsuza kafa tutmam isteniyordu, ama nasıl tırmanacağımı ben dahil hiç kimse bilmiyordu. Her zamanki gibi «İmkansızın ötesine geçerek mümkün olanı görmek için» yeniden kollarımı sıvadım ve Allah'ın izniyle ARŞ âlemleri olan «Ervah (Ruhlar) âlemi» «Gayb (Gizli âlemler)», Emir (Determinist âlem) ve Mânâ (Anlamlar) âleminde uzanabildim. Bu arada «Süper madde âlemi olan» Arş, Levh, Kalem, Kürsi, Sûr borusu (Berzah) âlemlerinin de bilimsel açıklamasına ulaşabildim. Bütün bunlar, sadece ve sadece BİLİM ile girilebilecek özel katmanlardı.

Bu çözümlere ulaşmam için bana CİFİR anahtarı olan ve aynı zamanda bu iki cildin ismini veren «SONSUZLUK KULESİ» Mû'min-64. ayette yer alıyordu.

• «YERİ (Sonsuz bir kulenin) İLK KATI, GÖKLERİ DE DİĞER KATLARI GİBİ İNŞA EDEN ALLAH'DIR.»

EK KESİM

Mukaddes kitabımız, evrenbilimi üç katman hâlinde bildirmiştir. En aşağısı, b'ldiğimiz ve gördüğümüz 20 milyar yıl yaşındaki dev evrendir. Buna kısaca «ARZ» denmiştir. En yukarıda ise «ARŞ» bulunmaktadır. Bu ikisi arasında da «Arasındakiler» ya da biz'in deyimimizle «ARASAT» bulunmaktadır.

Arz'dan Arş'a sonsuzluk kulesi isimli ilk bandımızın birinci cildi ARZ'ı yani evrenin «Fizik» kesimini incelemektedir. İkinci cildimiz ise «Arz ile Arş arasındakiler» Misâl Âlemine kadar ele aldı.

İzleyen kitabımız Arz'dan Arş'a Mİ'RAC doğru katmanları ALLAH CC. tekililiğini gündeme getiriyor. Böylece «Aklen ve ilmen yâkin olmanın, bilimde Tevhid'in sırrına öğretilmiş boyunca ulaşacağız inşaallah...

Batılı müslüman bilim adamlarının genel ismi olan ZİG-ZAG'ın ismine ithafen sunduğumuz «Zig-Zag öğretisinin her biri birer SERİ» oluşturmaktadır. ARZ-ARŞ isimli ilk eserimizin 7 bantlık d'izli peryodik olarak okuyucuya sunulmaktadır.

Bu eseri izleyerek sunacağımız «Arz'dan Arş'a Mİ'raca» isimli dört ciltlik bandımızda, evreni, uzayın fethinden başlayarak, Arş'a kadar tırmanmayı sürdüreceğiz. Elinizdeki ilk iki cilt bütün Arz-Arş dizisinin çok genel, çok kısa bir özeti idi. Maksatlı olarak bir çok konuyu, (Kimi okuyucuya anlaşılabilir gelmesine rağmen) kaleme almak Kur'an'a olan «Yorum» borcumuzdu. Sevgideğer okurlarımız, Piyasaya sunduğumuz «ARZ'dan ARŞ'a Mİ'RAC» isimli dört cilt boyunca konuyu iyice açılmış, daha anlaşılır olarak bulabilirler. Sözünü ettiğimiz yeni bantın dördüncü cilt içerisinde Evren'in en üst Âlemlerinin fiziko-matematik anlatımı yer alacaktır. Daha sonra yedi gök kuşağı rengindeki anons ettiğimiz diğer bantları sunacak ve serinin sonu olarak yayınlayacağımız «Arş'dan Allah'a Mİ'raca» isimli bandımızın ciltlerinde de Allah'ın sıfat ve isimlerini hiç denememiş, bilinmedik, ilk, tek, sıfat ve isimlerini hiç denememiş, bilinmedik, ilk, tek,

APENDIX - I

BİLİMCİNİN ÇİLESİ

Aşağıda sunacağımız «Ek bölümler» ünlü İngiliz Matematik ve Parapsikoloji Profesörü John Taylor'un yazımız hakkındaki biyografisinden bir kesiti dile getirmektedir. Önceleri Ateist olan Taylor yazımız ve Stephen Hawking ile Penrose'un etkisiyle Müslümanlığı kabul etmiş, birlikte «Karabaşlıklar, Evrenin yaratılışı, madde-nin oluşumu ve diğer kozmik sırların çözümünde» ortak bulgular oluşturmuşlardır. Bu grubun genel yayın konsültasyonu ile oluşturulan «Black - Hole=Karadeliçiler» isimli eser 1974'de ortaya çıkmıştır.

Taylor, yazımıza için için bir hayranlık beslediğinden P.M. dergisinde de yayınlanan, şimdi sunmakta olduğumuz kısa biyografiyi kaleme almıştır. Yazımızın «BİLİM GÜNLÜĞÜ»nü, ilk eşi Sigrd von Alberg'den iznli olarak alıp, bundan alıntılar da sunmaktadır.

Zig-Zag öğretisi mensuplarına «Teori-görev bölümü» yapan ve «Philadelphia deneyi»nin asıl yapımcısı, Hansel Heiberg olup, ağabeyi AXEL HEIBERG (Rifat Ayberk ismiyle müslüman oldu. Mezarı Elâzığ'dadır.) in ölümünden sonra müstear ve süregelen bir isim olan Karl M. Allein lakabını ve koordinatörlük görevini devir almıştı.

BİLİMLE ALLAH'ı bulma yollarındaki bu yüce niyeti, Wheeler'in SÜPER UZAY'ı tanımlamasıyla çıkmaza girmişti.

Bütün iyi niyetine rağmen, Süper Uzay'ı bulan Wheeler, onu «Yaratana» ilân etmiş, b'lim ve evreni orada bitirmişti.

Dışarıda hiç bir şey bırakmaksızın, bütün sonsuzun kendisi olan Süper Uzay'ın dışında kalan tek şey, «Elif noktaları» tanrı (!) (hattâ tanrılar) mıdır?

Gündemdeki bu can alıcı sorusunun çözümünü Zig-Zag koordinatörü K.M.Allain, üstesinden geleceğine güvendiği genç von Alberg'e bırakacaktı.

Parlak geçmişine dayanan bu güvenin kökeni liseli yıllara dayanıyordu. Daha öğrenciyken, öğretmenlerini aşarak, onlarla istemediği bir rekabetin sıkıntılarını katlandığını «Der Laetzie Norseman/The Last Hyperboreal/

Uzak kuzeylilerin sonuncusu» adlı günlüğünde şöyle yazıyor :

«Kariyersiz bir teen-ager (ilk genç) olmanın külfetlerine karşın büyük avantajım var! Kozmoloji (Evren-bilim) ile yaşıtız. Kozmogoni (Evren yaratılış bilimi) ile aynı sınıftayız.»

«Bilimi gözüm keştiyorum. Bilimden değil; onu öğretip-denetleyenlerden yana kaygılıyım.»

«O klasik zümren'n nezdinde tezlerimin kabullenilmesi ve önemsenmesi umulmaz. Onlarla bilimi değil; önyargılarını tartışıyorum.»

«Genç, atak, eli çabuk ve işbirlikçi olmak sorumlusuzluk; yaşı ve kariyer sahibi olmak ise resmi(!) sorumluluk sayılıyor.. Eğer buluşlarımı uluslararası bilim platformlarına ulaştırırsanız, Birleşik Devletlerden önce ülkem (Federal Almanya) onurlanacaktı. Bu olimpiyata beni hazırlayan coach'larım (Antrenör) darbeci olduğum gerekçeyle yedekçi kulübesinde bekletiyorlar.»

«Darbecilik dedikleri de «Mümkün olanı görmek için imkânsızın ötesine geçmek» yöntemi... Evrenin «Neşilğini ve tutarını anlamak için evrenin ötesine geçeceğim tek çıkış kapısı 'Siyah boşluklar'dı, başka bir alternatif yoktu. Bu tek seçeneğe adetâ sarıldım.»

Yazarın bu düşünce tarzına, sözbirliği edilmişçesine aynı tepki geliyordu :

— «Karadelikler yoktur! Resmi bilimin bu yüz karasını unut, perî masalı yerine ciddi gerçeklerle uğraş!»

Çok geçmeden bizzat bilim, bu masalı gerçekleştirep kabul ettiğinde, yazar bir kez daha öne geçmiş v. öndeliğini bu kez «Berzah» hipotezi ile koruyordu.

Öğretmenlere ve yerleşik bilim adamlarına öneri sardı: Schwarzschild boynuzunun aynısı, karşı boynuz olarak ötede de karadelik tarafından imal ediliyor. İki boynuz bir berzahla boğazlaşıp, iki evrenin c'leşmesi sağlıyorlardı. Bu öneriyi de öğretmenleri azarlıyorlardı.

— «Evren bir bütün, uzay-zaman tektir. Tek boyutlu matematik biter. Tekliliğin arkası, sıfırdan küçük imaner sayılardır. O da nedenselliğe aykırıdır!»

Corn Hole teorisi de «Saçma» diye damgalandığında aynısını Birleşik Amerika teorisyenleri «Worm Hole=Solucan deliği» gibi sevilmez bir isimle ortaya koydular. Benzerlik o kadar büyüktü ki, hem onlar, hem yazar tünelin çıkış ucuna aynı adı vermişlerdi: White Hole=Beyazdelik/Akboşluk.

Bütün bunlar olup biterken yazar hâlen öğrencidir. «Weisschild» teorisiyle evrenin kozmik bir akdelikten yaratıldığını, diğer galaktik beyazdeliklerin de ışımaları nedeniyle gözlemlenmesinin mümkün olduğunu öngörüyordu.

Tam o sırada Alan Sandage, «Quasar/Kuazar» adını verdiği çok şiddetli ışıma yapan, çok uzak ve de küçük cisimleri buldu ve «Yıldız» olarak nitelendirdiğinde, yazar, doğru yolda olduğunu anladı ve geride kalan kuazar tartışmalarına kulak asmaksızın, atağa kalktı: «Tü-

azar tartışmalarına kulak asmaksızın, atağa kalktı: «Tü-

azar tartışmalarına kulak asmaksızın, atağa kalktı: «Tü-

— «Sen ne zaman adam olacaksın? Ne kuazarlar, ne de Big Bang, akdelikler saçmalığı değildir! Evren bir nötrondan türemiştir, tek ve bütündür, paralel evrenleri nereden çıkardın şimdi? Hem olsa bile, bir karadelik tekliliği daima öldürücüdür, maddeyi sonsuz ufaladığı için öldürür. Bırak öteye geçmeyi, geri bile dönmeyiz!»

Bunu, daha bir kaç ay önce Karadelik'e hiç inanmayanlar söylüyordu. Hiç değilse aşama yapmış ve karadelikleri kabul etmişlerdi.

Yazar, seri hâlde haklı çıkıyordu. Hem elektrik yüklü karadelikler, hem de dönen karadeliklerin uygun koşullarda, uzay gezmenine paralel evrene geçmesi için yol verdiğini de sonunda kabul edecekli «Resmisiler»...

Genç von Alberg şöyle diyordu :

«Bilim adına hiç bir şey alamadığım şu okuldan bir

Uzak kuzeylilerin sonuncusu» adlı günlüğünde şöyle yazıyor :

«Kariyersiz bir teen-ager (ilk genç) olmanın külfetlerine karşın büyük avantajım var! Kozmoloji (Evren-bilim) ile yaşıyoruz. Kozmogoni (Evren yaratılış bilimi) ile aynı sınıftayız.»

«Bilimi gözüme kestiriyorum. Bilimden değil; onu öğretilip-denetleyenlerden yana kaygılıyım.»

«O klasik zümren'in nezdinde tezlerimin kabullenilmesi ve önemsenmesi umulmaz. Onlarla bilimi değil; önyargılarını tartışıyorum.»

«Genç, atak, eli çabuk ve işbirlikçi olmak sorumluluk; yaşlı ve kariyer sahibi olmak ise resmi(!) sorumluluk sayılıyor.. Eğer buluşlarımı uluslararası bilim platformlarına ulaştırırsam, Birleşik Devletlerden önce ülkem (Federal Almanya) onurlanacaktı. Bu olimpiyata beni hazırlayan coach'larım (Antrenör) darbeci olduğum gerekçesiyle yedekçi kulübesinde bekletiyorlar.»

«Darbecilik dedikleri de «Mümkün olanı görmek için imkânsızın ötesine geçmek» yöntemi... Evrenin «Nesliğini ve tutarını anlamak için evrenin ötesine geçeceğim tek çıkış kapısı: 'Siyah boşluklar'dı, başka bir alternatif yoktu. Bu tek seçeneğe adeta sarıldım.»

Yazarın bu düşünce tarzına, sözbirliği edilmişçesine aynı tepki geliyordu :

— «Karadelikler yoktur! Resmi bilimin bu yüz karasını unut, perl masalı yerine ciddi gerçeklerle uğraş!»

Çok geçmeden bizzat bilim, bu masalı gerçekleştirip kabul ettiğinde, yazar bir kez daha öne geçmiş ve öndeliğini bu kez «Berzah» hipotezi ile koruyordu.

Öğretmenlere ve yerleşik bilim adamlarına öneri sürdü: Schwarzschild boynuzunun aynısı, karşı boynuz olarak ötede de karadelik tarafından imal ediliyor. İki boynuz bir berzahla boğazlaşıp, iki evrenin çiftleşmesi sağlıyorlardı. Bu öneriyi de öğretmenleri azarlıyorlardı.

— «Evren bir bütün, uzay-zaman tektir. Tek boyutu matematik biter. Tekilliliğin arkası, sıfırdan küçük imajlar sayılabilir. O da nedenselliğe aykırıdır.»

Yazar doğrulanmaktan, rakipler mat olmaktan bıkmıştı: Tünel sürecinin boynuzla benzerliğini anlatı-

Corn Hole teorisi de «Saçmal» diye damgalandığında aynısını Birleşik Amerika teorisyenleri «Worm Hole=Solucan deliği» gibi sevimli bir isimle ortaya koydular. Benzerlik o kadar büyüktü ki, hem onlar, hem yazar tünel çıkışı ucuna aynı adı vermişlerdi: **White Hole=Beyazdelik/Akboşluk**.

Bütün bunlar olup biterken yazar hâten öğrencidir. «Weisschild» teorisiyle evrenin kozmik bir akdelikten yaratıldığını, diğer galaktik beyazdeliklerin de ışımaları nedeniyle gözlemlenmesinin mümkün olduğunu öngörüyordu.

Tam o sırada Alan Sandage, «Quasar/Kuazar» adını verdiği çok şiddetli ışıma yapan, çok uzak ve de küçük cisimleri buldu ve «Yıldız» olarak nitelendirdiğinde, yazar, doğru yolda olduğunu anladı ve geride kalan kuazar tartışmalarına kulak asmaksızın, atöğe kalktı: «Tünel akdeliğinin ucundaki paralel evrenleri tekilifi önde oluşunu ne kadar koruyorsa, malûm zihniyet de inatçılığını o kadar koruyordu.»

— «Sen ne zaman adam olacaksın? Ne kuazarlar, ne de Big Bang, akdelikler saçmalığı değildir! Evren bir nötrondan türemiştir, tek ve bütündür, paralel evrenleri nereden çıkardın şimdi? Hem olsa bile, bir karadelik tekilliliği daima öldürücüdür, maddeyi sonsuz ufaladığı için öldürür. Bırak öteye geçmeyi, geri bile dönmülemiz!»

Bunu, daha bir kaç ay önce Karadeliğe hiç inanmayanlar söylüyordu. Hiç değilse aşama yapmış ve karadelikleri kabul etmişlerdi.

Yazar, seri hâlde haklı çıkıyordu. Hem elektrik yükü karadelikler, hem de dönen karadeliklerin uygun koşullarda, uzay gezmenine paralel evrene geçmesi için yol verdiğini de sonunda kabul edecekti «Resmisler...»

Genç von Alberg şöyle diyordu :

«Bilim adına hiç bir şey alamadığım şu okuldan bir an önce mezun olamazsam çatlayabilirim!»

APENDIX : II

SONSUZA VURULAN GEM

Yazarın mezûniyet sonrası buluşları da, bilimin bir çok parlak buluşuna malzeme olmuştur. Özellikle «Sonsuz» kavramını sınırlayıp, onu evcilleştirmesi, iki büyük teoriye esin verecekti.

Sözkonusu esinlerden biri, karadelik tekiliğinden, matematiksel sonsuzluk kavramını türetiyor, bu kez fiziği matematiğe uyguluyordu. (Evren, belli ömrü, içeriği, niceliğine rağmen, bir evrenin sonsuza kadar genişleyeceği varsayımıyla sonsuz olduğu kabul edilse de tünel süreci, evrenin tutarını sonsuz; ömrünü sayılı kılar.) «Kıyametten «Biraz önce» evrenden karadelik kaçan biri, geride bıraktıkları gibi ölmez, yaşamasını sürdürür. Bu demektir ki, Karadelik Berzah'ında eski ömrünün sonuna gelen madde, öteye geçince yeni bir başlangıca ve yeni bir ömre kavuşur, sonsuza sıçrar.»

Yazar bu tesbitine «Transtunnel Continuum = Sonlanmayıp, sonsuza sıçrayan süreklilik» diyor ve ekliyor: Sonsuzun doğrultusu «Tünel» olup, sonsuzun da kendi varlığını sürdürmesini sağlar.»

Acık bir sonsuz içinde, sonsuz tane kapalı sonsuz (Sonlu sonsuz) vardır. Bunun bir göstergesi de paralel evrenlerin ördüğü, tünellerden oluşan Süper Uzay'dır. İster paralel evrenler, ister evrenleşmemiş tasavvurlar olsun, bunların tümü birer tünelle temsil edilerek Süper Uzay'da yer alır.

Süper Uzay'ı ise Wheeler'den önce fark ettiğini şu pasajlardan anlayabiliyoruz:

«Bireyler arası iletişim Corn Hole denen tünellerden sağlanmalıdır. Her tünel, mutlaka bir evren ya da varlık oluşturmaz ama, onun tohumunu taşır. Tohum ise «Kararlı enerjili döngüsü olan, on boyutlu aknoktacıklardır. Evrenler buradaki biçimsizliklerden «Biçim» kazanır. Ama

uzay-üstü Uzay'ın gerçek biçimli dinamik rezonanslarına dayanmaktadır.»

«Bu kararlı enerjili dalgalanmasının odağı akdelik olarak patlar. O zaman, evren, bir «Dev yerleşik dalga» olarak şişer. Özgür sonsuzdan ayrılan bu evren, yine yuvasına dönecek, ama bu kez karadelik tohumu olarak... Bir ayrı birey olmuş evreni üfleyen «Ana Uzay» kendi bünyesine katmak üzere geri alır ki «Kıyamet» budur!..»

«Aynı evren yine bir tohuma, sonsuzda bir ihtimallerden kendini temsil eden Conandrum'a (Geon) (Hünnes uyarınca tasavvurla biçimlenen Esiri Misâl Âleminin misallerinden biri olan) ihtimale dönmüş olur.»

Yazarın bu teorisi, dikkat edilirse Süper Uzay ile aynıdır. Evrenin tohumları aknoktalardır, sonunda karaknoktaları da tünel imha eder. Wheeler, Süper Uzay'ını kuran geonları aknoktalar olup, ya bir evreni filizlendirir ya da bir çekirdek olarak kalmasını sürdürür: «Paralel evrenler nasıl ki kitap sayfalarına benzeşirse, Süper Uzay da (Sonsuz sayıda tanesi olan) üzüm salkımına benzetilebilir. Bazı taneler koparılmış, sapı kalmıştır ya da daha orada üzüm tanesi filizlenmiştir. Üzümün çoğunluysa tünellere benzetebiliriz.»

«Bir başka deyişle bu «Akciğer bronş ve bronşçukları» şemasına çok benzer.»

«Süper Uzay «Sonsuzun» kendisi; tüneller sonsuzluğun rotası, her bir olasılık noktası da (Geon) koordinatlarıdır.»

Böylece gözleme dayalı bilimin bekleyişi ile yazarın ataklığı arasındaki zaman farkı, Süper Uzay lehine çalışmış, Akdelikler de bir diğer isimle «Geonlar» olarak ortaya konmuştu.

APENDIX : III

SOYUT SONSUZLUK

Ayrıca «Sıçrayan sonsuz» ya da «Transtünel» sayesinde bir başka görkemli teoremi de çıkmazdan kurtulacaktır: Bosonlar.... Genç bilgin şöyle devam ediyor:

«İki sonsuz, ayrı ayrı ele alınırsa, sonu gelmemektedir. Ama, birbirlerine değerse, en azından teğet sınırda «Sonları» gelmiş olur. Ortak teğetin kendisi ise, her iki sonsuzun karakterinden ortaya çıkan bir «Bileş-kemelez vektör» gibidir. Örneğin, iki evren, birer ayrı sonsuzdur ama, bir karadeliğe ile birbirlerine değeler. Böylece iki sonsuz bu değme yerinde «Sonlu» olurlar. Değme noktası olan tünel ise her ikisinin «B'leşik alan parçacığı» gibidir.

Burada tünel ikisinin bileşkesel görevini yapar. Bu bileşke, iki evreni de «Ölçer»ken, iki sonsuz, birbiriyle komşu sınırdış olur. Her bir bağımsız set, ortak bir bileşkeyle üst disiplin sisteminde bağlanıp özdeşleşir, aynı şey olur.

Bir başka deyişle, birbirinden habersiz iki sonsuzun haberleşmeleri için tünel gereklidir. Ne kadar farklı olursa olsun, iki sonsuz bir hemzemin geçitte dengelemek için birbirine ayarlanırlar (Gauging).

Yazar, bu «Ayar teoremini», hem «Relativite»nin «Sonucu sonsuz çıkan ya da sonsuz sonuçlar verene» dönüşüm formüllerini sınırlamak için hem de takyonlar teoremi için geliştirmişti.

Einstein'a göre, madde ışık hızına ulaşırsa, kütlesi sonsuz olur. Lorenz dönüşüm formüllerinde de ışık hızıyla giden bir maddenin, zamanı sonsuz genişliyor, boyu hareket doğrultusunda sonsuz kısalıyordu. Işık hızı da tıpkı karadeliğin tekiliği gibi «Tek boyutu» yani «İmkânsızın ötesi» sayılıyordu.

Nasıl ki karadeliklerin tek boyutluğuşu aşıldıysa relativite formülleri de aşılmaya adaydı. Yazar bu ısrarını kurduğunu, «Tunnel gauging theory/Tünel ayarlama teoremi»ni Lorenz Einstein-Minkowski formüllerine uyguladığında, yer yerinden oynayacaktı: Hem relativite evrensel olmaktan çıkıyor, hem takyonlar doğrulanıyor, hem de sonsuz kavramına «Gem» vurabiliyordu. Çünkü bütün denklemlerin sonsuz çıkan sonuçlarını soyut sayılar önlüyordu.

Örneğin 1 kg. ağırlığında bir maddenin kütlesi ışık hızında sonsuz gözüktür. Bu katı relativistik bölgede, yerleşik dalga denen madde (Kararlı enerji olduğundan) bir enerji durumundan bunun zıt yönde karşıtı olan «Eksil enerji» durumuna sıçrar. Sanıyede 600 bin km. hızla giden +1 kg.lık madde, «-1 kg.» olur. (Takyon teoremi)

Yine sonucu sonsuz çıkan, Lorenz formülünde, «Zaman» ışık hızında «Sonsuz genişlemektedir» ama, karşı taraftaki sonsuz evrende, takyonlar düzeyinde de iki sonsuz birbirini sınırladığından, aradaki sınır bölge olan zamansızlık sonsuzu aşılabiliirdi. Bunun sonucunda da «Zaman tersine gelişir» oluyordu ki nedensellik yıkılıyordu.

Uzunluk, kütle, zaman, böylece mutlak olmadığına bağlı olarak, sonucu sonsuz ötesine geçiyordu. Büyük birleştirme teoremlerinde de aynı şey olabilir miydi?

Unified Field Theory diye bilinen «Birleşik alanlar teoremi» de aynı açmazlar içindeydi. Söz konusu teorem, doğanın dört kuvvetinin tek bir kuvvettten geldiğini, yaratılış patlamasından sonra, bu VAHİD tek kuvvetin zamanla dört ayrı görünümünün ortaya çıktığını söyler.

Bu dört kuvveti yeniden birleştirmek için yapılan bütün cabalar, Sonucu sonsuz çıkan ya da sonsuz sonucu çıkan alan denklemleri yüzünden lafta kalıyor, % -30 gibi anomalilere boğuluyordu.

Örneğin elektromagnetizma kuvvetinin yüksüz parçacığı fotondur. Buna karşılık bir başka sonsuz olan ayıf Nükleer kuvvetin de böyle bir temsilci olabilirseydi, her iki kuvvetin de parçacıkları «Bir üst parçacıkta» birleşebilirdi.

APENDIX : IV

BOSONLARIN BULUNUŞU

Buradaki mantık, iki sonsuzun birbirini kısıtladığı (Sonsuz olmaktan çıktığı) bir tek parçacık ile birleşmesi gerektiğidir. Zaten genç deha, her parçacığın ardında bir tünel olduğunu, bu tünelin içinde de «İç dışından ağır, üstün kütleli on boyutlu rezonanslar saklı olduğunu «10 boyutlu kuant teoremi» doktorasında sunmuştu.

Glashow - Weinberg - Abdüsselâm, foton elektrodinamiğine benzer biçimde W parçacığı öngördüler. Bu W parçacığıyla foton, bir üst sistemde «Tek» parçacık olarak birleşebilirdi. Bu doğanın iki kuvvetinin birleşmesi ve aynı zamanda iki sonsuzun birbirini sınırlaması anlamına geliyordu ki, yazarın dolaylı katkısına dayanılmış olduğu ortadadır.

İki parçacık yüksüz Z bozonu ile tek kuvvete indirgenecekti. Nitekim önce yüklü W parçacıkları, sonra da Z bozonu Carlo Rubbia tarafından denel olarak ayırt edildiğinde yazar bizzat Rubbia'nın 300 kişilik ekibi arasında (Cenevre, CERN), yer alıyordu.

Aynı elektrodinamik mantık, güçlü etkileşim birimleri olan kuarkların da yüksüz gluonlar tarafından kuvvetli temsil ettiğini öngörüyordu ki, kuarklar ve gluonlar denel olarak gözlemlendi. (Hamburg Petra Akseleratörü).

Dr. Alberg, birleşik alanlar teoremi «Vahdaniyete» gösterge olduğu için destekliyorsa da Kuarklar, gluonlar ve (Çekiml temsil eden) gravitonlar söz konusu olduğunda fikir ayrılığı beslemektedir. Hatta «Kuantum» fiziğini parçacıklara değil; rezonanslara dayalı görüp, kuantaların noktasal değil; on boyutlu (TÜNEL) dalgacıklar (ZİKİR)

olduğunu ileri sürer. Şimdi bu inanç çoğunluk kazanmıştır. Tümünden gelişmiş bu teoriye «Süper sicim» de diyen bir taklit grubu bulunmaktadır.

APENDIX : V

ESİR VE BİLİNÇ

Kuantum fiziği ise herşeyi noktasal parçacık olarak görmek ister. Yazara göre «On boyutlu uzay-zaman» içindeki kararlı aknoktaların yerleşik bir dalgasıdır parçacıklar... Tünel sürecinde saklı bulunan sonsuz özenerjinin magnetik rezonanslarını kuantlar olarak algıladığımızı, maddenin görünen, ölçülen ve tartılan kesintisinin ardında, bu ölçümlerden de daha ağır olan «Bağlanma enerjisi» gizlendiğini, bunun yarı somut-yarı soyut ve on boyut olduğunu savunur. On boyutlu rezonans uzayı «Kuarkları» açıklamaz ama «Çekim» için yeşil ışık yakar. Kuark teorisi de tersine «Çekimi» kuantlaştırılmaz: Bunun nedenini yazar şöyle kaleme almış:

«Çekim gerçeği, (Süper Uzay Geonları gibi somut ve) kuantlaşır değildir, Esir'in fizik evrene girişimidir. Esir'in Levitation özelliğinin, kendine sığmayıp, kendi dışına patlaması ile ortaya çıkan bir Schwarzschild ışıması ya da Weber gravitation astronomisi ile temsili edilebilecek bir maddi yansımasıdır. Nötrinolar gibi çekim de isterse graviton ve gravitino biçiminde kuantik olarak ele gelebilir, isterse de spinlerini yok ederek, Hilbert uzayı ardına saklanıp, NÜR diye orada bekleyebilir.

Zig-Zag ekibi böylesi seri başarı gösteren Dr. von Alberg'den açmazlara düşen «Öncü takyonları» teoremini açmasını istemişti. Takyonlar da, bilinç de ayrı cephelerden ortaya konmuştu. Ama hiç bir zaman, Esir gündeme gelmemişti. Esir'i ilk kez isbatlayan ve «Etherodynamics/Esir dinamiği» ni oluşturan teorisyenimiz bununla da kalmayarak, Esir, takyon, bilinç ve süper uzayı «Tek teori» olarak birleştirme başarısını göstermiştir.

Önceki birleştirmeleri de göz alıcıdır. Örneğin, Hilbert-Feinberg uzaylarını birleştirdiği gibi Süper Uzay ile Esiri Misâl âleminin de aynı uzay olduğunun matematik isbatını yapmıştır. Hem de çok zor bir dal olan Soyut matematik kullananak...

Soyut matematik, tek boyut ya da teklik ardında kalan ve klâsiklerin «Matematik imkânsız bölge» dedikleri alana uzanan, tek çıkıştır. Abdüsselam - Higgs - Weinberg'in sonsuzlarının bittiği yerde, Bilanluk - Feinberg - Geinberg soyut matematiği başlar ki, bunun tanımını yapmak, sonsuzu sonlandırma işleminden de çok zordur.

Buna rağmen, soyut matematiğe bağlı, soyut bir kütlelin ve soyut bir dinâmizmin hakkından gelmiş, maddenin, Hilbert uzayının minicik soyut aralığındaki tünelden üfürüldüğünü, tünellerin, Süper Uzay'ı oluşturduğunu «Esirli Misâl Âlemi ile aramızda nakiller yaptığını, bu olayları da bilincin yönettiğini» göstermiştir.

«Bu durumda zihinsel boyut, Misal âlemini harekete geçirir. Hangi ihtimal düşünülmüşse, onu temsil eden bir aknokta (Geon) kararlı bir enerji haline gelerek, odağında patlar ve bu yana (Şimdiki evrene) açılarak şirer.»

«Madde kararlı bir enerjinin, Hilbert tüneline on-boyutlu uzay-zamana çıkarak, kuantik ve relativistik etki altına girmesidir. Böylece ortaya çıkan yerleşik dalga ya madde diyoruz.»

«Maddesel yaratılış bu olunca, soyutun somutu yarattığını, sonra yeniden Süper Uzaya götürdüğünü görüyoruz. Bir de ölümsüz sandığımız evren yerleşik dalgasının (Riemann kapalı evreninin) bir tünelle çözünüp, başka bir yerde var olmasıyla, yerleşik olmayan (Lobatchevski) dalga biçiminde ve kararlı evren olmaktan kaçındığını görüyoruz.»

(Madde aşakların en aşakısında gecici, ölümlü, iğreti ve bir süre için yaratılmış görünüyor. Enerji de öyle. Birinden insanlar birinden de cinler yaratılmış ve ikisi de «Emaneten» yaşıyorlardı. Enerjili geonlar oluşturuyordu. Maddenin özü-tözü soyuttur. Enerji olarak Hilbert Uzayında saklı Nûr'dur, madde olarak da takyondur. Mekânları ise yukarıdaki «Süper Uzay»dır. Hatırlanacağı gibi, Takyonlardan bir kısmı «Varlık» olup bilincin bedenini oluştururken, bir kısmı da «Kuvvet Alanı» amacıyla Esir-alanlarını oluşturuyordu.)

REFERANS : VI

«ALLAHÜEKBER!»

Böylece yazarın, maddi âlemle ilgili bilimsel sorunlara katkısının bir değerlendirmesini yapmış oluyoruz. Yalnız maddi evrenle değil; takyonlar teoremiyle de «Madde ötesini de bilimselleştirdiğini, fizik bilimi içine aldığını ve «Soyut» kavramının muğlak olmaktan kurtularak, mekanik anlatılabilirliğini de fark ediyordu.

Buraya kadar sunduklarımız, yazarın «Süper Uzay» aşamasına kadar güçlüklerin üstesinden geldiğini, tikanlıkları açtığını ve en azından «Kılavuz» formüller geliştirmekteki yeteneğini ortaya koyuyordu.

Şimdi yeniden «Süper Uzay» ile ilgili güçlükleri bıraktığımız yerden soruşturarak, aynı başarısını burada da gösterdiğini anlayabiliriz :

Arz-Arş arasındaki katlar kendiliğinden ortaya çıkmaktadır. Yazarın «Arz» dediği fizik evren, ışık hızıyla Hilbert sabitli arasında kalan «Relativite - Kuantum» teorileridir ki, birinci cildimizin ağırlık noktasıydı.

Bunu izleyen katman ise, Abdüsselam - Higgs - Weinberg kısıtlı sonsuzuydu. Bir üstteki katmanda da, Bilanluk-Feinberg-Geinberg Soyut sonsuzu yer almıştı. Ne var ki, bu sonuncusu bütün evreni ve tanrıyı bir tek sonsuz içine topluyor, kendi dışında hiç bir varlık bırakmıyordu.

Yazara görevi, tam bu aşamada verilmiş, Cantor - Hilbert - Borges - Banach - Tarski Sonsuz ötesi matematiklerinden yola çıkarak «Hiper uzay» bulması istenmişti.

Bu tasarı o kadar kolay aşılmamıştır: Hiper uzay sonsuzluk zırhının yırtılması, süper uzay hapisanesinin yıkılmasını sağlayacaktı.

Cantor - Hilbert ve Borges, matematik olarak sonsuz ötesine geçmişlerdi. Hatta Cantor'un Sonsuz Setinden biri de «Esir sonsuzunu» içeriyordu. Ama yine de Süper Uzay içinde kalıyor, Esir, yaratan nesne oluyordu. Bu da «Tanrıyı» kıstırmak gibiydi-haşal..

Kurulan bütün geometrik modeller, Süper Uzay içinde kaldığı için «Tünel» ve Geometro-dinamik yasaları ile sınırlanıyordu. Zaten yazarın Tünel ve Geometrisinden çıkan «Düşüncesel Mısal Âlemi» geonların sonsuz ihtimalli bölgesinden de üstteydi. Adı üzerinde: «Sonsuz ihtimal» den büyük bir şey olabilir miydi?

Wheeler bu «Sonsuz» uzayını sadece matematiğe dayandırmıştı. Oysa yazar, bunun geometrisini (Topolojisini) ve ayrıca fizik dinamiklerini (Belirsizlik matrislerini) kurmuş. Hilbert uzayının da bu süper uzay'a açıldığını kanıtlamıştı.

Ayrıca Hilbert, kendi adını alan «Sonsuzluk» kavramının matematiğini göstermiş, fakat sonsuzluk kulesinin «Bitmeyen senfonisi» gibi olduğunu belirtmekle yetinmiştir.

Yazar notlarında şöyle diyor:

«Banach ve Tarski'nin «En küçük ile en büyüğün aynı yerde ve tek bir nesne olmaları isbatı da «Süper Uzay»dan büyük olmuyordu. Bir karpuzun dilimlenip, yeniden birleştirilmesiyle elde edilebilecek en büyük karpuz modeli «Süper Uzay» kadar olur. En küçük ile en büyük eşdeğerliliği de sonsuz içinde kalır, sonsuzu aşamaz.»

«Sonsuzu sadece Cantor - Borges'in «Elif noktaları» aşabilir. Bu tek nokta boyutsuz gibi görünür ama, tek başına «Düşsel mısâl âlemini temsil den süper uzay»dan da büyüktür.»

Dört işlemleri olan, fakat geometrisiz olmayan Elif noktasının fiziko - geometrisini oluşturmaktan sorumlu tutulan yazar, matematikte kalan teorileri geometrik gerçeklik, ve fizik üstü fizik olarak tanımlayabileceğimiz «Hiper Uzay» teoremiyle anlattı.

Hilbert'in «Sonsuz müşterili Oteli»nin benzerindeki sonsuzluk kulesi, yazarın teoreminde her sonsuzun, sonsuz katlandığı, eksponensiyal logaritmik artışının yinelenmesiyle uzadıkça uzamaktadır. (Alberg - Mahyo kardinalleri uyarınca).

Süper uzay «BİRİM» sonsuz ise, Hyper uzay, sonsuzun sonsuz kez tekrarlanmasından artan bu birimlerin sonsuz sayısından (Sonsuz kez sonsuzdan) oluşuyordu.

Bundan bir büyük olan Elif'in Elif kez katlanmasıyla da sonsuzluk kulesinin başka bir katı ve bunun aşılmasıyla başka bir sonsuz... Böylece eksponensiyal sonsuz artışla her küçük sonsuz, büyük sonsuz içinde tekleşiyor, Arş ile birleşiyordu. Arş'tan itibaren mutlak sonsuz başlıyor ki, bunun adı «ALLAHÜEKBER» sonsuzudur. ALLAHÜEKBER, Mutlak sonsuzu, her alttaki sonsuzu sınırlandırdığından, her şey sonludur ve dolayısıyla ALLAHÜEKBER'e ait asıl mutlak sonsuzdan küçüktür.

Mutlak sonsuz dahil her sonsuz yaratılan olmak zorundadır. Bu yüzden mutlak sonsuz bile yaratana ortak (Şirk ve özdeş) değildir.»

Sonsuzluk kulesinin ikinci katını oluşturan Hiper uzay bile kendisinin kendi kadar yinelenmesiyle, kendinden de büyük bir «Üst sistem sonsuzu» yanında âciz bir nokta olarak kalacaktır.

Çünkü cisimleri biçimlendiren, bu yaratılan sonlu sonsuz uzayların tasavvuru değil; bizzatihi başlangıç tekilliği olan yaratanın iradesidir. «Kalem ile Levhi Mahfuz defterine çizilen» biçimlerle, evren plânlı olarak yaratılmıştır. «Defter - Kalem» karalamasından ortaya çıkmıştır Hiper Uzay...

— Birinci Bandın Sonu —

F I H R I S T

İÇİNDEKİLER

BEŞİNCİ BÖLÜM

ZERRELER ALEMİ

Hans Von AIBERG	4
Sunuş	7
Kesim 66 Atom dünyasında neler var?	13
Kesim 67 Boşluklar evreni	19
Kesim 68 Zerreler Alemi «Mikro kozmos»	21
Kesim 69 Atomun derinlikleri «Planck uzayı»	26
Kesim 70 Arzın tabanı «Kuantlaşmanın sonu»	29
Kesim 71 İkili mizac «Duality»	34
Referans A Elektron kuantumu	37
Referans B Belirsizlik ilkesi (Determinizm)	39
Referans C Kuantum teoremine giriş	41
Referans D Hiyerarşi	44
Referans E Bütünlük ilkesi (Rızık ve Sayılı nefes)	47
Referans F Kuantlaşma - Cisimleşme	50
Referans G Kuantlar düzeyinde boyutlar	53
Referans H Kuantlar düzeyinde Zaman-ömür	55
Referans I Yeni bir boyuta doğru	58
Kesim 72 Bilinc bir boyuttur «Kuantumda 5. boyut»	60
Kesim 73 Akıllı evren «Evrenin bilinci»	67
Kesim 74 Akıllı enerji: Cinler «İşgalci parapsikoloji»	71
Kesim 75 Katmerli bedenlerimiz «Tortul fazlar»	75
Referans J Hayalet madde nötrinolar	80

ALTINCI BÖLÜM

MÜCERRET ÂLEM

(Takyonlar, Soyut Kütle)

Kesim 76	Arz'dan çıkış «Hilbert Uzayı»	84
Kesim 77	Bir başka âlem «Arz'ın tavanı»	89
Kesim 78	Hayâlin matematiği «Soyut cebirin bulunuşu»	94
Kesim 79	Hayal bedenleniyor «Soyut kütle»	98
	Referans K Tardyonlar	101
	Referans L Luksonlar	102
	Referans M Öncü takyonlar teoremi	103
Kesim 80	Mi'rac'ın ilk adımı «Feinberg uzayı»	105
Kesim 81	Büyük buluşma «Hilbert-Feinberg elele»	109
Kesim 82	Genel takyon teoremi «Albergsche Tachyomechanismus»	113
Kesim 83	İvmesizlik «Negatif İvme»	117
Kesim 84	Bilim tersine dönüyor «Birinci takyon yasası»	119
Kesim 85	Kumdan küçük kainattan büyük, şahdamarından yakın Arş'tan uzak «İkinci takyon yasası»	121
Kesim 86	Mele-i âla'yı dinlemek «Üçüncü takyon yasası»	124
Kesim 87	Meleklerin uçuşu «Dördüncü yasa: Levitation»	127
Kesim 88	Arş'a uçuş «Meleklerin çekim merkezi»	129

YEDİNCİ BÖLÜM

NUR VE MELEKLER

Kesim 89	Nûr kudretli «Beşinci takyon yasası»	134
	Referans N Nûr enerjisi	136
	Referans O Sonsuz enerji gücüğü	138
Kesim 90	Ebedî Enerji «Negatif termodinamik»	140
Kesim 91	Nûr üstüne nûr «Sonsuz intrinsic enerji»	144
Kesim 92	Nûr, başlangıç tekilliği olan Allah Kudretindendir, «Matematik katlanma»	149
Kesim 93	Tıpkı basım-Teksir yasası «Multycopies»	152
Kesim 94	Melekler ürer mi? türer mi?	155
	Referans P Yahudi-Hristiyan ortak yanışı	160
	ÖN Bilgiler : Melek operatörler	164

Kesim 95	Meleklerin yaşama savaşı «Melek mekanizmaları»	171
Kesim 96	Meleklerin niçin kanatları ve biçimleri vardır? «Rezonans kanatları»	174
Kesim 97	Haf, Saf ve Tavaif «Mononükleus»	177
Kesim 98	Tesbih-Zikir ile solumak «Mantra»	180
Kesim 99	Düşünce fotoğrafçılığı «Fizik-düşünce etkileşmesi»	183
Kesim 100	Zihnin maddeyi etkiliyor «Psiko-Fizik»	186
	Referans R Şıhablar	189
Kesim 101	Takyonlar bulunuyor «Sonsuz özenerjinin uzantıları»	191

SEKİZİNCİ BÖLÜM

YER - GÖK VE ARASINDAKİLER

Kesim 102	Tüneller «Worm Holes»	197
Kesim 103	Tüneller âlemi «Transspace»	202
Kesim 104	Arş asansörü «Topolojik tüneller»	205
Kesim 105	Süper Uzay «Süper space»	208
Kesim 106	Tüneller Mekanizması «Kuantumda tüneller»	212
Kesim 107	Tüneller hiyerarşisi «Mini tüneller»	217
Kesim 108	Esir Dinamiği «Ethero-Dynamics»	222
Kesim 109	Esir fiziği «Aetherische Physik»	226
Kesim 110	On boyutlu esir «Polydimensional ether»	230

DOKUZUNCU BÖLÜM

«ÂKIL - ESİR - BİLİNC» Rûh'a doğru

Kesim 111	Takyonik akıl teoremi «Takyonlara dayalı akıl»	237
Kesim 112	Süper Uzay bilinçlidir «Toplu bilinç»	242
Kesim 113	Akıllı fizik «fizik intelijans»	246
Kesim 114	Toplu bilinç altı «Akli kült»	249
Kesim 115	Kişiyeye özel sur borucukları «Supplies Tunnel»	252
Kesim 116	Rızık İkmâl kablosu «Reserving tunnel»	256
Kesim 117	Hazır düşünce paketleri «Holoplazma»	261
Kesim 118	Düşünce esiri bilimlendiren «Teleideoplazma»	266
Kesim 119	Yasaksız düşünmek «Sibernetik bilinç»	268

ONUNCU BÖLÜM

MİSÂL ÂLEMLERİ (Süper Uzay/Hyper Uzay)

Kesim 120	Düşünceyle biçimlenen misâl âlemi «Süper Uzay» 272
Kesim 121	Misaller, tasavvurlar dinamizmi «Conandrum» 276
Kesim 122	Zamansız Uzay «Blok evren» 279
Kesim 123	Sıfatsız misâller «Neden-sonuç aynılığı» 282
Kesim 124	Rûh nerede? «Barisal açmazı» 286
Kesim 125	Küçük - büyük farkı kalkıyor «Banach - Tarski çelişkisi» 292
Kesim 126	Rüyalara giden tünel «Riyazat tüneli» 298
Kesim 127	Rüya=Mini mi'rac «Düşlerin mekanizması» 301
Kesim 128	Hülyet-Hâlvat-Rüyet-Yakaza «Uyanık uyku ve içe dönme» 304
Kesim 129	Tünelin istismarı «Parapsikoloji ve tünel» 307
Kesim 130	Hem zırh-hem rufat «Deri direnci» 312
Kesim 131	Tünele tırmananlar «Levitic Ascencion» 315
Kesim 132	Bir rüyadan filizlenen yaratılış «Paracosmogony» 318
Kesim 133	Sonsuzluk bilmececi «Çerçevesiz tablo» 322
Kesim 134	Sonsuzluk kulesi «Sonsuzun iflâsı» ... 326
Kesim 135	Elif noktaları «Zig-Zag'ın zaferi» 329
Kesim 136	Tesadüfen yaratılmadık «İndeterminizmin çöküşü» 332
Kesim 137	Mutlak misâl âlemi «Hyper Uzay» 335

EK KESİM

APENDIX I	Bilimcinin çilesi 339
APENDIX II	Sonsuza vurulan gem 342
APENDIX III	Soyut Sonsuzluk 344
APENDIX IV	Bosonların bulunuşu 346
APENDIX V	Esir ve bilinç 347
APENDIX VI	Allahüekber 349

Prof. Dr. Mohammed H. Ayberg
ZİG-ZAG (Batılı Müslüman Bilim
Adamları) mensubu ve Nobel adayı

- ★ ALLAH (c.c.) TEKİLLİĞİ (Singularity)
- ★ Evrenin sırları, sınırları (Transscience)
- ★ Relativite, Kuantum, teoremleri
- ★ KARA DELİKLER (Black holes)
- ★ AKDELİKLER (White holes)
- ★ SÜR TÜNELLERİ (Worm holes)
- ★ SÜPER UZAY (Misâl Âlemi)
- ★ HİPER UZAY (Berzah Âlemi)
- ★ SÜR BORUSU (Corn hole)
- ★ TAKYONLAR-ESİR (Etherodynamics)
- ★ Melek, Cin, Ruh, bilinç
- ★ PARALEL EVRENLER (Parity)
- ★ Yaratılış, kıyamet, yeniden diriliş analizleri...